

ПЕТЪР ДЪНОВ БЪЛГАРСКАТА ДУША

ДУША
БЪЛГАРИТЕ И БЪЛГАРИЯ
ПРОРОЧЕСТВА
УЧИТЕЛЯ

ПЕТЪР ДЪНОВ

БЪЛГАРСКАТА ДУША

ПЕТЪР ДЪНОВ
БЪЛГАРСКАТА ДУША

първо издание

© Свилен Чорбаджиев, съставител, 2000

© Издателство „Астрала“, 2000

ISBN 951-562-098-6

Компютърно оформление на корицата *Биляна Хинова*

Предпечатна подготовка *Мария Найденова*

Издателство „Астрала“
София, 1784, п.к. 157

ПЕТЪР ДЪНОВ

БЪЛГАРСКАТА ДУША

**ДУША, БЪЛГАРИТЕ И
БЪЛГАРИЯ, ПРОРОЧЕСТВА,
УЧИТЕЛЯ**

СОФИЯ, 2000

СЪДЪРЖАНИЕ

ДУША / 7

Космос и съзнание / Адам Кадмон / душа и дух / прераждане / карма / човекът на Земята / Бог / Божественото / влияния - нисши духове, мисли, животни, между хора / съдба / ангели / болести, здраве, причини, вегетарианство / мъжът и жената / ад / страдания / богатство и бедност / думи / Истина / грях / добродетели / смърт / безсмъртие

БЪЛГАРИТЕ И БЪЛГАРИЯ / 135

раси / народи / славяни / мястото и ролята на българите и на България / астрологични влияния / черти на българите / език / планини и върхове / станции на Бялото братство / основна идея / политици и партии / предсказания за България / войните / Кобургите / Учителя и българите / Учителя и църквата / златният век на България / молитва за България

ПРОРОЧЕСТВА / 221

ясновидство / интуиция / сила на пророчеството / може ли да се промени пророчеството / края на съвременната епоха / катаклизмите и човешките мисли и действия / новата духовна вълна / преустройство на човешкия организъм и новото съзнание / нови земи и морета / идването на шестата раса / новите условия на Земята / Второто пришествие / културата на шестата раса

УЧИТЕЛЯ / 277

да живееш с Господа / учението / Бялото братство / черната ложа / Школа / кой е брат и сестра, и баща / ученикът в окултната Школа / слабите и страдащите / религия и църква / отражения / езикът на цигулката и птиците / братът на най-малките / вселяване / Учителите слизат на Земята / паметник

ДУША

Първият принцип - Любовта е създала Космоса, материалния свят, всички видими светове с нашите тела и сили, които са необходими за съграждането им.

Цялото пространство е живо и в него съществува един космически човек, който изпълва всичко и се движи толкова бързо, че едновременно е навсякъде.

Целият Космос е едно живо същество, в което ние живеем и се движим. Този Космос може да бъде безграничен, велик и малък - свойство на вечното е да произвежда каквито форми иска.

Тия 18 милиона години, откакто се е появил човек на Земята, вие помните ли ги? Тия 18 милиона години са в съзнанието на човечеството. Цялото човечество представлява едно съзнание. Когато съзнанието на цялото човечество ви стане близко, то ще се отвори и ще разшири вашето съзнание. Колкото то повече се разширява, толкова повече ще започнете да си спомняте далечното минало от преди милиони години.

Любовта се проявява и в най-малките частици като енергия, като импулс. Учените наричат тая енергия притегляне, сродство. Както и да я наричат, тя е една и съща - Любов на частите и Любов на цялото. Няма атом, йон, молекула, които да не съдържат всичко, да не съдържат енергията на Любовта.

Както в моето тяло са събрани милиарди същества, така и в света могат да живеят много хора заедно. Всички хора на Земята могат да се съберат в един общ организъм - това е големият, великият космичен човек, наречен Адам Кадмон, в когото нищо не умира, но всичко се изменя. Той поема грижата за всички същества, които съставляват неговия организъм.

Животът е строго определена математическа величина. Истинският живот е она, който изтича от Духа. Духът е основа на живота и от него са произлезли всич-

ки малки духове, всички малки души. Тоя Дух индуистите наричат Брама, окултистите - Адам Кадмон, евреите - Йехова, но всички тия имена имат и съдържат една и съща идея. Съвременната наука под „Дух“ разбира нещо, което прониква цялото пространство или оная първична материя, която носи в себе си живот чист, неопетнен. Ако имате от тая първична материя само стомилионна част от милиграма, вие ще направите чудеса с нея. Но за да извършите чудеса, трябва да разберете законите на тая първична материя. Човек губи живота си, защото не познава или не спазва тия закони.

Човек е частица от цялото и вследствие на това съзнанието на всички хора на Земята е събрано в едно цяло. Съзнанието на всички тия хора съставлява космическият човек.

Външната природа, това е човекът, разложен на своите части.

Според някои, човекът е съставен от триста милиарда клетки, но според мен те са сто хиляди милиарда. Едно грамадно общество от души. Всяка душа има своя строеж, своите мисли и чувства, стремежи. Обаче всички клетки се подчиняват на една централна душа. Всеки човек е малка душица във великия Божествен организъм.

Вие сте свободни, но се подчинявате на закони, които са общи за целия организъм.

Хората представляват система от скачени съдове, според която, ако един човек се разболее или страда, хиляди хора боледуват или страдат заедно с него.

Бог трябва да съществува като мощна идея в съзнанието и в ума на човека. Ако човек не мисли за природата, откъде ще почерпи сили и материали, с които да

работи? Човек живее в безпределното пространство, от всички небесни тела получава подаръци като от една велика майка, но не му идва наум да прати едно благодарствено писмо за благата, които получава. Има поща за оня свят, но вие сте забравили къде се намира. Може да сте учени, но забравяте съществените неща. Благодарността е съществено нещо.

Невъзможно е човек да унищожи себе си, понеже животът е целокупен, човек е жив елемент от едно цяло и по никой начин не може да унищожи този жив елемент. Един човек не може да унищожи цялото. Нито пък цялото може да унищожи, да разруши своите части.

Душата е това, в което всичко живее. Тя включва в себе си цялото пространство, всички сили, цялата материя, всичко видимо и невидимо.

Под „душа“ аз разбирам съзнанието, великото съзнание на цялото, на битието в душата. Тя носи съзнанието. Всичко онова, което от паметивека е станало, то е написано върху нея, тя го носи.

Човешката душа не се е възплътила напълно в човешкото тяло. Тялото не е свършено, част от нашата душа седи вън и чака апартамент за нея. И духът ни също. Тепърва в нас се гради един храм, в който ще дойде Бог да живее.

Вземам две думи: „дух“ и „душа“. Духът е това, което тласка хората да вървят. А пък душата е това, което възприема нещата, което съдържа нещата. Значи духът е, който дава, а пък душата е, която възприема. Значи течението на душата е отвън навътре, а пък движението на духа е отвътре навън. Те са две течения, които се срещат едновременно - на духа и на душата. Това, което влиза в нас и което

излиза от нас. Това, което влиза в нас, е течението на душата. Това, което излиза от нас, е течението на духа. И когато тези две течения са правилни, съразмерни, това е щастието.

Във всеки човек, в къщата на тялото му живее едно същество, което е красиво - разумно същество живее в човека. Някой път туй същество е затворено, някой път е свободно. Вие виждали ли сте човешката душа? Аз съм я виждал. Тя е един ангел, който е затворен в колиба, който е затворен в затвор.

Душата е свързана с висши същества от различни йерархии, а пък човешкият дух е свързан с Бога.

Душата е съществувала преди тялото. Душите създават телата, но телата не могат да създадат души.

Душата на човека е в гърдите му, в дихателната система. Слънчевият възел е седалище на душата.

Душата има две седалища: едното в слънчевия възел, под лъжичката, а пък другото в центъра на мозъка. И когато Господ казва: „Сине мой, дай ми сърцето си!“, разбира се това място долу, то е мястото на Бога.

Душата на човека си има особено тяло, с което може да се възнесе. Това тяло е толкова пластично и така добре направено, че може да става и малко, и голямо. Това тяло именно строи и физическото, и всички останали тела на човека.

От душата във вид на силови линии излизат всички органи на човешкото тяло. Според едни душата се намира някъде под лъжичката, според други - в центъра на слънчевия възел (стомашния мозък). В стомашния мозък се намират ред ганглии, които образуват първичния мозък, който пък играе роля при храносмилането

и кръвообращението - там е мястото на симпатичната нервна система.

Човек е едновременно физическо и духовно същество. Душата е, която управлява това същество. Тя е полудуховна и полуматериална „физическа материя“ - това е светът на формите, необходими за проявата и битието на нещата. Духовен свят - това са ония сили, които работят за създаването на тия форми.

Душата - това е условието, което подготвя съграждането на тия форми. Всяка душа трябва да има тяло, за да се прояви.

Сърцето не е достатъчно да даде необходимата енергия, затова умът често го кредитира. А душата пък кредитира ума.

Човешката форма не е в състояние да изрази онова, което е скрито вътре в човешката душа.

Ако моето лице се набръчка или моето тяло остарее, това не съм аз. Аз съм повече от моята дреха или от моето лице. Аз съм оная благородна, възвишена мисъл, която никой с нищо не може от мен да премахне.

Колкото една душа е по-развита, по-благородна, толкова и светлината на очите е по-мека. В небето няма хора с тъмни или светли коси, от тях излиза само светлина - и те по тая светлина се различават един от друг.

Когато вярвам, че имам душа, аз не скърбя, а пък когато не вярвам, че имам душа, почвам да скърбя. За мене да вярвам в душата си е извор на радост.

Тялото е една къща на човешката душа в духовния живот; по същия закон душата трябва да влезе в тялото и да го устрои. Някои искат да се освободят от тялото си и казват: „Кога ще се освободя от тялото си?“ Има

тела, от които човек може да се освободи. Това са ония нездравословни, влажни изби без прозорци, в които хората хващат ревматизъм. Като излизаме от тях, това не значи, че трябва да излизаме и от здравословните къщи. Павел на едно място в Писанието казва: „Има дом неръководен“.

В човека всички неща на битието се осмислят. В човека живеят и боговете. Вие, като разглеждате гръцката митология, виждате, че всичките богове, величия, ангели, архангели са слезли, взели са човешка форма и са дошли да опитат благостите, които човек опитва. Всички те намерили израз в човешката форма. Зад човешката форма ние не знаем каква друга форма съществува. Вие ще кажете: ангелска форма. Ангелската форма е по-съвършена човешка форма. Ще кажете: Божествена форма. Божествената форма е най-съвършената, най-разумната човешка форма. Ако един художник би ми нарисувал нещо, което е Божествено, което е ангелско, той винаги ще нарисува нещо, което е човешко. Следователно човек е една форма, в която ти можеш да постигнеш копнежите, които човешката душа има. Формата, в която човек може да постигне нещо, то е само човешката форма. В животинската форма ти не можеш да постигнеш нищо. Понеже тая животинска форма е включена в човешката. Растителната форма е включена в човешката, всички други форми, които съществуват в света, те са включени в човека. Какво значи това? Човек, това е последната дума на природата. Значи човек е последната дума на природата в смисъл на последното завършено дело на природата. В целокупността на тая творческа деятелност е не само човекът, който населява Земята, но и човекът, който населява цялата Вселена. Той не е само тук на Земята. Там има

хора. Но ако днес кажеш, че и по другите светове има хора, може да те изкарат еретик.

Никой не може да измести душата от пътя, в който Бог я е поставил. Пътят на всяка душа е строго очертан и никой не е в сила да я измести от него. Когато казваме, че хората взаимно си влияят, това се отнася до техния физически път, но не и до пътя на душата. Душите са в ръцете на Бога, а не в ръцете на ангелите или пък в човешки ръце.

Моментът на излизане на душата от великото съзнание е точно определен. Всяка душа представлява някаква строго определена величина, играе голяма и важна роля и заема особено място. Нищо не е в състояние да се противопостави на Божествената идея, която е подтикнала душата да слезе на Земята.

Прераждането дава възможност човек да дойде втори път на Земята, да довърши недовършената работа.

Кармата се ликвидира чрез преражданията. Прераждането е условие за изменение на човешкия порядък в Божествен.

Там всичко е поставено на филм. Поставят филма и вие гледате картини от най-ранното си детство до 120-годишна възраст. Там всичко е отбелязано: какво си говорил, как си постъпвал. Всеки, който вижда своя филм, казва: „Искам да се върна на Земята да изправя погрешките си“. Тоя филм продължава цели 45 години, след което човек отново се връща на Земята да изправи погрешките си и да продължи учението.

Кармата може да се ликвидира със закона на Любовта. Докато живееш в безлюбие, ще се раждаш и

прераждаш. Щом дойде Любовта, прераждането престава. Тогава ще влезеш в закона на вселяването.

Когато една душа напусне Земята, тя прекарва около 45 години в невидимия свят, където ѝ правят подробни изчисления, т.е. определят нейния хороскоп. Когато решат тая задача, те я пращат на Земята да реализира своя хороскоп.

Обикновеният човек се преражда на всеки 45 години. Ако той слиза на Земята да се учи, разумните същества му определят в кое семейство да се роди - няма свободен избор. Ако идва на Земята съзнателно да помага на хората, има избор да се роди където иска. Колкото по-напреднал е в развитието си, толкова по-голяма свобода има при слизането на Земята. Гениалните хора и светиите идват рядко на Земята.

Вие не сте дошли на Земята сами, а на групи от души. Дошли сте отнякъде сто, двеста, триста, петстотин хиляди души наведнъж. Никой не идва сам. Тия души са на разни степени на развитие, едни са като деца, други - възрастни, женени с деца, семейства, някои от тях са по на 120 години. В тая група едни души идват, други си отиват, у тях има всички фази, като започнете от най-малката степен до най-голямата. По някой път чувствувате, че сте млади, понеже сте свързани с младите души на вашата група, а когато сте свързани с възрастните души, се чувствувате като възрастни и т.н.

60 милиарда души са пуснати в света.

Въплъщението на Земята е връзване. Всеки човек, който се е въплътил в тяло, вътрешно, постепенно трябва да се развързва чрез процесите на човешката мисъл, чувство и постъпки. Има нещо в нас Божествено - Духът, който постоянно ни развързва.

Има едно духовно прераждане, когато човек съзнателно може да мине от едно състояние в друго, при което неговото съзнание се разширява.

Всички хора носят последствията на миналите поколения. Някой път ти се родиш в един дом, за да забогатееш, да внесеш едно нова струя в себе си, не само в своя организъм, в своя умствен свят, но в цялото поколение, което ти представляш. Ти си като един депутат в камарата. В България на колко хиляди души се избира един депутат? На 20 хиляди. Следователно всеки, който е дошъл на Земята, е един депутат, който представя интересите на същества от другия свят.

Човек, който е на Земята, първо трябва да си зададе въпроса, какво иска. Трябва да зададе тоя въпрос и да си отговори разумно. Щом е дошъл, какво е неговото предназначение? Детето, когато се яви в света, какво е предназначението му? Дете ли да си остане? Старецът, старец ли да си остане? Нито дете трябва да остане, нито възрастен, нито дори старец. Какво е предназначението му? Никой не знае какво трябва да бъде човек. Казват, че ангел трябва да бъде. Когато се научиш да работиш, ти ще станеш ангел.

Щом сте дошли на Земята, вие трябва да се стремите да реализирате програмата на своя живот, като започнете първо с реализирането на слабите си желания и по-степенно отивате към силните. Като изучавате себе си, вие трябва да си отговорите на въпроса, защо сте дошли на Земята. Щом размишлявате известно време върху тоя въпрос, ще се домогнете до него. В ума ви ще проблесне една светла идея, която ще озари целия ви живот. Човек не е дошъл на Земята да бъде щастлив, но да се учи. Щастие не може да живее на земята. То е идеал на бъдещето. И Мойсей се стремеше да види

щастieto на своя народ, но не можа. Исус Навин влезе в Обетованата земя, а Мойсей приготви условия за влизането. На същото основание човек трябва да приготви условия за придобиване на щастieto. За да придобие щастieto, човек трябва да развие в себе си голямо самообладание, стремеж към свобода, голяма Любов и мъдрост и абсолютна справедливост. Съвестен трябва да бъде човекът. Дойде ли до някаква крива проява в себе си, да е готов да се изправи. Няма ли готовност да се изправи, той развива своята индивидуалност. Когато стане чрезмерно индивидуалист, човек мъчно може да се разбира с хората. Съвременните хора са големи индивидуалисти, вследствие на което често се сблъскват помежду си.

Ще кажеш: „Искам да стана ангел“. Ангелът е нещо извън човека. Той е в областта на човешкия дух. Той е в областта, в която човек се развива. Следователно ти говориш за човечеството.

Ако ме питате от какво произтичат нещастията в света, ще ви кажа, че те произтичат от това, че вие искате да бъдете само гости на Земята. Земята е място за една от най-сериозните работи. За всяко същество, колкото и малко да е то, има математически точно определено място и работа, която трябва да свърши.

Искате ли да постигнете нещо ценно в живота си, намерете най-голямата дарба, която Природата е вложила във вас, и работете върху нея. Всички останали сили и способности вложете в услуга на своята голяма дарба. Значи, човек трябва да работи главно в това направление, дето е най-силен. Мнозина не успяват в живота си, защото работят в тая област, дето са най-слаби. Те правят това от амбиция да постигнат нещо особено, с което да надминат ония, които са се проявили вече като

майстори в дадена област. Така не се работи. Всяка работа, която се върши от лична амбиция, води към опропастване на човека. Ще дойде ден, когато човек ще развие всички сили и дарби, които са вложени в него. За да постигне това, той трябва да започне от най-голямата дарба в себе си.

Какво представлява индивидът? Той представлява отношението на частта към цялото, т.е. отношението на човека към Бога. Частта трябва да знае какво е отношението ѝ спрямо цялото, а след това и какво е отношението ѝ към другите части. Значи частта има отношение към половината, към четвъртината и към всички по-малки части на цялото. Това е вътрешен закон, който определя нашите разбирания.

Между разумното и неразумното има постоянна борба. Едно поколение умира, иде второ, трето - хиляди поколения ще работят, докато дойде една нова насока за целия организъм. Всяка душа в света има своя мисия. Вие седите и питате защо сте се родили. Щом си роден, ти имаш една малка мисия. Всеки ден ти трябва да извършваш нещо за цялото човечество. Ти си човекът, който трябва да изпратиш на човечеството една малка мисъл, едно малко чувство и да му посветиш една малка постъпка. И тая хубава постъпка навсякъде ще се разгласи. Не само цялата земя, но и целият разумен свят ще знае, че ти си извършил едно дело, което никога не е виждал. То се отпечатва в цялото човечество. Сега у нас седят онези, очевидните работи. Казвате: „Моего име няма да бъде записано“. А аз ви казвам: на Небето даже и най-великите хора няма да бъдат записани! Даже името на Толстой няма да се спомене: това са псевдоними. Писанието казва, че в бъдещия живот на съвършенството всеки ще има едно име, което само той ще си

го знае. Свещено име е то. Едно име, което ако хората го произнесат, ще се опетни.

Понякога човешкото сърце е празно. Защо ще те обичат хората, ако в твоята душа няма нищо посадено? Самият човек е душата. Някой пита има ли душа човек, или не. Душата е, която чувствава, която съзнава. Ако нямаш душа, ти не може да живееш. Следователно всяко същество, което има душа, живее, има живот. Само че тая душа се различава. Има душа по-малка, по-голяма, по-напреднала, по-ненапреднала. Вие знаете, ако оставите едно животно въпреки какво може да направи. Както и да го възпитавате, много не може да се направи от него. Но трябва да благодарите, те досега са орали за нас, работили са за нас. Ако не бяха конете, които да превозват това, което трябва на човека; ако не бяха и растенията, които да се жертвуват за човека, да ни помагат, да ни дават плодове. Ако не беше житото! Това са все души, растителни души. Всичките тия души дойдоха на помощ все да помогат на човека. Някой пита: „Какво трябва да правим?“ Аз му казвам: каквото прави житото, прави го; каквото прави крушата, прави го; каквото прави дървото, прави го; каквото прави волът, прави го; каквото прави конят, прави го; каквото правят добрите хора, прави го. Ако така не се схваща, не може да се разбере правилно животът.

Някой казва за някого, че бил в рая, като разбира - при Бога. Че Бог е навсякъде. Щом туряш Бога на специално място, тогаз за Бога ще имаме две понятия: че Бог е навсякъде или че Бог е на строго определено място. Като кажем „при Бога“, дали е тук, дето съм, или е горе, все е при Бога. Когато кажем, че си при Бога, това значи: „При баща си съм“. Значи съзнанието на вашия баща е будно.

Казва Писанието: „Това е живот вечен, да позная Тебе Единия, Истинния Бог“ - значи да пробудим оня принцип, който Бог е внесъл в нас. Всичко онова, чуждото, трябва да отхвърлим. Всеки от вас трябва да знае кое е Божественото. Туй, което носи радост, е Божествено; туй, което носи скръб, не е Божествено. Туй, което носи мир, е Божествено; туй, което носи размирие, не е Божествено. Туй, което носи милосърдие, е от Бога; туй, което носи коравосърдечие, не е от Бога. Туй, което носи добро, е от Бога; туй, което носи зло, не е от Бога.

Ние за Бога имаме едно старо име, ние го наричаме Бог. Евреите са писали името с 4 букви и никога не са произнасяли името Бог и са го сричали по букви. Първата буква означавала туй Същество, Коего всичко създава. Втората буква е туй Същество, Коего всичко поддържа и уравновесява. Тая буква два пъти се повтаря. Третата буква е закон на равновесието, туй, което примирява всички противоречия.

Когато са питали какво е Бог, аз казвам: вярвам в Бога, нищо повече. А какъв е Той? Троеличен ли е, или едноличен? За да се избавя от тоя въпрос, казвам: аз вярвам във всичките лица на Бога. Ама Той направил човека по образ и подобие свое. „Аз вярвам в един Бог и във всичките Му лица.“ Лицето е само отражение на истинския образ. Когато човек се фотографира, имате различни портрети от него, от най-ранната до най-късната му възраст, но това още не е самият човек, това са неговите образи, неговите отражения. Нямам нищо против отраженията, но за да имате ясно предства, трябва чрез вашата воля, чрез най-висшето у вас да познавате поне три състояния, които аз обуславям така: Любовта е образ на Бога, достъпен за нас. Този образ е понятен за нашата душа и за нашето сърце. Образът на Мъдро-

стга, на знанието е понятен за нашия ум, за нашата интелигентност. Образът на Истината, на свободата е достъпен за нашата воля, за нашата разумност. Следователно в света има три Божествени форми, с които ние в дадения случай можем да работим: сърцето, умът и волята. Със сърцето си трябва да работим с ония сили, ония форми, с които Божествената Любов работи. Чрез ума трябва да работим с ония форми, с ония сили, с които Истината работи, с които свободата работи.

Любов без никакъв обект! Божественото начало да не виждаме в никаква форма! Христа да не виждаме разпънат! Бог е, Който търси живот в нас. Като помислите за Него, да чувствувате живота в себе си, да чувствувате подем в мислите и желанията си. Животът стои в това: като помисля за Бога, да чувствавам най-възвишеното и благородното в себе си, да почувствавам живота. Тогава само ще позная, че Бог живее в мен.*

Всеки живот, който има известен обект, е ограничен. Обектът е стремеж към нещо материално. Там, дето съществува обект, какъвто и да е, в каквото и направление да е, той спъва човека в разбирането на онази велика Истина, която носи свобода на човешката душа. Христос, когато учил хората да се отрекат от себе си, ето какво Той разбирал - отричане от всички обекти, които спъват твоя живот.*

Идеята за Бога може да се предаде дотолкова, доколкото аз я прилагам сам. Тя не е това, в което аз вярвам, а това, което излиза от мене. Хората дотолкова вярват в един извор, доколкото вода излиза от него. От водата,

* Означените пасажии се цитират по изданието: „Изгревът на Бялото братство пее и свири, учи и живее. Спомени на съвременници и последователи на всемирния Учител Бейнса Дуно“, редактор и съставител Вергилий Кръстев, т. I - X, библиотека „Житен клас“, София, 1993.

която излиза от него, се определя и неговата цена. Всичко е според качеството на водата. Ако този извор престане да дава вода, той губи своята цена. Ако водата на извора се увеличава, той придобива по-голяма цена. Следователно дотолкова, доколкото ние ставаме проводници на Божията Любов, дотолкова и нашата цена се увеличава.

Ти считаш вятъра глупав, Земята глупава, всичко глупаво, единственият умен човек си ти. Мислиш за Господа и казваш: „Къде е, не съм Го виждал. Не зная къде е.“ Туй, което търсиш, туй, което ти причинява радост - то е Господ. Ти искаш да бъдеш богат. Богатството е в Бога. Ти търсиш учението. Учението е в Бога. Ти търсиш Любовта. Любовта е в Бога. Ти търсиш Мъдростта. Мъдростта е в Бога. Всичко онова, което търсиш, към което се стремиш - то е Бог. Всички тия неща, като ги намериш, ще видиш проявлението на Бога.

Много хора, като говорим за Бога, казват: „Къде е Господ, я го покажи!“ Като започнеш да мислиш и да чувствуваш, тогава ще Го намериш. Умът и сърцето ти ще Го намерят. Пък сега умът ти не работи, сърцето ти не работи, ти търсиш Господа с ръцете си, с краката си и питаш: „Къде е Господ да Го хвана?“ Какво означава „да хванеш“? Какво разбирате под думата „хвана“? Може да означава хаван. Който хваща, той влиза в хавана, грухат го. Като излезе от хавана, ще бъде огрухан, както грухат житото. Всякога, когато мислиш, че си хванал нещо, ще бъдеш огрухан. Ти мислиш, че си хванал нещо. Нищо не хващай. Ако всичко, което видиш, го хванеш, какво ще ти правиш толкова много неща? В духовния свят нищо не трябва да се хваща. Има неща, които може да се хващат, но не и духовните. За тях трябва разбиране.

Пътят към Бога ще го направят учените хора.*

Човек нищо не знае за сърцето на природата, нищо не знае за дуптата на Вселената и нищо не знае за духа на вечността, а пита за Онзи, към Когото няма никакво отношение.

И до днес още хората разискват върху въпроса - съществува ли Бог, или не, и мнозина Го отричат. Тая идея е крайно материалистическа. Хората искат да видят Бога външно, в някаква форма. Те не подозират, че нещата, които имат форма, могат да бъдат някъде, на определено място, а могат и да не бъдат там. Защо е така? Защото човек може да е допгъл до реалността, а може и да е далеч от нея. Ако някой предмет е близо до тебе, ти признаваш, че той съществува; ако е далеч от тебе, отричаш съществуването му.

Вие имате едно погрешно схващане, мислите, че като вярвате в Бога, Той всичко ще ви даде. Ако идеш при някой богат човек и вярваш, че е богат, той ще ти даде ли всичко, което поискаш? Друг вярва, че съм учен и иска да дам всичкото си знание. Такъв закон не съществува. За знанието човек трябва да работи съзнателно.

И все пак вие държите на своето - защо да вярвам в Бога? Защото Той е разрешение на живота. Твоят живот може да се разреши само като мислиш за Бога. Бог е разрешение за тебе. Бог е възможност за твоя живот. Ти като мислиш за Него, може да постигнеш всичко. Някои казват, че трябва само да се молят. То е детинско разбиране. Да постигнеш всичко, това е Бог.

Аз зная едно нещо и го изразявам: да оставя виждането и познаването на Бога. Има преди всичко един свецен трепет. Най-първо е той, а познаването е далечна

работа, виждането е още по-далечна. Но първото нещо е да имаш един свещен трепет. Ако той не дойде, нищо друго няма да дойде. Повтарям: има един свещен трепет, с него започва. Нещо поникне в човешката душа, изменя я. Тоя свещен трепет всички сте го имали в душата си, случвало ви се е, като дойде тоя трепет, имаш хубаво настроение, не настроение, но такова разположение имаш, че си готов да пожертвуваш всичко! Такава жертва да направиш, че да се чудиш на себе си. Чудесен е жестът, който си готов да направиш, и вярата ти, и познанието ти за Бога са чудесни, но аз зная: има нещо, което предшества всички тия неща. То е вашият свещен трепет. Като престане свещеният трепет, престава и останалото.

Свещеният трепет ще дойде в човешкия живот и когато дойде - възприемете го. Той иде тъй, както слънцето иде. Отворете всички прозорци - нека влезе свещеният трепет! Не се пазете от силата на слънцето! Понякога ви е страх от свещения трепет, казвате: „Ще се заблудим“. Няма да се заблудите, той е най-голямото благо, което иде в света. Той може да освободи човека от всичко. Не да го освободи от дома му, нито от брат му, а да го освободи от кривите отношения. Ще се оценяваме по-добре. Отношения може да има, когато ние се оценяваме и се считаме една необходимост един за друг. В света всяка една душа, която е излязла от Бога, е ценна, понеже носи нещо хубаво за цялото човечество. Всички души, които ви познават, те ви ценят. Казвам: има в света Един, който ви цени, или казано на друг език - има в света души, които ви знаят, познават ви. Нищо от това, че тук на Земята не ви познават. Вие живеете в един тесен кръг. Ако тук не ви познават - други ще ви познаят.

Знаете ли колко е свещен трепетът на душата? Знаете ли колко е нежна човешката душа? В душата няма абсолютна никаква грубост. Тя е готова да раздели последната хапка със своя приятел, с най-бедния човек. Тя не прави никаква разлика между мравката и себе си. Когато душата отправи един свой нежен трепет към някое малко същество, то трепва и казва: „Ето една душа, която ме разбира“. Нежността, благостта, които притежава душата, това са качества на Бога. Един поглед на Бога е в състояние да измени условията, да те повдигне да растеш. Неговият поглед всякога носи Знание, Мъдрост, Свобода, Живот.

Бог казва: „Аз съм пръв и последен“. Следователно, когато се раждаш, ти ще срещнеш Господа. Когато умираш, пак ще срещнеш Господа. Когато се раждаш, Бог е първият, който ще те срещне, ще те даде на майка ти и ще каже: „Отгледай това дете и колкото ти струва, аз ще платя за него“. Като умираш, Господ казва: „Погребете го и каквото струва, аз пак ще платя за него“. При влизането в живота Бог те посреща и при излизането от живота Той пак ще те посрещне. Казвате: „Докажете ни това!“ Аз бих желал друг някой да ви го докаже. Тия неща, които виждам, които знам, са толкова ясни за мене, че няма нужда да ги доказвам. Аз не искам никакви доказателства за това, че имам ум, или че имам сърце, или че имам воля, или че имам живот.

Новото учение изисква от всички да имате един център, на който да разчитате - висшето Божествено съзнание, което е будно. Ако обичате Бога както трябва, то всички ония души, свързани с Него, ще ви се притичват на помощ в трудни моменти на живота ви и ще задоволяват нуждите ви.

Не може Господ да ви говори и вие да останете същи-

ят човек. Ако мислите, че Господ ви е говорил, а вие сте останали същият, това е заблуда. Някой е взел ролята на Господ и е говорил, а вие сте сметнали, че сам Той ви е говорил. Ако веднъж само Бог е проговорил на ума, на сърцето ви, във вас ще стане цял преврат. Но не временно. И сега стават преврати, но изчезват. Понякога се въодушевявате, готови сте да направите нещо хубаво, но след 4 - 5 години казвате: „Детинско желание“.

Аз не съм срещал човек да е видял Бога, да Го познава истински. Считам, че познанието на Бога носи сила в себе си. Ако познаваш Бога, ти не можеш да бъдеш обикновен човек, няма да те блазнят дребнавости в живота. Ти можеш да живееш в каквато и да е среда, но като стъпиш върху камъните - тия камъни ще оживеят, като стъпиш във водата, тая вода те води, ще те удържи, няма да потъваш; дето минаваш, всички ще те познаят. От тебе ще лъха живот. Туй е познание на Бога. Сега може да ви блазни едно такова съзнание, някой да каже: „Да имах това нещо!“ Това е едно механическо разбиране. Ти искаш да го вземеш назаем като пари от някой банкер.

Когато казваме, че някои неща са невъзможни, разбираме, че бързо няма да станат. Казвате: „Господ ще помогне и ще стане“. Хубаво, че очакваш от Бога. Знаеш какви са Божиите мерки. Бог ще ти даде възможност да станеш такъв певец, но след няколко милиона години. Ако започнеш сега да се упражняваш хубаво, Той сега ще ти помогне. Ако искаш да станеш добър човек, още сега Господ ще ти даде възможност. Ако ти не искаш да станеш сега, Той отлага. Ти отлагаш, Той два пъти. Ако ти отложиш един път, Господ десет пъти отлага. Ако ти отложиш десет пъти, Той отлага сто пъти.

Ако Бог не ви слуша, това показва, че не сте от послушните синове. Нищо повече. Щом не те слуша Господ, поправи себе си. Има нещо в твоя характер, в твоя живот, което на Бога не е угодно. Поправи се. Казваш, че се трудиш, но не е достатъчно само това. Вие сте имали баща и майка и са ви угаждали. Как ще угодите на един майстор цигулар - като свирите и вие хубаво. Че ти ако не обичаш, както Бог обича, ако не мислиш, както Бог мисли, ако не обичаш истината, както Бог я обича, тогава за какво ще те обича Господ? Казваш, че не можеш. Значи да ядеш можеш, а да работиш - не можеш?

Мястото на Господа е във вашата глава. Има едно място, една станция в главата, където Господ живее. Има една станция в главата, където Господ всеки ден ви изпраща светлина. Това е „тайната стаица.“

Не може животът ви да се подобри, ако вашата тайна стаица във вашия мозък не е почистена и ако прозорците не са винаги отворени. В тая стаица човешко око не може да проникне. Само вие имате право да влизате. Когато Божествената светлина влезе в тая стаица, тогава ще се отвори пред вас целият невидим свят и ще кажете: „Сляп бях едно време, а сега виждам“.

Божественото учение седи в следното: да оставим Бога да работи в нашето съзнание и Бог да ни остави да работим в Него. Някой пита: в какво седи новото учение? Бог да работи в мене и аз да работя в Него. Как ще разберете това? Някой казва: „Аз съм правил опит“. Колко опити, само един ли? В Божественото учение опитът е непреривен, без прекъсване. Божественото се проявява непреривно.

Можеш да служиш само на великото в света. На дребни работи е невъзможно да се служи. Единствения,

на когото можеш да служиш, е само Бог. Извън Бога на никого не можеш да служиш. Невъзможно е да служиш на нещо незначително, както не можеш да вземеш с ръката си една прашинка - не можеш да я видиш. Как ще вземеш това, което не виждаш, как ще го хванеш? Да служиш някому, значи да го обхванеш, да го видиш. Може ли да служиш на това, което не виждаш? Ти на един лист не можеш да служиш. На една капка вода не можеш да служиш. Слуга можеш ли да станеш на листа? Значи само на великото в света, само на Бога можеш да служиш. Бог е една непонятна дума. Ще служиш на Онзи, Който ти е дал живота. Ще служиш на онова, което ти е дало тялото, в което сега живееш. Можеш да служиш на Онзи, Който те е оградил с всички блага в света. Защото в момента, в който се поколебаеш да Му служиш, ще дойдат всички страдания върху тебе.

Помнете едно правило: Божествените работи сами идат при нас. Божественото не се търси. Тия работи, които търсите, са човешки. Божествената светлина сама иде, въздухът сам иде, около тебе е. Вие често се заблуждавате, мислите, че като ходите по целия свят, ще намерите Божественото. Човек трябва само да измени своята посока и Божественото ще го намери. Трябва да усвоим Божественото добре, за да усвоим и човешкото добре. Понеже не сте усвоили Божественото както трябва, и човешкото, което търсите, не може да усвоите, там правите погрешки. Ако Божественото се усвои добре, и човешкото лесно се намира. И човешкото е необходимо, но то е второстепенно.

Първото необходимо условие за придобиване на Божествения живот е чистотата. За нея душите копнеят, за нея се молят, нея търсят. Тя е първото стъпало по лестницата към вечния живот.

Всеки от вас трябва да се отличава със силен стремеж към чистота.

Като възприемеш теченията, които слизат от възвишения свят, ти се свързваш с тях и започваш да живееш според Божиите закони. Това значи регулиране и владение силите на човешкия мозък. Приложете този метод като един от най-добрите, най-безопасните и най-леките. Той е наречен „Метод за свързване с Бога“ или „Метод за възстановяване на хармонията между човешките души“.

Като изучавате живота, виждате, че във всички живи същества има нещо общо, нещо еднообразно. В общия, в обикновения живот растенията, животните и хората не се различават много. Първоначално т.е. след поникване на растението или след раждането на животното, или на човека, всички се стремят към храна. Във всички живи същества е вложен стремеж да растат, да се развиват, вследствие на което си приличат. Те се намират в живота на еднообразието. Дойдат ли обаче до известно място, те започват да се разделят. Всяко живо същество поема своя път на стремеж, на разбиране, по което се отличава от другите. Тук се вижда голямото разнообразие на живота. Колкото по-разнообразен е животът, външно и вътрешно, толкова повече Божественото се изявява. Божественото внася разнообразието. Който търси разнообразие в човешкия живот, той изпада в ред грешки и заблуждения. Човешкият живот сам по себе си е еднообразен. Иска ли да живее в истинското разнообразие, човек трябва да влезе в Божествения живот. Ако живее по човешки начин, а търси разнообразие, човек е на крив път. Това значи, че той иска специални условия за себе си. Това е невъзможно. На всеки човек се дават условия,

съответни на неговото развитие. На малкото дете се дават играчки, но по никой начин не можете да му дадете пособия, каквито давате на възрастния.

Християнството не е само наука за спасение на душата, а е и наука за подобряване на живота. Ако преди две хиляди години бяха се приложили християнските методи, които Христос проповядва, сегашното поколение щеше да бъде възпитано по съвсем друг начин. На вас ви трябва вътрешно самовъзпитание.

Човек трябва да покаже, че той има само един господар, че служи на Бога, че Бог стои над всичко и над всеки. Ти си в една държава на Бога, Бог седи над цялото човечество. Ти трябва да бъдеш верен на народа си, доколкото народът е верен на Бога. Така трябва да бъдеш верен и на човечеството. Тъй трябва да разсъждавате! Ти трябва да любиш това човечество, народа си, дома си, но само дотолкова, доколкото те любят Бога. Това е бъдещият морал. Трябва да имаме една обща мярка, с която да мерим всичко останало по време и пространство. След 50 години, след хиляда години или след сто хиляди години мярката трябва да бъде една и съща. Тя може да има различно приложение, но тази мярка трябва да бъде неизменяема. Такава е истинската мярка, която съществува в природата. Ако всички хора мислят по тая мярка, те щяха да бъдат щастливи и сиромашията нямаше да бъде наследница в тоя живот. Смъртта нямаше да бъде наследница. Защото Писанието казва, че кротките ще наследят Земята. Сега всички се борят да наследят Земята, а в Писанието се казва, че кротките ще я наследят. Под „кротки“ разбирам разумните хора. И в края на краищата, ако сте кротки, вие ще станете господари, а всички хора, които не са разумни, като листа ще опадат

от дървото. Не че ние искаме да окапят, но всяко листо, което изгуби тия сокове, окапва.

Всички противоречия трябва да изчезнат от душата ти. Душата ти трябва да бъде така отворена, че да приемеш всичко, което е необходимо за тебе. Само така ще можеш да почувствуваш Бога. Ти отиваш при Бога и се съмняваш дали ще те приеме, или не - сам си поставяш преграда. Досега в анализите на окултната наука няма случай смирен човек да е изпъден от Бога, но горделивците много често са изпъждани. Бог държи горделивците далеч от себе си, не че не иска да се разговаря с тях, но като непригответни да издържат Неговите вибрации, в тях стават големи експлозии, които причиняват големи пакости.

Когато не харесвам някоя къща, ето какво правя. Излизам сред природата и казвам: отивам на гости при Господа. Колко е хубав Неговият апартамент! После пак се върна в себе си. Като ми дотегне, като ми стане тежко, ходя на Господа на гости. Понякога си казвам: да не би да се загубя из голямата къща на Господа? И пак се върна в моята малка къща. И вие трябва да ходите често на гости при Господа. Като излезеш - цветя, реки, морета, въздух, звезди, ти се разхождаш сред тях. Като се уплашиш, върнеш се в своята къща, но там не е тъй хубаво като при Господа. Там всичко има, а в своя апартамент е бедно, но пък знаеш, че си у дома си, в себе си. А като ти стане много тежко, пак иди на гости на Господа. Не е лошо да се ходи на гости. Според мене, когато човек се връща в себе си, скърби, а когато отива на гости при Господа, се радва.

Божественото се проявява и за вечно остава; човешкото се проявява и за ден остава. Това, което в нас е непреривно и вечно, то е Божествено; това, което е

кратковременно, то е човешко. Щастие, радост, които скоро изчезват, са човешки; щастие, радост, които никога не изчезват, са Божествени. Доброта, която се проявява и изчезва, е човешка; доброта, която се проявява и не изчезва, е Божествена. Любов, която скоро се явява и изгаря, е човешка; Любов, която се проявява и не изчезва, е Божествена. Знание, което не може да разреши мъчнотиите на вашия живот, е човешко; знание, което във всички мъчни моменти на живота ви разрешава всички въпроси, е Божествено. Божественото живее вечно, в него няма прекъсване. То е великото, което работи в душите. Само чрез Божественото може да се постигнат всички ваши идеали и стремежи.

Вие трябва да изучавате ония две сили, които действуват в света и изменят вашето състояние. Колективното съзнание има сила да измени вашето съзнание. И съзнанието на Бога, Духът на Бога и Той управлява. Както вашето съзнание въздействува на всички същества, така и колективното съзнание на всички същества въздействува върху вас. И ако не разбирате този закон, ще се явят мъчнотии. Колективното съзнание на всички същества може да измени вашето съзнание и направлението на вашия път и да ви тикне в друг, по който вие не искате да вървите.

Върху нашия живот оказват влияние в петдесет процента съдбата, природата, двадесет и пет процента - ние сами, и двадесет и пет процента - обществото. Следователно, когато тия три фактора дойдат да работят съвкупно, в окултно и морално отношение ще дойде един подем, едно подобрение. За да стане това нещо, непременно трябва да се явят много лица, за да работят в една посока. Когато дойде пролетта, с едно цвете ли

дохожда тя? Не, с милиони, с много цветя. После идват пчелите, започва се всичкото това брожение в природата. И с туй се създава една целокупност.

Веднъж дошъл на Земята между хора, животни, растения, минерали, човек не може да бъде свободен от тяхното влияние. И най-малката частица от всичко онова, което го заобикаля, оказва влияние върху него. От своя страна и той влияе на всички живи същества. Слънцето, Луната, звездите - всичко това оказва влияние на човека.

Според окултната наука материята, от която човек е направен, не е само от Земята. За космическия човек материята е взета от цялата Вселена, от всички слънца и планети е взета по една малка част и е сглобено сегашното тяло. Тая материя е свързана с нас и ни оказва влияние. Каквато и колкото материя сме взели от планетите, такова и въздействие те ще окажат върху нас във физическо и психическо отношение.

Формите и организирането им в човека се определят от влиянието на Слънцето върху човека.

Луната оказва влияние върху идеите и религията на човека. Затова казваме, че Луната е майка на въображението, на идейния свят. А материята, в която са облечени формите, е взета от Земята. Слънцето се занимава с ума, Луната - със сърцето, Земята - с тялото.

Луната ражда идеите, но не им дава насока. Слънцето дава насока на идеите. Земята пък е подобна на бирник - тя държи точна сметка колко е дала и колко трябва да получи.

В света сега почва Луната да управлява. Епохата на Марса свърши още през месец март (1944 г.)*

Когато се празни Луната, оказва един род влияния

върху явленията в природата, когато се пълни - съвсем други - противоположни. Когато садите боб, царевича, дини или други растения, добре е това да става в периода на пълнене на Луната. Пълненето внася подтик, импулс, но самото растене спира. Щом Луната започне да се празни, и растенето започва. Светлината на Луната при пълненето ѝ се отразява отрицателно върху растенето, спира растежа. Когато болният иска да се излекува от болестта си, нека когато Луната се празни, да я гледа и да се свързва с нея, но пълни ли се, да затваря кепенците, за да не прониква нейната светлина в стаята. Но на слънчевата светлина и болният, и здравият трябва да се излагат.

Много от мрачните състояния, през които минавате, се дължат на атмосферните промени, главно на водата. Който е много чувствителен, усеща налягане върху своя астрален двойник, следствие на което е неразположен духом.

Има един свят, който го наричаме невидим, но той много ни влияе.

Вие сте заобиколени с много същества, които не виждате. Най-малко сто същества ви наблюдават. Всичко сте под зорките очи на разумните същества, те знаят вие какво правите и как живеете.

Някои по-нисши същества знаят законите на природата, могат да съгъстват и разреждат материята на своето тяло и да се пренасят където си искат.

Падналите ангели, които напуснаха едно време Небето и бяха изгонени оттам, и понеже много добре разбират окултните закони, обсебват днес човеците и ги поставят в хипнотическо състояние и по тяхно внушение се управлява днес човечеството. Човешката

душа днес е поле, арена и върху тая арена работят лоптите и светлите духове. Ние трябва да дадем място на добрите духове, защото те са, които ще ни изведат на добър път. Цялото Небе и всички добри и светли духове имат интерес да избавят човечеството.

Много от съществата, които живеят на физическия свят, се намират на ниска степен на развитие, следствие на което черпят сила от ония същества, които стоят на по-високо стъпало от тях. Попаднете ли на пътя им, те непременно ще черпят от вас, вие ще се обезсилите и за да си набавите енергия, вие пък ще черпите сили от висшите същества от възвишения свят.

Каквото и да правите, не може да се освободите от влиянието на ниспия свят. От едно място ще черпят от вас, от друго място пък вие ще черпите. Докато е свързан със Земята, човек постоянно губи енергия. Свърже ли се със Слънцето, той черпи от неговите енергии и се възобновява.

Има невидими същества, които имат интерес да възбуждат енергиите в човека, за да черпят от него. Като се гневи, те използват тая енергия в него и го обезсилват. Тия същества идват групово, сядат около човека и започват да му внушават отрицателни мисли, докато го настроят. Щом постигнат целта си, те се отдалечават и наблюдават какво ще прави той.

В нашето съзнание има много и различни същества. Там е нашето нещастие. Не сме още свободни. Мнозина идват и размътват съзнанието ни. Вие трябва да бъдете много внимателни. Кой го размътва и защо го размътва? Когато ви дойде мисъл, трябва да знаете кой е оня, който ви я праща. Какъв е нейният произход? И при всяко чувство, и при всяка постъпка трябва да знаете произхода им.

Често същества от невидимия свят, по развитие равни на малките деца, си играят с вас, като нарушават хармонията на цялата система, в която се движите. Като се наиграят, те казват: „Свърши се вече представлението“. За тях това е забава, представление, но за вас - голямо страдание. Ако това става един път на десет години, лесно ще го преживеете, но какво трябва да правите, ако става по няколко пъти в седмицата? За да не изпадате често в такива състояния, вие трябва да се изучавате, да знаете кои мисли, чувства и действия в дадения момент са ваши индивидуални и кои са чужди. Щом можете да различавате вашите мисли и състояния от чуждите, ще можете да се противопоставяте на последните и по тоя начин ще се освобождавате от тях. Това значи да бъдеш човек господар на себе си.

Една мисъл може да бъде ясна и да повлия само тогава, когато дойдем на същия уровень, на който стои онзи, който я изказва. Как действа законът на изказването? За да ви повлияе който и да е човек, добър или лош, трябва да ви снесе до своя уровень. Само тогава може да ви повлияе. Или той ще ви повлияе, или вие ще му повлияете. Щом не сте на неговото равнище, по никой начин не може да ви повлияе. Следователно, докато държите ума си в безграничния свят, където действа Божественият закон, вие сте свободни, невредими. Щом помислите, че някой може да ви повлияе, вие сте слезли от този свят.

Не искам да се обезсърчавате, да не работите. Когато констатираме някоя погрешка, знайте, че тя е отвън присадена, това не са качества на душата. Не мислете, че сте се родили с раница. Влязла е някоя лоша мисъл у вас, тя не е ваша, изхвърлете я. Като ви кажа, че у вас има някоя лоша мисъл, това да не ви докача, защото аз

искам да ви спася. Самата мисъл ще ви докачи. За да се утаят тия мисли, трябва да намерите противоположни на тях. Дръжте очите си отворени, но бъдете нащрек. Защото Христос казва: „Всеки, който влезе през плета, крадец е и разбойник“. Всяка мисъл трябва да влиза през вашите очи и мозък. Всяка мисъл, която е влязла през сърцето ви, тя е един разбойник. Такава мисъл не трябва да ви безпокои, а да се държи вълн от кошарата.

Има страдания по симпатия. Прободе те нещо по гърдите, а пък това не реално. Това е усещане на една мисъл, която е дошла по отражение. Вие трябва да се освободите от илюзиите на живота. Мине ти някоя мисъл, че може да ти се счупи кракът, че ще паднеш и какво ли още не си мислиш! На ден хиляди такива мисли могат да ти дойдат. Всичко това може да стане, ако го допускаш в съзнанието си, но ако не го допускаш, няма да стане. Престанете да приемате в себе си отрицателни мисли!

Магията зависи от ума на човека. Каквото мисли човек, това става.

Няма нещо в света, в което човек да е повярвал и да не е станало. Пазете се, не допускайте отрицателни мисли. Мине ти през ума, че детето ти ще се разболее, не минава много време и то се разболява. Мине ти през ума, че слугата ти ще те обере, след време наистина те обира.

Никога не задържайте в съзнанието си отрицателна мисъл. Дойде ти мисълта, че не можеш да пееш. Кажете: „Мога да пея!“ Веднага, когато помислиш, че не можеш, кажи: „Мога да пея, искам да пея!“ Всички отрицателни чувства отстранявайте. Винаги изхвърляйте всички отрицателни частици на речта, понеже една дума „не“

може да те спъне за цяла година. Но не отивайте до крайност.

По-добра ограда от положителната мисъл няма.

Какво трябва да правите с една лоша мисъл? Трябва ли да я изгръгнете като плевел? Не, оставете я, нека и тя расте, както и добрата мисъл. Не се безпокойте. Нека и двете мисли растат едновременно. Например ставате сутрин и наблюдавате, че през ума ви минават две мисли - една добра и една лоша. Оставете и двете мисли да се развиват свободно. Вечерта, преди да си легнете, направете сметка, дайте си отчет от каква категория са и двете мисли и като си отговорите положително, оставете лошата настрана, а на добрата дайте специални условия да се развива. Ето защо не се борете с дявола, но познавайте стоката му и не я купувайте - нищо повече.

Нашето бъдеще се определя от нашите мисли, а не от онова, което представляваме външно.

Ако праведният се тревожи, ще изгуби здравето си. Ако грешникът не се тревожи и пази своя вътрешен мир, всякога ще бъде здрав. Бог е дал ум на човека да мисли, а не да се тревожи.

Никога не изпращайте лоши мисли към един добър човек, защото тия мисли ще се върнат към вас.

Всяка мисъл, всяко чувство, което човек е създал, непременно ще се върне към него. Където и да ги изпрати той, дори в безпределните пространства на Вселената, те пак ще се върнат при него. Такъв е законът. Страданията и радостите, които сме причинили на другите хора, един ден непременно ще се върнат при нас.

Всяка мисъл, всяко чувство оказват влияние както върху самия човек, така и върху ближните му. Ако пишпете пулса на добрия и на лошия човек, ще видите, че те коренно се различават. Те се различават и по температурата на телата си, и по миризмата си.

Прекалената близост е опасно нещо. Не се приближавайте много един до друг. Мисълта трябва да бъде близка. Ако един човек се приближи много до някого, той изгубва своята красота. И ако се отдалечи много, пак я изгубва.

Когато човек остане съм със себе си, когато няма никой покрай него, той е в реалното. Има ли около него хора, той е в сенките.

От време на време е необходимо човек да остане сам, без външен допир с когото и да е, за да укрепи душата му.

Нашите мисли не се раждат в ума ни - ние ги приемаме от съвсем друго място. По-нисшите същества от нас възприемат човешката мисъл. Всички животни възприемат своите мисли от човека. Техните мисли не идат от природата. Всички мисли на животните, на растенията, на съществата под човека идват от човешките. Ние възприемаме от другаде, от същества, които са много по-развити от нас. Но човек може да попадне и под влиянието на животните. Сегашните хора са под влиянието на животните. Едно животно ще влезе в градината и без да те пита, ще откъсне един плод и ще си замине. Гледаш човек, влиза в градината, откъсва един плод и си заминава. Човекът обаче трябва да попита: „Моля, мога ли да си взема един плод?“ Ако влезе и не пита, така мисли и постъпва волът, така мисли лисицата. Тя като влезе в курника, взема си една кокопка и заминава.

Първите учители на лъжата са били животните, затова който е силен, да държи котки и кучета вкъщи, но който е слаб, да се пази от тях. Важно е да се освободите вътрешно от влиянието на кучето и котката, да не ги носите в себе си.

Може ли човек да влезе във формата на една котка? А може ли човек да влезе в един аероплан или автомобил? Може ли по формата на аероплана и автомобила да съдите за човека, който е вътре? Значи както аеропланът и автомобилът са средство за превозване на човека от едно място на друго, така и котката е средство, чрез което човек може да се прояви. За разумното същество котката е автомобил. Всеки момент това същество може да влиза и излиза от котката, както вие можете да влизате и излизате от автомобила. Не мислете, че животните са невежи. Чрез тях проглеждат разумни същества и се разговарят с онези, които ги разбират. Който слугува, той е на правия път, който господарува, е в кривия. През всяко животно проглежда човешка душа, която на земята е била само господар. Животните са превозни средства за човешките души, изостанали в развитието си.

Лошите мисли и желания, лошите изпарения, които излизат от хората, отиват по дърветата и затова те боледуват. Нечистотиите от хората се поглъщат и те се разболяват.

Чрез всички зеленчуци, които продава, градинарят предава своите разположения или неразположения.

Срещнете някой човек с гъсти магнетични и електрически трептения и те напълни с кал. И не може да се освободиш лесно от тая кал, току-виж заболи те глава. Има хора, които само като погледнеш, урочасват. Това са духовни удари. Затова трябва да изучавате силите,

които действуват вътре у вас и вън от вас. Вие изучавате сега само резултатите. Един човек ви е неприятен, но това е резултат.

Един заминал човек в другия свят може да се вселява в някого за една година, в друг - за две години, понякога може за няколко часа само да се прояви чрез някого.

Много бащи боледуват по единствената причина, че децата им не водят добър живот. Много майки боледуват, понеже синовете им не водят добър живот. Кой с когото е свързан, носи последствията на неговия живот. Ако си свързан с човек, който не живее добре, може да платиш с живота си.

Всички хора около вас ви спасяват от много нещастия. Един човек ще дойде и той ще филтрира вашето влияние или пък някой човек ще бъде добър проводник на добри мисли и желания.

В настроенията всякога влизат страстите, а страстите са една неустойчива среда. Елементите, които образуват страстите, са едно преходно състояние. Страстите, които бушуват в животните са свързани с известни процеси във великата Природа, която пък от своя страна твори нов свят. И всичко това, което остава като излишък при създаването на тоя висш свят, се изпраща на Земята. Тоя остатък влиза в животните и образува вътрешна пертурбация, която ние наричаме страсти. Ние сме свързани с животните и сме подобни на тях по страсти и настроения. Но човек е свързан и с ангелите - същества по-организирани от нас, които имат тела хиляди пъти по-устойчиви от нашите, образувани отлъчиста материя. Те живеят в света на петте измерения. Разумността е тяхно основно качество и се включва в

създаването на новата вселена. От изобилието на тяхната разумност те изпращат на хората.

Та казвам, от разумното в нас не се смущавайте. Туй, разумното, дето и да влиза, в който и да е човек, то добре ще се прояви. Тъй че ако сега добре се държите - в едно възприемателно състояние - невидимият свят, по-разумните от вас, по-напредналите души - ваши братя, ще ви предадат своята мисъл. Те са невидими, те имат тяло - ето тук, ако вие си отворите очите, ще видите как те минават, но не са с такива тела като човешките. И те гледат, те се взират и като видят един, че е готов, веднага му обръщат внимание, те го обикват и имат същото отношение като хората и правят разлика като хората. Като те обикне някой от тях, посещава те по-често, почва да работи върху теб и ти ставаш по-здрав; мисълта ти почне да работи, въодушевяваш се, хората започват да ти обръщат внимание - някой мисли за тебе. Има такива братя. Тия братя ги наричат ангели-хранители. Както щете ги наричайте, но те се грижат за хората. Без тях човек е изгубен, без тях човек е като сираче, оставено на пътя. А когато имаш такъв ангел-хранител, имаш една майка, която се грижи за теб. Като заплачеш - тя дойде. Имаш нужди - задоволява ги. Имаш ли майка? Под думата „майка“ аз разбирам всички ония разумни отношения с невидимите, които имаме. Те са вашите баща, майка, братя, сестри, които взимат участие във вашия живот и всичките копнежи могат да задоволят. Това не е да се разправя на другите - да не разправяме на външните хора за интуицията, за разумния свят. Но щом осъзнаем тия неща, те ще се проектират на Земята. Всички хора по Земята, на каквато и степен на развитие да са, са под тяхното влияние. И над растенията, и над животните, и над водата, и над въздуха, и над светлината, и над топлината - над всич-

ко тия ангели са господари на положението. Когато господарите дойдат на Земята, тогава на съвременните хора, които са още деца, ще се подобри положението. Един ден вие сами ще видите как ще се поправи светът. Нали сте виждали онова състояние на човека, когато дойде почти до умирање? После идва една нова фаза, човек претърпява голяма криза, но изведнъж се осъзнава, дойде му една мисъл и казва: „Няма да умра, ще оздравея!“ От тоя момент започва едно повдигане, повдигане ... Ако го попитате по кой начин е оздравял, той ще ви каже: „Не зная“.

Защо боледуват хората? Защото искат от Господа нещата да станат тъй, както те са ги намислили. Оставете провидението, Бог или природата да работят, както намерят за добре. Не мислете, че това, което вие сте си определили, е по-добро от намисленото от Бога.

Болестта, от какъвто и характер да е, има в основата си духовна причина.

Има болести, които произтичат от обезсърчение или от задната част на главата. Други произтичат от смесване на различни храни. Едни болести произлизат от волята, други - от надеждата, трети - от раздвояване на ума и сърцето.

Ако сте неразположени, вижте коя от трите заповеди сте нарушили: не убивай, не кради или не лъжесвидетелствуй.

Болестите не са нищо друго, освен полици, които се изплащат за неизплатени дългове към деца, родители, близки.

Ако умът ти е на място, ти няма да се простудиш. Има ли пропукване на съзнанието, има и простудяване.

Всеки недъг на физическото поле се дължи на духовни причини. Мразите някого - това е възможност да се разболеят гърдите ви. Завиждате - стягат ви се гърдите от завист. Има опасност да се разболеете черният дроб. Обичате да си угаждате много - стомахът ще заболее. Гневите се - ще дойде запичането. Обещавате, но не изпълнявате, ще дойде главоболието. Всички физически болести се дължат на вътрешни духовни причини. Щом намерите причината за едно заболяване, ще възстановите равновесието и хармонията, за да оздравеете. Всички недъзи, които виждате в себе си, ще ги изкорените постепенно, не изведнъж. В Любовта трябва да подобрите гърдите си и черния дроб, в правдата трябва да подобрите ръцете си и пръстите си. Като работите за интелекта, трябва да подобрите носа си, като работите за добродетелта, трябва да измените краката си. Ще се научите да вървите пластично, а не да се клатите като гемии.

Всякога болестите се раждат от вметнати чужди вещества между мисълта и едно чувство, или между едно чувство и една постъпка. Често една мисъл поражда една болест, едно чувство поражда една болест или една постъпка поражда една болест.

Често хората заболяват от рак поради голямата си алчност към пари, имоти, вещи, къщи.

Топлината на мозъка трябва да бъде постоянна. Щом се повиши топлината, явяват се различни болезнени състояния, разстройство на ума, неврастения, болести на стомаха, дробовете, жлезите. Когато човек мисли право, топлината на мозъка не може да се повишава. Когато в мозъка става известно триене, тогава топлината се повишава, а триенето се получава от несбъднати желания. Колкото повече човек настоява да реализира

известно желание, толкова по-голямо триене става между мозъчните частици.

Причината за много болести на петата раса се дължи на алчността. Човек се отрупва с толкова много излишни неща и не мисли, че той огромен товар ще го съсипе.

Повечето от болестите на света се дължат на безверието на човечеството. Преди всичко хората не вярват, че може да се живее добре, че може да се живее без лъжа, че водата трябва да се пие топла, а не студена, и т.н.

Защо боледуват хората? Идват при мене постоянно, за да им дам лек. Казвам някому: имаш един съсед, на когото дължиш 1500 лева. Дай му ги и ще оздравееш, плати и ще оздравееш. Церът е в това - да платиш. Ако не платиш, няма да се освободиш. Неговата мисъл те преследва, работи върху тебе, а ако платиш, той ще те благослови, няма да ти праща лоши мисли.

Всяка душевна тревога ще се отрази зле върху вашето здравословно състояние. Това състояние ще се предаде на ред поколения. Дъщеря ви, синът ви, които вървят по ваша линия, ще наследят тия състояния.

Ако човек постоянно съгрешава и не се оправя, изгубва своята интелигентност и доброта. Добротата е свързана със сърцето и когато човек греши, сърцето става лукаво и започва аритмия. Почне ли сърцето много да хлопа, никакъв цяр няма за него. Остане ли с лекарства да лекувате сърцето, вашата работа е свършена.

Сърцето и мозъкът не могат с церове да се лекуват. Човешкото сърце се лекува с обич, с Любов, с доброта, с кротост, с въздържание, лекува се със специфична

храна. Най-хубава и отлична храна ще давате на сърцето. Външното сърце е подтик. Извън физическото сърце има ред ганглии, жлези, слънчев възел. Тоя слънчев възел е свързан със Слънцето, мозъкът е свързан с Луната.

Когато сте нервни, когато започвате от всичко да се дразните, склерозата идва. Аз я наричам „дяволски цимент“.

Ако не знаете правилно да трансформирате енергиите на ниспите си желания, може да заболее. Това заболяване ще се отрази на чувствата и на духовния ви живот. Ето защо с анатомията и физиологията на физическото тяло трябва да изучавате и анатомията на астралното тяло. Болестите се дължат на неразбиране на закона за превръщане на енергиите.

Главната причина за болестта се дължи на дисхармонията между двойника и физическото тяло. В предната част на мозъка се намират особен род бели мозъчни влакна или нишки, чрез които се проявява дейтелността на човешкото съзнание. Съзнанието е свързано с двойника, второто тяло на човека. Двойникът е апарат, чрез който се проявяват силите, енергиите на природата. Физическото тяло на човека живее благодарение на своя двойник. Ако отношенията между тялото и двойника са хармонични, човек е здрав. Когато някой от органите на физическото тяло заболее, хармонията между двойника и физическото тяло се нарушава. За да се излекувате от болестта си, първата работа е да се възстановят правилните отношения между духовното и физическото тяло.

Много болести се дължат на индивидуализирането на някои клетки. Когато тия клетки репат да живеят

самостоятелно, групират се в известна област и образуват свое тяло. Тия израстъци се наричат тумори, живеят за сметка на целия организъм и се хранят с неговите сокове. Ако чрез силата на мисълта тия новосъздадени клетки могат да се убедят, че мястото им не е в човешкия организъм, те постепенно ще намалеят, докато съвършено изчезнат. Прилагайте мисълта си при лекуването, било на себе си, било на близките си. Мисълта е сила, която трябва да се впрегне на работа.

Да кажем, че те е заболял коремът и аз ти държа една лекция. Ти казваш: „Премахни болката“. Причината на тая болка в корема е в главата. Почни да мислиш право. Причината е в твоята глава; ти не мислиш право и затова те боли коремът. Ти казваш: „Какви ми ги разправяш? Не знаеш ли, че ме боли коремът?“ Зная и за това ти говоря.

Каквито промени стават със Земята, същите промени стават и с човешкото тяло. Голяма част от тялото е вода. Много хора боледуват от липса на вода в организма. Отсъствието на вода охлажда организма, а многото вода го сгорещава.

Понякога епидемиите, отпадналостта, намаляването на съпротивителните сили на организма са в тясна зависимост от космическите атмосферни фактори, а човек се чуди какво става с него.

Хората не знаят как да използват електричеството и магнетизма на слънцето и затова се чувствуват изнервени, напрегнати. Тая нервност се дължи на сухота в организма, на чрезмерната топлина и чрезмерното изстудяване. За да се избегне тая сухота, между студа и топлината трябва да се създаде вътрешна връзка. Ако топлината е повече, отколкото трябва, и не може да привлече влагата, човешката кожа изсъхва,

следствие на което се явяват ред болести като маясъл, проказа и други. При тия болести кожата почва да се напуква. Проказата не е толкова страшна болест, колкото хората си я представят. Тя се дължи на отсъствие на влага в организма. Понякога по кожата се явява сърбеж и той се дължи на сухотата в организма. Причината за сухотата са чувствата - те са в неестествено положение. Такива хора могат да се лекуват, като общуват с жизнерадостни хора, у които чувствата са в естествено състояние. По този начин те ще приемат от тях по малко магнетизъм.

Който има такъв сърбеж по кожата си, нека отиде в някоя дъбова гора, да облегне гърба си на някой стар дъб, да приеме малко от неговия магнетизъм. За да влезе във връзка с дъба, той трябва да го разбира и да гледа на него като на разумно същество.

Болестите се предизвикват от инертната материя в човека, но зад тая инертна материя се намира разумно същество - добро или лошо, затова някои болести разрушават организма, а някои го обновяват. Зад микробите, причинители на различни болести, се крият разумни същества.

В природата съществуват болести от физически характер, от астрален и от умствен характер. Ако си неразположен психически, това се дължи на астрални същества, които влизат в твоята симпатична нервна система и причиняват известно дразнене. Тия същества обират човека и черният му дроб страда. За да не страда, човек трябва да се освободи от своите лоши и ниспи мисли и желания.

Всеки човек, който е болен, прави угощение на хиляди същества от най-нисш произход. Тия нисши същества ядат и пият, а пък човекът плаща за тях.

Когато един нисш организъм действа в един висш и взема надмощие, образува болести. А когато един висш организъм, висш живот действа върху един нисш, дава здраве. Затова, ако плътта има надмощие над духа, човек всякога ще заболява. Ако духът има надмощие над плътта, човек всякога ще бъде здрав.

Ако ние живеем по законите на Божията Любов, Божията Мъдрост, Божията Истина, щяхме да имаме здрави тела, здрави умове. Някои от болестите, които идват днес, се дължат на миналото, в предишни животи сме правили какви ли не погрешки, а сега плащаме.

Всяко нарушение или отклонение от законите на природата води към заболяване. Отклоняването може да е станало преди много години, последствията идват днес. Като знаете това, не питайте защо някой не греши, но боледува, а друг греши, а е здрав.

Почти всички болести във вашия организъм се дължат на неправилното хранене. Ревматизмът се явява вследствие събирането на нечистотии, на утайки по ставите. Брашното - старо, маслото - старо, хлябът - недопечен, бързо ядете, не дъвчете храната, безпокоите се, когато се храните, за какво ли не мислите и искате да сте здрави.

Болестта е една необходимост. Много пъти в хората се натрупват мазнини, остават неорганически вещества. Ако така продължава, сърцето на човека може да спре и той да изгуби живота си. Затова го хване болест, която за един-два месеца стопи излишните мазнини.

Има разумност в света, която е определила кой на кого да помага. Това е определено в Божествения план. Ще кажете, че трябва да се доказва това. Божественото не се нуждае от доказателства. Който се заеме да доказ-

ва духовните работи, ще види, че само едно на стоте е вярно. Останалите доказателства едни други се изключват. Някой боледувал, употребил едно лекарство, което му помогнало. Лекарите препоръчват същото лекарство на всички болни от същата болест. Обаче лекарството не помага. Двама души не могат да се лекуват с едно и също лекарство. Това малцина знаят. Ето защо едно и също лекарство минава от поколение на поколение.

Всяка идея, всяка добродетел, която може да се реализира и на която един болен посвещава живота си, ще му помогне да оздравее.

Иска ли да се лекува, човек трябва да намери лекар и лекарство за душата си.

Здравето е качество на човешката душа, на човешкия дух.

В душата се крие алхимическият закон за подмладяването, там е силата на лекуването.

Ние боледуваме, защото губим връзката си с Бога. Възстановете връзката си с Бога и всичките ви отношения постепенно ще се изгладят, всичките ви рани ще зараснат и силите ви ще дойдат. Докато душата е свързана с Бога, тя притежава огромни природни сили и може да лекува.

Здравето е вътрешен процес. Ако организмът не е здрав отвътре, каквито и благоприятни външни условия да има, той не може да ги използва. Какво е нужно, за да бъде здрав? Да определи отношенията си първо към Бога, после към своята душа и най-после към ближния си. Ако тези отношения са правилни, човек ще бъде здрав.

Болестта се явява в необичаните неща. Заболи те пръст - обикни го. Заболи те крак - обикни го. Заболи те на друго място - обикни това място.

Нямаш право да измъчваш очите си, ушите си, носа си, нямаш право да измъчваш ръцете и краката си, кожата си. Това е морал, това е хигиена - да не измъчваш нито една клетка.

Като дойде някоя болест при вас, питайте я какво иска, с какво може да ѝ услужите. Кажете ѝ, че сте готови за нея да направите всичко. Болестите са вън от вас. Кракът ви боли. Кажете му, че ще мине, и го забравете. Това е физическа болка, а не болка на самия човек.

Както една обидна дума може да разруши и отрови човека, така и страхът на животните, когато ги колят и убиват, може да ви отрови.

Всяка животинска клетка си има стомах, черва, нечистотии, извержения. Като яде човек тия свински, овчи, говежди клетки, яде изверженията им, наречени токсини. Най-малко токсини има в растителната и плодната храна.

Месната храна е едно голямо зло за човечеството. Вибрациите на тая храна са от друг, по-нисш род, несъответстващ на сегашния човек.

Вегетарианската храна усилва нервната система, организмът става по-устойчив, по-издържлив.

Ако човек, след като яде месо, е здрав, нека яде. Ако човек, след като яде вегетарианска храна, се разболява, да яде месо. Нека плаща в бъдеще. Едно време се биеха и убиваха, и враговете си изяждаха, колкото убият, изядат ги. Ние сме се избавили от едно голямо зло - яденето на човешко месо. То е толкова диференцирано,

че внася много голяма зараза. До известно време, докато сме слизали надолу, сме яли месо, сега можем да поправим погрешките, и животните ще се ползват, и ние. Понеже човечеството е поделено по еволюционен път, животните ще слизат. Има хиляди години още да слизат, а ние да възлизаме, за да им помогнем, затова не бива да ги ядем.

Месната храна е голяма спънка за повдигането на човечеството и е причина за много от страданията му. В животните се образува голяма омраза към нас за това, че ги колим, а омразата ражда най-силните отрови. Най-силните зарази идат от месото. Който не се откаже съвсем от месото, ще остане назад в развитието си.

Могат ли ескимосите да бъдат вегетарианци? Вегетарианството може да се прилага само при добри условия, не при лоши.

В човешкото тяло живеят едновременно две същества. Животът на тия две същества не върви в една посока, вследствие на което между тях винаги се явява борба. Тая борба се дължи на факта, че едни от клетките са месоядни, а други - растителни. Месоядните клетки са били такива от хиляди години насам и днес и да желае човек да стане вегетарианец, тия клетки му се противопоставят. Ако не се достави съответна храна, месоядните клетки се самоизяждат. Клетките на белите кръвни телца например водят война помежду си и се самоизяждат едни други. Значи войната съществува още в самия организъм на човека. Вследствие на тая война човек е вегетарианец по идея само. Вътре в него обаче клетките се самоизяждат. Ето защо, за да станете някога плодоядци, още сега трябва да поставите в ума си идеята да се храните с плодове. Тая идея ще работи в ума ви години наред, докато един ден, незабелязано за

самите вас, ще видите, че сте готови да се храните с най-чистата засега храна - с плодове. Що се отнася до вегетарианството в пълен смисъл на думата, във всички светове - физически, сърдечен и умствен, това е въпрос на вековете.

Не казвам, че вие сте отговорни. Не се изисква нито от вас, нито от който и да е, нито от цялото човечество да оправи живота. Но хората не трябва да препятствуват на установения ред на природата. Ние не може да внесем в природата нищо ново.

Всички обществени, всички социални, всички общочовешки задачи, които съществуват в света, до известна степен зависят от ония задачи, които ние разрешаваме в себе си, понеже цялото човечество се състои от разумни души, свързани в едно цяло. И тогава казваме, че целокупният живот на цялото човечество зависи от развитието на всички души. Казваме, че един ден човечеството ще се поправи. Когато великото съзнание, когато тая светлина проникне в умовете на всички души, тогава всичките хора, цялото човечество ще се разбере помежду си и ще тръгне напред. Същият закон се отнася и до народите.

Христовото учение в света е учение за повдигане на човешката душа. Ние не трябва да разбираме Христа само като един реформатор. Като реформатор той е направил не само чисто външно преобразование, Христос е внесъл нов принцип в самата тъкан на света, едно ново съзнание. Христос е внесъл братството в света. В тоя смисъл именно Христос се отличава от всички. Християнството се отличава с братство. Той казва: „Един е вашият отец, а всички вие сте братя“. Християнството поддържа, че има само един баща, а всички други са братя - Бог е техен баща. Всички други неща ще дей-

дат от само себе си. А днес ние сме турили тия принципи на заден план, на заден план сме турили Бога, на заден план сме турили братството и искаме да получим крайните резултати. Кой са те? Да се поправи светът! Как ще се спаси светът? Светът се нуждае от една възвишена Любов, светът се нуждае от възвишени чувства, светът се нуждае от възвишени постъпки.

Съвременното общество е високо напреднало само в механично отношение, а в духовно то е твърде изостанало. Сегашната култура подготвя пътя на една нова култура. Затова не трябва да се мисли, че този свят е лош. Напротив, по отношение на Бога всичко е добро. Ние трябва да се стремим към усъвършенствуване без да правим компромис между доброто и злото - да бъдем или на страната на доброто, или на страната на злото. Тия два принципа могат да бъдат примирени само от Бога, но как ще стане това, не знаем. Това е велика тайна, за която никой нищо не знае.

Прогресът на човечеството не стои в произвеждането на материални блага. Човечеството си докара толкова болести и нещастия със своята лакомия.

Цялата съвременна цивилизация почива върху възгледите на фарисея, тя е фарисейска цивилизация. Тая, дето хората се отличават по форма, по външност, по етикеция, се е родила в далечното минало на Египет, Индия, Вавилон, Китай, Персия, Иудея, Гърция, Рим. Тя е днес и в Европа, облечена в красива християнска мантия. Не казвам, че тя в своите основи е нещо лошо, но казвам, че формата всякога трябва да има в себе си известно съдържание. Вън от това формата си остава една проста черупка, в която могат да живеят само паразити.

В съвременния свят хората в едно отношение са умни, а в друго - не са. Сегашните интелегенти действуват в слепоочните центрове - предната част на мозъка днес едва е развита. Истински интелигентният, ученият човек предпочита естествената работа и действие. Изобретения, фабрики, цивилизация - това се дължи не на положителния ум, а на полуинтелигентния човек. Туй, което човек днес прави, него го има и при пчелите, и при мравките - то е свързано с егоистичното в света. Пчелите събират мед за себе си, човек пък си прави къщи - прави ги за себе си. Той още няма понятие за една култура, която е обща.

Вие питате: „Кой може да живее без къща?“ Не сте вие, които градите къщата. Даже къщата, в която живеете и казвате, че е ваша, не сте градили нито вие, нито баща ви, майстори са я градили. Други са дошли да я построят. Туй, което ти не си изработил, как може да е твое? Нито материалът е твой, нито работата е твоя, нито парите, които си дал, са твои. Тогава как може да бъде твоя къщата, я ми кажете? Де е философията? За да ви докажат, че къщата не е ваша, един ден ще дойде оня, на когото принадлежи, и ще каже: „Трябва да излезете, понеже тая къща беше дадена под наем, срокът изтече“. 120 години беше срокът в древността. Ти ще си вземеш всичкия багаж и само за 10 дни ще освободиш къщата, защото ще я ремонтират. Ние, съвременните хора, се намираме в голямо противоречие. Мислим как ще се оправи светът. Искаме един оправен свят. Не знаейки какво разбират хората под думите „оправен свят“. Къщата не е наша, нищо не е наше и искаме един оправен свят! Влезе някой в една чиста къща и я оцапа, а после пита кога щели да дойдат да я почистят!

Кои са причините за нашето падение? Сега няма

добър човек в света: и оня, който плаче, и оня, който се смее, и оня, който говори добро, и оня, който говори лошо - всички са под еднакъв знаменател. Като гледат как един е забогатял - търговец на кожи, всички го облажават, без да знаят, че неговото положение се гради върху кожите на хилядите овце, които е одрал. Търговецът казва: „Това е моя стока, спечелил съм си я“. Възразявам: ти си квадратен лъжец и крадец, защото си придобил богатството на гърба на животните, като си одрал кожата им. Някой ще каже: „Това е моя къща, съградил съм я с труд, с пот на челото“. Отговарям: направил си я на гърба на толкова хора, чиито кожи си одрал. Някой каже: „Това е мое тяло“. Да ме простиш, не е твое тяло. Защото, за да се поддържа човешкото тяло, знаете ли колко същества страдат? Колко майки, бащи, братя, сестри са положили живота си за него? Затова вие нямате право да мислите, че това, което имате, е ваше. Според християнството, първото нещце, което трябва да имате предвид, е следното: да признаете, че всичко, което имате, не е ваше, а на Бога.

Ти казваш: „Така е нареден светът!“ Няма никаква философия в това. Светът не е нареден така. Твоят свят, твоите разбирания са така наредени.

Защо светът е такъв? Защо не е добър? Питам: какъв трябва да бъде светът? Нека той, който задава въпроса, пръв даде пример, да стане добър. Или нека той даде план как трябва светът да се създаде, че да задоволи всички хора. Когато човек си задава този въпрос, без да прави усилия над себе си да се подобри, той сам е на крив път.

Всички искате светът извън вас да се оправи. Светът вътре у вас трябва да се оправи.

Аз наричам тоя живот живот на безлюбие. Хората се раждат без Любов и умират без Любов, страдат без Любов и се радват без Любов, развиват се без Любов, учат без Любов, живеят без Любов. Това е трагичното и драматичното в живота. Вие се измъчвате от това и казвате: „Защо Господ не е направил света другояче?“ Казвам: има един свят, какъвто вие търсите. Той е създаден отдавна, Бог живее и царува в него. Тоя свят е светът на Любовта. И за него е казано: „Всеки, който дойде при мен, няма да бъде изгъден. Ще му отворя вратата, той ще влезе и ще намери храна.“

В закона на Любовта няма никакво изключение, а пък в закона на безлюбието всичко е изключение. И тогаз ти питаш: „Защо се случва в живота така и така?“ Защото няма Любов! Някой не може да учи. Защо? Защото няма Любов. Трябва да има непреривна връзка в разбирането. Не едно да разбираш, а пък друго да не разбираш.

Не питайте защо животът е така направен. Никой философ, никой мъдрец, даже никое божество досега не е разрешило защо светът е направен така. Това си остава една загадка. Хиляди томове са написани, измислени са какви ли не теории - светът е пълен с една несметна архива от теории и обяснения, но въпреки това животът е останал неизяснен. Защо? Когато запитали оня мъдрец на Египет, Хермес, защо животът е нещастен, той само си стиснал устните. А вие ще си отворите устата и веднага ще разрешите въпроса, веднага ще си дадете мнението. Не си давайте мнението нито за доброто, нито за злото. Не хвали добрия, нито укорявай лошия. Аз съм ви дал едно правило. Не хвали добрия, за да не стане по-добър. Не укорявай злия, за да не стане по-лош. Вие ще ми кажете: „Едното разбираме, но

защо човек да не бъде по-добър?“ Така може да е от ваше гледище, но от гледището на тая велика философия, другояче стои въпросът. Ако ти носиш 60 килограма злато на гърба си и дойде един да ти даде още 60 килограма, питам: туй за твоя полза ли е?

Ева направи опит със себе си и стрепи. Да прави човек опит със себе си, т.е. със своята душа и със своя дух, това са рисковани неща. Всичко изпитвайте, но себе си не изпитвайте! Това подразбира - изпитвайте условията, в които живееете, действията си, но себе си, т.е. своята душа и своя дух, никога не изпитвайте! Това е истинската философия на живота. Защо трябва да изпитвате душата и духа си? Нищо няма да придобиете. Не правете опит с това, което Бог е създал! Не правете опит със свещената книга, която Бог е написал! Тая книга ще пазите като зеницата на окото си. От нея ще четете и учите. Тя ще бъде най-главното ви ръководство в живота. Докато имате тая книга и учите от нея, тя ще ви служи като магическа тояжка: с нея ще можете всичко да извършите.

В никакъв случай няма да жертвуваш висшите интереси на своята душа за благо на тоя свят!

Цялото съвременно човечество е в стълкновение със своите стари вярвания, със своите стари навици. Туй е много естествено. Представете си кон, на който е естествен навикът да рита. Това е неговата култура в неговото развитие от хилядите години на миналото, това е служило като едно оръжие против неговите врагове - да избавя живота си. И не е лошо нещо това от страна на коня. Това е едно средство да се брани. Но представете си съвременния кон, впрегнат в една каруца и пак по същия начин иска да рита. Нали ще бъде смешен? Конят трябва да се отучи от навика да рита. Защо? Тая каруца

той ще я прекатури, ако рита. По някой път във всички хора има такива навици, които в миналото са били необходими, но при сегашните условия са вредни. Та когато кажем, че известни навици са вредни, те не трябва съвсем да се изкоренят, но да се обезвредят, защото не са на място.

Всички стари възгледи и разбирания за науката, за живота, представят голямо дърво, подобно на дъб. И ако вие не се отдалечите от корените на това дърво, каквато работа и да започвате, няма да успявате. Защо? Това дърво ще изсмуква соковете на вашия живот. Окултистите наричат това дърво „дърво за познаване на доброто и злото“. Ето защо човек трябва да стои далеч от това дърво, за да може свободно и правилно да се развива. Това значи да ликвидира човек със своята карма. Кармата е дърво, което има своите нужди и желания: да расте и да се развива. Това дърво, което представя миналия живот в човека, трябва да се изкорени, да се замести с ново. Който се е опитвал да изкорени това дърво, той е разбрал какво значи да изтръгва дяволския нокът от себе си. Рече ли да го изтръгне, вижда колко много боли. Като види, че боли, той започва да го реже. Не, боли - не боли, тоя нокът трябва да се изтегли, да се изтръгне с корен. В това седи спасението на човека. Някой започва да тегли тоя нокът, но като го заболи много, той го оставя. По тоя начин той си създава по-големи болки. Който иска да бъде ученик, той трябва да изтегли тоя нокът изведнъж.

Казвам: ако не можете да изкорените това дърво във вашия живот, поне отдалечете се от него. И тогава посадете новия живот, новите идеи, новите мисли далеч от старите. Значи, без да искате, едновременно ще водите и двата живота. При това положение забелязвате как в дни на добро разположение, при благородство на вашето

сърце, вие сте настроени към проява на красивото, на великото в себе си, готови сте да говорите истината; и обратно, в дни на неразположение и вие сами не усещате как езикът ви се подхлъзва и говорите или правите това, което не искате. И като останете сами, вие сте недоволни от себе си и се чудете как се поддахте на известно изкушение. Това става и с млади, и със стари - с всички хора. Туй се дължи на стария живот в хората.

Колкото и да сте свързани с тоя свят, каквото и да прави той, това не трябва ни най-малко да се отнася до вашия живот. Светът не трябва да ви пречатства. Вие имате един заден вход, през който всякога можете да излезете. Главният вход обикновено бива затворен, но затова пък задният вход е всякога отворен. През тоя вход именно всеки може да излиза и да влиза, когато пожелае.

Досега вие имате един морал - изключително да угодите на обществото, на баща си, на майка си, но малцина са от вас, които имат страх от Бога? Колцина от вас са с едно висше съзнание, с един вътрешен закон за действие?

Единственият неизменен закон в света е само законът на Любовта. В Любовта има неща, които никога не се изменят, докато всичко наоколо ти се мени. Когато този център остане неизменен, всички неща около него се оформят и човек ще постигне целта си. Изгубим ли тая опорна точка, всичко е изгубено.

Вие знаете, че Христос е благ, четирите заповеди на Мойсея сте изгълнили, но като дойде последната, че трябва да ликвидирате, спирате се и казвате: „Мога ли да раздам всичкото си имане, мога ли да бъда толкова серсееин, че да ми се смеят хората?“ Затова от всички се изисква едно будно съзнание, едно правилно

разбиране на тая вътрешна философия на живота. Туй, което ни спъва сега, то е, че ние повече се занимаваме със своите наследствени черти, мислим за баща си, за майка си, за дядо си, за баба си, какви въпроси са разрешили, но точно за себе си не мислим. Когато дойде да разрешаваме нещо за себе си, ние минаваме бегло, не се спираме върху своя дух, върху своята душа, върху своя ум и върху своето сърце. И като даже се спрем, ние се спираме върху това, което обществото изисква. Ние сме толкова повърхностни!

И Христос казваше на евреите: „Вие трябва да напуснете баща си и майка си, да се отречете от своя живот и тогава да тръгнете след Мене“. Това значи: вие трябва да напуснете стария живот и да заживеете по нов, Божествен начин. За да дойдете до това положение, трябва да се измени стария път на разбиране, коренно трябва да се измени цялата философска мисъл на човечеството.

Христос каза, че мъжът трябва да напусне жена си; жената да напусне мъжа си; синът да напусне майка си; дъщерята да напусне баща си; слугата да напусне господаря си; богатият да се откаже от имота си; съдията да напусне службата си, а професорът - своята кариера. Какво по-голямо противоречие от това да напуснеш всичко, да се откажеш от себе си и да тръгнеш след Христа? Представете си, че някои разберат тия истини в буквален смисъл. Какво ще направят те? Всеки ще вдигне на гърба си по един дървен кръст и ще тръгне за някъде. Накъде ще тръгне и той сам не знае. Много герои от войната носят по един или по два кръста за храброст. Много християни носят кръстовете по вратовете си. Какво ще допринесат тия кръстовете на съвременните хора? Ще надигнат кръстовете си и ще замясат на работници, които носят кръстовете на гърба си, но не знаят

в коя посока да тръгнат. Христос е казал: „Вдигни кръста си и ела Ме последвай!“ Обаче с тия думи Той разбирал съвсем друга истина. Под думата „кръст“ Христос разбирал друго нещо. Кръстът е символ на търпение. Който съзнателно носи своя кръст, той гледа спокойно, с търпение на всичко това, което става в света.

Всеки човек, който те обича тъй, както майка ти - беззаветно, е за тебе майка, той може да те вдъхнови. Не ме разбирайте буквално. Всеки човек, който има знание, той разбира закона и може да ти помогне, той е баща. Бащата трябва да внесе известна сила в човека, майката да даде направление на ония енергии. Ти ще разбереш майка си и баща си. Ти баща си ще намериш, ти не познаваш баща си. Онази ще ти бъде майка, която може да развие твоите дарби и да те направи доволен. А баща е онзи, който може да те вдъхнови, който може да те повдигне. Всеки, който те ограничава, не е нито баща, нито майка. Аз така разглеждам майката и бащата. Дали е учител, пак същия закон прилагам. Дали е господар - същият закон, дали е слуга - същият закон. Навсякъде е тоя закон. Слугата, ако те обича, ще ти служи. Ако господарят обича слугата си, той е добър господар. Ако учителят обича учениците си, той е добър учител. И ако ученикът обича учителя си, той учи и е добър ученик. Всякога там, дето има обич, вече има основа.

Законът е такъв: не скъсвайте връзките си с един свой добър приятел. Не скъсвайте връзките си нито с баща си, нито с майка си. Казвате: „Нали Христос е казал, че човек трябва да се отрече от баща си и от майка си!“ Вие трябва правилно да разбирате. Да се отрече човек е едно нещо, а да скъса връзките си с някого е друго нещо. Да се отречете от баща си, това значи да го

признаете като брат и да му кажете: „Татко, тука си ми баща, но горе ти си мой брат.“ Следователно ние имаме един и същ баща. Когато отидете на небето, ще се отречете от мене, ще кажете, че сте ми брат, а не баща. Това значи да се отрече човек от баща си и от майка си. Човек трябва да се отрече за онова великото в света, за един следващ по-велик порядък. Но казвам: никога не късай онези свещени връзки, които Бог е поставил между твоята душа и другите души. Остави тези връзки, нека Бог функционира чрез тях. И тогава работите ще ви вървят напред. Такива са принципите в новия свят, който сега се създава. Аз не говоря само за религиозните хора, но всички хора в света, от каквото верую и да са, каквото и да знаят, те трябва да спазват тези свещени връзки. Когато и да срещнете, да считате, че сте негов брат. И той от своя страна да има същите отношения. Само тогава ние можем да бъдем свободни.

В сегашния живот има едно отклонение. В това отношение животът е аномален, светлината е аномална и свободата е аномална. Това, което хората считат свобода, то е робство; това, което те считат светлина, то е тъмнина и това, което те считат живот, то е живот на болести, мъчения и страдания. Това нещо аз не наричам живот; то е мътна вода, в която се раждат всички вредни микроби. Това, което хората наричат светлина, то е светлина, в която те постоянно се спъват. Това, което хората наричат свобода, то е свобода, в която те постоянно се измъчват. Сега вие ще кажете: какво нещо е животът? Питайте болния, който постоянно боледува, той ще ви каже какво нещо е животът. Какво нещо е светлината? Питайте слепия, който е ослепял, той ще ви каже какво нещо е светлината. Какво нещо е свободата? Питайте онзи, който я е изгубил.

Когато някой разбойник ме обере, аз се радвам, че Господ му е дал свобода да ме обере, но не одобрявам постыпката му. Свободата на разбойника е от Бога, а постыпката му не е от Бога. Защото утре ще дойде друг майстор и ще обере разбойника.

В какво седи кривината? Вие не сте дали свобода на себе си, вие не сте свободни хора. Свободата започва от свободните прояви. Като се говори за свободна любов, вие разбирате съвсем друго нещо. Ще дадеш свобода на Бога, на Духа в себе си, няма да ги ограничаваш. Защото като ограничаваш Бога в себе си, ти ще си създадеш зло и ще станеш лош човек. Ти искаш да ограничиш Бога, а Бог не може да се ограничи. Тогава ще станеш лош, а това ще покаже, че не вървиш по правия път. Като дадеш свобода на Бога в себе си, ще разбереш, че всички Божии дела са свършени. Това трябва да държите постоянно в ума си.

Светът е основан на един морален закон, на една абсолютна свобода. Праведен или грешен, всеки трябва да бъде свободен. Да прави добро или да греши - свобода трябва да съществува. Защо е злото? Злото съществува, понеже има свобода в света. Доброто съществува, понеже има свобода в света. Ако нямаше свобода, нито доброто, нито злото щяха да съществуват. При несвободен режим не може да има нито добро, нито зло. Понеже доброто може да функционира само при абсолютна свобода, всички други сили трябва да функционират при същите условия.

Вие казвате: „Защо Господ е направил така света?“ Защото е дал абсолютна свобода. Не мислете, че всичко, което можете да направите, е свобода. Свободата не е в това да правиш всичко, което поискаш. Нима ако се хвърлиш от един планински връх и паднеш, това е сво-

бода? Не! Под думата „свобода“ ще разбирате възможността в даден случай да имате право на избор. Каквито и да бъдат резултатите, дава се пълна свобода на избора. При абсолютната свобода обаче крайните резултати винаги са добри. Тук не може да има никакво изключение.

Всички неща, които се извършват без Любов, са престъпни. Всички неща, които се извършват с Любов, са добри. Това е закон. Когато един човек не го обичаш, то каквото вземе от дома ти, ти го считаш за престъпление. А пък щом го обичаш, всичко му даваш. Когато обичаш някого, ти не можеш да направиш престъпление. И затова е казано: „Любовта е изпълнение на закона“. Без Любов външният закон носи на човека от край до край нещастие и ограничение.

По буквата на закона ако се върви, всичко ще се изгуби, а пък ако се върви по Любовта, всичко ще се постигне. Там никакъв външен закон не може да ви каже: „Така трябва да го направите!“ Това е ограничение на човека. Той трябва да бъде абсолютно свободен. Това е законът на вътрешната свобода.

Съвременният свят се нуждае от свободни хора по тяло, по ум и по сърце, а не от роби. Изкуство е човек да се освободи, да се повдигне над условията, в които живее днес. Човек се намира под влиянието на ред тежки условия, от които трябва да се освободи. Мислите и чувствата на хората, общественият строй, моралът, както и ред още условия влияят на човека и го ограничават. Всичко това един ден той трябва да преодолее, да придобие истинска, разумна свобода, от която да се ползва както той, така и окръжаващите. Оставете човешкия морал настрана и живеете по Божествения, според който вие сте дошли на Земята да бъдете

проводници на Божията Любов по тяло, по ум, по сърце, по душа и по дух. Само по този начин ще бъдете вътрешно свободни. Вътрешно свободният човек съзнава, че постъпката, която е извършил в даден момент, е права. Новият живот носи в себе си тая вътрешна свобода. Тая свобода прави човека силен, готов да приложи Божествените идеи, Божията Любов. Любовта изисква жертви. Всички трябва да бъдат готови да услужат, без да се използват едни други. Който живее по закона на Любовта, всеки ден трябва да усеща в себе си малка придобивка, прилив на живот.

Добре е човек да бъде свободен, но за да бъде абсолютно свободен, той трябва да притежава известни качества. За да бъде свободен на физическия свят, човек трябва да има правилни отношения към окръжаващите. За да бъде свободен в духовния свят, човек трябва да бъде добър, да носи велик морал в сърцето си. За да бъде свободен в умствения свят, човек трябва да бъде философ, да има права мисъл. Каквото да казвате на добрия човек, както да го обиждате, той ще ви изслуша внимателно и ще каже: „Прав си, имам този недостатък, но ще го изправа“. Той знае, че нечистотиите и слабостите на човека се намират по краищата на неговия живот, а не в центъра.

Не подценявайте в себе си оная велика мисъл, която Бог е вложил във вас. Не подценявайте и добрите постъпки, които Бог е вложил във вас. Имайте добри постъпки. Човек интуитивно трябва да схваща как трябва да постъпва, как трябва да чувства, как трябва да мисли. Има една мярка, която трябва да намерим, защото тя е Божественото. Разчитайте на Божественото в себе си, не го потъпквайте. Погрешката е там, че вие искате да заробите Божественото, да го направите слуга.

Не, вие ще му слугувате, а то ще ви направи свободни.

Хората са изгубили вяра едни в други. Сега съществува оня насилнически закон - навсякъде в света слушаш: „Човек трябва да бъде силен, той трябва да наложи своята мисъл“. Ти може да наложиш своята мисъл, това е възможно. Един генерал може да наложи своята мисъл, един цар може да наложи своята мисъл, един стражар също, но туй е временно налагане. Един хипнотизатор може да наложи своята мисъл, да внуши на хипнотизирания точно туй, което иска. Тая мисъл на хипнотизатора се крепи, докато той е жив. Щом умре, тая мисъл се разрушава и изчезва. Тогава ще се зароди обратният закон: един ден, като влезеш в другия свят, всички тия, на които си влиял лошо, които са били потиснати, като се освободят от тебе, ще почнат да ти пращат лоши мисли и тогава около тебе ще се създаде един ад.

За всички войни, за всички противоречия, за всички караници по света причина са личните чувства. Ако ме попитате кога ще престанат войните, кога ще престане омразата, ще ви кажа: когато личните чувства се възпитат и хармонизират. И действително, от научно гледище има една аномалност в устройството на човешкия череп. Има една норма, по която се съди кой човек е нормален. Много малко хора ще намерите нормални. Един човек минава за кротък, но има лична амбиция, иска да се наложи. Защо? Той търси щастieto в живота по личен начин. Човек, който върви по личните си чувства, върви по крив път.

Сега вие ще ми зададете въпроса, ще ме питате: „Какжете ни как да излезем от това лошо положение, в което се намираме. Криза е, пари нямаме, гладни сме, къща ни трябва, обуца, дрехи трябва, въглища ...“ Съгласен

съм, но ако държите старото учение, няма ли пак да ви трябват въглища? Казвате: „Ако ние следваме новото учение, какво ще придобием?“ Съгласен съм, нищо няма да придобиете, но ако не държите новото учение, пак нищо няма да придобиете. Тогава казвам: по-добре моя минус, отколкото стария минус. По-добре учението на Исуса, отколкото учението на Илия и Мойсей. Ако искате да сечете горите, Мойсей трябва да ви дойде на помощ, да ви каже как да направите вашите бъчви. Но ако искате да възпитате вашите деца, потребен ви е Исус. Ако искате жена ви да се подчинява, да ви готви хубаво, потребен ви е Илия и Мойсей. Там е законът, ще я накара. Но ако трябва да роди син или дъщеря, потребно ви е учението на Исуса. Ако искате да станете генерал, да побеждавате света, трябва ви Илия и Мойсей, но ако искате да разберете защо е създаден светът, потребно е учението на Исуса.

В света има мъртви форми. Много хора живеят автоматически, те не са живи. Те са хора, които в съзнанието си спят. Извършил престъпление и ти трябва с месеци да му доказваш, че направеното от него е престъпление. Казва: „Трябва да убия тоя човек“. Или: „Какво от това, че съм откъснал едно цвете, че съм заклал едно животно, една овца?“ И тези хора понякога минават за герои. Даже и вие понякога се насърчавате, като казвате, че човек не трябва да бъде мек. Вие не страдате от мекота, а от неразбиране на основния закон.

Казвате: „Да обесим тия хора, че да се оправи светът!“ Няма такъв писан закон - да се бесят хората. Мойсей, който даде заповедите, казва: „Не убивай, не злослови, не кради, не прелюбодействуй, не взимай това, което ближният ти има“. После дойде оня държавен закон, написаха го в името на Мойсея, че заради благото на

отечеството един може да се убие, може да се заколи, да се обеси. Тогава идват религиозните хора и казват: „Господ ги наказа!“ Не, Господ не направи ада! Ада го направиха хората. Господ казва: „Душата ми не съизволява със смъртта на хората“. Ако един човек се самоубива, Господ пак не съизволява. Адът е направен от хората, не от Бога.

Питам: какви са основанията, за да се екзекутира един човек? Един човек, който не е създал човека, има ли право да го екзекутира? Бог, който го е създал, има право да се разпорежда с неговия живот, но човекът няма никакво право. Един грънчар, който е направил гърнето, има право да го строши и пак да го направи. Той може 20 - 30 пъти да го троши и да го прави отново. Но оня, който не знае да прави грънци, има ли право да ги троши? Няма право. Ако строши едно гърне, ще го накарат да плаща.

При сегашния културен век вземете който и да е възглед за поправянето на човечеството. Възгледи, теории, теории... Може да са прави, но в света съществува план, по който хората трябва да вървят. Той е задължителен за всички хора без изключение. За цялото органическо царство е наредено - планините на кое място да бъдат поставени, реките къде да текат, моретата къде да бъдат, гори къде да има, какви видове животни, какви раси трябва да се явят на земята, колко мъже, колко жени и колко деца трябва да се родят, колко слуги и колко господари - всичко това е определено. Ако хората биха следвали този ред на земята, земята щеше да бъде рай, но понеже често господарите се увеличават, а слугите намаляват, то има един недоимък на слугите. Понякога слугите се увеличават, господарите намаляват. Във вашия ум „господар“ звучи като нещо страшно. Или пък думата „слуга“. Това са почтени

служби! Слугата е нещо необходимо в света, той е един човек потребен. И господарят, и той е потребен. И двамата са потребни, но всеки на своето място. Господарят на какво трябва да бъде господар или слугата на какво трябва да бъде слуга? За да бъде господар, човек трябва да бъде един стълб, да подкрепя нещо съществено. Всички господари са стълбове, а слугата трябва да влиза и да излиза и допринася нещо. Сега, това е иносказателно. Вие считате един човек, който е богат и има пари, за щастлив. Но щастieto му не седи в яденето, а в изпълнението на неговата длъжност. Ако тоя господар е поставен не по своята воля, но други разумни същества са го поставили, горко му ако той не господствува както те искат. Тоя господар е един слуга.

Много амбициозни хора твърдят: „Човек трябва да се наложи в света“. Невъзможно е да се наложиш на хората. Защо? По единствената причина, че Природата е господарка на своите дела. Бог, Който е създал света, Той е господар. Как ще се наложиш? Малко повече ум трябва да имаш. Ако като българин идеш в Англия и искаш да вземеш първото място на министър, как ще се наложиш? Най-малко десет поколения трябва да са живели в Англия, за да станеш виден англичанин.

Сега религиозните хора казват: „Господ ще нареди всичко“. Всичките хора казват: „Ние ще наредим всичко“. Казвате: „Те не са прави“. Прави са. Ние ще наредим всичко и Господ ще нареди всичко. Господ ще нареди всичко, което Господ е създал. Ние ще наредим всичко, което ние сме създали. Ти създаваш нещо, искаш Господ да го нареди. То е твоя работа. Кое то Господ е създал, Той него ще нареди. Често човек влиза в стълкновение със себе си. Исканякои работи Господ да ги нареди. Пък те са човешки работи.

Щом твоите трептения са по-силни от тия на едно животно, то няма да те нападне, а ще бяга. Мъчнотиите в живота приличат на страшните животни. При големите душевни мъчнотии ще опиташ Божията сила.

Има моменти, когато никой не може да ти помогне. Изгубил си пътя в една гъста гора, нощта е студена и непрогледна. Божественото начало вътре в тебе ще ти покаже по кой начин да излезеш от мъчнотията.

Сега ще ви опиша една картина, за да видите как говори Небето. Представете си, че се намирате в една тъмна, бурна нощ, не можете да се ориентирате, изгубили сте пътя, не знаете къде се намирате, но по едно време духне малко вятър и вие виждате съзвездията Малката мечка. Какво ви показва тя? Тя ви показва посоката. Показва ви къде е изток, къде е запад, север и юг. Тая звезда иска да ви покаже, че вие сте тръгнали на запад, а трябва да се върнете на изток, там е посоката на вашия път. Щом ви каже това, след малко небето пак се заоблачава и затваря. И звездата се изгубва. Казала ли ви е нещо тая звезда? Да! Тя ви определи пътя. После, далеч някъде виждаш някоя свещ, някоя колиба. Трябва да разбереш гласа на тая свещ, която свети. Ще ви опиша друга картина. Представете си, че вие пътувате пак през една тъмна, бурна нощ. Пак голяма виелица и и вие изгубвате пътя. По едно време недалеч от вас светне някоя малка свещ. Какво иска да ви каже тая свещ? Тя иска да ви каже: „Ела на гости у нас! Само по този начин ще бъдеш избавен от смъртта! Нашият Господар е много добър. Затова ние отворихме прозореца.“ Така някой път и във вашия живот ще бъде тъмно, бурно, неприятно и ще си казвате: „Не искам да живея. Дано се намери някоя болест да ме прати в оня свят.“ Но тъкмо по това време ще се намери някоя светлина отнякъде и ще ви каже:

ела у дома! Чрез тая светлина Бог проговаря на твоята душа и казва: не бой се, има едно прибежище за тебе.

Молитвата е зов към Бога. Скръбни сте, натъжени сте - молете се. Господ по три начина утешава: първо, ще ви прати някой човек да ви помогне, второ, ще ви прати някой ангел, и трето, сам Той ще слезе. Питате: „Защо сме се родили?“ За да посещавате Господа. Това е великият закон, по който хората със своите скърби и земни нужди се сближават. Ако нямахме нужди, не бихме разбрали в какво се състоят хубостите на живота. Ще пазите тая мисъл: „Животът, тъй както е направен, е най-добър живот, и ние, тъй както сега живеем, живеем най-добре“.

Има на английски една книга - отговор на един милион и петстотин хиляди молитви. Той е англичанин, но мисля, че е от германско произхождение и се казва Мюлер. Има си данни той. Той се е молил и е издържал повече от две хиляди деца в едно сиропиталище само с молитви. Като му трябвали пари, той се молел и парите идвали. Един ден се помолил, един англичанин му донесъл 250 английски лири. Той го пита: „Имате ли нужда от пари?“ Онзи нищо не казва. Англичанинът му казва: „Кажете и ще оставя парите“. Но щом не му казва нищо, той си отива. И пак се връща и казва: „Имате ли нужда? Аз съм на ваше разположение.“ Онзи му казва: „Както вие искате. Ако обичате, оставете ги.“ Той пак си отива. И трети път се връща и казва: „Оставям ги, каквото искате ги правете“. Вие бихте казали: „Я ги дайте!“ Не, вие не разбирате закона. Вие ще оставите онзи плод сам да капне. В Божествения свят се изисква едно велико самообладание, никаква алчност да няма. Не мислете, че само вие сте факторът. За да се изгълни една ваша мисъл, ако вие погледнете, ще видите, че има

хиляди същества, които се намесват в процеса на вашата мисъл. Има безброй същества, които идат и съдействат, за да се постигне вашата мисъл. Това е закон!

Всички положителни качества, които човек може да има, са пътища за Любовта. Любовта трябва да се прояви чрез човешката душа, а чрез това проявление човек печели. Две места има най-опасни в тоя живот: мястото, където те обичат и където обичаш. Всички искате да бъдете обичани и да обичате, а те са най-опасните места. Ако на това място не си внимателен, ти вместо щастлив, можеш да станеш нещастен. Може да придобиеш живота си, а може и да го изгубиш.

Една среща, станала в името на Любовта, струва колкото всичкото богатство на света.

Обичайте хората, без да очаквате те да ви обичат.

Търсите ли човек да ви обича, в края на краищата ще се разочаровате и ще видите, че този, който ви е обичал, не е онзи, когото душата ви е очаквала.

От всички прераждания, които според едни окултисти са 777, според други - 999, според трети - 9999, при 12 прераждания според зодиите, могат да се срещнат ония души, които са свързани с великата Любов.

Колко пъти човек се преражда? Безброй. Има 12 Божествени прераждания и 777 кардинални. В тия 12 прераждания се срещат две сродни души и живеят в хармония. Като се срещнат, цяла една еволюция образуват на Земята.

Сегашният семеен живот е станал крайно нещастен за всички хора. Всички хора страдат от семейството. Оттам започва. Трябва да се тури една друга основа. Семейството започва от самия човек, от самата душа на човека. „Ние не вярваме, че човек има душа, че има

дух.“ Оставете вашите вярвания! Приемете, че човек има душа, но не такава, каквато сте мислили досега. След като умреш, от тебе остава душата, от тебе остава духът. Това си ти, човекът. След като умреш, и твоят ум остава с тебе. Следователно ти си господар и можеш да си направиш тяло, каквото искаш. Ако искаш да дойдеш на Земята, ще си избереш да живееш с такива хора, с каквито искаш. Като слезеш от Божествения свят, трябва да избираш хората, между които искаш да живееш.

Забележете, има един закон, според който вибрациите, трептенията на душата не са едни и същи. Има хора, с които като дойдете в съприкосновение, не само че няма да ви повдигнат, но ще ви снемат по-долу, на техния уровень, тъй както във физиката, когато се смесят две течности с различни температури, резултатът е средната температура между двете. Затова, според тоя закон, вие трябва да се приближавате един към друг съобразно трептенията на душите си. Души, които имат еднакви трептения, могат да си въздействуват, но които нямат еднакви трептения, остават назад. Патици, които хвърчат еднакво, вървят напред, а които хвърчат нееднакво, остават назад. Можете ли да впрегнете коня и вола заедно? Ще имате едно неразумно съчетание.

Казваш някому: „Ти не се жертвуваши за мен!“ Няма защо той да се жертвува за вас, ако той прави тая жертва, за да ви повдигне, той ще слезе, такъв е Божественият закон - един слиза, а друг се качва. Ако мъжът слиза, жената се качва, ако жената се качва, мъжът слиза. Вие хвърлите една мрежа, уловите мъжа и го сваляте тъй, че нито той върви нагоре, нито вие. Спирате се на едно място и се гледате. Такива са съвременните

жени, спират своите мъже и не ги пуцат да се качват. Понякога казвате, лопо спах, лопо сънища сънувах. То значи, спряла си мъжа си. Това неестествено положение понякога произлиза от крайното користолюбие, което съществува у жените. Користолюбието ражда користолюбие, нещастieto ражда нещастие, скръбта ражда скръб. Когато говоря за страданията, нещастията, аз разбирам скръбта като обвивка на Божествената истина. А съвременните хора обвиват скръбта в радост и така я подслаждат. Такива хапчета има, отвън ги обвиват със захар, а отвътре са горчиви.

Когато двама млади се обичат, те виждат Любовта само един момент през целия си живот. Заради този момент именно те се женят, като искат да задържат Любовта постоянно при себе си. Само за един момент ги посещава това изключение и оттам насетне ги напуска. След това те започват да се ограничават един друг и като не могат да върнат загубеното, те се оплакват, че са нещастни. За да задържи изключението за себе си, мъжът казва на жената: „Ти трябва да ме обичаш!“ И жената казва на мъжа си: „Ти трябва да ме обичаш!“ Не, това е невъзможно. По този начин изключението не може да се задържи. Ако хората разбират Любовта като момент на най-голямото изключение в живота, те биха могли и като се оженят, пак да живеят добре, именно за този кратък, но велик момент - когато изключението ги е посетило.

Любовта, това е най-голямата хармония. Външната страна на Любовта, това е най-голямата хармония, която съществува. Какво представлява за тебе едно същество, което ти обичаш или тебе обича? Онова същество, което те обича, то свири в тебе. Ти си едно пиано за него. И оня, когото обичаш, той е пиано за тебе. Ти обичаш

някого, защото ще седнеш и ще свириш. Приятно ти е. Имах пиано. Но ако не знаеш как да свириш, ще развалиш пианото. Ти казваш: „Да обичам някого“. Че да обичаш, това не е проста работа. Като седнеш при тоя инструмент, трябва да знаеш как да свириш. А пък ти седнеш, дрънкаш и казваш: „На това пиано не може да се свири добре“.

Често всички очакват от другите повече, отколкото могат да им дадат.

Преди да се ожените, като се срещнете с вашите възлюбени, те ви наричат ангели, обичат ви, умират за вас, не могат да живеят без вас, коленичат пред вас и колко плач, ридания и преструвки се изливат, това не е, защото не могат без вас, а защото искат да ви впечатлят, сякаш казват: нека видят какво е Господ. Когато се оженят, жените започват да коленичат. Ето вашата философия. Вместо мъжете, вие сега коленичите. Защо? Защото умовете и сърцата ви са плитки. Не го вземайте в лош смисъл. Ако взема една мярка и опитам дълбочината на умовете и сърцата ви, ще констатирам един факт тъй както си е. Тия думи аз ги тълкувам, те имат преносно значение, не ги приемайте в техния обикновен смисъл.

Аз гледам на живота малко по-другояче. Да кажем, че някой момък се влюби в някоя мома. Никаква мома не е това! Това е една кукла. От възък е направена тя. Момата я няма там. Истинският момък и истинската мома никои не може да прегърне! Човек куклите прегръща. Помнете това! Как ти ще хванеш душата? Ти не хващаш душата! Ти казваш: „Той направи това и това“. Нищо не е направил! Престъплението седи в мисълта, че ние искаме да опетним една душа. Там е престъплението. Не може да се опетни човешката душа!

Вярвайте в това, че тялото ви може да се опетни, къщата всеки може да опетни отвън, но да опетни някой вапата душа, това не е възможно. Това, което е излязло от Бога, не може да се опетни. То ще се върне при Бога.

Вие имате калугерски разбирания за Любовта. Не знаете кое е право и кое е криво. А душата е толкова чиста, че е облечена в седем облекла. Досега човешката душа никой не я целувал. Като целуват физическото тяло, само долните четири облекла са близо, те вземат участие в целувката.

Девствеността е качество на душата. Тя не е нещо външно.

В живота на хората има неща привидни, от които те се заблуждават. Вие още не сте изучавали човешката душа, не знаете какво представлява тя. Момата пред момъка има един израз, но щом се отдалечи от него, придобива друг израз, друг образ. Такъв, какъвто той не е сънувал. Докато е при него, тя се усмихва, но като си тръгне, тя приема сериозно изражение и си казва: „Колко малко разбира той живота!“ Въздъхне, а момъкът мисли, че тая мома въздиша от любов. Тя не въздиша от любов, а иска да каже колко малко той разбира любовта. Той не е научил още пътя на страданието.

Отначало жената казва, че без мъжа си не може да живее, а после намери друг, трети. Така е и с мъжа. И всички в началото са като божества. И край нямат тия божества. Така се е родило многобожието. Всякога хората си представят по-силните същества като Господ. Това е атавизъм във вашия живот. Вие не можете да се освободите от робството, с което сте свикнали.

Ако си мома, не се жени, докато не намериш у момъка

най-добрата черта в характера му. Ако си момък, не се жени, докато не намериш най-добрата черта в характера на момата. Щом намериш тая черта, дръж я постоянно в ума си. Ще живееш, както ангелите живеят. Ако се ожениш и не намериш тая черта във възлюбения си или в своята възлюбена, нещастията ще те следват едно подир друго.

Истински морал е онзи, който при всички условия на живота, през всички времена и епохи е останал един и същ. Всички хора са опитали човешкия морал. Нека направят един опит, да видят резултатите на Божествения морал. Нека една жена остави мъжа си свободен, да не го ограничава, да не се съмнява в него. Щом го види да приказва с друга жена или с някоя мома, нека си каже: „Господ е между тях“. Каже ли така, нека спокойно си гледа работата, без никакво смущение и съмнение. Постъпва ли всякога така, тая жена ще забележи, че мъжът ѝ от ден на ден се поправя: жената, децата, домът му стават по-мили и той е готов на големи жертви за тях. Съмнява ли се жената в мъжа си, живее ли с човешкия морал, той все повече ще се разваля, ще охлаждава към дома си, докато един ден вдигне ръка и каже: „Дотегна ми вече това робство! Не искам вече нито жена, нито деца. Искам да бъда свободен!“ Същото може да стане и с жената. Бог е създал света, дал е свобода на хората, а те сами се ограничават, като искат и Бога да заставят да постъпва като тях. Съвременният морал не може да запази нито жените, нито мъжете. Една жена може да е ограничена външно, а вътре в себе си да мисли за друг мъж. Чрез външно ограничение хората не могат да се опазят. Нищо не може да запази човека от падение, ако той няма в себе си закон или морал, който да го ръководи. Да бъде човек свободен, това подразбира да остави Бога свободно да действа в него. Ако Бог

действува в човека, ние знаем, че Бог е Любов и следователно не трябва да се смущаваме нито за себе си, нито за другите. Защо? Защото Любовта никому зло не прави.

Най-важното в новото учение е - на онзи, когото обичате, ще му дадете свобода като на себе си! Защото, ако онзи, когото обичате, е свободен, и вие ще бъдете свободен. Ако той не е свободен, тогава и вашата свобода се ограничава. Следователно, ако онези, които ние обичаме, са свободни, и ние сме свободни. Всички нещастия в света, в живота са резултат от ограничението на Любовта. Всички престъпления в живота са резултат на вътрешното ограничение на Любовта. Оттам водят началото си и страданията. И за да не страдат хората, трябва да се премахне ограничението и всеки да придобие оная свобода, която Бог му е дал.

Всяка красива форма има голяма сила да привлича. Иска да ви прелъсти, например, една красива жена, но вие си представете веднага още по-красива жена, по-добродетелна, по-устойчива по характер, по-сериозна и ще се уверите, че няма да се изкушавате от първата. Ако това не ви спаси, и бягството не може да ви спаси.

Едни от вас мислят, че са мъже, а други - че са жени. Не мислете, че сте мъже или жени. Мъж си само тогава, когато в тебе преобладават светлите мисли, светлите чувства и вярата в един възвишен живот. Само тогава си човек. А пък жена си само тогава, когато можеш всичко, което имаш, да го туриш в действие, да създадеш един свят и да го уредиш отвътре. Инак не ми казвай, че си жена. Ако можеш да устроиш нещо, тогава си жена. Ако един мъж нищо не може да създаде, той не е мъж. Ако мъжът нещо не може да създаде и ако жената нещо не може да устрои, къде са мъжът и жената?

Ако мъжът и жената не изправят своите отношения един към друг, светът няма да се оправи. Докато мъжът мисли за жената, че е изнудвачка и докато жената мисли за мъжа, че е грубиянин, насилник, светът няма да се оправи.

Човек е създаден от мъж и жена - двамата заедно образуват човека. Една жена е половин човек и един мъж е половин човек. Когато някой търси жена, той е половин човек и иска да стане цял.

Жената се отличава кардинално от мъжа по устройството на своя мозък, на своите чувства и способности. Това не е противоречие, това е хармония. Мъжът в друга гама е създаден. Това са две велики гами в света.

Когато тия същества те пращат на Земята да се родиш жена, ти може 99 чифта цървули да скъсаш и пак жена ще се родиш. Ако те пращат на Земята да се родиш мъж - мъж ще се родиш. Това е волята Божия. Закон има. В тях няма насилие. Каквото те репшат - туй трябва да стане. Например те ти казват: „Ти трябва да станеш мъж, понеже на тебе ти липсва ум, не е развит“. А на она, който става жена, казват: „На тебе ти липсва мекота. Ти тая мекота я нямаш.“ Защо трябва да станеш жена? За да добиеш нещо. А жената днес кокетничи със своята красота. Това не е жена още. Тя е дошла да се научи на мекия елемент, да стане жена. Тя има само формата на жена, но не е жена. Тя не прилича още на жена.

Вие играете в някой театър една роля, например слуга сте. Тя ви е дадена, за да научите тая роля, защото във всяка роля има особени черти, характеристики, които трябва да изучите, но вие нито сте едното, нито другото, което представяте на сцената. Като жена сте до-

шли само за да научите тая роля. В какво стои жената, вие това изкуство още не сте го научили, т.е. не че не го знаете, но сега учите. Някой, който ви гледа отвън, ще каже: „Това жена ли е?“ И ще си даде мнението. Сега, като ви говоря това, не значи, че трябва да се освободите от това си положение, защото животът си е живот, ролята, която играете, ви е отредена, а вън от това ще изучавате неща, които принадлежат към същността на вашата душа.

Някой казва, че не може да живее добре с жена си. Не, нека си каже, че ще живее, че ще се разбере с нея. Не е въпрос да приеме само една служба, но турете в ума си мисълта, че сте двама души на една работа и ще се споразумеете. Вие сте учител и ученик - ще се споразумеете. Вие сте господар и слуга - ще се споразумеете. Според великия закон, някой път е по-добре да бъдеш господар, а някога - слуга. Някой път е по-добре да бъдеш слуга, или учител, или ученик, или жена, или мъж. През всички фази на живота трябва да мине човек. Не трябва да има нещо, което да го спъва. Каквото положение и да си представи в ума си, да е готов да го вземе, да влезе в това положение. Да не го е страх. Страхът и Любавта действуват еднакво. Това, което най-много искате, ще ви дойде до главата. И това, което най-малко искате, и то ще ви дойде до главата. Затова турете в ума си положителната мисъл: не сме ние, които ръководим света. Чрез своята Любов, чрез своята мъдрост, чрез своята истина и сила, Бог е определил нещата. Той е предначертал пътищата на всички живи същества.

Ако има противоречия, това се дължи на ролята, която ти изпълняваш като актьор в живота. В драматичното изкуство ти изучаваш много работи и виждаш, че не вървят, както ти разбираш, но както

авторът е писал. Като актьор, ще играеш по всички правила на изкуството, а не както ти мислиш. Добрият музикант свири по правилата, които музиката изисква.

Божественият план по никакъв начин не може да се изопачи, той си върви по точни, математически изчисления. Ако се опълчите, ще страдате, а това, което Бог е определил, ще стане.

Според мен комедия и трагедия, това са полкуси на живота. И драми има в света. Драмата е същественото за мене. Нали имате трагедия в театъра? Този, който умира на сцената, умира ли? Онзи, който играе комедия, и той не умира. Той си изкарва прехраната с това. Казвате: трагичен е животът. То е една опитност. Ти играеш само една роля трагична. А има и драма. Твоята работа, за да се осмисли, трябва да дойдат страданията. Страданията в живота са мощна сила в природата на човека. Страданията, които ние минаваме, са изключителни за сегашните хора. Растенията не страдат тъй, както ние страдаме. Понеже само при тези вътрешни страдания, когато научим законите, които ръководят страданията, ние ще имаме един нов живот. Човек ще се освободи от вътрешното робство.

Има нещо в човека, което никога и от никого не може да се задоволи. То е плътта или змията у човека. Това е голямата змия в света, която е умна, будна, никога не спи и живее във всеки човек още от раждането му, още в спящо състояние и постепенно се пробужда. С пробуждането ѝ между духа и нея се започва борба. Който не знае как да подчини змията, се натъква на големи бедствия. Тя не трябва да се унищожава, но да се подчини. Докато змията действа в тебе - ти живееш. Умре ли тя, умираш и ти. Докато змията живее в човека, тя крие в себе си половината богатство на

космоса. Всички скъпоценности, които съществуват в света, са на нейно разположение. Ако можеш да ѝ станеш господар, всички нейни богатства и скъпоценности минават в твои ръце. Не можеш ли да ѝ станеш господар, ще си останеш беден. От това зависи твоето богатство - господар да ѝ станеш. Среден път няма.

Човек е двойно същество: едното същество - доброто в човека - представлява дървото, което Бог първоначално е посадил в рая. Второто същество - злото в човека - има по-нов произход. То представлява присадки на първото дърво. Това същество постоянно убеждава човека да върши противоположното на онова, което Бог иска от него. Кажеш ли Бог на човека да направи нещо, това същество веднага му напепва: „Не е време сега за това. Почакай малко, то е въпрос на бъдещето. При това, нали знаеш, че нещата се извършват по еволюционен път. Ти си слаб човек, нямаш още знание, мъдрост. Тая работа не е за тебе, Бог ще я свърши, остави я на Него.“ Щом дойде въпрос за ядене и пиене, за бъркане в чужди кесии, това същество пак му напепва: „Ти няма да оправиш света, това е велика работа. Ти трябва да си поживееш. Хапни си, пийни си, облечи се хубаво - един живот ще прекараш на земята. Ако не ти стигат парите, можеш тук-там да бръкнеш. С честност на тоя свят не се живее.“ Казвам: който веднъж само е послушал съвета на това същество, той е преживял състоянието на ада - смущение на сърцето, помрачение на ума, неразположение на духа.

Адът ние сами си го създаваме. Ако не се храним както трябва, ще създадем ад в стомаха. Сами си създаваме туморите, рака, сифилиса, проказата, какви ли не болести, следствие на един неестествен, неправилен живот.

Съвременните хора живеят в ада. Затова трябва да бъдат готови да воюват. Докато живее в съзнанието и в подсъзнаието си, човек е повече на земята и в ада. Качи ли се в самосъзнанието и в свръхсъзнанието си, човек е на небето. Щом е дошъл на Земята, човек трябва да съедини земния и небесния живот в себе си и да определи посоката на движението си в сегашния си живот. За да намерите правата посока на своя живот, вие трябва да работите, да правите опити, както химикът прави в своята лаборатория. Не само един, но стотици опити трябва да направите, докато дойдете до онази абсолютна увереност в нещата, в която няма никакво изключение.

Под думата „ад“ ние разбираме нещо съвършено различно от онова, което хората разбират. Адът е състояние. Влезе ли в ада, човек влиза в областта на скърбите и страданията - първото стъпало на ада. После той влиза още по-навътре - на второто стъпало, в областта на мъчението. Има и трето стъпало. Кое е това стъпало, никой не знае.

Отрицателните страни на живота аз считам за дългове. Всеки един порок - малък или голям - е дълг на живота, а знайте, че в практическия живот оня, който има да взима от тебе, непременно ще се яви и ще отнеме твоето достойнство. Човек не трябва да има никакви дългове. Ето защо казваме: добър е тоя човек, или богат е тоя човек, който няма никакви дългове. Под понятието „добър човек“ аз разбирам „богат човек“. Под понятието „разумен човек“ аз разбирам „любец човек“, а заробеният е сиромаш. Човек, който има вяра, е богат човек, който е безверник, е сиромаш. Ако някой сиромаш може да минава за верующ, то не е право.

Ти не можеш да бъдеш обичан, ако си един глупак, т.е. ако нямаш способности. Ако си хилав, ако имаш различна болест, ти не може да бъдеш обичан от хората. Ако постоянно ги безпокоиш, те не може да бъдеш обичан от хората. Ти можеш да бъдеш обичан, ако внасяш нещо. Кои деца са обичани? Които са весели. Туй дете внася нещо. От душата на туй дете излиза нещо. И то казва: „Както аз давам, така и бащата, и майката, и братът, и сестрата да дават“. Всички трябва да се стремим към онова вътрешно богатство - ето как трябва да бъдем богати. Трябва да заменим физическото богатство с духовно богатство, или умствено, или сърдечно богатство. Тогава физическото богатство само по себе си ще дойде. Умният човек всякога може да бъде богат.

Ние непрекъснато искаме външни богатства, от които умираме. На всички хора, които са забогатели по един естествен начин, в кръвта им има толкова злато, колкото по стойност е количеството на външното злато, което притежават. Щом човек придобие това живо злато отвътре, той привлича златото отвън.

Желанието да имате много е тежест. Богатството потиска ума. Всяка мисъл има тежест. Мислите за богатство започват да тежат върху нервната система и я разрушават. В живота е определено богатството за всекиго. Не ви се позволява да имате повече злато, отколкото можете да носите. Някои хора са богати молекулярно, някои хора са богати атомно. Колко молекули злато имате в себе си?

Много хора започват да изгубват смисъла на живота, защото богатството започва да им тежи. Те изгубват равновесието си. Обикновено и хората не обичат богатите - пращат им лоши мисли.

Идеята за частната собственост може да задуши човека. Умът, сърцето, душата и духът са притежанието и нищо друго.

Твое е само това, което носиш със себе си неизменно, което Бог ти е дал. Ти не можеш да вземеш нито един атом от другите, нито те от тебе.

Онези педагози, които познават законите на живота, препоръчват човек да не се стреми към богатство, да не краде. Не толкова против кражбата въстават те, колкото против вярата на хората в парите. Като забогатеят, било по честен или по нечестен начин, грехът ги следва вече, защото започват да вярват в силата на парите. Престъплението седи не в открадването на парите, но в това, че човек поставя вярата си в откраднатите пари. Ако човек открадне няколко милиона и ги раздава на сиромаси, той не е извършил никакво престъпление. Но ако започне да вярва в откраднатите пари, престъплението вече го следва. Докато вие туряте най-малката мисъл в парите и почнете да разчитате на тяхната сила, а не на онази същина, която седи зад парите, вие вече подлежите на углавно дело. Тогава идват вече изпитанията в живота, и богатството ви постепенно ще се вземе. Та вложи ли човек вярата и упованието си в парите, грехът вече го следва.

Съвременните хора умират от изобилие. Богатите хора умират от прееждане, сиромасите умират от страх - от нищо друго. Страхът скъсява живота. Сиромашът казва: „От глад ще умра“. И като си внушава, че ще умре от глад, най-после умира. И богатият, като мисли как да си угоди - че това не станало хубаво, онова не станало хубаво, тоя апартамент не бил хубав, костюмът не бил хубав, по последна мода - и най-после от много грижи и той умира. Всяка мисъл тежи.

Хората се стремят към богатството, защото в него те виждат условия за своето развитие. И обратно - хората бягат от сиромашията, защото тя не може да им даде условия за никакви постижения. При богатството и сиромашията човек изучава великия закон на самоотричането, на самопожертвуването. Тоя закон е неумолим. Няма същество на земята, което да не е научило тоя закон. Всичко трябва да се даде! Големите предпотопни животни умряха, оставиха само костите си, като се отказаха от своите грамадни тела. Богатите хора умират, оставят телата си, богатствата си на земята, от всичко се отказват. Всичко, което притежаваме, ще оставим на земята.

Песимизмът ми е идвал много пъти на гости, разговаряли сме. Отличен философ е той! С много учени съм разговарял - толкова много има в Европа - и едно съм разбрал: на песимизма всякога му липсва нещо. Оптимизмът всякога има нещо в повече. На песимизма, като му дадеш туй, което има оптимизмът, той става оптимист; като вземеш от оптимизма - той става песимист. Ролите се сменят. Аз сравнявам песимизма и оптимизма с актьори на сцената, които играят разни роли. Песимизмът е забогатял, оптимизмът е осиромашал. Осиромашал е набожният - станал безбожник. Защото всички сиромаси са все безбожници. Богатите хора са много набожни - те са хора на реда и порядъка, законите се спазват. Сиромасите хора крадат - той работи, но все гледа да бръкне някъде. Сега, като говоря така, ще кажете: не е ли това обида за сиромасите? Че кой от вас не е крал? Да се разберем: кой не е крал в трите свята? Може на физическия свят да не си крал, но виждаш една мома или някоя жена и се съблазняваш - под жена разбирам някакво желание. Всяко желание

е някаква съблазън. Или в умствения свят може да е. Кой от вас не си е помислил да вземе една книга, да я препечати и да си тури името? Кой от вас не е пожелал да бръкне в една каса, да вземе и да си направи къща? Кой от вас като ученик не е желал да бръкне и да намери тефтерчето на учителя, че да поправи каквото и както си иска?

Ако сиромашията е непотребна, няма защо да се мъчим с нея. Ако е необходимост - добре дошла! Но ако е само за да страдам, да ям сух хляб, да ям, което не трябва, аз не обичам такава сиромашия. Да ми дават триците на богатите хора - аз не искам да ми дават остатъци, вмирисано сирене или вмирисана риба. Такива неща не искам. Това няма смисъл. Такава сиромашия не е потребна. Богатството е потребно в света да ни даде оная същинска храна, която може да продължи онова възвишеното, благородното в живота. Затова е богатството в света - да продължи добрия живот. Сиромашията се дава да ограничи злото в света. Затова иде сиромашията. Ако сиромашията може да ограничи греха, тя е на място; ако тя ограничава доброто, тя не е на място. Тъй трябва да гледаме от съвременно гледище: сиромашия и богатство, които ограничават доброто, не ни трябва; сиромашия и богатство, които насърчават възвишеното, добрия живот - те са ни необходими.

Има едно богатство, което го желая. Аз предпочитам богатството на сиромашията. Или другояче казано: предпочитам сиромашията в богатството. Когато виждаш в сиромашията богатството и в богатството - сиромашията, ти си на прав път.

Някои от вас страдат. Защо? Парички нямате. Всички страдате за пари. Аз обаче мисля, че съвременните

хора страдат от липса на идеи - безидеен е животът им, убеждения нямат. Те имат вяра, която не издържа критика.

Не поставяй в ума си мисъл, която не можеш да разрешиш. И никога не поставяй едно желание в сърцето си, което не можеш да постигнеш. Остави ги откънча. Това, което не можеш да разбереш, остави го откънча. Откънча ли е - това е товар.

Съвременните хора се оплакват от неразположение на духа, от изтощаване, от нервност. Коя е причината за тия състояния? Многобройните им желания. Те имат много желания, а малко почва. За да израсне, да даде плод, растението се нуждае от земя.

Аз казвам тъй: сега ще се разговаряме по следния начин. „Земята е моя, защото аз живея на нея.“ Казват: „Видиш ли този богат човек каква хубава къща има!“ „Тя е моя, аз му я додах да живее под наем.“ Минавам покрай някой богат търговец с 10 милиона лева. „Видиш ли колко е богат?“ „Аз му дадох парите.“ Срещнеш някой виден професор. Кажи: „Аз го назначих. Той сега се занимава с наука, нека се порадва. Аз го похвалявам, отличен професор е.“ Тъй ще разсъждавате. Само на себе си ще разправяте тъй. Това е интимен разговор. Щом отидеш да разправяш това нещо на хората, ще минеш за ненормален. Това е правият разговор. Ще се радваш, че този, когото си назначил за професор, успява. За него всички ученици се радват. Откъдето минеш, кажи: „Хубаво е нареден светът!“ Само така ще бъдеш щастлив. Сега, понеже не разсъждавате така, казвате: „Виж, Господ какво благо е дал на този, а на мен не е дал нищо, аз ли съм най-големият грешник?“ Не, ти си от философите на бръмбарите. По-добре е да разсъждавате по първия начин и да се радвате на чуждото

благо, отколкото по втория начин. Защо? Защото няма по-лошо от това, когато имаш дете, да му даваш да яде всичко безразборно. То хвърля това, хвърля онова, нищо не обича. Каквото трябва, ще му дадеш: не ще ли, вземаш пръчицата и ще го понапариш. Това става и в природата. Който не е доволен от големите благословения, пръчица иде за него. След като природата го понапари по тоя начин, той става отличен човек, доволен от всичко.

Изкуство е човек и в злото да вижда доброто, в тъмнината да вижда светлината, в смъртта да вижда живота.

Днес, като наблюдавам живота на хората, навсякъде виждам дисхармония: в домовете, в обществата и в училищата. Това ме кара да се измъчвам и страдам. Днес всички хора се карат, сърдят се - мъже и жени, ученици и учители, свещениците с пасомите си. В това отношение всички хора са герои - мъченици. Защо са мъченици? Защото са дали първо място на своето тяло на желанията, а са изместили Бога от себе си.

Сега ние сме оставили този истинския живот и вземаме един живот, който не е Негово изявление. Вземем едно животно и без то да иска, отнемеме му живота. Не го питаме съгласно ли е. То иска да живее, пък ние го изяждаме. Не, така не се живее. Големите нещастия, големите болести, неврастенията, охтиката, които се явяват в света, се дължат отчасти на избиването на млекопитаещите и изсичането на горите. Всички болести се дължат на неестественото положение, което си позволяваме в света. Ние си позволяваме това, което не трябва да си позволим, защото нямаме свещено чувство. Ние си позволяваме да отсечем едно дърво, едно растение ей така, само от каприз. Има растения, които са живели

100-150-200 години, а в Америка има растения, които са живели 1500-2000 години. И американците ги изсичат. Но от безразборното изсичане на горите, от безразборното избиване на млекопитаещите, няма страна в света с толкова неврастения и толкова нервни болести, колкото Америка, и няма хора, на които зъбите да са изпадали така. Ще кажете, това е една случайност. Навсякъде законът е същият. Нямаме право да правим това, което си искаме. Трябва да вършим онова, което е в съгласие със законите на живата природа.

Ако един ден ме повикат за свидетел по делото срещу човека от страна на животните, непременно ще взема страната на животните.

Всички противоречия в света седят в частите. Това, което е законно за цялото, не е законно за частите. И това, което е законно за частите на един организъм, не е законно за целия организъм. Това, което е потребно за нас, не е потребно за Бога. И това, което е закон за Бога, не е закон за нас.

Законът за Любовта е закон за примирението между доброто и злото в света, за примирението между страданията и радостите. Любовта е закон, за да разбереш страданията и радостите на физическото поле. Човек е дошъл на Земята, за да разбере смисъла на страданията и радостите. Те са най-съкровенията състояния на човешката душа.

Сегашните хора живеят в постоянен страх. Аз гледам хората как са се изопачили, как са обезобразили лицата си. Срещнеш един човек, гледаш го изплашен; срещнеш друг, той кисел, недоволен. Рядко ще срещнеш човек с хубаво, спокойно лице. Повечето приличат на военни, като те погледнат, наблюдават те дали не си шпионин или някой, дошъл да разрушава.

Не сте си дояли, не сте спали, не сте добре обути, не сте вчесани, нямате квартира, нямате пари, нямате обществено положение. Това е все физическият свят. Вие всички сте погълнати от този свят. Говорите за духовното, за Божественото, но физическият свят, който изцяло ви е погълнал, е преграда, за да се издигнете в тези светове и затова нямате ясно понятие за никой от тях светове.

Умните хора знаят, че страданията и радостите се редуват. Половин - една минута страдание, половин - една минута радост. Страдание, радост, страдание, радост - по този начин колелото на живота се върти.

Какво е различието между страданието и радостта? Къде е противоречието? Противоречието е в това, че ние разглеждаме страданията и радостите поотделно. Но те съставят едно цяло. Вземете процеса на растеж и процеса на гниене, той е един и същ процес. Туй, което не гние, не може да расте и туй, което не расте, не може да гние. Растене без гниене не може. Най-първо е процесът на гниенето и после иде процесът на растенето. Къде намирате противоречието? Казваме: нещата гният. Едно семе след като го посееш в земята, какво става? Започва да гние. Но гниенето създава условия за растеж. От тия гниещи елементи се получава нова форма. Когато се строи здание, материалът е нахвърлен безразборно. Това положение отговаря на процеса гниене. След това започва процесът на растенето, на творчеството, на съграждането на къщата. Този материал се нарежда по известни закони и се прави зданието. Противоречията във вашия живот или противоречията във всички хора са разхвърленият материал, от който трябва да се съгради нещо.

За да се продължи животът, необходимо е сегашните

страдания да се намалят. Ние страдаме чрезмерно, с което разрушаваме своята нервна система.

Ние страдаме и се уповаваме на хора, които са като нас изменчиви.

Скърбите продължават живота. Без скърби и страдания човешкият живот би бил по-тежък и по-къс, отколкото е сега. Колкото по-развито е човечеството в умствено отношение, толкова по-големи са страданията му.

Всяко едно страдание, ако го анализираш, то ще ти донесе силата, която е скрита в него.

И великият човек, и обикновеният страдат, но великият страда и се повдига, а обикновеният се ожесточава.

Страданията, особено при духовните хора, се дължат на тяхната чрезмерна чувствителност, на това, че етерният, астралният двойник излиза повече, отколкото трябва навън, вследствие на това приема повече впечатления и разбира се, страда повече.

Като кажа, че един човек е духовен, това значи, че той е почнал да се пречиства. А Божественият живот подразбира единствения чист живот.

Правило за духовните хора: малко да говорят, а повече да мислят, добре да чувствуват и повече да работят. Никога не мислете за неща, които не са станали или които мислите да правите.

Безпокойството винаги се дължи на неразбиране.

Горделивите хора скоро остаряват. Гордостта е духовна болест. Да пазиш своята свобода - това е самоуважение, но горделивият търси своето право там, където го няма.

Какво нещо е търпението? Търпението е черта, която мъчно се разбира, мъчно се усвоява. Всички хора търпят, без да са търпеливи. Каквото им дойде до главата, го носят, минават за търпеливи, обаче в себе си се тревожат, плачат, изискват, роптаят. Най-после се примиряват и казват: „Няма какво да се прави“. Примирението ние наричаме търпение.

Смирението е процес на поглъщане на Божествената енергия. Не можете да възприемате тая Божествена енергия в себе си, ако нямате дълбоко смирение.

Смирението е движение нагоре. Гордостта е движение надолу. Всички болести се лекуват чрез смирение.

Кой се смирява? Който е способен да се огъва, т.е. да служи на Бога и да Му се подчинява. Само зеленото, живото дърво се огъва и расте. Сухото дърво обаче не се поддава на огъване. Речеш ли да го огънеш, ще го счупиш. Следователно докато расте и се развива, докато живее, човек може да се справи с гордостта си. Пресъхне ли животът в него, той се превръща в сухо дърво, което лесно се чупи и гори. За да огънете сухото дърво, трябва да го намокрите, т.е. да го прекарате отново през живота. Най-горделивото дърво в живота е човекът. Той постоянно се обижда. Че обувката, дрехите и шапката му са скъсани, той се обижда. Че не го погледнали както трябва или не го оценили правилно, пак се обижда. Светът е пълен с горделиви дървета, които постоянно се търкат един в други. Кой кого трябва да успокоява и кой на кого да каже добра дума, не се знае.

Да бъде човек чувствителен е едно благословение, но да се тревожим, това е лош навик.

Скръбта е нещо егоистично. Всички хора, които са скръбни, мислят само за себе си.

Сръдната е една разточителност. При всяка голяма сръдня умират хиляди клетки, по 5 билиона кръвни телца стават жертва на гнева. Загубили сте хиляда лева и вече от тревога ще умрете. Цялата Земя е ваша, а вие се тревожите за хиляда лева. Само 40 милиона тона разтопено злато има в океана, а отделно колко има в земята - не знаете.

Всяко чувство, което размътва главата на човека, е пиянство. Да крециш - това е пиянство.

Още при създаването на света Бог е поставил силите на човешкия мозък в хармония. Следователно човек трябва да се пази от всичко, което нарушава тая хармония. Тщеславието, гордостта, страхът, гневът са сили, които нарушават хармонията на мозъка. Те са подобни на червеите, които изяждат плодовете на дърветата.

Човек трябва да пази своя вътрешен мир, от нищо да не се дразни. Че изгубил нещо, че му казали обидна дума, той не трябва да се смущава. Вътрешният мир на човека струва много, много повече от всички външни материални загуби.

Като обидят някого, той веднага пита: „Защо ме обидяха?“ Невъзможно е да живееш на Земята и да не те обидят. Какво представлява обидата? Най-малкото петно, което може да падне върху тебе. Вървиш по улиците, все ще падне нещо върху тебе: или прах, или сажди от някой комин, или някоя птичка ще хвъркне над главата ти и ще те оцапа. Обида ли е това? Някоя муха кацнала на дрехата ти. Обида ли е това?

Да допуснем, че те обидят. Щом не се въздържаш, ти не си господар на себе си. Като те обиждат, обмисли добре: трябва ли да отговориш, или не. Писанието казва:

„Не отговаряй на глупавия според глупостите му, за да не си мисли, че е голям ум“.

Каже ви някой обидна дума и вие не можете да я носите. Много силни хора сте, но само ако ви се казват хубави думи.

Има религиозни хора, които много се молят, но нищо не виждат. Те мислят само как да се спасят. Махнете тия мисли! Има страдания в оня свят, но тук има и лоши. Като извършите едно престъпление, усещате един голям ад. Всеки е опитал тоя ад вътре в душата си. Защо търсите друг ад? Другият ад е играчка. Тоя, вътрешният, е страшен. И тогава казвате: „Тоя червей не угасва, рови, рови, не се свършва“. Той е като една тения, срещу която взимате лекарства, изхвърля се тя навън, но главичката ѝ пак остава. Казвате: „Защо е влязла тая тения?“ Защото нашите очи са били затворени. В тая тения е влязъл един нечист дух, който постоянно смучи. Тая тения ще излезе сама по себе си, ако научите закона - да държите очите си отворени, а устата ви да не са безумни.

Кажете една обидна дума на някого и той с години не може да я забрави, образува се рана в него. Казваш: „Празна работа са думите!“ Празна работа, но създават всички спорове и неприятности в света. Преди всичко човешкият език трябва да се смекчи и да се възпита. Като музикант ти трябва да възпитаеш езика си. Езикът може да ти създаде и най-голямото благо, и най-голямото нещастие.

Ако кажеш на човека лоша дума, четири поколения ще плащат за нея. Ако добрите думи не траеха векове и хилядолетия, вие никога не бихте излезли от мочурлуците на тоя свят. Добре, че като си казал сто лоши думи, казал си една добра, за да се балансират.

При много говорене грехът е неизбежен.

Когато един човек ви мрази, той изпраца с погледа си огнени струи към вас и ако нервната ви система е разклатена, може да ви сполети нещо лошо. Някои хора кълнат и думите им са толкова силни, че клетвата може да се сбъдне, изречените думи да се сбъднат.

Като знаете силата на словото, трябва да сте много внимателни, да избирате думите, с които си служите. Някоя майка е недоволна от детето си и го проклина. Не се минава много време и клетвата го постига. Бъдете внимателни в думите, мислите и чувствата си.

Умният трябва да знае всяка една мисъл какви последиствия може да има. Също и всяка изговорена дума какво ще донесе след себе си.

Думите, с които си служите, трябва да бъдат златни. Това да са думи, които не се окисляват, не се изменят, не изгубват своята стойност, като житното зрънце. Те носят Божието благословение.

Кой човек е мълчалив? Здравият, умният, добрият човек е мълчалив.

Ако разумното Слово не проникне в човека, не стане негова плът и кръв, той не може да прояви доброто в себе си, не може да бъде духовен. Мощно нещо е Словото!

Не мислете, че само с физическа храна може да се живее. Христос казва: „Не само с хляб може да се живее, но и с всяко Слово, което излиза от устата на Бога“. Като дойде тая храна, тя ще се отрази на целия ви живот.

Един ден душата ще се храни само със Словото и тогава човек ще бъде здрав, няма да боледува. Сега боледувате, защото не се храните със Словото Божие.

Словото е материализирана светлина.

Музиката е материализирано движение на Духа.*

Преди всичко от всинца ви се изисква простота, т.е. всички знания у вас да се опростят. В основата си нещата да бъдат прости, тъй както е проста основата, върху която тъкат, а после с преплитанията тя се усложнява. Така че в основата схващанията ви трябва да бъдат ясни и прости. Простота трябва да има в умовете и в сърцата ви. Искам да схванете думата „простота“. За да я разберете, когато сте разтревожени, изговорете тая дума и ще усетите тишина в душата си. Всяка добра дума трябва да произведе утихване във вас.

Щом сте грозни, лоши, недъгави, мисълта ви не е Божествена, чувствата и постъпките ви не са Божествени. Затова очите ви са мътни и хлътнали, космите - щръкнали, лицето - набръчкано и смръщено, изразът - упорит, гръбнакът - изкривен. Вие не знаете да се самоуважавате.

Вие сте дошли да създадете от себе си един нов човек. Сега още не сте нов човек. Вие сте стар модел. Ето как разбирам аз стария модел: представете си, че имате риза, направена от козиняк. Като я облечеш, драци, хапе, ти се въртиш. Нов модел, разбирам една хубава риза, направена от хубав, мек плат, който така приляга, че ти е приятно да се допре до тялото, да я носиш. Леко ти е на тялото. Това аз наричам нов модел. Старият модел много хапе, недоволен си от тоя козиняк. Понеже все ви хапе нещо, значи че сте направени по стария модел. За да се оправи животът ви, тая риза, направена от козиняк, трябва да се смени.

Искам да направя мисълта си конкретна. Всяко нещо, което ни безпокои, където и да е, то е козиняк. Създайте си един речник от десет думи, които да имат

само едно значение. Като ти кажат „добрина“, веднага да изгъкне в ума ти едно хубаво, силно желание; като ти дажат „добро“, ако си болен, веднага да станеш и да бъдеш готов да послужиш. Като чуеш думата „Любов“, и мъртъв да си, да станеш и да кажеш: „Готов съм всичко да направя“.

Питате: „Какво да направим, за да се спасим?“ Как да се спасим? Че като ти са отворени очите, ти си спасен. Затова не обезсърчавайте никого. Като ви гледам лицата, на вид строги, те не са такива от истинска сериозност, но от съжаление за изгубени младини. Казвате си: „Едно време колко бях хубава, млада!“ Не си остаряла, не се лъжи. Мислите, които имаш в себе си, те са стари, дрехите ти са стари, но душата ти е всякога млада.

Има един разказ за млад момък, който се хвалел на своя приятел, хванал се на бас, че поне една седмица може да говори истината. И тогава за една седмица се скарал с господаря си, с баща си, с майка си и понеже бил сгоден, най-после се скарал и със своята годеница. Тя му казала, че като нея друга няма. Той си позволил да ѝ каже: „И от тебе по-красиви има!“ „Махни се тогава и да си вървиш откъдето си дошъл.“ Той се върнал при своя приятел. „Спечелих баса, но всички изгубих.“ Питам сега: какво ще ви ползува да говорите истината, ако ще загубите всичко? Това говорене на истината ли е? Казвате: „Ние имаме едно особено понятие за истината“. Туй е ваше мнение. Да си казваш мнението - това не е никаква философия! Оня, който е казал, че годеницата му не била хубава, той не е разбрал онзи закон, че човек може за една година да стане красив и за една година да погрознее.

Измама е, когато мислите, че казвате истината. Ти

никога не можеш да кажеш истината. Истината, това е човекът. Както мислиш, както постъпваш и чувствуваш в дадения случай, това е истината.

Най-мъчното нещо в света е да повярваш в истината. На Любовта по-лесно се вярва, на Мъдростта се вярва, но на истината най-мъчно се вярва. Когато човек се научи да вярва в истината, той е надделял над всички мъчнотии в света.

За Бога се казва, че Той е възлюбил истината, която е в човека. Истината - това представлява човешката душа, това, което е излязло от Бога. Тая Божествена частица, това, в което не можем да се изменим, него Бог обича в нас, а пък другите неща, които сме натрупали наоколо - нашите дрехи, нашите къщи, нашето знание - като ги погледне Бог, Той ги възприема като забавление, като наши играчки. За него нямат никакво значение тия играчки. Той ги оставя за наша сметка, а пък това, което Го интересува, то е душата ни.

Що е истина? Онова, което само се защитава. Истината, която сама не се защитава, не е истина. Единственото нещо, което само се защитава, е истината. Тя е огън всепояждащ. Никой не може да престъпва законите ѝ. Истината определя нещата. Тя показва на човека как трябва да върши работата си. Тя е областта, в която всичко се върши с най-малки разходи. Истината изключва всякаква разточителност, всякаво разлагане. В истината нещата се подмладяват, възраждат, обновяват. Формата на плода може да загине, но не и семката. След време от семката излиза нова форма, нов плод.

Събраното на едно място богатство хората го крадат, а пък посятото никой не може да открадне. Една река, която тече, могат ли да я откраднат? Не. Могат да я

отбият, но тя пак ще тече, а като е затворена в бутилка, тогава могат да я откраднат. Малкото може да се открадне, но многото - не. Конете могат да се откраднат, но никой не може да открадне Земята. Може ли да съществува такъв човек, който може да открадне Земята?

Вярвайте в това, което не може да се краде. Любовта не може да се краде, Мъдростта не може да се краде и Истината не може да се краде.

Лъжата обезсилва човека. Каквато и да е лъжа - бяла или черна - все едно. Колкото пъти я употребите, тя всичко ще ви вземе, не само ще ви обезсили, но и последен бедняк ще ви направи. Истинта е пътят, по който идват силите и знанието, а лъжата всичко разрушава.

Който лъже, че е болен от нещо, непременно ще се разболеے действително.

При лъжата се образува една астрална експлозия, понеже мисъл-формата на лъжата е в противоречие с истинския факт. И тая експлозия действа разрушително върху лицето, което е казало лъжата.

Причините за всички язвички в стомаха се крие в лъжата. Лъжата изменя химическия състав на кръвта и на тъканта, понеже щом излъже, човек започва да се страхува, а от този страх се получава свиване на кръвоносните съдове, както и на тъканите.

Сърцето не се лъже, то знае. Щом страда, излъгано е. Щом умът се помрачи, излъган е.

Този човек, който лъже, има особена миризма. Колкото лъжата е по-голяма, и миризмата е по-голяма, той се разлага. Добрият, честният човек мирише на роза, на карамфил.

Има едно такова положение: щом нарушиш един Божествен закон, когато се молиш, усещаш, че не те чува Господ, не приема молитвата ти. Преди да си направил прегрешение и ако се помолиш за някой болен, той оздравява. Но като направил прегрешението, колкото и малко да е, болят не оздравява. Почваш да търсиш причината в себе си, да се извиняваш. Казваш: „Не съм много грешен. Нямах лошо намерение, пък и малко е прегрешението.“ Може да е така, но факт е, че нямаш сила.

Грехът е сила в природата, която демагнетизира атомите.

Всяко нещо, което не ражда, не образува плод или зародиш в себе си, е грях.

Грехът трябва да се изповяда, за да може да се възстанови животът. Грехът е като прах и се отлага, затова всяка вечер трябва да се почиства.

Грехът започва с великите работи, а доброто започва с нищожните, с малките работи. Великите работи, като се смаляват, произвеждат греха, който разрушава. И обратно: малките, нищожните работи като се увеличават, произвеждат доброто.

Човек греши, защото е свободен да греши, но той е свободен и да изправи погрешките си.

Дойде някой при мене, измъчен, изтормозен и казва: „Съгреших“. Казвам: bravo! Ако беше един болен, инвалид, ти не можеш да съгрешиш. „Какво трябва да правя?“ Поправи каквото си направил, тогава ще ти кажа два пъти „bravo!“. Всеки, който прави, е силен, а който изправя греха си, е два пъти по-силен. Може да ме попита някой: „Защо трябва да греша?“ За да познаеш силата си.

Грехът е едно от мъчителните болезнени състояния на душата, от който разумните същества се стремят да освободят човечеството. Страданието е метод за лекуване от греха.

Въпросът сега не е да избягваме греха заради последствията, които ще дойдат. Не е там въпросът. Това е относителното право в света. Теб те е страх да не страдаш. Въпросът не е там. За един разумен човек законът е да не наруши общата хармония на цялото, а не че той самият ще страда. Обща хармония да има! Понеже при всяко едно престъпление, извършено в какъвто и да е смисъл, лошите постъпки се отразяват на цялото. И тогава отгоре правят всичко възможно хармонията да не се наруши. Онова благоволение, което по-напредналите същества са имали към прегрешилото същество, се оттегля и туй същество вече се излага на ред страдания. Няма защо да ви доказвам това. Например в един народ — когато някой не е изгълнил завета на народа, всички го презират векове наред.

Помнете: погрешката на едного е погрешка на всички.

Не се ровете в злото, в погрешките и престъпленията! Човек не е единственият отговорен фактор за своите погрешки. Когато разглежда научно една своя погрешка, той трябва точно да знае каква част от тая погрешка се пада на него и каква част - на другите. Препятствията и спънките, които човек среща в живота си, част от тях може да се дължи на обществото, друга част на разумните същества, трета част на природата, а една част от тези препятствия може да са поставени от Бога. По този начин всеки човек е поставен на ред изпитания, без да знае той каква велика цел се крие в тия изпитания.

Когато човек се занимава изключително с погрешките на хората, той дохожда до състояние да привлича към себе си астрални бактерии, които разстройват неговия организъм. Да се занимава човек с погрешките на хората, това значи да се свързва с тях и да носи лошите влияния на тия погрешки. Всяка лоша мисъл, всяко лошо чувство привличат съответно нисши същества. Лошите мисли са мърша.

Чистотата и светостта са хигиена. Любовта е хигиена.

Някои казват: „Как да му простя?“ Така ще прощавате, както Бог прощава на вас. Ти по сто пъти на ден грешиш и Бог все ти прощава. Ако не беше ти прощавал, ти щеше да си заминеш. По същия начин и ти ще търпиш и ще прощаваш, но не от немай-къде.

Като прощавате, кармичната връзка се скъсва. Като не прощавате и се противите, кармата продължава.

Чрез прощаване човек се освобождава от веригите на кармата и всички ограничения, които го спъват. Трябва не само да простиш за обидата, но да заличиш всичко в съзнанието си и помен да не остане в теб от обидата. На мястото на лошите думи, които са ти казали, постави най-добрите за онзи, който те е обидил.

Слушал съм някои млади да казват: „Аз не съм толкова добър“. Че кога си бил добър? Друг път казвате: „Аз не съм добър“. Каква е тая ваша логика, тая философия? Ще разсъждавате правилно! Питам ви, как определяте вие доброто? Може ли един скъпоценен камък днес да е диамант, утре да бъде въглен? Не може. Ако днес вие сте добър, но в даден момент сте лош, всякога сте лош. От това правило има едно изключение. Въгленът може да се превърне в диамант. Как? Като се подложи на висока температура и голямо налягане.

Значи когато върху въглена действа една разумна сила, той се превръща в диамант. Една разумна сила може да превърне и диаманта във въглен. Може да стане това нещо, но то се отнася до ония диаманти във физическия свят. Но що се отнася до човешката душа, имайте предвид следното: никоя сила в света не е в състояние да превърне душата във въглен. Тя за вечни времена си остава скъпоценен камък на небесното царство. Тя е излизава от Божественото дихание. Туй трябва да считате като закон. Чистата душа не може да се опорочи, тя всякога си е чиста! Помнете това, дръжте тая мисъл в себе си, за да не се обезсърчавате. Дойдете до някое противоречие, кажете: „Моята душа е чиста. Ако аз се опетних, то е външно, не се отнася до душата.“ Следователно ще мислите, че погрешката ви е в постъпката, а не че вашата душа е станала по-добра или по-лоша. Аз мога да ви кажа, че някой път сте постъпили разумно, а някой път неразумно, но то не се отнася до вашата душа.

Казвате: „Ние не сме добри“. Така не се говори. Добри сте, но не постъпвате добре. Богати сте, но не сте щедри. Имате отлична мисъл, но я изказвате, когато не трябва. Не говорете против себе си, нито против другите, защото вие сте създания Божии.

Казвате за някого: „Не го обичам този човек“. С този израз ще си създадете цяло нещастие. Не обичате този човек, понеже не сте го поставили на фокус.

Щом човек прави различие между един и друг, той вече е съгрешил. Щом помислиш, че един човек е по-добър, а друг по-лош, това вече е погрешка. Всички хора са еднакво добри, но всички не са се проявили еднакво.

Единственото нещо, което е ценно в човека, това е

неговата душа. И ако вие не обръщате внимание на вашата душа, тогава на какво ще обърнете внимание! Ако вие не познавате своята душа, как ще познавате душите на другите хора? Кое можете да обичате в другите хора? Душата. А пък всичко друго, което обичате в човека, то е все едно да обичате дрехите му.

Ако искаш нещо ново да придобиеш, има само един начин: да се научиш да обичаш ближния си. Новото е в Любовта. Ние сме се научили да обичаме себе си - малкият свят. Всичкото противоречие в живота произтича от това, че ние обичаме себе повече, отколкото трябва, и се измъчваме.

Ще постъпваш спрямо другите хора така, както постъпваш спрямо себе си или както постъпваш спрямо Бога. Ти минеш, погледнеш някого и казваш: „От този човек нищо няма да излезе“. Не давай мнение за творбите на Бога! Никой не ти е дал право за това.

Знаете ли колко векове са нужни да се изправят грешките на хората? Някога у вас се явява желание за отмъщение; вие си казвате: „Ще му смачкам главата, ще го туря под краката си. Да познае кой съм аз!“ Не, вдълбочете се в себе си и си кажете: „Тоя дух, който е дошъл в мен, е демонски дух. Ще го хвана и ще му кажа да мълчи. Върн от моето светилище! Забранявам ти да петниш Божия образ!“ Казваш на някого: „Не мога да мисля добре за теб“. Съжалявам те. Щом не можеш да мислиш добре за ближния си, и за Бога не можеш да мислиш добре. Тогава как ще любиш Бога?

Мислите ли добро за другите, и те ще почнат да мислят за вас добро.

Ти като мразиш някого, не подозираш, че разрушаваш и себе си, и него едновременно.

Всеки, с когото сте в съприкосновение, е необходим за вашето повдигане.

Всички хора, които влизат във вашата сфера, това са възможности за вас. Всички хора, които ви ограждат и вие попадате в тяхната сфера, вие сте възможности за тях, те са за вас условия.

Всички неща, които съществуват, са упътвания към великото и Божественото в света. Любовта, която съществува към хората, отношенията, които съществуват към хората, са неща, които ни упътват към Бога. Ако човек знае как да се вглежда във всеки друг човек, във всяко същество, колкото и да е малко, все ще намери нещо хубаво. Ако той съумее да схване тая хубава черта, ще прибави нещо в живота си.

Когато виждам, че някои хора грешат много, аз си казвам на себе си: слушай, ти си причина за тези неща. Ти трябва да се заемеш с изправянето им. И когато виждам, че хората живеят много добре, вършат добри работи, казвам си: ти си причината и за доброто в света. И едното, и другото положение нося. Когато дойде въпрос за лошото в света, казвам си, че аз съм причина за него. И когато дойде въпрос за доброто, пак съм аз причина за него. Това е правилното разрешение на въпросите. Така трябва да мислите и вие. Всъщност вие мислите точно обратно: когато дойде доброто в света, вие мислите, че причината за доброто сте вие сами. А когато дойде до злото, тогава считате, че другите са виновни. Мислите ли така, вие никога няма да разрешите въпросите. Хората са преплетени едни с други.

Немислимо е хората да се възлюбят според законите на Земята. Любовта е качество на Бога. Тя съществува само в Божествения свят. Значи хората могат да се

възлюбят само като души. Когато обикнете някой човек като душа, вие няма да обръщате никакво внимание на неговите слабости и грешки, както майката не обръща внимание на грешките на своето дете. Ако успеете да постигнете това нещо, вие сте разрешили една от важните задачи в живота си. Вие сте дошли вече до положението да изпълните волята Божия. Ще кажете, че не сте се още наживели. Според мене, вие ще живеете истински само след като решите в себе си да изпълнявате волята Божия. Само при това положение в домовете ви ще настане радост и веселие; децата ще ви обичат, ангелите ще ви се радват. Само при това положение вие ще бъдете здрави, богати и щастливи и каквото намислите да направите, ще успеете. Да изпълнявате волята Божия - това е идеалът на всяка душа. Не изпълнявате ли волята Божия, вие ще дълбаετε кладенец с игла. Знаете ли колко хиляди години се изискват, за да издълбаετε един кладенец с игла?

Аз не познавам хората, че вие ще ги познавате. За да познаваш хората, трябва да познаваш Бога.

За да познаваш човека в същинския смисъл на думата, трябва да го обичаш. Само който обича, той познава хората.

Някои казват: „Да възпитаваме света, хората!“ В този смисъл аз не вярвам във възпитанието, защото всички хора са индивидуални клетки на Божествения организъм, на Божественото тяло, и всеки отделно трябва да възпита себе си. Аз не мога никому да заповядвам. Да заповядвам някому, то би значило да светотатствувам, да лъжа Бога. Аз не искам да заповядвам. Защо? Защото всички хора са на Господа; аз нямам право да заповядвам и злоупотребявам с чуждите неща; имам право да бъда господар само на

моите мисли и желания - на тях мога да заповядвам. Обаче на всичко, което е извън мене, аз трябва да служавам. Така и вие трябва да правите.

Като уважавате другите, уважавате и себе си. Като познавате другите хора, познавате и себе си. Всички вие съставлявате един организъм на Бога, който се проявява.

Никой не е мярка за другите. Всичките разбирания до едно съставляват един резултат на Божествената мисъл. Ние сме само изявление на Божествената мисъл. Не сме мярка. Душите в нас, които живеят, те са мярка.

Не се стремете да станете като другите. Бъдете такива, каквито Господ ви е направил. Всеки да съдържа своите особени качества, да бъде като едно цвете, както Господ го е създал. Всяко цвете прилича на себе си, но е в хармония с другите цветя.

Докато Земята е едно грамадно блато, не мислете, че съдбата може да ви се усмихне - вас само ви изпитват. По-голямо богатство в света никой не може да ви даде от това, което сега имате. Вие сте чудни, ако мислите, че тепърва трябва да станете богати. Вие се заблуждавате. Вие носите едно несметно богатство в себе си. Това всеки от вас трябва да знае: едно несметно богатство носите! Едно несметно богатство носите в главата си; едно несметно богатство носите в ръцете си; едно несметно богатство носите в краката си; едно несметно богатство носите в очите си; едно несметно богатство носите в ушите си; едно несметно богатство носите в носа си; едно несметно богатство носите в устата си; едно несметно богатство носите в езика си. Несметно е богатството на човека! Ако знаеш да кажеш на място само една дума, това е небивало богатство. Ако знаеш къде да употребиш

ръцете си, ти си изменил цялата своя съдба. Ако знаеш как да спасиш царската дъщеря, която се дави, ти си изменил своята съдба. Коя е царската дъщеря? Една твоя добродетел се дави - ако знаеш как да я извадиш, ти си спасен. Кой са тия царски дъщери? Това са ония добродетели, които сега се дават в тинята на човешкия живот. И всеки от вас трябва да протегне ръката си и да спаси тази добродетел - фигуративно говоря - и да ги вложи в душата си. Единственото място, където добродетелите живеят вечно, е в душата. Те са родени да живеят в нашите умове, в нашите сърца и в нашата душа. Туй е човекът! Когато добродетелите са спасени, тогава ще опитаме своя живот, тогава цялото небе, цялата природа, всичко туй ще бъде с нас и ние ще минем от сегашното смъртно състояние в безсмъртно, от сегашното робство - в свобода, от безлюбие - в Любов, и животът ще има съвсем друг израз, отколкото днес, съвсем друг образ, отколкото този, който има днес.

Имай в себе си една детинска вяра - Бог е, който царува. Каквото и да стане в света, обръщай ума си към Бога. Боли те нещо, сири се и си кажи: за добро е това, знам, че е за добро. Някой ще каже, но как е за добро. Ти не знаеш как, но е за добро. И да не е за добро, ти кажи: „За добро е“.

Ние, съвременните хора, сме се обезверили. Освен че сме изгубили връзката си с Бога и връзката един с друг, но сме дошли до положението да загубим връзка и със самите себе си - и в себе си не вярваме. Аз наричам вяра следното: ако човек в себе си не вярва, ако в Бога не вярва и в ближния си не вярва, тогава на кого вярва? Три неща, три опори има, с които е свързан. Първата опора аз я наричам Бог, аз я наричам Любов; втората опора, това е вярата, това е самият човек, да

вярва в разумното в себе си. Третото аз свързвам с ближния, то е надеждата. Ближният е надеждата, то е едно и също нещо.

Аз уподобявам вярата на силна, магнетическа струя или на здраво въже, на двата му края вързани две кофи, които се спускат в кладенеца. Скъса ли се въжето, кофите остават в кладенеца, без да се извади вода. Двете кофи са умът и сърцето.

Казвам: вие се нуждаете от мощна, силна вяра, за да преминете благополучно пътя, по който се движите. Цялата земя да се преобърне, вие трябва имате вяра, че светът, в който живеете, е изправен и не може да ви се случи нещо, което да скъса връзката ви с живота. Няма сила в света, която може да ви отклони от пътя, освен вие самите.

Вярата е закон за нас. Тя не е закон за другите. Вярата не може да е вън от нас. Тя е вътре в нас и докато имаш вяра, ще живееш добре, изгубиш ли я, ти си нещастен човек. Щом изгубиш вярата, твоят ум се помрачава, не знаеш какво да правиш. Дойде ли вярата, идва и светлината и ти вече намиращ пътя. Някой казва, че има вяра, но той вярва в болестта, затова е болен. Ти си сиромаш, защото вярваш в сиромашията. Богат си, вярваш в богатството. Имаш знание, вярваш в знанието. Щом изгубиш вярата, знанието си заминава, богатството, здравето, всичко си заминава.

Силата, която регулира нашите чувства и нашето здраве, е вярата. В каквото и положение да се намираме, щом имаме вяра, ще се измъкнем от него. И на дъното на ада да сме, вярата ще ни извади оттам. Любовта и вярата ще ни помогнат.

Мнозина са ми казвали: „Те не можеш ли да туриш

нещо в нас?“ Не само че няма да ви туря нищо, но аз съм дошъл да вземам. Аз съм давал, давал и виждам, че ако дам още малко, вие ще потънете някъде. Още един милиметър има до устата на съда, в който сте потопени. Аз ще взема десет килограма и вие ще усетите, че сте олекнали - значи, намалено е теглото, ти ще се спасиш от потъване. И затова Христос казва, че човек трябва да бъде щедър, да дава. В даването е нашето спасение. Като не даваме, ние не проявяваме Любовта, това е гниене. Минаваш някъде и дадеш 10 стотинки, малко нещо. Никой не те вижда, но ти вървиш и се радваш. Бог ти казва: „Много добре постъпи. Никой не те видя, но Аз видях!“ Направиш една услуга и никой не те е видял, но може би с години ти помниш тая своя постъпка. И като си спомниш за нея, ти се радваш. Това, малкото, Божественото, то е Любовта.

Давайте най-хубавото, а не най-лошото, както сега правите.

Първият член на новата конституция гласи: ще обичаш хората без пари.

Вторият член на новата конституция гласи: ще учиш хората без пари.

Третият член на новата конституция ще гласи: ще работиш на хората без пари.

Един ден Александър Велики отишъл при Диоген и го запитал: „Каква услуга искаш да ти направя?“ Диоген му отговорил: „Моля те, не ми закривай слънцето. Не ми отнемай това, което не можеш да ми дадеш.“

Давайте от себе си щедро, докато Любовта ви според закона на Опуленса започне обратно да се връща към вас. Това разумно даване на Любовта ще донесе спасението, което очаквате. Давайте и не се страхувайте.

Съществуват два начина за пречистване на човешката кръв - чрез мислите и чрез чувствата. Чувствата се пречистват чрез даване. Като дава с Любов, сърцето на човека се разширява. Колкото по-широко е сърцето на човека, толкова по-лесно се пречиства. Ако някой е болен и не може да дава, трябва да прави умствени упражнения: да си представи, че разполага с големи богатства и да раздаде всички на бедните и страдащите. Животът всякога носи условия за човека да чисти сърцето си. Може да се дава и материално, и сърдечно, и умствено. Колкото по-чисти са човешките мисли и чувства, толкова по-чиста е неговата кръв. Чистата кръв носи здраве и веселие.

Не сте ли готови да платите дълга на бедните хора, природата ще ви постави на легло и ще ви накара да похарчите същата сума за лекари и лекарства.

Не взимайте повече блага, отколкото ви трябват.
Никога не взимай това, от което нямаш нужда.

Човек винаги е недоволен. Ако му дадат 20 лева, виждат му се малко, ако той трябва да даде, виждат му се много. Защо при една и съща величина има две различни състояния?

Човек трябва да бъде много умен, за да иска. Умният знае какво да иска.

Искай едно благо, от което можеш да се ползуваш.

Изисква се една трезва мисъл, не безпощадна, но красива, свежа мисъл. За да опитах хората доколко са трезви и умни, изнеси един панер с праскови или ябълки, остави го и само наблюдавай кой колко ще вземе. Който мине и вземе една ябълка, той е умен; който вземе две - той е талантлив, ако вземе три - той е обикновен; ако вземе четири - той е един от коцкарите;

ако вземе целия панер, той е крадец. Ще кажете: „Какъв е моралът?“ Всеки има право да си вземе един плод и да каже: „Господ да даде живот и здраве на този човек, който е оставил туй нещо“. Благороден човек е това! Но не да си напълни джобовете и да каже: „Туй за жената и за децата“. Всичкото зло в света произлиза от това, че ние искаме да осигурим другите. Никой в света няма право да осигурява никого. Всеки има право да осигури само себе си. Човек като мисли, той осигурява себе си, като чувствава, той осигурява себе си, и като действа, той осигурява себе си.

За да се осмисли и добре използва даването и вземането, човек трябва да благодари. Енергията, която тече през онзи, който дава, и през този, който взема, е Божествена и за нея се държи сметка. Тя не може и не трябва напразно да се изразходва.

Ще ви дам две абсолютни мерки. Като давате, да сте абсолютно свободни, никой да не ви ограничава. Онзи, който взима, да е доволен, колкото и малко, или грозно, или много да му е дадено.

Спазвайте закона: даром сте взели, даром ще давате. С други думи казано: както вземате от Бога, така и давайте. Вие вземате знание, мир, радост, това трябва да давате и на другите. В човека има вътрешен подтик да дава. Той не трябва да подпушва този подтик. И ако даром дава, даром ще получи. В който момент решите да живеете по този начин, вие ще имате помощта на всички добри, възвишени същества по лицето на земята.

Даваш ли, ще ти се даде. Този закон е наречен Закон на всемирното изобилие.

В бъдеще вие ще обичате майка си, баща си, близките

си не за това, което те правят за вас, а за това, което вие можете да направите за тях.

На един стар човек, на едно дете, на една мушица, на една капка гледайте да услужите, да имате светла мисъл към тях. Вие минавате по цветя, газите ги, тъпчете ги с краката си. Тия цветя са изложение на същества, които стоят много по-високо от вас. Те са направили изложба на своите картини, а вие минавате отгоре и пет пари не давате, че ги тъпчите. После се чудите, откъде ви е сполетяло нещо лошо.

Ще благодариш за всичко. Ако болката е в краката, ще учиш закона на смирението, ако е в пръстите, ще се учиш да мислиш право, ако е в очите, ще изучаваши истината, ако е в ушите, ще изучаваши мъдростта, ако е в устата, ще изучаваши Любовта.

Неблагодарността осакатява и преждевременно състарява човека, а благодарността оживява, възраства и подмладява. Хората най-често боледуват от това, че са имали възможност да направят едно добро и не са го направили, и от това, че са неблагодарни.

В душата на новия човек има милосърдие, разумност. Дето отиде, той е готов да помогне на бедни, на страдащи. Като направи добро, новият човек се крие, никой да не знае какво е направил. Хората на новата култура са толкова скромни, че не искат да изпъкват. Каквито импулси и стремежи да имат, те не им дават външен израз.

По времето на Христос светът беше друг, а сега е съвсем друг. Днес светът не е такъв, какъвто беше преди две хиляди години. Ние казваме: днес не сме такива, каквито бяхме едно време, не сме толкова лоши, по-добри сме днес. И в бъдеще светът ще бъде по-добър,

отколкото е днес. Едно време бяхме добри, без да проявяваме своята доброта. Сега съзнанието на хората е по-високо. Те съзнават, че има нещо добро в тях, което трябва да проявят. Във всеки човек има нещо добро, но ние още не знаем ония методи, по които можем да проявим своята доброта.

Добрината на сегашните хора е често икономическа, търговска добрина. Щом някой човек е на служба, той е добър. Щом получава голяма заплата и всичките му работи вървят напред, по-добър от него няма. Докато човек има условия да се храни богато, мазничко, и той самият е мазничък, добър, но когато започне да яде сухия хлябец, когато дойдат лошите условия, казва: „Не се живее вече“. И после тия добри хора проповядват за братство, за равенство, за какво ли не проповядват, но това е относителна добрина. Значи има относителна добрина. Оня, който изяжда пет кокошки, е по-добър от оня, който изяжда десет кокошки. Оня, който изяжда десетте кокошки, е по-добър от оня, който изяжда дваисет кокошки. Но това е относителна добрина. Казвам: за този, който е изял петте кокошки, е добре, но питате ли какво е положението на кокошките?

Пожелавайте си доброто, разумното. На всичко живо, което виждате, пожелавайте му доброто, понеже Бог се проявява във всичко. Като не желаеш доброто, ти спъваш Божия процес, спъваш и себе си, понеже всичко, което става в света, е свързано с нас.

Трябва да правим добро, защото само в това добро нашата душа може да намери ония материали, с които може да съгражда своите тела. Когато земното течение взема надмощие в нас, произвежда два противоположни резултата в човешкия организъм: ако действа на физическото поле, човек почва да съхне, става сух

като чироз; другият резултат е обратен - човек затлъстява. Натрупва материя. И двата резултата са опасни. А другото течение, което идва отгоре, от Небето, организира нещата - тая материя е пластична и остава в човека толкова, колкото трябва за развитието му.

Доброто е кръвообращението на човека.

Прилагайте доброто към всички хора, без да мислите заслужават ли го, или не.

Като направих добро някому, това добро остава за вечността.

От доброто, което човек прави, се определят неговите дарби, здраве, сили и материално състояние. Доброто е магия, с която човек превръща отрицателните сили в положителни.

Законът на доброто е закон за подмладяване. Законът на злото е закон за остаряване. Които искат да се подмладят, да правят добро.

Ако дойде на езика ви лоша дума, веднага я обърнете на добро. Ако помислите лошо за някого, намерете веднага една добра черта в него и мислете за нея. Някой лъже. Не се спирайте върху това, но вижте колко е сръчен. И зад лошата проява понякога се крие нещо добро и благородно.

Малко добри хора съм срещал. Добрият човек е добър в малките работи. Ако един професор отива на лекция, но види на пътя някое малко дете, че плаче, и той се спре да му услужи и после продължи пътя си, това е добър човек, според мене. Той не се спира по задължение, както някой друг може да направи това, но по вътрешно разположение.

Бог ще ви благослови не за това, което хората мислят

за вас, но за вашите мисли, чувства и постъпки. При това Бог ще ви благослови не за големите, за великите ви мисли, чувства и постъпки, които всички знаят. Той ще ви благослови за ония малки, дълбоко скрити, стаени в душата ви мисли, чувства и постъпки, които никой не знае, никой не подозира. Бог ще ви благослови за малките, за стаените, за неприявените семенца у вас. За проявените неща вие вече сте получили заплата си.

Някой, който иска да върши волята Божия, казва: „Аз имам особено мнение. Аз съм особен човек“. Това е човешкото. Някой казва: „Аз имам известна слабост“. Това е човешкото. Или казва: „Аз не мога да направя това“. Това е човешкото. Някой казва: „Аз мога да го направя“. Това е Божественото. Друг казва: „Условията не са добри“. Това е човешкото. Или каже: „Ние нямаме достатъчно средства“. Това е човешкото. Някой казва: „Аз не съм завършил науките си“. Това е човешкото. Но каже ли „мога“ - това е Божественото.

Чрез волята си човек може да се подмлади - достатъчно е да си внуши някаква положителна мисъл, толкова светла и права, че да разбие всички отрицателни мисли, които са го съсипвали в продължение на години.

Да се справиш със силата и теченията на своите желания, това значи да ги организираш.

Скъпоценните камъни се отличават със своята твърдост. По степента на тяхната твърдост - от 1 до 10, се определя и цената им. Най-твърди са диамантите. Те заемат най-високата степен. Цената им зависи от тяхната чистота. Колкото един диамант е по-чист, толкова по-добре пречупва слънчевите лъчи. Колкото

кристализирането на този камък е по-правилно, без никакви примеси, колкото по-добре пречупва слънчевата светлина без никакъв вътрешен дефект, толкова този камък е по-скъп. Знаете ли при какви условия тези камъни са добили своите ценни качества? Основното е тяхната твърдост. Диамантът се отличава с най-голяма твърдост, затова е най-скъп. Какво ще кажете, ако имате твърдостта на диаманта? Вие ще имате и неговата цена. Да допуснем, че човек има твърдост „десет“. Тая твърдост е на ума, на чувствата и на волята. Но ако се обезсърчавате при най-малките мъчности, каква е твърдостта ви? А вие често се обезсърчавате. Разболееш се, уплашиш се, че може да умреш. Човек, който има твърдост „десет“, той не се плаши от болест, не се плаши от сиромашия, от мечка и от змия не се плаши. Той е смел и непоколебим. Твърдостта означава непоколебимост. Твърдостта разкрива един огромен капитал, който не е пуснат още в обръщение. За да вярва човек в себе си, той най-първо трябва да има твърдост. То е едно постоянно чувство. Нали трябва да вярваме в това, което е реално? Представете си, че вие сте силен човек. Съзнавате, че имате грамадна сила, но не сте я проявили. Ако някой се усъмни в вашата сила, трябва ли да му доказваш, че си силен? Представете си, че може да вдигате само с една ръка десет тона. Колко вдигаше Херкулес? Той вдига Земята на гърба си.

Мекотата едно от великите качества на душата. Само душата може да бъде мека и пластична. Когато говорим за мекота на характера, имаме предвид проява на душата във физически свят. Когато говорим за нежни чувства, имаме предвид проява на душата в астралния свят. Мекота и нежност представят едно и също качество, проявено в два различни свята. Мекотата носи в себе си влага и скрита топлина. Скрытата топлина носи

условия за живот. Когато човек изгуби мекотата си, в психическия му живот се явяват ред набраздявания: недоволство, вкисване, ожесточаване и т.н.

Който мрази, става по-енергичен, по-смел, по-нахален, вследствие на което мускулите му се втвърдяват, лицето става грубо, сурово. Който обича, на вид е мек, слаб, но животът му се продължава, тялото му е пластично, мускулите - гъвкави.

Силата на човека не седи в неговите мускули, а в онова деликатно и нежно чувство, което може да развие всички други сили. И Бог така е направил света, че природата се подчинява на една най-слаба наглед сила - Любовта.

Самообладание се изисква, за да владееш това, което е вътре в тебе. То е дълбока наука. Затова човек трябва да се моли, да мисли, да гледа как другите хора живеят. Така животът става красив. Вие отивате в един свят, отивате при Бога, където всички същества имат пълен контрол върху себе си, господари са на себе си. Такива трябва да бъдете и вие. Никаква външна сила да не може да ви измести от вашата опорна точка!

Трябва още докато си жив, да придобиеш ония алхимически свойства на живота, че колкото и да болендуваш, нищо да не е в състояние да те умори. При това никаква болест да не те хваща, да умираш без да се разлагаш, да страдаш, без да унищожаваш, да бъдеш безстрашен, но разумен.

Ако ние можем да победим всичко, животът ни ще изчезне. Трябва да има нещо в живота, което да не се побеждава. И всеки човек трябва да има нещо в себе си, което никой не може да победи. Това значи, да имаш непостижим идеал.

„Желайте добрите дарби.“ И тогава ще дойде великото, разумното в света. Съществува една обща разумност, която прониква в целия Космос, в цялата Вселена. Ако някой път човек губи своята интелигентност, то е по причина на онова бурно състояние на ума, в което стават пертурбации и човек постоянно трепери за нищо и никакво. Знаеш ли какво нещо е човек да има едно разумно спокойствие? Веднъж пътувах по време на буря и гледам: седнал един българин под едно дърво, дъжд вали и той се крие под дървото. Казвам му: „Ще те удари гръм, защо се криеш тук?“ А той ми отговаря: „За да ме удари гръм, трябва да има някаква причина“. И наистина, гръмът никога не може да удари праведен човек. Ако гръмът го удари, ще слезе по него като по гръмоотвод. Може да се освежи, отвсякъде ще хвърчат искри, но ако си лош човек, на въглен ще станеш. Защото добрият човек е добър проводник на електричеството и магнетизма. Следователно електричеството ще излезе от него и ще се разнесе. Ако си лош проводник, тогава няма начин да не усещаш съпротивление. Електричеството не може да мине през тебе и край на твоята нервна система.

Две неща трябва да останат в ума ви: ако не станете проводници на Божествените добродетели и не изпълните волята Божия, вие не сте разбрали нищо. При изпълнението на волята Божия трябва да влезеш в положението на всички хора: и на богати, и на сиромаси, и на детето, и на малката буболечка. Това значи да изпълниш волята Божия. Ти влизаш в положението на всички същества и разглеждаш нещата от тяхно гледище, а не от свое. Те от своя страна, като дойдат на твоео място, ще разглеждат нещата от твоео гледище.

Понякога умът ви се прегърбва от тежестта на разни материални неща, вещи, милиони, къщи, ниви, следствие на което човек се разболява от неврастения. Засега светът има такъв колорит, но онова мощното, великото, което не умира в човека, не е материалното. Материалното и плътта са неща, които се разлагат и умират. Безсмъртието е душата и духът. Мощното, силното е словото. То е видимо, облича се в плът, за да се организира.

Истинската дума, която определя понятието „Любов“, днес е забравена. Всички хора търсят тая дума, искат да си я спомнят. Щом си я спомнят, щом я намерят, с това заедно те ще намерят ключа на живота. Всички кабалисти навремето още, както и днес, търсят тоя ключ. Защо? Защото само тоя ключ е в състояние да оправи обърканото кълбо. Достатъчно е един възел от него да се развърже, за да почне по-нататък да се оправят обърканите конци. Тоя ключ ще развържи първия възел, който хората от хиляди години насам се мъчат да развържат.

Свещена е думата на Любовта! Тя не може да се произнася. Досега и аз не съм произнесъл тая дума. Даже Христос не си е позволил да я произнесе пред хората. Когато е трябвало да произнесе тая дума, Той винаги се е уединявал и заемал особено положение, особена поза. Един ден, когато дойдете до по-високо съзнание, и вие ще произнасяте тая дума. Засега е достатъчно да знаете, че съществува такава свещена дума, която някога сте знаели, но впоследствие сте я забравили. Работете върху себе си, за да си я спомните. Поставете си за задача да мислите върху тая дума като свещена, велика дума, която болни оздравява, невежи просвещава, мъртви възкресява. Магическа сила крие Любовта в себе си! Тя е ключ, с който всичко затворено се отваря. Тя

трансформира отрицателните сили в положителни; тя повдига човека от Земята към Небето; тя може всичко да направи. За Любовта всичко е възможно. Казано е в Писанието: „В последния ден ще чуя гласа ти“. Тоя глас е гласът на Божията Любов. Който чуе тоя глас, той ще оживее.

На физическия свят човек умира, а се ражда в Божествения свят. Като поживее известно време там, той пак слиза на Земята, тогава умира за Божественото, а се ражда за физическия свят.

Продължителността на земния живот зависи от отношенията, които човек е създал с душата си. Невъзможно е човек да живее изключително за личността си и да стигне до дълбока старост. Колкото повече душата изиявява своя живот, толкова по-издържлив е човешкият организъм.

Има хора, които не умират. В България има предание, че заравяли някои и после като ги потърсят в гроба - няма ги. За вас е мистификация, за мене е така, уверен съм, има хора, които не умират.

Няма какво да плачете за умрелия, той се преструва, че е умрял. Защо не плачете за един човек, когато греши? Аз плача за хората само когато не се обичат. За умрелия не плача, защото знам, че смърт няма.

Под думата „душа“ аз разбирам онова, което си ти, човекът. Що е душата? То е човекът в своята същина, която не може да умре. И онзи, който не вярва, след като умре, ще види, че не умира. Той само се чуди, понеже е мислил, че ще умре. Като умре, ще види, че не само не е умрял, но е оживял, станал е радостен и весел. Всички сегашни хора, които умират, за които вие плачете, често

са крайно весели и щастливи. Тия, които плачат тук, на земята, те плачат от съвсем други съображения. Не че ги обичат толкова. Бащата харчил пари за сина си, казва: „Синко, толкова пари харчих за тебе, кой сега ще ми помага?“ Майката пък плаче за дъщеря си. С това разбиране ние не можем да бъдем щастливи. Не ви казвам, че трябва да желаем смъртта, но казвам: ония, които са заминали за другия свят, от другия свят помагат повече, отколкото ако са на този свят.

Нашите хубави мисли към заминалите са храна за тях. Соковете, които самите мисли и чувства съдържат, ги хранят.

Ние се страхуваме от смъртта, защото не я разбираме, не разбираме какво представлява тя. Страшна е смъртта за онзи, който не я разбира; за онзи, който я разбира, няма по-добро нещо от нея.

За самоубийството ще кажа: не излизай от затвора, докато не му дойде времето. Защото ако излезете, десет пъти по-лошо ще бъде. Докато не ви пуснат, стойте в затвора да учите урока си.

Някои хора мислят, че като се самоубият, страданията им ще престанат, защото не знаят, че ще влезнат в един свят, напълно забранен за тях. Като влязат в тоя свят, никой не ги помни, никой не ги познава, все едно, че са влезли в една яма забравени от всички. Това не е избавление, а нещастие.

Самоубийството е процес на израждане. Този, който се е самоубил, той се превръща в животно, деградира в животинското царство. Ако не е вярно, можете да го проверите. Самоубиецът се повръща в животинското царство. След това му трябва хиляди години да пъпли като животно, докато дойде до това

положение, в което се е намирал преди да се самоубие. Той е паднал вече, както един човек, който е паднал от една висока канара и е счупил краката си. Тъй щото, като се самоубие един човек, той слиза в животинското цар-ство, става животно - нищо повече. При всичките мъчности, които е имал, той вече не може да мисли и започва да изживява своето минало. Когато Господ иска да освободи човека от страданията, които той не може да ги носи, той го поставя в положението на животно.

За всеки човек е определено от какво ще умре и кога ще умре.

Когато един организъм е изхарчил кредита на своята деятелност, тогава идва смъртта. Човек ще се върне към смъртта, за да се пречисти от своята грандомания.

Смъртта е страшна за онзи, който не се отказва от себе си, но смъртта е благо за всички, които се отказват от себе си.

Хората умират от безлюбие. Ако няма нито един да обича даден човек, той скоро умира.

Човек в гроба запазва съзнанието си, докато се освободи от тялото, минава през ред мъчности, защото е свързан с хиляди здрави нишки - не е лесно да се освободи от тях. Тежко е положението на душата и духа, докато се освободят от връзките на тялото.

Гледайте да прощавате веднага на хората, за да може, като умрете, веднага да се освободите. Иначе душата ви дълго ще гледа изгниването на тялото.

Хубаво е човек да не вижда как се събаря тялото му, затова да не се привързва много към земята, към вещите и близките, и да прощава.

Физическото ни тяло дава грубия материал за съзиждане на духовното тяло. Ако душата във физическото тяло не е успяла да си съгради духовно тяло, то тя след смъртта на физическото тяло остава като сираче бедна и не може да се проявява, понеже няма откъде да черпи сили.

Когато се казва, че човек ще умре, то се разбира, че той ще се върне пак в Бога, за да се обнови. Капката трябва да се върне в океана, за да се обнови. Смъртта не е нищо друго, освен връщане на човека в първия източник, за да се обнови, или другояче казано: да приеме повече сила, да приеме повече способности, повече дарби, за да може да уреди живота си. Разбирайте правилно: аз употребявам думата „смърт“ в два смисъла - единият е, че когато човек престъпи Божия закон, той ще умре, лишава се от живота си. Другият е, че смъртта е минаване от едно състояние в друго, подобряване на неговото положение. Всички трябва да умрат, за да се подобри тяхното положение. Христос трябваше да умре, за да се подобри положението на тогавашното човечество. Един умира за всички. Един в света може да повдигне всички. Под „един“ ние подразбираме, че цялото е в състояние да подобри, да оправи здравословното състояние на всички клетки, които живеят в него. Под думата „Христос“ ние разбираме колективното човечество, което взима участие в тази работа.

Човек не умира, само плътта умира. Душата на човека тежи 33 грама.

Сърцето може да страда, душата никога, защото тя не е от материалния свят, тя временно е свързана с тялото. Един ден тя ще напусне тялото и ще се освободи. Всякога тя може да се освободи. Никакви затвори, ни-

какви окови не могат да я задържат, като дойде времето, тя си заминава, свободна е.

Умирането не е страшно. Душата прилича на балонче, направено от много фина материя, и се държи за тялото с една много тънка нишка, вързана е със синкав конец под лъжичката. Като умира човек, туй балонче се отделя, скъсва се нишката и балончето отлита. Ако сте ясновидец, ще видите милиарди такива нишки. Вечерно време излизаш по този конец и пак по него се връщаш в тялото.

Когато умре човек, всичко оставя на Земята. Единственото нещо, което взема със себе си, това е капиталът, вложен в неговия мозък. Когато човек умира, душата му стои до главата, чака последното му издихание, за да вземе веднага този капитал. Цял живот тя е работила върху него, превръщала е нисшето във висше, организирала го е и сега слиза, за да го вземе със себе си. Тя взема само есенцията на мозъка.

Животът е богатство, а като дойде смъртта, като излезе тая душа от тялото навън, плаче, че е изгубила богатството си, останала е като едно животно в полето. Като една сиромашкиня се скита в пустинята дълги години. Душата минава дълго скитничество в пустинята, докато я намерят онези благодетелни духове и я заведат в Небето. Избършат сълзите ѝ, облекат я, заведат я в училище, турят я на хубаво място. Душата каже: „Слава Богу, пострадах, но намерих туй спасително училище“. Сега може да се яви друго възражение. „Вярно ли е това, или не? Дали е така?“ Ако не вярвате, идете да проверите. Нямам нищо против това.

Опитът е правен - след като умре човек, той продължава да живее. Функциите на тялото може да спрат.

Ония, заминалите същества, като излязат от тялото си, идват пак на Земята, те обаче не живеят с кости, пихтиеобразни са. Един такъв човек можеш да го събереши в един лешник или в едно малко шишенце и да го носиш в джоба си. Може да го затвориш, после пак да го извадиш от шишенцето, да го пуснеш. Ще видиш, че човекът се движи. Това ви прилича на приказка от „Хиляда и една нощ“.

В света сме силни дотолкова, доколкото хората нещо обичат в нас. Вас ви обичат само за вашите добродетели. Под думата „добро“ се разбират и всички условия на вечния живот, понеже във видимия и в невидимия свят всяко постижение, което човек има, е добро. Ако го постигнеш, то е добро; ако не го постигнеш, то е фантазия, то не е валидно, то е една отвлечена мисъл. Постигнеш ли го, то е основа на живота и ражда радост и веселие. Ти не можеш да бъдеш радостен и весел, ако доброто не носи в тебе условия за тоя вечен живот. Това е оная непреодолима вяра - да вярваш в себе си, че ти няма да умреш - нищо повече.

По някой път вие се държите като бабата, която казала: „Не искам да вземат моя дядо, не го давам. Синко, не струва животът без дядо!“ За своя дядо тя има идея като за Бога. Съгласен съм с нея. Влизам много добре в положението на бабата. 80 години са живели, така са се обикнали, че тя не иска да се раздели с него. Тя има за него едно свещено чувство, както за Бога! Тая стара жена е права в известно отношение. Но има още една малка закачка, от която бабата трябва да се освободи. Като умре дядото, тя ще почне да плаче за него. Щом плаче за дядото, това показва неразбиране.

Това, което ние обичаме, не може да умре. И това, което ни обича, и то не може да умре. Никога не умира

това, което ти обичаш. Щом то умира, ти не го обичаш. Нека тая мисъл ви остане, тя е много важна. Не мислете, че трябва да я разберете още сега. Което сега не разбирате, ще го разберете в бъдеще.

В бъдеще ще влезете в живота на безсмъртието - когато пожелаете, ще влезете в тялото си, и когато пожелаете, ще излезете. И сега можете, но се искат знания, защото може да излезете от тялото си, но не можете да се върнете назад. Може и да се върнете, но в това време, докато сте били на разходка, са влезли крадци и разбойници, които са ви обрали. В този смисъл смъртта не е нищо друго освен разбойничество.

Ако вие владееете изкуството сами да влизате и излизате от тялото си, ще излезете като какавида и ще се преобразите на пеперуда.

Та първото нещо: станете господари на вашите мисли - не изведнъж, а постепенно. Станете господари на вашите чувства - не изведнъж, а постепенно. Не съжбялявайте за нищо, но постоянно правете по едно малко усилие, не се обезсърчавайте. Може да имате на ден хиляда неудачи, те не бива да ви безпокоят. Не съжбялявайте за нищо, защото това, което сте искали да постигнете, а не сте могли, други са го постигнали. Един ден и като музикант вие ще вземете участие в това, което другите са постигнали. Понеже днес почти цялото човечество участвува в създаването на музиката на бъдещето, един ден и вие ще се ползвате от неговите постижения. Вие можете да се ползвате от вашата разумност, но един ден ще се ползвате от разумността на цялото човечество. Вие направете само това, което е ваша длъжност, а другите работи ги оставете на Бога. Той ще ги уреди.

Не съжбялявайте за сегашния си живот. Не съжбяля-

вайте за сегашните си погрешки. Не съжбялявайте за сегашните си мисли, чувства, постъпки - за нищо не съжбялявайте. Поправяйте само. Защото това, което вие мислите и чувствувате, не е само ваше. То принадлежи на цялото човечество. Понякога чувствуваш, че си грешен. Но ти сам не можеш да изправиш света. И след като се изправиш и като станеш светия, ти пак ще чувствуваш, че ти липсва нещо. Ние можем да бъдем свободни само когато цялото човечество се обърне, когато всички се издигнем и изчистим. Докато всички хора на Земята не се освободят, всякога ще чувствуваме някаква липса. Ти си щастлив, но ще видиш, че твоят брат някъде страда. При това положение ти не можеш да бъдеш щастлив, не можеш да бъдеш спокоен. Майката може да бъде здрава, но когато детето ѝ боледува, тя не може да бъде спокойна. Бащата може да бъде здрав и щастлив, но като вижда, че синът му боледува, той не може да бъде спокоен. Когато бащата вижда, че синът му върви по крив път, той не може да бъде щастлив. Има неща в живота, които ни засягат. Човек не може да живее само за себе си в света

Гъсеницата ходи, лази с много крака, яде и по едно време - уж глупава, уж нищо не разбира - по едно време спира и си вдига главата, казва: „Стига, вече няма да ядеш“. Разсъждава като инженер - ходи и измерва разстоянията, туря триъгълници, прави своите пресмятания. Какво прави вътре, никой не знае. После излиза цяла една пеперуда, нейното детенце. Преди лазеше по земята, сега хвърчи във въздуха. Направила си е едно аеропланче, каца от цвят на цвят. Казвате: „Туй е пеперуда“. Но тая пеперуда знания има.

По същия начин и ти трябва да направиш своя папшул. Човекът, който не е толкова умен като пеперудата, оставя други да му правят папшули. Ще му изкопа-

ят един пашкул в земята, ще му направят един сандък, ще го заровят и ще му кажат: „Хайде, излез като пеперуда“. Но питам ви, колко от вашите пашкули са дошли до пеперудата? Тоя сандък човек сам трябва да си го направи, не да му помагат хората. Той не трябва да чака хората да го заравят. Даровитият никога не чака да му направят тоя сандък. Той накрая се превръща в пеперуда. „Помага Господ ...“ На умния помага, а глупавият върви по друг път. След като го заровят в гроба, държат му надгробна реч. Ще го турят в земята, ще му турят отгоре пръст и после ще му държат речи, че бил много добър човек. Да, много добър беше, но ще го заровят в земята - възнаграждение за всичките добрини!

Сега, като разсъждавам по тоя начин, някои от вас може да се съблазнят, да кажат, че бащите им са умрели, майките им умрели, а аз говоря без никакво уважение. Аз ни най-малко нямам за цел да се подигравам. Всичкото ми почитание към вашите бащи и майки. Аз констатирам един факт. Казвам: тъй, както ние разбираме смъртта, е едно патологическо състояние за цялото човечество. И казвам истината - не трябва да умираме, нищо повече. Всеки един, който се е родил на Земята, да каже: „Няма да умирам!“ „Ама има смърт!“ Не трябва да умираш!

Казва Христос: „Най-после Аз ще ви се изиявя“. А изиявяването - това е свободата. Без свобода изиявяване няма. Като познаем Истината по тоя начин, Бог ще се изяви. Ние сме сега в тоя процес. Някои от вас сте познали Истината. Сега иде втората фаза: Истината ще ви направи свободни. Това ще стане, като дойде туй, което наричат възкресение - в истинския смисъл, а не тъй, както го разбирате сега. Свобода значи да бъдеш свободен от смъртта, да бъдеш свободен от ограничението. Свобода значи да виждаме нещата тъй, че да няма тъм-

нина. Гледането няма да бъде в тъмно, на всички ще бъде ясно. Тогава ще видим всички ония, които са заминали преди нас, всички ония, които идат при нас. Ще видим, че светът преди нас е съществувал, че след нас ще съществува и че ние ще съществуваме. Няма да има тогава ни минало, ни бъдеще - всичко ще бъде едно велико настояще. Има един целокупен свят, в който сега живеем. С туй не искам да кажа, че сегашният живот ще изчезне. Той е само част от големия живот, но тая фаза търпи развитие, тъй както животът на растенията се изменя. Едно време растенията бяха едни, сега са други. Едно време хората бяха едни, сега се измениха. Апостол Павел казва за бъдещето, че всички няма да умрем, но всички ще се изменим. Всички свободни ще станем.

Вие се питате: какво искам да кажа? Трябва да бъдете свободни! „Но какво разбираш под думата „свобода“?“ Искам да обичате Истината. „Но какво е Истината?“ Да бъдете мъдри. „Но какво е мъдростта?“ Трябва да имате знание. „Какво е знанието?“ Трябва да имате сила. „А какво е силата?“ Трябва да бъдете безсилни. „Какво нещо е безсилието?“ Трябва да умрете. „А какво нещо е умирането?“ Трябва да ви заровят. „Защо трябва да ни заровят?“ За да изникнете пак.

Така ще дойдете до ония постоянни ограничения и най-после, за да намерите изход, като малко дете ще лазите и ще дойдете до едно вътрешно разбиране. Мнозина от вас сте готови, но мислите, че с едно махване всичко можете да направите. Обаче навън има 30 градуса студ и вие се молите и ако при първата молитва студът спадне на 29 градуса, значи опитът е сполучлив. Вторият ден пак се помолите, студът спада на 28 градуса. Ако може чрез молитвите ви студът да спадне на нула градуса, тогава имате голямо постижение. Тоя студ е

Душа

вътре във вас. Чрез спадане на студа се подобрява вашето положение. В какво се изразява студът? Ти седиш вдървен. Помолиш се и дойде подобрение. Вторият ден - по-голямо подобрение. След 30 дни вие сте много добре. След още 30 дни ще можете да извървите няколко километра. И след още 30 дни вие можете да работите.

БЪЛГАРИТЕ И БЪЛГАРИЯ

Расите представляват състояние на материята. Съществата от четвъртата раса се ръководеха повече от своите желания и затова бяха потопени в среда по-гъста от тази, в която се намират съществата от петата раса. По-напредналите същества от четвъртата раса, които работиха усилено върху своя интелект, влязоха в петата раса. Днес и тази среда става гъста, затова съществата от петата раса се стремят да влязат в порядъка среда. Сегашните хора трябва да вършат една велика работа и тази работа не може да се предостави на следващото поколение. За него е предвидена друга работа.

Лемурийците и в миналото, и сега са най-разпуснатите хора. Всички лоши работи, всички пороци, нечистотата, които съществуват по хората, се дължат на тях. Клането на животните и други престъпления, които се вършат, са тяхно изобретение. Вие носите и досега тези лемурийци в себе си.

Атлантската раса и жълтата раса създадоха насилието в света. Дойде бялата раса, за да внесе доброто, да даде подтик и да стане носителка на известна човештина.

Пет раси - пет сетива. Всяко сетиво показва една епоха на културата. Било е време, когато човек се е занимавал само с впечатленията. Тези впечатления, които е придобивал, са останали в ръцете и лицето.

Каквото човек е правил чрез тялото, то е било общо знание за външния свят. Втората култура е била вече свързана с вкуса, с яденето. Цялото животинско царство е възприемало света посредством вкуса. Човекът чрез дишането е възприел и възприема живота. И обонянието е дошло едновременно с дишането. Човек е започнал да се храни чрез мисълта и чрез въздуха.

Културата, която идва, ще даде храна чрез ушите. Да слушаш, да схващаш и най-деликатните трептения и онова, което Божествената Любов носи.

Всеки човек, който може да възприема Любовта чрез слушане, е от новата култура. Казано е: „Не само чрез хляб ще живее човек, но и с всяко Слово, което излиза от устата на Бога“. С всяко Слово, което излиза от устата на Бога, човек може да живее. Имало е сила в яденето, в пиенето, в мирисането, но слушането сега започва.

Във всяка нова раса има повече и по-добри условия, отколкото в предишната, Следователно следващото състояние ще бъде по-благоприятно от това, в което се намирате сега. Но понякога има връщане назад. Всеки може да бъде върнат назад. Макар че сте минали през всички раси, през лемуруската, черната, жълтата и бялата раса, пак може да се върнете. Лемуриецът е човек, който иска да живее изключително за себе си и няма никакъв морал. Този, който само си угажда в ядене и пиене, принадлежи на черната раса. Човек, който е крайно консервативен и не може да се повдигне, принадлежи на жълтата раса, а пък онзи, който започва да мисли и да се стреми, принадлежи на бялата раса. Давам ви само една скица, някои черти, които определят расите. Когато у вас се зароди желание да станете господари, това е жълтата раса в потенциално състояние. Да искаш да си господар, без да имаш ум и сила да господаруваш, значи да си от жълтата раса, защото човек, за да бъде господар, трябва да бъде умен, даже нещо повече от гений, нещо повече от светия, нещо повече от Учител. Е, Учителите не господаруват. Ти трябва да бъдеш Божество.

Един човек от бялата раса може да пожълтее, когато заболяе, но в шестата раса жълтина няма да има.

Народите се прераждат, както отделният човек. Старите народи - финикийци, картагенци, гърци, римляни, и сега живеят.

Всяка една мисъл, всяко едно нормално чувство, всяка една постъпка, колкото и микроскопическа да е, влияе върху строежа на всички клетки на тялото. Като мислите, вие вече въздействувате върху себе си. Семейства, общества, народи, които мислят, типът им се изменя според техните мисли и чувства. Има народни типове. Евреинът е народен тип, където и да срещнеш евреина, ще го познаеш. Той има нещо специфично в главата, има нещо специфично в лицето. Като изучавате един народ, ще видите, че има известни специфични черти. В природата съществуват правилни типове. Всеки един от вас чувствава, че не е такъв, какъвто трябва да бъде, чувствувате, че ви липсва нещо.

Единственото нещо, което спъва сегашната раса, е голямата лакомия във всяко отношение.

Цялата бяла раса минава през фазата на алчността. Бялата раса минава през алчността колективно, а пък българинът - индивидуално. Невидимият свят използва всичко това, разбира се, пак за добро.*

Съвременните народи от бялата раса са достигнали вече върха на своето външно, физическо развитие. Сега вече иде вторият процес: вътрешното развитие. Никой народ не може вече да расте. Сегашните народи могат да се смаляват, но не и да растат. Всичкият стремеж трябва да бъде насочен към тяхното вътрешно развитие; да се създадат по възможност условия за всички индивиди, за да могат да работят.

Природата, която е толкова умна, постоянно прави своите опити. От българина тя не е успяла още да създаде български тип. Тя сега мисли как да го създаде. Толкоз хиляди години работи и не е могла да създаде един български тип. И английски още не е създавала, нито руски тип. Човешкият тип донякъде е създаден, но

отделни типове още не са създадени. И трябва да се чака още хиляди години, докато бъдат създадени. Има хиляди проекти, но те не са одобрени от главната комисия. Природата не бърза, тя чака, докато се създаде истинският тип.

Кръвта, която тече в един народ, създава известни елементи общи за всички хора от този народ. Кръвта на различните народи е различна. Кръвта на българина се отличава от кръвта на всички останали народи.

Като се изучават главите на французина и гърка, много мъчно можеш да различиш един гръцки череп от един френски. Много си приличат. Причината за това е, че има голяма прилика между старите гърци и сегашните французи. Това сходство не се отнася само до черепа, то съществува и между другите части на външните им форми. На какво ще уподобите черепа на един германец? На какво съответствува черепът на германеца? Германският череп прилича на едновременно римски череп, не на сегашните италианци. Техните глави са други. Германският череп се отличава с полуинтелектуални способности. В областта на слепите очи черепът на германците е силно развит. Моралните и религиозните чувства са също развити у германците. Последните са най-силно развити у славяните. Сплотеността, която имат славяните, произтича както и у евреите, от развитото религиозно чувство. Но у тях е развит и обективният ум, спекулативните способности. Затова тази религиозна тенденция у тях взема друг колорит. Та казвам, ако гледате главата на един славянин, тя е детска глава още. Предната част, тази на носа, не е развита още. Славянинът не е развил още своя ум. Има заложби, но не се е проявил. Германецът едва сега е започнал да се проявява. Най-добре са проявени французи-

те и англичаните. Българинът е доста проявен. В някои отношения е останал непроявен, недорасъл. Всичко у него се е смесило. Някъде има смес с латинската кръв на старите римляни, другата пък е смесен с гръцка кръв - това се забелязва в челата. Някои българи имат гръцки чела, някои българи имат римски бради. Тогаз де е българинът? Челото му гръцко, брадата му римска - де е българинът, питам?

Казвате: „Не си струва човек да живее“. Да, не си струва човек да живее, но при сегашното неразбиране на живота. Щом не си струва, измени живота си. Ако едно място не ти е приятно, измени го, иди на друго; ако на едно място не те обичат, иди на друго. Като обиколиш цялата земя, все ще намериш едно място, което Господ е определил за тебе. Той не те изпратил на това място, ти си дошъл тук по известни кармични съчетания. Някой е българин, но той още не е определен за България; някой е англичанин, но той още не е истински англичанин. По закона на кармата някой е дошъл в България или в Англия, облякъл се е в дрехата на българин, на англичанин. Ако отидете в Англия, ще срещнете хора, които не отговарят на англичаните; ако отидете в Германия, ще видите хора, които не отговарят на германците.

У българина има примес от монголска, римска и гръцка кръв. Римските типове се познават по широчината на брадата долу; монголската кръв се познава по скулите на някои българи. Гърците са оставили следа в носа. Монголските типове са напълно консервативни. Римските - смели. У българина има разрушителна енергия. Той е активен.

С какво се прочу Гърция? С Питагора, със Сократа, с Платона, с Аристотеля. Извадете вие Питагора от нея,

извадете Сократа, извадете Платона, извадете Аристотеля, какво ще остане от гръцката култура? В нея има и хора на красноречието. Най-после, с какво се прослави еврейският народ? С Христа, с пророците. Извадете Христа, извадете пророците, какво ще остане от еврейския народ? С какво се слави еврейският, френският и германският народ? Със своите велики хора.

В какво седи величието на всички народи? В техния дух. Величието на всички народи седи в душите на техните велики хора. Величието на един народ седи в сплотяването на всички хора в този народ. Тъй трябва да се възпитават всички народи.

Аз под думите „всичкия народ“ не разбирам тълпата, масата. Така може да говорите вие за някое стадо животни, но когато се отнася за народа, се разбира най-разумното. Ако вие не внесете тая идея в ума си, създавате най-голямото нещастие в света.

Като не познават себе си, нито познават силите, които се крият в тях, хората се оплакват от условията, от обществото, в което живеят, от народа и пр. Те не подозират, че като творци, като хора със способности те могат да излязат над всички условия, над всички среди и да живеят както разбират. От кое общество се оплакват? Събрали се 20 - 30 души на едно място, не се разбират помежду си и се наричат общество. Под думата „общество“ ние разбираме сбор от хора, които се разбират, които живеят в мир и съгласие помежду си. Възвишените и високонапредналите хора представляват духа на обществото. Добрите хора представляват душата на обществото, а обикновените хора представляват тялото на тази душа. Ето защо, когато говорите за дадено общество, трябва да имате предвид за какво се произ-

насяте: за духа, за душата или за тялото на това общество.

Бъдепцето на един народ зависи от дейността на духовните хора в него. Величието на един народ се дължи на неговите морални сили, на неговите високодуховни, просветени хора. Величието на един народ се дължи на неговите вътрешни идеали, които се прилагат в обществения и политическия живот. Добрите, разумните хора в една държава представят ядката на нейния вътрешен живот. Те са спасители на своя народ, така и на цялото човечество.

Трябва да се проповядва, че славата на един народ или на една държава зависи от добрите, от благородните хора в нея.

Аз съжалявам един народ, който има криви хора. Във всеки един народ в света, който и да е, всички хора трябва да бъдат прави, всички трябва да бъдат хора на Любовта. Това е патриотизъм. Другото е кудкудякане.

Има три порядъка: идеален, реален и материален.

Към първия принадлежат: Бог, Природа и Човек.

Към втория спадат: народ, държава и личност.

Към третия спадат: мозъчната, симпатичната, дихателната и храносмилателната система.

Българската държава е външната страна на българския народ. Тя съдържа всички възможности, в които той може да се прояви.

Държавата е отличен институт, който спомага за външните и вътрешните условия на българския народ да подобри отношенията си към другите народи. Българската държава е едно благо за народа.

Религията представлява вътрешната връзка на човека, която той има с Божествения свят и има за задача да възстанови човешките чувства и постъпки и

го държи във връзка с Божественото в този живот. Да обича Бога, ближните си, народа си и да почита и уважава всичко онова, което Бог е създал за благо на човека.

Армията е орган на държавата за запазване на народа и за поддържане на порядъка на държавата.

Семейството е образ какъв трябва да бъде народът, каква трябва да бъде религията и държавата.

Бащата и майката са образ на ония, които ще бъдат бъдещи управници на държавата.

Западните народи достигнаха кулминационната точка на своето развитие. Те цъфнаха и вързаха плод. Славяните отсега нататък ще цъфтят и вързват.

У западните народи изобищо умът е развит. В славянската раса са развити чувствата, сърцето. Славяните сега носят силите на душата - Любовта. Те са хора на човеколюбието. Те носят културата на братството.

Славяните преминаха вече своя страшен студ и сега са пред възход.

Русия и славянството сега са излезли от черната зона, от тъмния век. Сега се дава възможност на славянството да заеме своето място в света.

Славяните сега, с изключение на българите, преживяват железния си век. Затова са сегашните изпитания на различните славянски народи. Към края на 20 в. славянството ще излезе из железния си век и ще навлезе в златния век на своята история. Единственият народ, който сега се намира в златния век, това са българите.

Златният век е започнал в България, когато Бялото братство е започнало да работи в тая страна. Богомилите едно време от България се разпространиха на запад. И

сега това движение от България ще се пренесе в другите славянски народи и навсякъде.

Мисията на славяните е да внесат Любовета и доброто. Славяните днес са израснали духовно и те са най-подходящият материал за работа на Духа. Ето защо бъдещето е на славянството. Няма друг народ, който да е минал през толкова страдания, както славянството.

Славянството е дърво, върху което ще бъдат присадени Англия, Германия, Америка и Франция. Те са четирите професори на славянството.

Най-хубавото у славяните е това, че те имат силно развито религиозно чувство, но не фанатическо, а алтруистическо, общочовешко. За да се развият силите, заложени у славяните, изисква се една мощна, духовна среда, която да ги видоизмени и приспособи за общо-полезна работа. На славяните предстои да внесат чувството на съзнателно побратимяване между народите. Също така и правилото, че всеки народ трябва в политическо отношение да действувал не с насилие, а със силата на моралното въздействие и човеколюбие.

Духът на самопожертвование го има у славяните. В славянството има проявление на Бога. Бог извика славяните, за да съдействуват за царството Божие на Земята. Славяните са определени от Бога да бъдат носители на една нова идея.

Славяните приближават Златния век на своята история, но само при тия условия те ще могат да изгълнят своята мисия. Защото всяко нарушение на един природен закон води към смърт. И цели раси са били изтребени. Много раси има, които са изчезнали поради неспазване на тези закони в природата. Всички народи, които живеят с неправда, ще се изродят. Това е

закон. Всички ръководители на народите трябва да знаят това.

Разногласието на славяните е пословично. Понеже ги обича, Бог ги прекарва през огън, за да се обединят. Няма други народи в света, които да са минали през толкова страдания както славяните. Бог казва: от вас трябва да излезе нещо добро.

Една от великите черти на славянството е самопожертвуването. В славяните работи Духът на жертвата. Ето защо бъдещето е в славянството. Новата култура ще излезе от славянството. Досега не е имало такава компактна маса като славянството, готова за Новата култура.

Славянството ще бъде ковачницата на Новата култура. Това ще бъде на първо време. А след това ще дойде шестата раса. У всички славянски народи ще се възплъгнат напреднали души. И това вече е започнало.

Хубавата черта на славяните е алтруизмът. То е Божественото начало в тях.

Тази промяна, която става сега в Русия, се дължи на действието на много напреднали същества - братя на Любовта, предци на човечеството, които ще се вселят в славянските народи. Те ще докарат велик духовен подем. Тези същества, които слизат сега в славянството, те именно докарат тяхното обединение и работят за мисията им.

Славяните са новият Израил. Новият Израил, за разлика от евреите, ще изпълни мисията си, няма да пропадне като евреите. Българите сега са в златния си век. Той ще трае до края на 20 в., до 2000 година. Русите сега са в железния си век. За следващия век русите ще

бъдат в златния си век, а българите ще преминат в сребърния век.

В Русия има пръснати на разни места хора, които работят за духовната наука. Те са адепти, Божествени пратеници. В Русия се изработват нови форми на живота на бъдещето. Тя е творческо поле на тези нови форми.

Русия е връзката между Изтока и Запада. Тя е посредница между Европа и Азия. Това е една от нейните задачи. Българите трябва да се свържат с Русия и с другите народи.

В общославянския организъм България представлява волята. Тя се явява като средоточие, дето тия две сили - умът и Любовта трябва да се уравновесят.

Славянството е девствената почва на бялата раса. Това, което евреите не можаха да разрешат, славяните ще го разрешат. Бъдещето е на славяните. Славяните не трябва да вървят по пътя на западните народи, защото досегашната култура на бялата раса е култура на насилието. Петата раса ще предаде управлението на шестата раса. Шестата раса още не е слязла, сега почва да слиза. Тя подготвя формите, с които ще слезе на Земята. Най-старите раси ще бъдат корените на дървото, бялата раса ще бъде стеблото и клоните, а шестата раса ще бъде плодът на дървото. Плодовете на шестата раса са свобода, разбирателство между народите, ще има едно стадо и един пастир и това няма да бъде по закон, а Любовта ще обединява всички народи.

На българите и славянството не е определено да имат никакви успехи чрез войни. Защо? Защото Божият Дух

днес работи в тях и Той изключва този метод за разрешаване на противоречията чрез войни.

Славянинът трябва съвършено да изключи насилието от живота си. Защото насилието прилича на остър нож, който не признава никакъв господар, никакво добро, никакво право, освен правото на оногова, в чиято ръка се намира. С този нож, с който отрязваш главата на другите, със същия нож ще отрежат и твоята глава, ако попадне той в чужда ръка. Славяните не трябва да поддържат политиката на точилото и ножа. И ножът, и точилото се изхабяват. Това показва, че всички народи, които употребяват тия методи на насилието, физически се изтощават и изхабяват, а морално се смаляват и обезобразяват. А това на съвременен език значи: израждат се. Всеки народ, всяко общество, всеки индивид, всички, които си служат с насилието и неправдата, самоосъждат се и ще погинат.

Бъдещето е на славяните, бъдещето е на българите. Те ще оправят всички народи. България ще бъде духовен кредитор, духовен разсадник за целия свят. Славянин е той, който познава своя Баща и върши Неговата воля. Христос казва: „Аз и Отец едно сме“. Днес славянството представлява Юдино коляно, чрез което Христос се проявява.

Всеки народ е призван в света за една велика мисия. И всеки човек е призван да извърши една велика работа, една Божествена работа. В това е стойността на човека. Благото на цялото човечеството зависи от един човек и благото на един човек зависи от цялото човечество.

Бог иска славяните да изгълнят една мисия. Чрез славяните трябва да се внесе нещо ново - щедростта.

Щедростта е качество на славяните. Никой народ не е толокова щедър като тях.

В реда на нещата е всички южни славяни да се обединят доброволно. Ако не го направят, тогава ще ги заставят.

Българите са пионери сред славяните.

Латинската раса е дала формите, а славянската раса ще даде съдържанието.

Духът Елохим, Който е Божий помазаник, е ръководител на българите. Той е ангелът, който е поставен от Господа да води българския народ и цялото славянство. Той е ангелът на Завета, Господ, комуто българите дължат своето политическо освобождение. Да, българите дължат много на Елохима. И Той ще се яви между славяните, но те няма да го разпънат както евреите.

Ясно е казано, че Господ има много имена. В еврейския език например Той има 34 - 35 имена. И когато ние призоваваме Христа под името Исус, това означава, че трябва да се научим на търпение. А под сегашното си име, Христос е син Божий.

Разберете, че всеки народ има определена мисия, която ако не извърши както трябва, той е загубен - нищо не може да го спаси.

Всеки народ има строго определено място, свое предназначение в големия космичен човек. Българите заемат черния дроб. Дотогава, докато българите изпълняват службата на черен дроб на човечеството, работата ще върви много добре.

Гърците са сърцето. Сърцето трябва да препраща кръвта навсякъде по тялото, но като се дойде до храносмилането, черният дроб работи. Той е фабрикант. Ако той не работи, с какво ще се занимава сърцето?

То ще изпраца онази кръв, която черният дроб е изработил.

Българите са черният дроб на вселената. Частиците на черния дроб, както и всички същества, еволюират и постоянно се изменят. Така и българите след време ще минат в друга форма на развитие. Тогава ще търсите българина по-горе в общия космически организъм.

Казвам на българите да не се страхуват, защото те представляват черният дроб на човечеството. Изчезнат ли българите, с тях ще изчезне и черният дроб. Изчезне ли черният дроб и жлъчката, и храносмилането не може да се извършва. Всеки народ изпълнява специална работа в общия Божествен организъм.

Черният дроб е необходим, но като се увеличи много, настъпват нещастията, и малък като стане, ще бъде лошо. Черният дроб трябва да функционира, за да образува жлъчката. Следователно, ако българите изчезнат от света, ще има запичане, а от това и големи страдания. Благодарете, че сте българи и не се безпокойте какво ще стане с вас.

Черният дроб е оная материя, която е създала света. Господ е създал света чрез черния дроб. Знаете ли какви киселини, какви сили са действували при създаването на черния дроб! Това на вас ви се вижда невъзможно, но аз ви казвам, че черният дроб е бил способен да създава.

Човек живее с четири тела: физическо, астрално, умствено и причинно. Всяко тяло извършва специфична служба и е съставено от специфична материя, а всеки орган на физическото тяло е свързан с астралния, т.е. със света на чувствата. Той регулира нисшите чувства на човека, поглъща отровите на орга-

низма и ги трансформира. Ако се разстрои, отровите се разнасят по целия организъм и човек умира. Между черния дроб и жлъчката съществува тясна връзка. Ако тая връзка се наруши, животът се намира в опасност. Понеже черният дроб е свързан със същества от нисшия астрален свят, те започват да влияят на човека и му нашепват песимистична философия или го карат да се самоубива. Тия същества са силни, но не са организирани. Като не разбират живота, те са готови да убият всеки, който се изпречи на пътя им. Щом попаднете в едно мъчително състояние на духа, ще знаете, че сте в областта на неорганизираната материя. Светиите са със здрав черен дроб, с организирани висши чувства. Организираният черен дроб е най-добрият слуга на сърцето. Разстройството на черния дроб причинява различни болести. Неврастенията се дължи също на разстройството на черния дроб. Който не е готов да услужва на хората, няма общение с Бога, той е болен, черният дроб е разстроен. Като се разгневиш, обърни се към Господа с молба да ти даде повече знание и светлина, да оправяш черния си дроб. Не можеш ли да търпиш хората, не ти ли вървят работите, не можеш ли да учиш, черният дроб е виновен. Разстройството му се отразява върху умствените способности и чувствата на човека, както и върху духовните му прояви. Нисшите чувства влияят на черния дроб както термитите, които изяждат всичко. Който е организиран чувствата и мислите си, той е организиран и черния си дроб. Той е готов да се примири с всички хора. Виждате каква важност има за всички черният дроб, той има отношение даже към вярата. Да вярваш в Бога, това значи да имаш организиран черен дроб, това значи да имаш организиран ум, сърце и душа. Под „вяра в

Бога“ се разбира едно Божествено състояние, при което човек се чувства силен да постигне всичко, което пожелае. Вярата е сила, чрез която всичко се постига - тя е потребна за организиране на черния дроб.

Черният дроб е велик фактор в човешкото тяло. Ако черният дроб спре да функционира, човек си отива. При сегашното устройство черният дроб всичко решава. Ако той се разстрои, човек става неразположен, мрачен, той е песимист, не може да говори внимателно, мрази, сърди се, може да извърши убийство - всичко туй излиза от черния дроб.

Черният дроб заболяе ли, мъчно се лекува; той е свързан с малкия мозък на човека.

Атмосферата в България е много тежка. Най-много убийства стават в Балканския полуостров. Тук и доброто е голямо, и злото е голямо. Най-характерното за българина е упорството. Той представлява черният дроб на човечеството. Сатурн и Марс характеризират българина.

В Швейцария, Англия и пр. няма такива големи препятствия, както тука. И там има препятствия, но там може по-лесно да се работи.

Благата, които ни дава Природата, ние мислим, че не са разпределени както трябва. Понеже всички имаме различни възгледи за живота. Най-първо ще те попитат - ти в какво вярваш. Или ще те попитат: „Ти българин ли си?“ Ако си англичанин може да пътуваш по целия свят, но ако си българин, не може. Ако си англичанин, имаш едни права, ако си американец, имаш други права. Ако си българин, ще се свиваш в черупката си. Англичанинът има преимущество в този свят. Хубаво е човек да бъде англичанин, но казвам: още по-

хубаво е човек да бъде син Божи, понеже ще има привилегия да пътува по всички светове.

Българите представляват черният дроб. А черният дроб е цялата лаборатория на човешкия живот на земята. Българите са заели най-трудната част в общочовешкия организъм, затова тук страданията и противодействията са най-големи.

Най-добрите хора в света имат здрав черен дроб. Всеки орган е отражение на ония сили, които действуват в известна област, в която и самият орган действа. Учените изучават каква служба извършват нервите, кръвоносните съдове, вените и артериите, какво участие вземат сърцето и кръвообращението, но те не знаят каква служба извършват всички органи в духовния свят. Те не знаят, че ако човек например не обича някой от органите си, този орган ще се разболе.

Разстроен е черният дроб. Защо? Защото не го обичаш. Той се сърди и руши. Обикнете черния дроб и той ще се поправи. Най-хубавата панацея за черния дроб е да го обикнете и като съзнавате важността му, той ще се поправи. Обикнете ли противоречията, вие ще държите черния си дроб в пълна изправност. Щом намирате, че светът не функционира както трябва, вие разстройвате черния си дроб. По тоя начин си пакостите.

Чрез черния дроб човек е свързан с Властите или Божествените сили. Има ли дисхармония в чувствата, пожълтяване на лицето и очите, има дисхармония между Властите и човека.

Избрахме българския народ, понеже той представлява черният дроб на човечеството. А в черния дроб се намира единственият орган - жлъчката. Ако жлъчката заболяе, черният дроб не функционира

правилно, храносмилането се затруднява и отравянето на организма е неизбежно. Ако черният дроб оздравее, храносмилането е добро, то и вегетацията на организма е хармонична. Добър и здрав черен дроб - добри чувства. Добър черен дроб - по-малко жлъч и омраза. Добър черен дроб - чиста и несмущаваща мисъл. Ние дадохме Божественото учение на българския народ и така лекувахме черния дроб на човечеството. Ако България възприеме новия мироглед, новия морал, новата обхода, новата религия, новата наука за живота, то българинът ще се излекува, а заедно с него ще се излекува цялото човечество. Ако българинът мисли добре и правилно, ще мисли и разсъждава правилно цялото човечество. Ако българският народ се обогати с новото отношение към Великия живот, ако се проникне от съвършената идея за единство между всички същества, то ще се раздере завесата на мрака, която забулва човечеството и пред нас ще изгрее действително светлият и творчески човек, който е определен да възглавява Новата култура.

Българите направиха нещо за света чрез богомилите. Това, което изнесоха българите, е принципът на свободата.

Непослушанието на българите и гонението на богомилите, които носиха едно Божествено учение, от страна на тогавашните български власти - феодали и царе - доведе до вътрешна разруха и до падането на България под турско робство за петстотин години.

Още в старото българско царство тогавашните водачи изгониха богомилите, които бяха носители на едно велико учение за реформирането на живота и социалния строй по най-идеалния начин, но за това изгонване българите платиха с петвековно робство под турците, защото,

когато един народ не приложи Великото, Божественото Слово, което му се праща от провидението, и не приложи това Велико Слово в живота си, бива изоставен да понесе последствията на своята неразумност и тогава го постига най-голямото зло. Изгонените от България богомили занесоха своите идеи и културата си на Запад. Народите, които разбраха и приложиха на практика идеите им за социални реформи, процъфтяха. А сега, ако българите разберат грешките на своето минало и не повторят същите грешки спрямо сегашните идейни течения, ще имат много по-добри резултати в обществения си живот.

Днепната си слава вам я дължат. Защото с азбуката българинът благослови Уриса, както Мелхиседек благослови Авраама. Българите са този Мелхиседек, който сега ще благослови русите и всичките славяни за мисията им. Той ще им даде „чистото словесно мляко“.

Сега е златният век на българският народ. И ако изгубят днешните условия, тогава това ще се пренесе в друг народ. И България ще бъде на опашката на другите народи, и то закачена на косъм.

В българина преобладава въглеродът, а в англичанина - водородът, но тези енергии един ден ще се изменят.

Англичаните и германците са марсови типове, българите - сатурнови, американците - меркурианци.

Една и съща планета в продължение на една година оказва различно влияние върху даден човек. Защо? Защото и в нея стават различни промени.

Астрологичните знаци не са само извън човека, но и вътре в него, в мозъка му. В мозъка на човека има слънце, около което се движат всички планети. Каквото виждаме на небето, това го има в мозъка. Движението

на сили, на силови центрове в мозъка не е нищо друго освен влиянието на външните планети върху човешкия мозък. Всички астрологически знаци човек носи в себе си, в мозъка.

Планетите, които се намират в орбитата на Земята, оказват влияние върху субективния вътрешен живот на човека. Това са планетите Слънце, Венера, Меркурий и Земя. Ония планети пък, които са вън от орбитата на Земята, оказват влияние върху външния или обективен живот на човека: Марс, Юпитер и Сатурн.

Дейността на Слънцето и Луната, на всички планети и звезди, както и на всички небесни тела упражнява грамадно влияние върху душевния живот на човека, независимо от това, дали той го осъзнава, или не.

Българинът започва добре, но като дойде до едно място, казва: „Тая работа не върви напред, няма да се нареди както трябва“. Той обича да разсъждава, да философства. Българинът е енергичен, малко марсианец, но щом дойде Сатурн, всичките му работи се развалят. От астрологическо гледище е интересно да се знае кога ще дойде времето, когато България ще се управлява от друга планета освен от Сатурн. Днес всички се запитват: „Кога Сатурн е взел надмощие над българите? Кога са западнали под влиянието на Сатурн българите?“ Това е метафизически въпрос, върху който няма да се спирам. Едно нещо, което може да повдигне българите, е да дойдат под влиянието на Венера. Сатурн има особена слабост към Венера. Щом я види, сърцето му веднага започва да тупти и той се оживява. Аз разглеждам Венера като напреднало същество, като отражение на Любовта, от чието влияние българите са лишени. Сега те трябва да направят връзка с тия принципи.

Венера действа върху чувствата на човека.

Растенето и развитието на чувствата става в периода на празненето на Венера.

Венера прави хората, формите закръглени, заоблени, а същевременно внася мекота в характера. Тя развива вкус у човека към красивото.

Защото си Сатурн, само за себе си гледаш. Етикеция в такъв човек няма. Той гледа само за себе си. Той счита, че всеки човек е по-долен от него. „Няма по-достоеен човек от мене“, казва той. Тъй мисли Сатурн.

Страхливият се намира под влиянието на Сатурн. Който мрази, е под влиянието на Марс. Който се влюбва лесно, е под влиянието на Венера, има мекота в него. Разсъдливият е под влиянието на Меркурий. Този, който се стреми към красота, е под влиянието на Слънцето, такъв човек е весел, обича музиката, изкуствата, науката.

Сатурн прави човека разсъдлив, философ, той всякога внася нещо отрицателно във всичко, което вижда или му се случва. Той все застава на особено мнение. Човек не може да разреши едно противоречие, докато не разбере Сатурн. В него като принцип се крият причините на доброто и злото. Той носи в себе си висок морал, който произтича от вътрешен страх. Той не се подкупва със слава, никой не може да го излъже.

Сатурновите хора са сухи, храносмилателната система е слабо развита, стомахът им винаги нещо не е в ред. Имат силен дух, критичен ум. Ако искаш някой да ти покаже правия път, намери сатурнов тип. Разсъдливият център, личните чувства, страхът са чрезмерно развити в тях. Честолюбието, докачането, мнителността, тщестлавието, предпазването са характерни черти на сатурновци.

Сатурн ще те направи дървен философ; на нищо друго да не вярваш, освен на себе си. Като изпита нещо 99 пъти, само тогава може да повярва веднъж - затуй е добър банкир. Когато дава пари назаем, урежда работите така, че да има трима-четирима гаранции - той никога не губи.

Силите на Сатурн организират черния дроб и костите.

Виолетовият цвят съответствува на събота, Сатурн, тон „си“, числото 7.

С виолетовата краска се извършва спасението на човечеството. Тя е краска на силата, на волята, на благостта, благодатта, смиренното.

Тъмносиният цвят в чист вид произвежда твърдост, решителност, устойчивост в убеждение, в чувства. А в нечист вид - непостоянство.

Моравият цвят в чист вид произвежда сила на характера, а в нечист вид - малодушие.

Златото има отношение към Слънцето, медта - към Венера, среброто - към Луната, желязото - към Марс, калаят - към Юпитер, оловото - към Сатурн, платината - към Уран.

Сладките храни се отнасят към Венера, киселите - към Меркурий, лютите - към Марс. Понеже българинът е сатурнов тип, обича солено, кисело, обича плодове, които са скрити в черупки.

Продълговатите храни представят интелигентност, а валчестите, кръглите - живот и чувства. Плодовете не са нищо друго, освен съвкупност от енергии, които функционират в тия форми.

Най-силните храни са сладките, но трябва да знаете

как да преработите тая сладчина. Ако организмът не може да я обработи, идва диабет. След сладките храни идват киселините, те са причина за буйния и сприхав характер, те разяждат материята. За да дойде в нормално състояние, човек трябва първо да яде кисели храни, после сладки и най-после в малко количество - водни.

Сладката храна придава мекота на характера, киселата придава активност, енергия. Киселата храна усилюва волята на човека.

Солта ни избавя от зло. Българите обичат много сол. Северните и западните народи много малко сол ядат. Много малко сол трябва на човека, микроскопическо количество. Сол ще вземеш с върха на една игла.

В лъжата преобладава повече сол, отколкото киселина. Когато се даде надмощие на солта в човека, ражда се лъжата. Когато преобладават киселините над основите, ражда се смелостта. Следователно в смелите хора киселините имат надмощие. Може някои от вас да кажат, че това не им е ясно. Какво да направя, като не им е ясно? Ще кажете, да ви го обясня. Не мога и да ви го обясня. Има неща, които не могат да се обяснят. Те трябва да се направят.

У българите има един елемент, който руши. Българинът, където и да спре, възрастен или млад, той ще извади ножа и ще вземе масата да я прободне. Някой дърво ще нахълца, някой камък ще хвърли. Излезте из българските гори, ще видите как са окълцани дърветата. Това е човек на действието. Не му дохожда на ум, че това дърво ще страда. Или ще си напише името, ще го вреже. Аз съм виждал дървета, изписани от горе до долу. За 20 години името му е написано - еди-кой си „Стоян от село Сапарево“. Това са лични прояви, които

говорят за един атавизъм от далечното минало, един лош подтик в човешкия развой. Така и съвременните хора - и в Америка, и в Англия, и в Русия, и във Франция, и в Германия - навсякъде трябва да се освобождават от цяла грамада атавистични идеи, вложени преди хиляди години.

Аз съм изследвал българина. Той от философия не се интересува, от поезия не се интересува, но българинът е крайно любознателен. Като му споменеш за късмет, той веднага проявява интерес. Почти не съм срещал изключения. Познавам един от българските философи - студен, хладнокръвен - като че не се интересува от нищо. Дойде ли въпрос за щастieto, за гаданието, даже и той се вълнува. Като се гадае по ръка, и той си поглежда ръката, но тъй че да не го видят. Казва: „Трябва да има нещо“.

Българинът, веднъж излъжеш ли го, повече не ти вярва.

Като говоря за българите, мнозина се докачат. Българинът има една черта: много е щедър на думи. Толкова години идват при мене хора да ги лекувам, че водят и близките си, и тях да лекувам. Ще дойде някой и като му дам цера, наставление за лекуване, казва: „Какво ще ми дадеш за моите ближни, че и те боледуват?“ И започне да изрежда за кои още иска лек. Казвам: нека дойдат и те, но ти първо опитай цера за себе си. „На другите какво да кажа?“ Това е тщестлавие. Исква да се покаже, че като бил при мене, помислил и за тях.

Българинът е мързелив, но когато се хване да работи, той работи. Най-трудното е да го накараш да работи за Бога, даром.*

Зае́т съм с нещо. Чука се на вратата. Все по-силно се чука. Излизам. „Само три минути, Учителю!“ Пусна го

вътре. Стои три часа, пет часа. Българинът няма никаква мярка за времето.

Клетвата, макар и в името на Бога, подразбира отричане на Божието име. Българинът много се кълне: в очите, в децата си, в жена си, в живота си. За предпочитане е да страдате, отколкото да се кълнете в името на Бога. Каква нужда има от клетва там, дето царуват Любовта, Мъдростта и Истината? Там, където моралът го няма, там има клетви.

Голяма част от изпитанията и страданията на хората се дължат на клетвите, произнесени в името Божие. За никакви блага човек не трябва да изтрива мръсните си ръце в Бога. Както и да ви предизвикват, не се кълнете, не кълнете и другите. И двете са крайно опасни неща. Никаква лъжлива клетва не давайте!

Да кажем онова, най-великото, значи да кажем думите: „Господи Боже мой“.

На български език няма по-висока, по-свещена дума от тая. Българинът като дойде донякъде, дето не може да разреши въпроса, въздъхне и си каже: „Господи Боже!“ Тогава в неговата душа настава облекчение. Българинът трябва да превърне тия две думи в едно. Като се объркат работите на българина, той е практичен човек, той казва: „Господи Боже, веднъж да се оправят работите ми, аз ще посветя всичко на Тебе, ще ти служа завинаги“. Щом обаче се оправят работите му, той казва: „То не беше нещо особено, аз произнесох тия думи, обърнах се към Бога в един момент на слабост“, и се отказва. Но не се мине много време Господ втори път го стисне за гупата, но вече така, че не може да произнесе тая дума, въздъхне, падне и умира. Тъй свършват всички ония, които казват „Господи Боже“ и след това са се отrekli.

Ако употребявам често думата Бог, ще кажете: той петни името Божие. Ако не употребявам името Божие, ще кажете: той е безверник. Чудно, като говоря за Бога, извеян съм, като не говоря за Бога, безверник съм. Това е неразбиране. Аз не говоря за човешките богове, които хората са измислили. За мене думата Бог е малко обезсилена. Тя и на български, и на английски, и в другите езици е неразбрана. Най-хубавото име, което евреите са имали и българите са го заимствали, е Йеова, а в еврейския език е Йехова, но те никога не го произнасят. Те казват: Йот, Хе, Вау, Хе. Българите казват: напата Йова. Толкова Йови има, а работите им не са се оправили. Когато евреите са се намирали в големи мъчности, целият народ започвал да пости, обръщали се към Господа и тогава Йехова им помагал. Сега ако ви се каже в името на Йехова да се молите да ви спаси, всички ще почнете да се смеете. Името е там, но Йехова го няма.

Много неща съм ви казал, но не съм срещнал нито един българин, който да изпълни нещата както съм ги казал. Той всякога ще внесе нещо от себе си.

Българинът има една черта - не обича да му заповядват. Остави го свободен, ще направи много повече за тебе.

В българите има три хубави черти. Най-първо са живели тук старите траки, които са се наричали „благати“ хора или благари. Те са правили добрини. От тях българинът е приел наклоността към мистичното и духовното. После са дошли славяните и са залели Балканския полуостров. От тях българите са приели Духа на жертвата и самоотричането. Най-после са дошли Аспаруховите българи. От тях българите са наследили храбростта и волевия елемент.

Българинът е щедър.

Желая в България да се роди новият човек. Това е възможно, защото българинът има добро сърце.

Българинът има едно чувство, много преувеличава. Като иде на някой сбор, казва: свят, свят, яйце да хвърлиш няма къде да падне - преувеличава. Пък то събрали се сто - двеста души. Ако му кажеш за материалните работи, как е берекетът тази година, започва да мисли, едва ще се изкаже, хич не преувеличава. Ако попиташ турчина, казва: бинберекетверсин. Той обича да се хвали, че е много. Българинът казва, че е малко. Българинът го е страх да каже, да не би Господ да чуе и да му вземе, казва, че е малко, че Господ като чуе, да увеличи. Хитрина има малко. Понеже, знае, че е щедър, да даде повече, понеже е заинтересован. Психологически е това. Аз така разсъждавам. Туй, което не засяга него, той е щедър. Когато хвали някого, той е учен човек, всичко знае, много знае. Казвам: всички тия работи имат своя психологически произход. В българина чувството на Любов към Бога е слабо развито, това съм установил в моите наблюдения. Съвестен е, твърд е. Съвест има от Божествения свят. Твърд е, когато в духовния свят искат дирек, хващат българина. На невидимия свят, всичките дирекци са българи. Другаде няма да го намериш, но за дирек става. Когато наблюдавах една от най-големите български ясновидки, казвам ѝ: много си съвестна, честна, справедлива, но Любов към Бога нямаш. Много малка любов имаш. Всичкото, което го правиш, не го правиш от Любов. „То, казва, ме мъчи. Ако има нещо, което ме мъчи, то е.“ На главата известна част показва това. Когато има това чувство, успява навсякъде, носът, ноктите нормални. Когато човек има това религиозно или Божествено чувство, в не-

го има един свещен трепет, благоговее пред всичките хора. Когато е слабо развито, казва, че никой нищо не струва.

Магарето, като символ на твърдост, на упоритост, съществува във всеки човек. Българинът е много твърд. Тая твърдост се е отразила върху неговия ум. Кажете ли веднъж за нещо, че не иска да го направи, свършено е вече. Нищо не е в състояние да го накара да измени решението си.

Кое е същественото за българина? Той е най-твърдият елемент, който съществува. Всеки човек, който слиза на Земята, трябва да мине през българите, за да добие твърдостта, да му ударят печата на твърдостта. Най-доброто семе, което най-добре расте, това е българинът.

Ще каже някой, че е българин. Това не е достатъчно. Българинът трябва да съдържа три елемента в себе си: тяло, което се ръководи от надеждата и работи без никакви ограничения; ум, който се ръководи от Любовта и работи без никакви ограничения, и сърце, което се ръководи от Любовта и работи без никакви ограничения. Следователно, като знаете какво може да бъде българинът, трябва ли да се обезсърчавате? Трябва ли да роптаете, че сте се родили българи? Когато духовният свят иска да кали човека, да му предаде повече твърдост, изпраща го на Земята между българите. Когато иска да предаде на някой велик дух твърдост, той пак го праща на Земята да се роди българин. Който иска да се справи с мъчнотиите, да придобие твърдост, става българин. Българинът е професор по твърдостта. В това отношение, когато се касае за установяване на някаква Божествена идея, човек трябва да бъде българин. Казано е в Писанието: „Ако баща ви и майка ви забравят за вас, Аз ще си спомня“.

На друго място е казано: „Написах ви на дланта Си“. Като погледне към дланта Си, Бог вижда къде е мястото на българина и си спомня за него. Всички могат да тъпчат българите, но като погледне към дланта си, Бог казва: „Тук са те“. Заслужава човек да бъде тъпкан от хората, но името му да бъде написано на Божиата ръка. Това значи да бъдеш под зоркото око на Любовта.

За това учение се работи тук, сред българите, които представят сравнително една по-твърда почва. С това ще се опита силата на учението. За да се покаже силата едно учение, трябва да влезеш в една по-неорганизирана материя и тя да се организира и да се подготви за живота.

□□□□□□□□□□ □□□□□ □□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□. □□□, □□□□□□□□□□, □ □□□□□□□□□, □ □□□□□□ □□□□□□□ - □□□□□□□□□□ □□□□□.*

Какво значи прилежание? По какво се отличава един прилежен ученик? Българинът тепърва ще трябва да се учи на прилежание. Той по своето естество не е прилежен. Всички лоши условия в живота не са нищо друго, освен едно принудително заставяне на човека прилежно да учи. А обикновено, при неблагоприятни условия, вие роптаете. Излишно е. Ти получаваеш известен материал, който трябва да проучиш. Ще си дадеш малко труд да го разбереш.

Съвременните хора са дошли до едно положение, по-горе от което не могат да се повдигнат. Защо? Защото като им изнесат известни истини, те започват да се подиграват. Тази черта особено се забелязва у българите, които не оценяват нещата и са готови винаги да се подиграват, да се надсмиват. Това се дължи на факта, че религиозното чувство у тях е слабо развито. Затова горната част на главата им, дето се намира

центърът на религиозността, е сплесната. Отсъствието на религиозно чувство им създава големи нещастия.

Ако българите досега са страдали толкова много, това се дължи на факта, че у тях тази жлеза - Любов към Бога, този център на Любовта към Бога е слабо развит. Силата на човека се дължи на тази жлеза - Любов към Бога.

При това, бих желал да развиете друго едно качество в себе си, което липсва в българите, а всички вие сте българи. Един от големите недъзи на българите е, че те нямат почитание един към друг. Туй липсва и у вас. От изследванията, които съм направил, съм заключил, че религиозното чувство у българина е слабо.

Мястото на личните чувства в човека е на задната част на главата. Те представят неговия Запад. Мястото на милосърдието е пък на горната част на главата. То представя неговия Изток. Значи мястото на доброто в човека е в горната част на главата, а злото, което го кара да греши, е отзад на главата.

Личните чувства са силно развити в българите. Ако и моралните им чувства са толкова развити, българите щяха да бъдат почти гениални. Религиозното чувство в тях е слабо развито. Мястото на това чувство е в горната част на главата, на темето, вследствие на което това място на главата им е вдлъбнато. Тая е причината, че българинът няма чувство на благоговение, на почит, на уважение. Като влезете в някое българско семейство, ще видите, че синът не почита баща си, дъщерята не почита майка си. Това се дължи на отсъствието на религиозното чувство в тях. Има един тип българи, в които религиозното чувство е по-силно развито. Те са остатъци от старите славяни. Тия българи живеят около Родопите, около Стара планина. Останалите българи

обаче са претърпели криза в религиозното чувство, вследствие на смесване на кръвта им с чужди народности. Когато става смесване на кръвта, това се отразява върху възвишените чувства на човека.

Българите духовно трябва да се повдигнат. В материалното на тях не им върви. У тях трябва да се развие вярата, да бъдат носители на Божественото.

В България има много ясновидци. Това е добър признак. Значи духовното действа в България.

Човешката мисъл е в състояние да измени лицето на Земята. В това отношение колективната мисъл на българите е много силна, много активна.

Ние чувствуваме хубавите мисли на хората за нас като радост. А пък изменението на мнението им за нас, ние го чувствуваме като скръб, имаш едно вътрешно неразположение. А пък ако сте сензитив, чувствителен, когато външният свят си измени мнението за българите в лош смисъл, ти чувствуваш една тъга. И обратно, сега българите са по-весели, понеже външният свят почва да дава по-голяма цена на българите. И българите казват: „Пооправиха се малко работите. Има изгледи за подобрене на положението.“

Всеки българин, който е познал Бога, може да влезе в рая. Всеки българин, който може да връзва нещата на Земята и на небето и който ги развързва на Земята и на небето, живее в рая - него можете да слушате. Защо? Защото Бог го е кръстил. Името „българин“ не е произволно дадено. То съдържа велика Божествена идея. Който е готов да приеме тая идея, той носи вече това име.

Вие сте българи, но не знаете какво означава думата „българин“. Първият елемент в тая дума е буквата „Б“,

която означава посяване на семето. Вторият елемент е буквата „Б“, която означава товарът, който българинът носи. Третият елемент „Л“ означава това, което българинът носи от горния свят. Четвъртият елемент „Г“ е вечното начало, за което българинът се е хванал. Петият елемент е буквата „А“, която показва, че българинът е бременен с нещо. Шестият елемент „Р“ показва, че като се хване за нещо, българинът не се отказва от него. С девет чифта волове да го теглиш, той не се отказва от идеята си.

Неправилна е тезата на някои историци, които считат българите като потомци на скитници и азиатски скотовъдци - грабители. Моите проверки на голям брой черепи потвърждават обратното. Българинът има един овал на главата, резултат на заседнал хилядогодишен живот. Прочутата гостоприемност на българина говори красноречиво за домолубието, което притежават добрите стопани. Скитническите племена и народите, произлезли от тях, нямат качествата на подобно домолубие и гостоприемност. Представите за азиатския произход на българите се получават от кръвосмешението на азиатските племена, които впоследствие са останали и заживели с българите, или както ги наричаме - блягари. Духовността на българите има по-друг произход. Има ли други страни по света с толкова много ясновидци и гадатели? Има ли друга страна в света с такива движения като древните богомили, а в наши дни като толстоисти, теософи и всички други религиозни култове? Ясновидците в България са някои от древните еврейски пророци. А това не е случайно. За сега те са предтечите на новото учение. Те разбиват преградата, сложена от материалистическите възгледи. Новото учение намира прием в тая страна и това не е случайно. От стотици и хиляди години се подготвя почвата за настоящите

духовни движения. След закриването на Христовата школа преди 2000 години душите на древния Израил почват да се прераждат в България. Христовите последователи станаха гръбнакът на богомилското движение и на редица възрожденски школи.*

В тая страна кога е имало лъвовe? Никога! Дори нашите южни съседи Гърция и Турция не познават съжителство с лъва. Идеята за лъва е пренесена от подсъзнанието на ония благари, имали редица прераждания в миналото като стари евреи, живели на Синайския полуостров, като египтяни в поречието на река Нил, като древните асиро-вавилони и прочие ... Така че, за да бъдат верни известни исторически хипотези и теории, трябва да се основават и на проверки в записките на природата, наричани от някои Акашкови летописи.*

България е единствената страна на Балканския полуостров, която има представител в Божествения свят. Това е необикновена привилегия, но и голямо задължение. Ето защо българинът трябва да бъде крайно внимателен - на първо място в отношенията си с Божествения свят, след това - към народите и след това - към своя собствен народ. А това още значи: да погледне много отговорно към своята съдба. Благословението от „горе“ трябва да бъде оправдано. „Българин“, в космичния смисъл на думата, е човекът на Духа. Оттук, съвсем неслучайно България е средище на духовен подем - извор на идеи, люлка на новото учение. Ако богомилите успяха да раздвижат европейските народи и да внесат необходимото просветление, то сегашните българи имат не по-малката задача да поднесат на човечеството най-високия идеал - Любов към Бога. Богознанието е основата на новата култура, която иде. Настъпило е времето, човечеството да се освободи от химери и заблужде-

ния, от суеверия и предразсъдъци, от религиозни увлечения и фанатизъм и да поеме пътя на живота. Това е Божествената привилегия на българския народ, между който работя. Така ние от „горе“ познаваме българина, това е представата ни за неговата аура, такава е златната нишка на неговата съдба.*

Българският език е най-точният език, на който могат да се предадат окултните закони и Словото на Бога, защото българският народ е най-древният народ на земята.

Буквите не са произлезли произволно. Има си особен път, по който езикът е дошъл в света. Езиците не са създадени на Земята. Те са копие на нещата от невидимия свят. И езикът на всеки народ е нареден според неговото развитие.

Като съм дошъл на Земята между българите и аз си служа с българския език. С всички български думи се примирих, само с една още не съм се примирил. Коя е тази дума, не казвам. И досега още не мога да намеря дума, с която да я заместя. Трептенията на тази дума не са лоши, но има нещо неприятно в нея.

Първо, Иван Вазов е съвременник на ония събития. Второ, всички ония, които той описва, са негови познати, приятели, а те сега отдавна са умрели и като заминали души идват и му диктуват какво да пише. Трето, Иван Вазов е своеобразен медиум от най-висока категория и порядък. Той може да пише така, защото идват и му диктуват не само заминалите му приятели, но идват и му диктуват духовните ръководители на такива личности като Левски, Раковски и т.н.*

Земята е опасана с „огнен пояс“, върху който лежат огромни планински вериги. Тоя пояс започва от Хима-

лаите, преминава под Кавказ, Черно море, Странджа планина, Стара планина, Алпите, Пиринеите, по дъното на Атлантическия океан, Андите, Кордилерите, по дъното на Великия океан и завършва пак в Хималаите.*

Всички духовни центрове на Рила, Алпите, Хималаите и други планини са свързани.

В далечното минало Рила, Родопите, Пирин и Олимп представлявали една планина на Великия Олимп.

Високите върхове са динамични центрове. Те представят резервоар на сили, които ще се използват в бъдеще. Планинските върхове са свързани с центъра на Слънцето. Същевременно те са помпи, които изтеглят нечистотиите.

Планините служат като разделителни линии, откъдето се изпраща енергията. Всички планини по лицето на Земята определят плодородието на полетата. В Египет, където няма планини, бяха принудени да създадат пирамиди, за да дават енергия и вдъхновение на човешкия дух. Всякога в планините има едно желание да слязат в полетата. Сега съответствието е следното: планинският живот - това е животът на ума, а животът на полето - е животът на сърцето. Изходният път от планината - това е пътят на човешката воля. Съответствие има във всичко. Ако ти можеш да направиш една връзка между планините и полетата, да разбереш пътя на движението им и туй, което си добил - тогава ще разбереш онова съответствие, което съществува в самия порядък на природата.

Ако някой изучава реките, тяхното направление, тяхната посока, в много отношения би могъл да коригира възпитанието, което сега хората имат. Ако изучавате склоновете на планините, накъде са обърнати, какво отра-

жение дават на полетата, знаете ли какви резултати ще имате? Не мислете, че Витоша не оказва известно влияние. Източната, южната, западната и северната страна оказват различно влияние в живота на хората. Мусала оказва голямо влияние върху Самоковското и Софийското поле. Всички хора, които живеят тук, имат високо мнение за себе си. Вземете устройството на черепите - те отговарят точно на тия влияния. На хората, които живеят в Самоковското и Софийското поле, черепите са развити, личните им чувства са развити както у англичаните, те имат високо мнение за себе си - приличат на Мусала. Мусала е връх в една епоха на снижаване, на понижение, следователно има един елемент, който руши.

Никоя друга страна няма толкова слънчево разположение на алпийски върхове и била като тези на Рила. Това е планината на най-чистите и пивки води. Тя прилича на красива и умна глава. В тази глава е скрито най-скъпото и съкровено съдържание. Тя е духовното богатство на България, защото е храм на посветени. Храм, в който свещенодействуват невидими същества от далечни светове. Рила е планетен оазис на великите души, които служат на всички българи и на цялото човечество. Подобни центрове на нашата планета има само на няколко места: на Алпите, на Пиринеите, на Кордилерите, на Андите, на Хималаите, на Северния полюс.*

Мусала е бил по-рано най-високият връх на Европа, но после се е снишил. България няколко пъти е била море и суша, обаче Рилският масив винаги е стърчал като голям остров над водите, когато България е била море. Енергиите от планините слизат надолу в полето, за да го направят плодотворно. В бъдеще планините ще се снишат, а пък полетата ще се издигнат като планини.

Рупите са най-свещените места на Рила - там има окултна школа, тайна школа. Мястото Бели Искър до Рупите и местността Скакавците е светилището на Рила. В Рила се намира най-старата школа. От Хималаите идват да се учат на Рила. И в Алпите има школа, но посветените в Хималаите идват в по-старата школа да се учат.

Съществата, които живеят по тези планини, са в етерни тела. В Рила са складирани знанията на вековете.

Там живеят същества служители. Те изобщо обичат да живеят там, дето не стъпва човешки крак и дето не ги безпокоят. Те знаят изкуството да стават видими и невидими, те живеят полужизически и полуастрално.*

На Скакавците и Рупите живеят невидими за хората възвишени същества. Почнат ли хората много да посещават тези места, тия същества ще се оттеглят. Ако там отиде неподготвен, или лош човек, може да пострада от силните вибрации.

Карабаир до Бургас е имал височина 1800 м, а сега е 300 метра. Той е станция на Бялото братство. Тоя връх никога не е потъвал под морето.

Връх Казбек в Кавказ е също станция на Бялото братство и също е във връзка с Карабаир при Бургас.*

Всички лоши духове ще минат през вратата - Черно море. Оттам се чисти светът, затова е черно. То ще погълне лошите духове.

Колибата в Търново и нивите около нея са били станция на богомилите. Те направиха връзка със съборите на Бялото братство, които провеждахме там.*

Глупавият човек не може да пее. В народ, в който

има вложено нещо добро, в който има вложени дарби, само в него може да се раждат добри певци и музиканти.

В българина има нещо добро вложено, той е музикален, но чувството му към Бога и благовейното чувство не е развито в него и това ще му пречи.

Ако всички българи биха играли всяка сутрин Паневритмията съзнателно, никакво зло не би могло да постигне държавата ни. Не биха боледували. Всяко упражнение е привличане на сили. Ако упражненията се извършват правилно, с ритъм, те ще развият много добродетели в нас. Движенията ще привлекат известни същества на светлината, на Любовта, на щедростта, на милосърдието, на вярата и други. Упражненията са най-добрите наши лечители. Когато се играят съзнателно, със своите положителни мисли и енергии ще ни свържат със силите на невидимия свят, от който ние черпим сили за поддържане на живота, за избистряне на мислите, чувствата и волята и за възстановяване на прекъснатите съобщения с Бога.

Паневритмията е велика сила, която ще даде нов подем на света.

Паневритмията, която ви показвам, е съчетание между тон, форма, движение, цвят, число и идея.

Великите души, които направляват света, ще ви чуят като пеете и свирите Паневритмията, с което вие им поднасяте ключа на моето учение, което носи мир на човешките души. Този ключ великите души трябва да получат от вас, вие сте длъжни да им го дадете. С него те ще отключват и подадат ръка на човешките души, потънали в света на голямата заблуда. Тогава ще проблесне светлина в тяхното съзнание и те ще разберат смисъла на своя живот. С други думи: великите души ще присадят дивия свят с калема на Любовта. Приса-

деният свят отвърте ще придобие нова светлина и нов подем, със съвършено други стремежи - от инволюция към еволюция, от непрестанни войни към вечен мир, от човешка омраза към Божествена Любов, от егоизъм към себепожертвуване. Силата на скоростта ще бъде същата: каквато е била в слизване надолу, така ще бъде и в изкачване и възлизане нагоре - според въртенето на Земята.

Сегашната музика има 7 основни тона. Единият от тях е основният тон на живота - „до“. Друг тон е на движението - „ре“. Трети - тон на човешката мисъл - „ми“, на човешките стремежи, забогатяване - „фа“, „сол“ - на човешката амбиция, на човешките постижения е „ла“. „Си“ е тонът на духовното в човека. И най-последно, осмият тон е повторение на първия. Има и полутонове. И те си имат своето значение.

Българинът е затънал в „ми“ и „фа“. От песните зависят много работи. Те филтрират, като се вкиснеш, да знаеш как да се филтрираш. Трябва да знаеш първоначално какъв тон да вземеш. Един тон или те отваря, или те затваря. Оня, който е силен, отначало започва бавно, тихо.*

Черният дроб представлява тона „ми“, бъбреците - „фа“.

„Ми“ е моделиране, мекота. „Ми“ всякога носи мекота, начин да избегнеш противоречията в живота, да няма стълкновение, да не изкривиш пътя си. В музикално отношение всички груби работи с „ми“ се уреждат. А при тона „фа“ се дава съдържание. Когато ядеш един плод, ти имаш „фа“.

Имаш някакъв дефект, нетърпелив си, пей „фа“. Не чакай да ръждясаш. Вложи страданието в музиката.

Някои често ме питат: „Пея ли хубаво?“ Той мене пита. Казвам: „Страдаш ли?“ „Не страдам.“ „Не пееш хубаво. Радваш ли се?“ „Не се радвам.“ Не пееш хубаво. Ти за да пееш хубаво, трябва да се радваш и да страдаш. Това са две страни на тона „фа“.

Тонът „фа“ показва работата на светлината. Тя сглобява нещата, създава нещо. Цветята разцъфтяват. Това, което работи в нас, е „фа“. Това, което осмисля нещата, дава съдържание, материализира нещата, е „фа“. За да се осъществи дадена идея, трябва правилно да мислиш за „фа“, да пееш тона „фа“, но не механическо пееене, а вътрешно. Има едно „фа“ в сърцето, има едно „фа“ в мисълта, пък има и едно „фа“ на физическото поле. С него сме по-добре запознати. Сега се запознаваме с тона „фа“, който е на сърцето. Като кажеш „фа“, в сърцето да усетиш хубава, мека топлина. Като кажеш „фа“, да усетиш онова, което светлината буди в теб, да почувствуваш светлина в себе си.

Българинът е майстор на „фа“. Българинът много добре взема „фа“.

Имам една теория на музиката, мислех да пиша нещо върху нея, но като изследвах характера на българите, разбрах, че по-добре нищо да не казвам. Въздържам се, няма нищо да кажа. И досега не съм казал нищо. Само няколко думи сега ще кажа, в какво именно се състои тая теория. Сиромаш си. Има особени часове и дни в годината, когато, ако изпееш майсторски тона „фа“, доста ще спечелиш. Богатството не може да дойде, ако не знаеш този специален ден и час, в който да изпееш „фа“. Нищо в света не е случайно. Всички неща стават разумно и последователно.

Тонове са свързани с планетите, с всички небесни тела. Целият свят е една музикална композиция.

Всички планети имат особен тон. Всички безбройни светове пеят на разни гами. Възвишените същества и всички йерархии пеят. Без музика изключено е да бъдете щастливи. Без музика не можете да разберете християнството. Първите песни на християните бяха обикновени и тъжни, понеже ги гонеха и музиката не беше така достъпна. Има същества в природата, които не позволяват да се пее. Българите също мислят, че един стар човек не бива да пее.

В природата има такива извори, от които ние можем да черпим. Обаче, природата дава само на умния. Тя дава богатствата си само на умните. България е една богата страна. И аз се чудя, защо при това голямо богатство тя страда? България е една културна страна и аз се чудя, защо при една голяма култура, българите живеят в невежество? Всички онези сили, които са вложени в тази страна, сили за култура и за прогрес, са били спгввани. Богомилите дойдоха в България с цел да проповядват, да покажат пътя на хората, да канализират тяхната мисъл, но ги изгониха. Само истинските поети, писатели, философи, талантиливи и гениални хора са в сила да отворят пътя да се канализира човешката енергия. И всичко това ще се постигне с малко работа и усилие, не се изисква много работа, не се изискват големи усилия. Българинът е роб на труда, той е роб на своите чувства. Когато в него се фиксира една идея, той не може да се освободи от нея. Той е повече твърд, отколкото трябва. Твърдостта е чувство, то не е способност. Българинът е толкова твърд, че той по-скоро ще счуши черепа си от напрежение, отколкото да се склони да възприеме нещо, в което той не вярва. Твърдостта не е добра черта, тя трябва да се култивира. Тя е чувство, което трябва да се смени с някое морално чувство. Тя е основа на моралните чувства.

Това, което става между българите, говори за безидеен живот. В тях няма никаква основна идея. Сега вие сте българи, родени сте в България, питам ви: имат ли те някаква литература, или някакви исторически паметници, от които да се види, каква е тяхната основна идея? Те и досега са безидейни хора. Не че нямат идеи, много идеи са имали и имат, но основна идея в техния бит не са имали и нямат. Като ви казвам това, аз искам да ви предпазя от атавизъм. Гледам и във вас атавистически се заражда същата характерна черта - да разпръсквате енергията си във всички посоки. Ще се пазите от това! Преди всичко трябва да знаете, че сте мислещи същества и затова трябва да имате една основна идея. Ще пребродите цялата земя и отдето и да е, ще намерите тази основна идея. Като намерите тази идея, ще я турете на най-свещеното място в себе си, а всички други ваши идеи ще поставите в съответно съотношение към нея. И като работите по тоя начин, знанието, което придобивате, ще има полза за вас. И тогава, като растете и се развивате, няма да остарявате, във вас ще става едно вътрешно разширение.

Българите сега имат много дългове и всички финансиста се чудят как да оправят положението на България. В България има скрити много богатства - въглища, скъпоценни камъни, злато и др., но не могат да ги намерят, и затова българите си казват: хайде да направим един заем, да подобрим положението си! За заем всички мислят, но никой не мисли да намери в себе си тази основна идея и да я използва. Тя е богатство, енергия, скрита вътре в човека. Американците се отличават от българите по това, че те имат основна идея. Те казват: ние ще обработим и основно ще използваме богатствата, които се намират в нашата държава. Ако отидете в Америка, никъде няма да

срещнете бедна студентка или беден студент, на които богатите американци да дават пари даром. Ако някой богат американец иска да помогне на някой беден студент, ще му каже: „Господине, аз имам работа за теб. Ако се заемеш да я свършиш, ще ти платя добре.“

Днес хората се самозаблуждават, мислят, че като им дадат хиляда лева или като придобият малко знание, са забогатели. Така е, но още утре могат да им вземат хилядата лева. Ако пък не знаят как да употребят знанието си, то ще остане безпредметно. Кого ползува това богатство? Ето, аз говорих за завършените и незавършените процеси, за ферментацията в живата природа, дадох ви голямо богатство. Това богатство е цяла мина, която трябва да разработите. Обаче ако не можете да я разработите, какво ви ползва тя? Или и вие ще кажете, както казва българинът в такива случаи: богатата е тая мина, но дано се намери някой голям капиталист от странство и дойде да я разработи, а на нас да даде някой и друг процент. Ние и на това сме доволни. Казвам: и това е добре, но ето че капиталистите не идват. Там е всичката трудност.

В България всеки мисли, че може да стане министър. Не е така. Да се мисли така е една глупост. Всеки мисли, че може да стане държавник, да управлява света. И затова казва: „Ако стана министър, ще избеся всички, които не се подчиняват на моите заповеди“. Това е второто управление, управлението с насилие. Не, светът така не може да се управлява. Светът така не може да се оправи. Който не разбира, казва: „Дърво, дърво на тези хора, няма какво да им приказваш. Наложил го както трябва и той ще млъкне.“ За да бъде държавник, човек трябва да е най-ученият в света, да разбира дълбоко човешкото естество, човешката душа, човешкия ум,

човешкото сърце, да разбира дълбоко неговите сили, да взима предвид всички неща.

Имаш големи идеи. „Аз да ви кажа какво мога да направя!“ Казвам: Какво можеш да направиш? Казваш: „Аз да съм министър на България, ще избегна всичките тия.“ Българинът беси всичките. Учение трябва. Всичките хора страдат от една и съща болест. От хиляди години, хората все се бесят.

Според моите изследвания имаше само четирима души български управници, качествата на които, ако се слее в едно, ще образуват един истински държавник. Да ви кажа кои са тия образци: 1. Григор Начевич, като дипломат. 2. Константин Стоилов, за външна обхода. 3. Стефан Стамболов, за смелост. 3. Петко Каравелов, за честност.

Нима Стамболийски нямаше изпити? Нима неговите ръководители не му подпушнаха: „Напусни властта!“ Колко пъти му подпушнаха, но той не слушаше. Той се самозабрави във властта, мислеше, че е силен, че всичко може. Не се самоизмамвайте! Всички хора на земята са слаби. Като мислите, че сте най-силни, да знаете, че се намирате пред най-голямата опасност. Туй да го имате като закон. Когато мислите, че сте най-слаби, тогава имате най-голямото Божие благословение. Затова в Писанието се казва: „Господ на смирените дава благодат, а на горделивите се противи“. Проверявайте закона. Насилието ражда насилие. Ако Стамболийски бе вървял по пътя на Христа, ако в своето управление не би допуснал нито една капка кръв, нямаше да има никакво отклонение и неговият живот нямаше тъй да се изложи, но понеже той допусна това, допусна се и тоя край. Казвам в Школата: допускат се тия неща, обаче не трябва да го убиват, защото

българите се свързват с него и за в бъдеще ще изплащат. Те нямаха право да го съдят. Ако бяха просветени, трябваше да оставят да го съди невидимият свят, той да му наложи наказание каквото знае, та да се опомни, да се разкае и да се обърне към Бога и да каже: „Господи, ще изгълня Твоята воля“. А при това разрешение на въпроса, което дадоха българите, от чисто окултно гледище, той влиза сега в невидимия свят и там може да направи сума пакости, докато дойде в съзнание. (17 юни 1923 г.)

Имате ли вие тоя морал? Ако бяхте толкова умни, отде са тия ваши дългове? Вие имате повече от 20 милиарда да плащате. Имате повече от 10 - 15 министри, избити по улиците като псета. Отде е това? Ами само това ли е? Аз съм толкова доблестен, че ви говоря една истина, и не ви желая злото. Не трябва да се лъжете, това не е българщина, но това е варварщина. И когато западните народи искат да определят българите, казват: „Вие сте варвари“, и донякъде са прави. Българите са варвари, а онези вървят подир варварите.

От паметивека в човешките общества са съществували 4 учения, всяко от които се отличава със свое разбиране за света и човека, за отношения на хората един към други, за обществен строй и държавен ред. За да употребим по-съвременни названия, ще наречем тия четири учения клерикализъм, милитаризъм, капитализъм и социализъм. Знайно е, че обществото в браманска Индия се е деляло на четири касты, четири съсловия - брамани или жреци, военни, търговци и занаятчии. Тия съсловия са образували строго затворени системи - забранени са били по-тесни родствени връзки на висшите съсловия с нисшите. Това

са не само четири обществени школи, през които е минало човечеството от древността до днес, но те са и четири общи психологически форми, които са действували и действуват в съзнанието на обикновения човек. Дори в течение на 24 часа човек ту е „клерикал“, поддържащ господството на духовенството, ту „социалист“. Тези четири течения имат дълбоки психологически корени в душата на човека, чийто живот засега се развива в този кръг. Затова те упорито присъствуват и непрекъснато се трансформират в обществения живот на народите. Източникът им в душата на човека е още по-дълбок - той се крие в първоизвора на космичните сили.

Противоречията имат еволюционно и инволюционно разрешение. Там е работата, че повечето хора ги разрешават по инволюционен начин. Не разрешавайте социалните въпроси. Речете ли да ги разрешавате, става каша.*

Всяка партия в България има своя програма. Те хубаво правят, правят опити и аз ги уважавам. Някои опити дават резултати, сполучливи са, а други са несполучливи. Принципиално те донякъде са прави, но методите им са криви. Вземете комунистите, те искат братство и равенство. И християнството иска същото. Принципите им са верни, но по какъв метод ще се приложат те, чрез насилие ли или с Любов?

Аз мисля, че политиките няма да спасят човечеството. Любовта ще го спаси. Политическите партии идват в света по силата на специален закон. Искате или не искате, те ще дойдат, както расте трескотът по нивите.

Когато правих своите френологически изследвания, все ме питаха селяните: „Кога ще се оправи светът? Искаме да дойде някое ново правителство, да ни

освободи.“ Рекох: много се лъжете. Никое правителство няма да ви освободи. Свободата не е външен, а вътрешен процес.

Всичко, което става в България, слага малко кимион върху българското ястие. (1934 г.)*

Хората от политическите кръгове са силно честолюбиви и ако се случи някой измежду тях да каже някоя дума на кого и да е от тия видни политически лица, даже с мек език, може да го засегне толкова много, че да произведе цяла реакция в него. Често в някои държавници, политици, които са на власт, личните чувства биват тъй силно развити, че те само за една дума, даже деликатно изказана, са в състояние да отворят цяла война.

Какво е спечелила България от войните? За 1000 години е водила 150 войни, значи всяка 6 - 7 година по една.*

Когато българите напуснаха Солунския фронт и казаха: „Не искаме да се бием!“, Господ веднага изля благословията си, настъпи голямо плодородие, когато пък за ония, които се биеха, още нямаше такова. Във Франция, Англия сега има голяма суша, понеже законите, за които ви говоря, не одобряват техните действия. Щом воювате, плодородие няма да имате. Сила ще имате, контрибуции ще налагате, но хляб няма да имате. В света съществува само едно право - Божественото.

От десетки години лозите в България бяха нападнати от филоксера. Лозарите бяха принудени да присадят на местната лоза американска. Местната лоза беше по-хубава от тая, която донесоха от Америка. Какво показва филоксерата? Защо пострадаха лозята от

филоксерата? Съвременната война, съвременните недоразумения в човечеството, това е филоксера в умовете, в душите и в сърцата на хората. Аз правя аналогия между лозата и човека. Във Франция са изстребили лозите, в България - също. Навсякъде, където прониква филоксера, прониква и войната. Когато лозата боледува, и човек боледува. Когато лозите се развиват добре, и хората живеят добре. Мислите ли, че е добро за селяните или за даден народ, ако горите им изсъхнат? Не е добро за народа, ако горите изсъхнат и се изстребват. Има връзка между хората и горите. Ако кракът те заболи, какво показва това? Че ти си изгубил почвата, отношението към оня основен живот. Може да те боли крак, може да те боли око, може да те боли ръка, това показва, че основата на живота е нарушена.

Ние нямаме свещено понятие даже за човешкото достойнство, а още по-малко за животните и растенията! Всяка страна, в която се изсичат горите, е осъдена на страдания. Всяка страна, в която животните се избиват безразборно, е осъдена на страдания. Всяка страна, в която хората се избиват безразборно, страданието е още по-голямо. Какво ще кажете за това? Хората се молят на Бога и свещи палят, а при това у нас, в България, всеки ден стават убийства. Четем във вестниците, че син убил баща си, баща - сина, какви ли не убийства стават! И после търсим причината за това. Къде е причината? Търсим причината там, където я няма. Причината е там, че всички хора искат да подобрят своето положение. Като ги погледнете, всеки мисли за себе си, как да свърже четирите края. Не, светът никога няма да се изправи по този начин. Напият живот е осигурен. От светлина сме осигурени, от въздух сме осигурени, остава ни само хлябът. Пък и хляб имаме, остава ни само една разумност.

И след това религиозните хора ще казват, че Бог така е наредил. В кой кодекс е писано това? Човек е писал това, то не е от Бога. Ето, имате закони в държавата, писани от хората. Ако някой човек открадне сто лева, веднага ще го затворят. Друг, ако открадне стотици хиляди, ще кажат, че това е комисионна. Като вземете цялата процедура на сегашното право по отношение на Божието, то е пълно безправие. В живота има ред заблуждения, създадени от самите хора.

Сега между хората и народите има крайна омраза. Ето българите и сърбите, от толкова години насам, не могат да се спогодят. Каква нужда има сърбите да взимат Цариград от българите? Не е ли по-добре тези хора да се разпределят по езици? И тогава те ще си дадат нужната свобода. Какво им коства да направят това? Нищо не им коства, но разбиране трябва. Умни, добри хора трябва. Сега, като говоря по този начин, казват: той иска да събори настоящия строй. Никакъв строй не искам да събарям. Този строй ще се събори сам по себе си. Казвам: силният човек сам по себе си ще отслабне. Онзи силният герой ще го видите след 30-40 години с тояжка в ръка, отслабнал, подпира се на нея, има нужда от тебе, да му помогнеш. И най-силните хора в света ще отслабнат, щом вървят по този път, в който днес ги виждаме.

Много от съвременните хора са объркани, не знаят кога какво трябва да направят. Всичко може да се направи, но на своето време. Казват ми: „Предскажи нещо!“ Аз бих предсказал много работи, но сега не е време. Преди години предсказах, че в 1914 г. ще има война и в тая война именно Германия ще изгуби. Предупредих тогава българите да побързат и да сключат мир, но не ме послушаха. Погнаха ме, интернираха ме. Казвах:

може да ме интернирате, да правите каквото искате, но ще изгубите войната. И за сегашната война предсказах, че ще стане. Казах, че много градове, големи столици ще пострадат - Берлин, Лондон, даже и София. Когато казвах тия работи, не им се слушаше. Не измислих тия неща, но хората са докарали работите до една криза, която не може да се избегне. Виждам един колар, кара колата си много бързо - ще я счупи. Виждам един трен, който пътува с по-голяма бързина, отколкото трябва - скоро ще отхвъркне някъде. Това е много естествено. Не се иска голяма философия да го предскажеш. Като видя, че един автомобил се движи полека, знаей, че никакъв инцидент няма да се случи. Предсказвам на някого, че ще осиромашее. Защо? Защото харчи повече, отколкото трябва.

Цели 40 години аз предупреждавах българите какво ги очаква. Ако ме слушаха, нямаше да дойде това, което вече дойде. Никой не ме слушаше. Нито управниците, нито духовенството. Мнозина мислеха, че аз искам да стана министър, да заема висок пост. Аз дойдох в света за най-малката служба, която никой не искаше. Моята идея не се стреми към високи места. На всички големци се радвам, без да се стремя към тяхното положение. Ако царят и българският народ ме бяха послушали, работите нямаше да вземат такъв обрат. Ония, които съветваха царя, не го съветваха както трябва. Всеки си говореше както знае. Всички му даваха криви съвети. Аз и на царя казах: „Обичай Бога и на него служи“. И българският народ трябва да служи на Бога, както аз служа. Едно знаей - докато служа на Бога, аз съм човек. Щом престана да Му служа, от мене нищо няма да стане. Искам да разбирате нещата, както аз ги разбирам, и да правите всичко, каквото Бог прави.

Аз предупредих Фердинанд за 4 неща:

1. През време на Балканската война казах, че не трябва да се воюва със съюзниците. Ако не бяха воювали, щяха да получат Дедеагач, Кавала и много други земи.

2. В 1914 г. казах: България да не се намесва, а да пази неутралитет, защото България така ще спечели, ще ѝ дадат достатъчно земя за цената на неутралитета, а ако се намеси, ще загуби. Те не ме послушаха.

3. След като се намеси България в Първата световна война, казах в 1917 г., че България ще загуби и затова навреме да вземат мерки. Аз исках доброто на България. Те какво направиха? Интернираха ме във Варна. Не ме послушаха. После ме питаха след погрома, но казах: „Късно е вече!“

4. После казах на Фердинанд и на Бориса, че трябва да имат добри отношения с всички държави.

Фердинанд вървеше слепепката подир Австрия и българите пострадаха за нищо и никакво за Австрийската империя. По-късно българите нарушиха Божия план, когато им даваха територията западно от линията Мидия - Енос. А те не я взеха, защото германците им казаха, че това ще бъде само за шест години и те им повярваха и загубиха условията. Фердинанд не послуша и загуби всичко. И накрая България изгуби условията, дадени от Небето. Не послушаха Мировия Учител, а послушаха злия гений на Европа.*

Кобургите имат много тежка европейска карма. И вместо да си седят в Европа и там да си я разрешават, дойдоха в България, че заангажираха и Бялото братство и за тяхното непослушание и вироглавство трябваше да плаща и ще плаща българският народ.*

До сега никога никой цар не е изгълнявал това, което Великият Учител казва. Дори и когато идват да му искат съвет за даден случай. Всички съвети, които съм ги давал, са били за доброто на България, но те нищо не изгълниха и по този начин изкушиха Бога и Неговото Слово. Такава е истината. Тя трябва да се знае и помни от българите. Защото българите ще отговарят пред Бога заради това.*

Англия наруши Божествения план като наруши границите на Санстефанска България и предизвика Берлинския конгрес и разделянето на България. А това бе най-хубавият Божествен акт на земята. Англия се уплаши от Русия, че ще се увеличи влиянието ѝ. Тя сбърка. Напротив, щеше да се увеличи английското влияние. Тя не трябваше да се меси. Раздели България на две, за да не стане България руска губерния и да не би да се завардят и блокират проливите и Черно море. Но Англия сбърка. Ако беше оставила България в границите на Санстефанския мирен договор, то Санстефанска България щеше да бъде в услуга на Англия. Но те не можаха да предвидят това и сбъркаха. Но онези сили, които противодействуваха, не сбъркаха, а сполучиха. Това са същите сили, които направиха атентат на двойния освободител цар Александър II и го убиха. Тези сили не се шегуват.

Свободата на българите е дадена от Бялото братство и ако злоупотребят с нея, да му мислят. Щяха да видят българите свобода, ако не беше влязъл Бог в руския цар Александър II и не му беше внушил да освободи България. Манифестът на руския цар за обявяване на войната е словото на Господа за освобождение на България. Така че българите дължат освобождението си първо на Бога, второ - на Бялото братство, трето - на руския цар и четвърто - на руския народ.*

България направи погрешки, че имаше неприязнени отношения с Русия. В Русия ще стане духовна промяна. Те ще приемат новите идеи. Русия ще изгълни своята духовна мисия.

Преди повече от 30 години казах, че в 1914 г. ще има световна война и че Германия ще я загуби. По-после предупредих управниците да сключат мир колкото се може по-скоро, но те ме интернираха. Казах, че иде втора световна война и казах кои градове ще пострадат ... Викаха ме в Обществената безопасност. Казах им: ако искам, мога да не дойда, но аз почитам законите и затова идвам. Но по този път, по който вървят, нищо няма да остане от София. Вие престъпвате Божиите закони и ще видите, че аз не говоря от себе си. Аз поех върху себе си 9/10 от страданията, които предстоят на българите и на тях остава само 1/10. Затова те ще минат по-леко, иначе щяха да претърпят голяма катастрофа. Сега в България ще стане това, което е станало с един поп при следния случай: той пътува с каруцата, тя се катурнала и той паднал върху една къртичина. И понеже къртичината е мека, главата му, която се блъснала в къртичината, не се повредила, а наблизо имало камък. Ако главата му била попаднала върху камъка, щеше да загине там.

Казвам ви, че ако българите не възприемат това учение, което ние проповядваме, от България нищо няма да остане, нито помен! Даже името на българите ще се зачеркне, знаете ли това? Ако възприемат това Божествено учение, тяхното име ще се запише със златни букви. Това да го знаете всички, запишете си го! Аз в 1913 г. казвах на свещениците да не ни гонят, но те се вдигнаха и предизвикаха един малък скандал. После дойде разливът и всички духовници ги изгониха от

Македония. В 1915 г. ме арестуваха. Казах им: скъпо ще платите! В 1918 г. ме взеха и ме изпратиха във Варна. Казах им: ще претърпите един голям крах, какъвто никога не сте виждали! Не стана ли така? Стана. Аз им казвам, че това учение не е човешко, то е Божествено. Всеки народ, който е престъпил това учение, добро не е видял. Евреите, които престъпиха това учение, вече две хиляди години се измъчват. В Русия не послушаха Толстой, не послушаха Йоан Кронщадски и дойде сегашното пречистване там. В Русия сега Господ говори. Болшевиките - това е Божественият глас. Когато хората не послушат Божия глас, в света започват да работят противоположни сили, дохожда глад, мор, раздори. Православната църква в Русия трябваше да приложи Христово учение: „Не противи се злому!“ Нали Христос е казал: „Любете враговете си!“ Болшевиките са тия врагове. „Не противи се злому“ - така е казал напият Учител. Не го казвам аз, това е казал Христос. Молете се за тия, които ви гонят, които ви правят пакост, молете се за тях. Да бъдем последователни в своите убеждения.

Русия не послуша Толстой, но духовенството доведе болшевизма. Болшевиките - това са камшикът на Бога. Те са неверници и те действуват с оръжие. Аз разглеждам болшевизма като религия на труда. След 1945 година той ще дойде в България.

Комунизмът е религия в най-ниска степен на проява.

Болшевизмът е религия на труда, но болшевиките няма да оправят света. Те ще го объркат, но няма да го оправят. Светът ще се оправи като се приложат трите закона: Любов към Бога, Любов към ближния и Любов към своята душа.

Та сега безверието в света ние го разбираме много материалистически. Ние говорим за Бога като за едно материално същество, дали е тук, дали е там, дали е в България Господ, или е в Англия, или в Америка. Казваме, че хората се обезверили. Господа Го няма. Щом хората се обезверят, Господа Го няма там. Щом един народ се обезвери, Господа Го няма там. В Русия 20 години Господа Го няма. Държавата отрича присъствието на Бога. 20 години отричаше присъствието на Бога. Ако ти 20 години не ядеш, какво ще стане с тебе? Един народ, който не е в контакт с Бога, той изгубва своята права мисъл, той изгубва своите прави чувства, изгубва и правите си постъпки, изгубва своята смелост, изгубва своята предвидливост, изгубва способността да се приспособява. Сега вземам общи положения. Общите закони са за всички. Вие като наблюдавате отвън това, което става в света, извадете си поука. Това, което става, то не е за пръв път. В света всички ние, хората, трябва да възстановим онази истина, която съществува. Животът без положителна и отрицателна Любов не може да се прояви. Любов, която не дава и Любов, която не взема, не е Любов. Животът не може да се прояви, ако няма Любов, която да дава и която да взема. Животът е проявление на Любовта.

Днешната война се дължи на източните братства, които натикаха европейските народи във война, за да могат да се отърват техните народи от европейския гнет. Но това са методи на Черната ложа на тези източни братства. Сега е борбата между двете ложички - между Бялата и Черната ложа. Адептите на източните народи са причина за раздухване на войната между европейските народи. Те действуват чрез методите на Черната ложа - чрез внушение. Те предизвикаха стълкновение на интересите на европейците и предизвикаха войната, за

да ги омаломощят. Сега се лее кръв. Невидимия свят ще тури контрибуции за пролятата руска и пролятата германска кръв.*

Ако Германия спечели войната, ще спечели насилието. Ако Англия спечели, ще спечели лицемерието и лъжата. Но Бог ще избере този народ, който да проведе Божиите решения да бъде бич Божий. И вие ще разберете скоро кой е този народ. Трябва да се оправдае доверието на Невидимия свят над България с разумна политика от българите и да спазват строг неутралитет. Защото тази война е духовна. Тя се води в Духовния свят. Духовите на тъмнината и духовете на светлината си дават сражение сега. Светлите духове искат светлината да е за всички, а тъмнината - да е отчасти за всички. А тъмните сили искат обратното - тъмнината да е за всички, а светлината да е отчасти за всички. Само че не знаят и двете ложи, и двата лагера, че тъмнината не може да работи без светлината на земята. Защото Принципите освобождават, Законите ограничават, а фактите принуждават. Тази война е на духовете. Духовете воюват чрез хората, общества и народите като влизат в тях и ги обсебват и ги правят инструменти и машина за ликвидация на световната карма.*

Германците изиграха ролята на богоизбран народ, без да знаят какво значи това. Не „Германия над всичко“, ами Германия да помага на всички. Ако така бяха разбрали това богоизбранство, другояче щяха да се развият събитията.

Казват, че силните ще оправят света. Силните да служат на слабите, а има кой да оправя света... В обществото е същото - слабият ще господарува. Бащата и майката доброволно стават слуги на децата си.*

При Освобождението на България беше прилив, Втората световна война беше отлив. Трябваше да бъдем неутрални им казах, иначе ще загубим войната.*

В света хубавото ще възтържествува. Национализмът трябва да отстъпи място и да дойде разумното, човешкото.

Сега цяла София е неспокойна, разтревожена. Защо? Защото политиките не послушаха. Казваше им се да пазят неутралитет. Българите запазиха неутралитет само с Русия, а на другите обявиха война. Какво ще спечелят с тая война? Тук имаше някакво користолобие. Свързаха се с Германия, за да им даде Македония. Не са германците, които ще им дадат Македония, нито останалите велики сили могат да ги задоволят. Казват, че Русия ни е освободила. Казано е, обаче в Свещените книги, че само Бог освобождава. Следователно Бог ни освободи чрез Русия. Каквито са заблужденията на народите и на държавите, такива са и на отделните хора.

Русите освободиха българите от турско иго. Но освободиха ли ги? Тия, които господаруваха в турско време и днес господаруват.

Каква полза ще има България, ако очаква да дойдат страданията както на Русия? Чрез страдания ли трябва да разбере Истината? Защо българите не вземат поука от Русия? Ако българските управници и духовенството не вземат поука от страданията на руския народ и тук ще дойде същият закон. Те сами тласкат народа към бедствие. Мислите ли, че и в България няма да дойде същият закон? Ще дойде, но ние искаме да го предотвратим.

Българският народ е търпелив. Той издържа турското робство. Издържа на всичко. Издържа на

насилието. Ще издържи и в бъдеще. Ще дойде време, когато българският народ ще се разшири отвътре чрез Новото учение. Духовно ще се разшири.

Аз познавам душата на този народ. Тя е изстрадала много от своите учители, проповедници и управници. Тя има още малко да пострада, след което веднъж завинаги ще се освободи от старото робство.

От години говоря на българите, но те не разбират и не слушат. Те не знаят, че щом сляза от това място, болшевиките ще дойдат. Аз говоря за мир и Любов, за Божествените принципи, които ще спасят човечеството. Нека ми дадат село от сто къщи, да приложат принципа на Любовта и да видим какъв ще бъде резултатът. Законите, с които ще управлявам, ще извадя от човешкото тяло. (1917 г.)

Българският народ няма да бъде голям по територия. Но той може да бъде велик чрез Божественото учение, което сега давам.

Моята задача е да ви предам Божественото учение. Вашата задача като ученици е да го предадете на българския народ. Задачата на българския народ е да го предаде на всички народи. Аз отговарям пред Бога, ако не изпълня задачата си. Вие отговаряте, ако не предадете на българския народ това учение. И българският народ отговаря пред Бога, ако не предаде учението на другите народи.

Аз искам да събудя тая Божествена вяра в българите. Те религия имат, но вяра нямат, изгубили са я.

Аз нося добро на българите. Ако не бях се застъпил пред Великия разумен свят, те щяха съвсем да загаят. Сега невидимият свят иска да ги избави. Сегашната епоха е от голяма важност за България. Ако сега

България не приеме идеите, които проповядвам, ако изтърве благоприятните условия, които ѝ са дадени, тогава ще я оставят и тя ще има същите условия за повдигане в най-добрия случай след 2000 години най-малко или при най-лошите условия - след 15000 години най-късно.

Ако българите искат да имат простор, трябва да приложат Божественото учение. На българите, ако не се помага, не могат да се избавят. Те са толкова загазили, че само Божественото може да ги избави.

Ами ако аз съм една нишка, която носи това Божествено учение, и ако вие скъсате тая нишка, какво ще спечелите? Вие ще изгубите вашия идеал, както го изгубиха преди 2000 години и евреите, които отхвърлиха учението на Христа. Днес те изправят вече своята погрешка и няма да остане народ на Земята, който да не се преклони пред тая истина и да не я приложи. Сега и вие, българите, колкото по-рано възприемете това учение, толкова по-добре ще бъде за вас.

Аз виждам българите в себе си. Едно време Христос каза на евреите: „Докога ще бъда с вас, да ви нося?“ Някой път си казвам: кой е крив тебе, не те накараха, сам дойде и искаше да помагаш. Свърши работата, няма какво да обвиняваш този и онзи.

Аз нямам никакво задължение към българския народ. „Защо дойде тогава в България?“ Дойдох да ви попея, да ви посвирия и да кажа, че Бог създаде света не както вие мислите. Вашите закони не са в съгласие с Божиите. Тъй както живеете, това не е българщина, това не е човештина.

Това учение го започвам в България не по мое желание, а по внушение от невидимия свят, от Бога.

Всички пречки ще бъдат преодоленни. Това дело не е човешко, а Божествено и един ден той ще успее.

Бялото Братство е идея, а не организация. Следователно ние говорим от името на една свещена идея. Нея защитаваме, за нея живеем и за нея се борим. И нея искаме да претворим в живота си.

Докато ние сме в България и работим, българите могат да бъдат сигурни за своето съществуване и благоденствие. В който ден ние напуснем България, от нея нищо няма да остане. България ще се превърне в пустиня. Това всички трябва да го знаят. Нека да се напишат тия мои думи в Божествената книга. Всички трябва да знаят, че това е дело Божие. Ако българите не изпълнят волята Божия, те ще изпитат на гърба си закона за непослушанието.

Някои казват, че Бялото братство е в България. Голяма чест е направило то на България, ако мислите, че то е тук. Всемирното Бяло братство не може да избере такъв един малък народ за свое седалище. То не е избрало нито Англия, нито Франция, нито Германия, нито Русия. Другаде си има свое седалище. Единственото нещо, което съществува в света, то е Всемирното Бяло братство. Всички други хора - писатели, свещеници, проповедници, философи, всички те са служители на Бялото братство. И културата, правдивостта в света се подтикват все от тяхната мощна сила, от техния мощен Дух...

Бялото братство не е нещо видимо, то не е секта, не е църква, то е нещо живо извън тези покварени условия, в които живеят хората. Тъй както живеят хората, това, което имаме, не е братство.

Като изнасям известни истини, мнозина казват за нас, че не сме с всички си ум. Кога хората са приели

истината на своето време? Не донесе ли Христос една велика истина на своето време на света? И какво направиха с Него? След Него дойдоха апостолите, но и те бяха гонени. Така постъпват с всекиго, който иска да внесе една нова идея било в науката, било в религията, било в обществения живот.

Ако има човек в България, който говори истината, който изнася нещата, както са в целокупния живот и в разумната природа, това съм аз. От какво се страхувате тогава? Как ще постъпят с мен българите, какво отношение ще вземат към идеите, които проповядвам, за мене е безразлично. Важно е, че хората са малодушни, не се решават да приемат новото учение.

Съвременните хора ги е срам да кажат, че слушат моите беседи, а мнозина може да се съмняват. Колкото за това, че сте идвали да ме слушате, това може да го държите в тайна, това може да урони вашия престиж, вие сте прави, но да ви е срам от това, че се занимавате с Бога, това е едно престъпление.

Българите се смуцават и подиграват, че излизаме сутрин на разходка, че посрещаме зората и Слънцето, но аз искам да ги науча на езика на светлината. Тя е езикът на природата, чрез светлината Слънцето говори. Когато хората научат езика на Слънцето, тогава ще дойде новата култура.

Христос ми каза: „Иди да помогнеш на този народ, да разгледаш всичките недоразумения и крамоли и да разнебитиш всичките препятстващи духове“. Аз и Христос сме едно. И с нищо не може да ни подмамите, освен с вашата Любов. Вашите мисли ме измъчват. Те са едно страдание за мен. Моето положение е като на малкото дете, което ходи по тръните. (1912 г.)

Аз съм ваш приятел, искам да ви покажа начин как да живеете. Какво ме интересува друго? Нима мислите, че ще спечеля нещо? Откакто съм в България, няма друг човек, против когото да са се изсипали толкова скверни работи! И още много епитети може да ми кажете, но това ни най-малко не ме смущава, защото аз съм един голям извор, който постоянно се чисти... Имам други сили, съзнателни сили, с които мога да работя и да се защитавам. С мене има други хора, които могат да ми помагат, не само в България, но и в целия свят. В целия свят има мрежа от такива разумни хора, които турят всичко в ред и порядък. Те са и в Англия, и в Русия, и в Австралия, те са обсебили света. И вие, българите, мислите сега, че като се опълчите, ще ги победите. Не, не, те ще ви пометат! Сега тия хора там, в Европа, ви налагат контрибуция. Чудите се как да изплащате данъците. Роби ще станете! Животът се влошава. Българският лев колко спада? Един американски долар струва 150 - 160 лева. Е, какво ви очаква сега?

По-богат човек тук, в България, от мене няма. Казват българите: „Тъй ли? Дай тогава да си платим дълговете!“ Не, не давам. Още два пъти да ме карате в Обществената безопасност - не, нямам намерение. Нека си седят парите заровени. Аз не съм за парите. Хубаво си седят те скрити. Ако излязат наяве, ще има много хора избити заради тях. Те си имат своите пазители там. Не, други, още по-големи богатства има в света! Няма по-хубаво нещо от това да имаш оня вътрешен мир, да имаш онова велико течение на Божията Любов, да си мирен и тих, да бъдеш във връзка с всички онези, които са били преди тебе и след тебе, да са разговаряли с най-умните хора. А те всички са живи! Няма по-хубаво нещо от това, да живееш в един свят, в който да се разбираш

с всички. Някои ще кажат: „Ще бъде ли това?“ Ами то е съществувало това нещо, чудни сте! Някои питат: „Ами кога ще дойде това време?“ Казват на мравките: знаете ли, че култура има?

В България атмосферата е много тежка. Българският народ се е свързал много с материалните работи и за да се повдигне, трябва да го развържем от материята.

Аз съм важен за вас дотолкова, доколкото мога да услужа на вашите интереси.

Ако българският народ не приеме това учение, нещо страшно иде за него, няма да кажа какво, но да го знаете. Вие ще видите какво ще дойде. Ако го приемете, ще бъдете един от първите народи, ще бъдете записани, че сте повярвали във възкресението на Христа.

Ако не приеме Словото, онова, което се надига в този народ, ще го разруши.

Българският народ страда от живеница и ако не приеме новото учение, ще се съсипе. Ако българският народ не приеме Христовото учение като Любов, както е дадено от Христа, нищо няма да постигне.

Българският народ за мен е еврейският народ. През големи страдания ще минат българите, понеже не чува гласа на Господа.

Българите си приличат с евреите по едно: както българите, така и евреите са твърдоглави. Само че у евреина има досетливост, той цени времето, той туря всяко нещо на мястото си и на времето си, а българинът все отлага. И всичките му нещастия идват оттам, че той все отлага, казва, че има време.*

Казвате - какво могат да направят българите? Ако

приложат Христовото учение, те биха запалили целия свят и биха го освободили.

Някои искат да ме изгонят от България, но казано ми е да говоря и аз ще говоря. Цялото човечество да се опълчи против мен с цел да ме изпъди, няма да бъде в сила да ме мръдне нито на милиметър от мястото ми. Нека всички знаят това.

Властта и духовенството говорят, че съм самозванец. Самозванец никога не може да покаже пътя на хората към Бога. Аз ще имам две важни страници в моя живот: едната тъмна, черна, пълна с хули и лоши думи, защото съм се осмелил да кажа истината в очите на хората. Втората страница ще бъде светла, защото съм научил хората да любят Бога с всичкия си ум и с цялото си сърце.

Днес Светият синод взема мерки против мене, ще ме гонят. Какви мерки ще вземат? Чудни са те, с мене да се борят! Ще имат работа с Господа, а не с мене. Какво съм аз? Един човек, дошъл на Земята, щял да обърка умовете на всички българи. С какви сили разполагам аз? С пари ли, с власт ли разполагам? От какво имат да се плашат? Щом се страхуват от мене, значи зад мене има нещо страшно. Кое е това страшно? Зад гърба ми стои Великата Божия Любов. Зад гърба ми стои Великата Божия Истина, Великата Божия Правда и Добродетел. Всички живи добродетели са зад гърба ми. (24.XII.1922 г.)

Отлъчили ме били от църквата. Това не е вярно, аз сам съм се самоотлъчил от всички лъжи и неправди, от всичко нечисто и користо.

Римляните узакониха кръста и заповядаха да го целуваме. Не, ние не целуваме тоя кръст на пре-

стыплението. Целуваме кръст, в който има жива душа, жив дух. Така аз тълкувам учението. Питат ме дали вярвам в кръста. Аз в живите кръстове вярвам, но в сребърни, златни и други - не вярвам. Прав ли съм? Някой ще каже, че със своето учение господин Дънов разрушава държавата. Не, с лъжи се разрушава държавата. Казвам: изхвърлете мъртвите кръстове и поставете живите.

Религията е сянка. Религията не спасява хората, а Тоя, който създаде Слънцето, месеца и звездите. Със черни, в които се събира водата от капчуците, въпросът не се разрешава, а трябва да се намерят изворите. Всички религии са черни, в които се събира водата от керемидите, а Божественото не е тези черни, а самите извори. Всичко ще се измени и „ще ви дам пастири според сърцето Си“ е казано в Евангелието. Свещениците още носят черни дрехи, жалят за Христа и не вярват, че Христос е възкръснал отдавна.

Черният цвят е за почивка, а светлият цвят е за работа.*

В България - престъпления, убийства, убийства, убий-ства; баща убил сина си, свещеници се убиват, жени се убиват, всеки ден убийства, убийства. Да сме се помолили на Бога ... Че всички ние се молим - в България има три хиляди църкви и тези три хиляди църкви не са в състояние да спасят българския народ от престъпления. Аз казвам: всеки български дом трябва да бъде църква! Не три хиляди свещеници, а майката и бащата трябва да станат свеще-ници на дома. Тогава само светът ще се поправи. Докато ние имаме само тези официални църкви, нищо няма да направим.

Някой ме пита: „Защо побеляха косите ти?“ От вашите

убийства. По силата на кармичния закон и аз съм замесен в тях. И вашите коси побеляха по същата причина. Всеки момент, когато стават престъпления, аз ги чувствавам, вземам участие в страданията на хората. Виждам как се забива ножа в гърдите на някого, чувам как вика, плаче, моли се тоя човек, докато издъхне. Някъде убиват жена или дете. А тия с одеждите минават край страданията и казват: „Да пукнат тия от новото учение, които разрушават държавата!“ Лошото е, че аз няма да пукна. Защо? Защото ще изкарам всичките дяволи от българите, от свещениците, от владиците. Няма да оставя в България нито един дявол.

Христос не дойде да създаде духовенство в света. Той дойде да създаде служители на човечеството, да служат по Любов на Бога. Те трябва да бъдат образец на Любовта, на честен живот. Аз съм готов със съвременното ду-ховенство, с нашите братя, владици и свещеници, да разменя мисли. Ще се качим с тях на Мусала, аз ще ги покана на една братска разходка, от всички ще има - дякони, свещеници, архимандрити. Ще излезем на Мусала, първо ще отидем към Бистрица, ще вървим полека, ще си говорим по братски, после ще минем по долината на Ма-рица, през Рилската пустиня, ще вземем южния край и като се качим горе на Мусала, там, на 3000 м височина ще обмислим и решим въпроса, какво да бъде православното духовенство. Тоя въпрос само на Мусала ще можем да разрешим, а не тук, долу, в Търново. На Мусала съм готов братски да се разговарям с тях, няма да им се смея. Ще им кажа: братко, само тук, на тоя чист въздух, колкото сме по-близо до Бога, толкова по-добре ще може да разсъждаваме здраво, смислено по тия въпроси, за Бога. Ще кажете: „Той иска да излага свещениците“. Аз ли ги излагам? Те сами са се изложили. Ако те не живеят добър, честен

живот, те са се изложили. Ако аз не живея добър, честен живот, сам съм се изложил. Няма нищо скрито-покрито.

В София кръчмите са повече от църквите. Всяка кръчма е израз на една стара култура. Хората мислят, че са излезли от областта на идолопоклонничеството. Кръчмарите са свещеници, които разполагат с много голяма сила. Когато дойде някой при него, той казва: „Заповядай!“ Веднага ще даде кисела краставичка, зеле, казва: „Да те почерпя ли с нещо?“ Онзи си отвори сърцето и казва: „Дай едно кило“. Много умни са кръчмарите. Всички се опиват, кръчмарят остава трезв. Ще кажете: неговата цел е егоистична, нали така? Вземете един проповедник, или свещеник, който служи, пари взима. Отнемете цялата материална страна, за да опитате религиозните хора. Аз не искам това, но трябва да се опита, за да се види има ли идея.

Не знам дали има човек в България, който да е получил толкова хули и обиди, отколкото мене. Каквото престъпление да стане, все мене търсят виновен. Някой умрял, аз съм виновен. Някой не искал да плати дълговете си, аз съм виновен. Някой полудял, аз съм виновен. Някой напуснал жена си, аз съм виновен. Двама души се били, аз съм виновен. Някои се съдят, пак аз съм виновен. Понеже за всичко съм виновен, реших да оправя света, да изправя живота на всички хора, на всички майки, на всички съдии и управници, да не оставя човек на земята да прави погрешки и престъпления.

Някои мислят, че аз искам да използвам някого за себе си. В момента, когато аз поискам да използвам една мушичка, или когото и да е за себе си, за своето благо, с мене всичко е свършено. Разбирате ли това? Аз ще бъда разрушен, аз ще бъда като един пигмей долу

на земята. Ако бих позволил на най-малката грешна мисъл да влезе в моя ум, тя би ме смъкнала в ада долу. Някои искат да ми приписват някои неща. Не ... Никога не съм допуснал една лоша мисъл, никога не съм отстъпвал пред волята Божия. Никога не съм отказвал на Неговите свещени мис-ли и никога не работя за себе си, никога не съм помислил за себе си и желая всички хора да са щастливи, доволни, искрени, искам да им покажа правия път. С туй, което аз знам, бих ви използвал всички, бих направил всички да ми служат, но аз нямаше да бъда това, което съм сега. Аз не търся щастие от хората, защото аз познавам Бога. Аз го познавам като абсолютна Любов, като абсолютна Мъдрост, като абсолютна Истина, като абсолютна Доброта и знам, че в момента, когато наруша една малка заповед, знаете ли какво ще бъде? Няма по-велико страдание от това да се отчуждиш от Бога. Аз мисля да ви предам Божията Любов, тя е един голям извор, не е моя, и тая Любов трябва да я пусна тъй да върви. Това, което говоря, е Божествено, а то няма да се ограничи и не може да се ограничи. Ако вие ограничите Божественото в себе си, вашият живот е свършен.

Знаете ли какво ме заставя да остана в България? То е Любовта. Аз никога не бих седял в България. Преди години градоначалникът на София ме вика и ми казва: „Научавам се, че обичаш да попишаваш, да постискваш ръцете на мла-дите и на младите жени“ ... Приятно ли е това? Че какво има, ако стисна ръката на едного? Ако ти влезеш в една чиста вода и си нечист, това ще те оскърби ли? Но ако влезеш в един нечист поток, ще се изцапаш. Аз съм чист, никакво престъпление не върша. Аз бих желал да дойде един, когото съм опечалил или опорочил. Аз съм готов 10 пъти да се разгъна заради него. Мъж или жена, ако някому съм направил най-

малкото зло, ако съм опo-рочил ума или сърцето, или волята му, аз съм готов да пожерт-вувам всичко. А във вестниците пишат туй било, онуй било, но мен вестниците не ме смуцават.

Мен не ме смуцават вестниците, защото за нас има други вестници. Христос казва: „Радвайте се и веселете се, когато заради Господа кажат някаква лъжа за вас“. Защо да се радваме? Защото има друго едно обществено мнение в света. То е общественото мнение на съзнателната Любов, на всички добри хора, които живеят на Земята. Аз наричам тези хора светии, а източните народи ги наричат адепти, наричат ги още Учители, ангели-хранители. Аз ги наричам: големите бели братя на човечеството. Аз бих желал да имам тяхното добро мнение.

Ако ми приписват престъпления, то е престъпление на тези, които на мен го приписват. Престъпният човек все престъпления вижда. Ето вече двадесет години в България приказват против мене и ме подозират в какво ли не. Не само с мен е така. Мъчно може нечистият да види чисто нещо в човека. Казвам: това сте вие, които виждате вашето зло. Аз във всички хора виждам доброто, виждам своето добро.

Някои сега ни кръщават „дъновисти“. Най-голямата пакост, най-големият позор за мене е туй име „дъновисти“. „Дъновисти“, това е псевдоним. Аз не съм „дъновист“. Някому може да е много приятно да се нарича „дъновист“, но за мене думата „дъновист“, или когато споменат ду-мата „Дънов“, то е забиване на един гвоздей в ръката ми. Не е въпросът за това. Ние всички страдаме от „дъно-висти“, „павелисти“ и т.н. От тази неразбранщина страда днешният свят. Не ви казвам кой е Дънов, не искам да знаете това. Аз съм като вас.

Като разглеждам Христовото учение, аз не се делим от вас. А защо съм един от вас? Защото знам, че Бог е Любов, не мога да правя разлика между Неговите същества. Тъй, като ви гледам вънка от Бога, нищо не сте, но от гледището на Любовта, в този организъм, в туй съзнание, аз имам почитание и Любов към вас, като знам, че вие сте проявление на Бога.

В сегашното общество, както тук в България, вестниците искат да противодействуват, създават една реакция от една страна, от друга страна духовенството създава разни спънки, с които искат да спрат едно движение, туй движение да го спрат, или най-малко да го опорочат. Ние знаем всичко, което се върши. Тия хора аз знам защо искат всичко това: те искат да отнемат спечелената енергия. Те искат да се съсипе туй общество и те да опаднат всичко и да станат наследници на тая енергия. Но няма да бъде това. Аз съм казал: нито пет пари няма да вземат, но ще платят голяма глоба, нищо няма да им дадем. Ще има плодородие, докато съм в България, като напусна България, пустиня ще стане, като Палестина. „И вие, учениците, като напуснете, тъй ще стане.“ Тъй е писано в един Божествен закон.

Сега в България искат да кажат, че това е една секта и искат да убедят и вас. Защо? Вие ще станете изменници на българския народ. Ако вие не сте ученици на тая Школа, вие сте изменници. И всички ги считам изменници, които не са ученици на тази Школа. Не само изменници на българския народ, но изменници на човечеството, понеже спъват великата Божествена енергия, която приготвя новия път на човечеството.

Сега някои казват: „Ние можем да ви изгъдим от България!“ Ако е въпрос за изгъждане, питам: кого ще изгъдите? Тая земя не е българска, тя е на Господа!

Земята на англичаните не е английска, тя е на Господа!
Под наем, под аренда е дадена тя!

Докато аз съм във физическо тяло на Земята, безопасен съм за съвременното общество, но липа ли се от тялото си и остана със своите духовни и Божествени мисли, всичко ще се разруши, нищо не ще остане на земята. Докато един отровен газ е затворен в някое шише, той е безопасен, но като излезе от шишето, всички ще опитат неговата сила. Такава е философията на живота. Не може да се унищожи един праведен човек. Евреите разпнаха Христа, но и до днес носят последствията на тази си постъпка. Японците преследваха посланика на Оомото - Онисабро Дегучи, когото Бог изпрати, но големи нещастия ги сполетяха. Цяла Япония се разтърси от страшни земетресения. Отгоре им казват: „Няма да вдигате шум против Божиите по-сланици“. Всеки народ, който се е опитал да се проти-вопостави на Божиите посланици, не е виждал добро.

И сега българите мислят, че могат да се повдигат про-тив мен. Това, което аз говоря, са Божии думи, това са Божии закони. Ако те се опитат да нарушат Божиите за-кони, Господ ще ги заличи от лицето на Земята. Те казват: „Този човек е самозванец“. Не, българите трябва да знаят, че каквото е отношението им към мен, такова ще бъде и отношението на външния свят спрямо тях. Ще кажете: „Как може това?“ Ще ви кажа. Всеки, който се обявява против Божиите пратеници, се обявява срещу Бога, срещу Лю-бовта. Любавта е вечен закон, тя няма минало, тя има вечно настояще и вечно бъдеще. И казва Христос: „Всички, които се обявяват против Мене, т.е. против Любавта, са крадци и разбойници.“ Българите мислят, че един човек може да създаде известно течение и да омотае хората. Това не може да

бъде. Христос дойде, придоби около 500 милиона последователи. Заблуди ли ги Той? Не. Христовото учение е Божествено. Значи Бог призовава хората. Щом е така, Христос, Който привлече толкова хора, е дошъл от Бога. Буда, Мохамед - също са дошли от Бога. Негови пратеници са те.

Ние съборите в Търново ги правим заради тях, заради българите, заради България, за да бъде Търново един център не само на Бялото братство в България, но да бъде един планетарен център, защото тук, под земята, се събират разклоненията на всички планински вериги от Хималаите, от Андите и Кордилерите на Америка. Ще загубят без нас.*

Сега аз зная какво мислят търновци за нас. Те си казват: „Тия хора искат да съсипят България“. Досега България толкова пъти е била съсипана, че аз ли ще я съсипвам! Не, те искат да струпат греховете си върху мене, но аз ще им докажа, че техните грехове са си техни. Вашите грехове са си ваши. Аз не ги признавам за мои. И вие трябва да се изповядате! Всеки българин трябва да си каже истината и да заяви: „Аз съм причината, а не друг“. Това е достойнство.

Българите не могат да се убедят още в Силата Божия. Но ще се убедят. Ще се убедят, че има други закони, които направляват нещата. Със спирането на събора тук (Търново, септември 1923 г.) дойде земетресението в Япония. Една връзка има. Всякога, когато не се допусне една Божествена идея, в противоположната страна на физическия свят ще се появи известна реакция. Това показва, че цялото човечество е като един организъм. Може един ден да стане следното: в Америка да откажат свикването на събор и да дойде земетресение в България. Българите,

които са в астралния свят, те сега треперят при земетресението в Япония. За да се намерят причините на земетресението в Япония, трябва да се види в Божествения свят. Българите ще бъдат викани на съд. От сега българите ще са на тясно. Българите са хора материалисти. Защо българите отказаха събора, има си други причини. Други същества са причина българите да не приемат събора. Причините са в държавата на черното братство. Цялото черно Братство се подвежда под съд, понеже има доста углавни дела. Разпгнаха Христа, светиите избиха и пр. и ще ги съдят. Ще вземат властта от тях, тяхното небе и тяхната земя. Ще дойдат Белите братя с Ново Небе и Нова Земя. Сега светът се съди. Всеки ще отиде на своето място.

Ако аз проповядвам едно учение, което е от Бога, ако това дърво, което аз садя, е от Бога, знаете ли какво могат българите да пострадат? Преди 5 години ме глобиха 25 лева, че съм проповядвал без позволение, без да взема разрешение от началството. И моят повереник каза: „Да заведем дело“. Не, казвам, да платим. Два милиарда и половина наложиха на България глоба заради тези 25 лева. Ще кажете - една случайност, съвпадение, но нека направят още един път опит - пак същото ще дойде.

Не се интересувам от лошото и от доброто, което се говори за мен. Който говори добро или лошо за мен, това си остава за негова сметка. В края на краищата и в двата случая аз придобивам нещо ценно - и от двамата се уча. Аз влизам в положението и на двамата и ги разбирам.

Аз не трябва да се спирам върху това, което мислят хората за мен. Не трябва да обръщам внимание на омразата в света. Зная, че в този народ има готови хора, готови сърца, които искат да служат на Бога. Аз зная,

че между този народ на старозаветни, има новозаветни, има праведни, има и ученици - има от всички категории хора. Ако аз съм дошъл между този народ - дошъл съм за учениците, те ме интересуват. За праведните, както и за новозаветните и за старозаветните, има кой да се интересува. Вие трябва да бъдете смели и решителни, да имате вяра, че Бог е на наша страна. Когато дойде до изпълнението на волята Божия, ние ще работим, няма да отстъпим нито на косъм. Никога досега учениците не са отстъпвали от своя път. Те са били подлагани на мъчения, на страдания, подлагани са били на огън, но винаги са отивали с радост. Трябва да знаете, че всичко, което се повдига срещу Бога, срещу Любавта, се дължи на невежеството в света.

И аз съм поставен пред дилемата: на Бога ли да угодя, или на хората. Ако угодя на хората, Бог ще ме отхвърли. А ако угодя на Бога, хората ще ме отхвърлят. Тогава казвам: предпочитам по-малкото зло - да ме отхвърлят хората, защото да ме отхвърли Бог е голямо зло.

Някои хора имат към мене неприятни чувства, но аз ще им се отплатя с Любов. Не само на тях, но на всички българи ще се отплатя според Великия Божи закон, закона на Любавта. Даром съм взел, даром ще дам.

Някой път ние мислим, че хората могат да ни опетнят. Ще бъде смешно, когато някоя муха остави своите извержения на върха Монблан и мисли, че ще опетни тази планина. Не, като дойдат водните капки, ще изчистят, ще измият всичко и върху планината няма да остане никакво петно. Възвишеният, чистият човек, който вярва в Бога, е като планината и тези плюнки на мухата ще го изцапат толкова, колкото са в състояние да изцапат и върха Монблан.

Пазете се да бъдете чисти и безкористни във всичките си дела и начинания. Веригата може да проектира много добри мисли за този народ и може да стори много за него. Тази година започнахме да прилагаме нещата и вие сами ще се убедите в реалността на тези закони. Вие искате да видите у вас един дух, но този дух е само една черупка, а Бог иска да ви отвори очите, за да видите духовния свят. Вярвайте и ще получите. Ще ви се даде според вярата. Докато не ослепее, човек не може да прогледне. Павел ослепя, за да прогледне.

Откакто се е сформирала Веригата в България, българите и респективно България зло не са видели. Виждате например през това лято имаше 5 милиона загуби, а после дойдоха 20 милиона печалба - заради нас, които живеем добре сред този народ. Господ го държи и поддържа и като е щастлив народът, щастливи сме и ние. Ние сме на Земята като гаранتي на българите, за да благослови Гос-под домовете им, чадата им, добитъка им, житото им и всичко. И като се благослови народът, благославяме се и ние. А че някои онеправдават този народ, за това Господ ще се погрижи. Господ сега ще бъде между вас, опитайте Го и ще видите, че Той е благ. И според степента на ваше-то развитие, вие ще срещнете проявлението на Духа Гос-поден.

Сега ние отваряме Школата. Тя не е само за избраните, тя е за всички, които имат стремеж да учат, като стремежът за учене е за красивото и великото в живота.

Повдигането на българския народ зависи от учениците на Школата. Защото учениците са сърцето и душата на един народ. Ако вие работите, той ще се повдигне, той ще прогресира в своето развитие. Ако вие

не работите, други ще свършат вашата работа. Но за това вие колективно ще бъдете отговорни пред Небето.

Вашиите капитали като ученици на Школата са вложени в българския народ. Ако той пропадне, с това пропадат и вашите капитали. Ако той спечели и придобива, и вие ще спечелите.

Това, което проповядвам, не е учение за обикновения морал, но за великата Любов. Тя може да подобри здравето, да просвети ума, да разшири сърцето, да даде подтик на Духа. Към каквато и партия да принадлежиш, от който народ и да излизаш, използвай това учение.

Божественото учение, което ви преподавам, е живо учение. Аз преподавам мир без насилие, а не учението на някакви комунисти, не учението на богатите, не учението на професорите, на учените хора. Не, аз преподавам друго учение, учението на онази велика Истина, която засяга всинца ни еднакво, без разлика. Аз проповядвам онази Истина, приятели, на чийто пламък турям вашия пръст. И като го турите, няма да изгори.

Под „вие“ разбирам всички хора на Земята. Под „аз“ разбирам всички разумни хора, а не „аз“, който седя на стола тук, пред вас. Аз се различавам от вас по своето разбиране за Бога.

Всички българи да познаят Бога, това е моята задача: да науча българите да се кланят на живия Бог, който е дал всички блага, да разберат смисъла на живота, да придобият истинската култура. Седем пъти ще ги прекарат през огън, но ще станат истински човеци, носители на новата култура. Българите трябва да издигнат следния лозунг: ние сме носители на Любовта и Мъдростта; ние презираме лъжата и всички

престъпления, всички реклами, написани по дрехите ни; събличаме старите дрехи и обличаме нови.

Не се лъжете да мислите, че има още време. Всички трябва да бъдете честни, справедливи. Аз искам да намеря онези честни, справедливи, благородни българи, които не крадат, не лъжат, не злословят. Те са здравите и добри българи. На тези българи аз ще измия краката, ще им дам угощение и ще ги нарека мои братя.

Когато Христос дойде между евреите, какво им остави? Нищо не им остави, задигна си филмите. Така ще направя и аз. Няма да дам нито един косъм от главата си на българите. Каквото давам, един ден ще си го взема. Ще си вдигна тялото - цигулката и лъка си и ще си замина, а те ще останат само със свиренето си. Няма да оставя тези Божествени филми, за да се подиграват с тях. Бог прилага сега закона си на света. Нещата не зависят от хората. Ако хората разрешаваха въпросите, нищо нямаше да остане от света, но Бог ги разрешава.

Аз исках да направя едно добро на българите, да им покажа как да намерят еликсира на живота, но сега вече нищо няма да им дам. До сега съм бил доста снизходителен към тях, бях готов да им покажа еликсира на живота, затова им говорих за Слънцето, но те вдигнаха цял въпрос за това, нарекоха ме какъв ли не, идолопоклоник, самозванец, ругаха ме и затова: да правят каквото искат, повече не се интересувам от тях. Употребих 12 години близо да изследвам българската глава, но я намерих много дебела. В дебалата глава няма много ум. Това не е за доказание, а факт. Искан да напиша нещо върху тия изследвания, което щеше да ползува българите, това ще си остане за мене. И затова, колкото научни данни съм събрал, ще ги задържа за

себе си, може на някои посветени да ги дам, те да ги ползуват. Още 2000 години българинът ще блъска главата си, докато узрее.

Аз съм изучавал характера на българите цели 11 години. Правил съм най-щателни измервания на главите им с пергели. Всеки ден съм измервал по 10 души. Това продължаваше цели 11 години. А за това нещо търпение се изисква. Цифри, цифри, изчисления, цели таблици.

Ако има някой, който желае доброто на българите, това съм аз. Но, ако има някой, който остави българите да страдат, това съм пак аз. Ако българите поумнеят, аз нищо няма да спечеля от това. И ако страдат, аз нищо няма да изгубя от това.

Аз не искам да знаете кой съм. Искам да избегна това, защото познавам душата на българския народ и не желая да му създавам карма. Исус Христос се изяви на еврейския народ, но той не го прие и си навлече карма. Ако не се разкривам, това значи, че искам да оставя народа да се развива по естествен път.

Между българите като дойдох, взех от тяхната форма най-хубавия инструмент, а какво ще направим от българското дърво? От едно българско тяло, каквото можеше да се направи, направих, повече от това не може. Колкото и да го облагородяваш, все си българин. Най-добрите хора са българите. България произлиза от „благ“, а благите хора са българите. Понеже са много благи, че по някой път от сладчина горчат.

Аз съм ви казвал най-хубавите думи. Няма човек в България, който да е казал по-хубави думи от мене. Това, което съм казал за Истината, има ли друг някой, който да е казал нещо подобно? Аз живея съобразно нея.

Всичко това, което съставлява ядката на този български народ, трябва да се привлече. Не са много, но тая ядка е същината на народа. Те са българите. Тая ядка всичко друго може да образува и трябва да се образуват групи: по един, по двама да се събират, да имат метод в тяхната работа.

За туй младо поколение трябва да се загрижим, да се замислим. Ний трябва да очистим туй безчестие на България. Но ако не ми дадете възможност да сторя това, безчестието ще остане. Ако ми дадете възможност, туй младо поколение ще го въздигна, ще му дам философия, знание и начин за работа - не калутери, монаси да ги направя, а художници, музиканти и поети, и работници, да служат на Бога, във всички области на науката ще бъдат посветени.

Повдигането на българския народ зависи изключително от духовно издигнатите му хора. Ако те дружно заработят за него и той ще се повдига. Ако не заработят, други ще свършат неговата работа, но за това вие колективно ще бъдете отговорни пред невидимия свят за неизпълнение на своята длъжност.

Един ден българите ще разберат, че съм им бил голям приятел. Но когато си замина, не искам никакви паметници и ако ми направят такива, ще ги разруша.

Любов иска Бог, да се обичаме всички като братя и сестри. Това са паметниците на бъдещето.

Един ден като ме срещнете, ще благодарите, че ви извадих от кръстопътя, на който бяхте застанали и ви показах правия път. Не мислете, че ще се освободите от мен. Един ден ние пак ще се срещнем и аз ще благодаря, че думите ми са паднали на добра почва и са дали плод. За нас не е важно кой какъв е, дали е българин,

германец, англичанин, или друг някакъв. За нас е важен човекът като душа.

Бог е приготвил една голяма реторта за българския народ. И вас ще турят там. След като излезете от тази реторта, ще минете през още 10 реторти, а като излезете от последната реторта, други българи ще бъдете. През тия реторти ще минат всички държавници, всички свещеници, всички майки и бащи. Излезете ли от там, никакви бесилки няма да има вече в България. Туй нещо ще опитат всички българи, ще видят дали моите думи са верни, или не. Най-много 100 години давам срок да се проверят моите думи. От днешните саби нищо няма да остане. Те ще се превърнат на рала и с тях ще орат земята. За в бъдеще само със земята ще се воюва. От затворите няма да остане нищо, от съдилищата - също, от съвременните бесилки - също. От всички тях ще останат само някои паметници - свидетели за културата на някогашните хора.

Каквото казах, казах. Дойдат ли болшевиките, ще си взема партакешите и ще си замина.

Единственото наследство, което ще ви оставя, то е: „Още по-блажен е онзи, който слуша Словото Божие и го изпълнява“.

Ако бях дошъл между спасените, другояче щях да бъда облечен, аз съм дошъл в ада, между вас. Тук не се носи фрак. Аз ви намирам в ада и казвам: мястото ви не е тук. Преди 2000 години Христос ви изведе из ада. Какво търсите още тук? Хайде навън, горе! Горе е Земята. „Ами къщичките ни?“ Това са къщичките на ада. Всички да излезете от този ад. Който излезе оттам, ще бъде спасен. Това, което чувате около вас, е скърцане със зъби, а вие мислите, че то е култура. Да пази Господ от такава култура: ад е земята, излезте вън от този ад!

Спасението иде от Бога. Бог е, Който спасява хората. В духовния свят българите са организирани и от там ще дойдат делегати, колонисти, които ще организират България.

Това учение за „Майка България“, за повинизма, това учение е на падналите ангели. Трябва да дойдат новите българи. Новите българи са трудолюбивите пчели, които събират мед от цветята. Спасението няма да дойде от българите. От българите ще дойде Любовта. Любовта ще дойде от България. Любовта ще изтече от тях на целия свят. Ако в България изтича един извор, няма ли да напои света?

Българите ще се изправят тогава, когато дойдат между тях тях 144 000 души, за които се говори в Писанието. Те не са само евреи. Между тях има китайци, индуси, тибетци, египтяни, англичани, французи, германци както и българи.

Определеното число за възкресение между българите, това е числото 1400. Това е то българският народ. Те са силата. Възкресението, то значи човек да се сее наново. Значи 1400 души българи има да се сеят наново. Те са тези, в които Духът се е вселил и очаква своето пълно раждане. Тези 1400 души са, които от червей ще преминат в пеперуда, а другите ще останат още дълго време като буби да ги храните.

България сега е в златния век на своята история. Тя е още в началото на златния си век. Не е достигнала още кулминационната си точка. България сега кредитира всички европейски народи и в бъдеще те ще ѝ се отплащат, в бъдещите епохи те ще я кредитират. Понеже България е в златния си век, ще бъде пазена и закриляна от Провидението. Никой няма да стори зло на тая страна, която кредитира цяла Европа. Само

малко може да бъде за-сегната, но и то може да бъде избегнато.

България е духовният кредитор на Европа. Понеже в България почвата е твърда и бедна, европейските народи по-бързо ще приемат новите идеи.

В Божествения свят Слънцето грее всякога и осветява всеки, който иска да са ползува от него. Сега аз говоря за онези българи, които са в Божествения свят. Има българи и в духовния свят. Когато се намерите в известно за-труднение и не можете сами да си помогнете, обърнете се към българите от духовния свят, те ще ви помогнат. Ако и те не могат да ви помогнат, обърнете се към българите в Божествения свят. Те непременно ще ви се отзоват. Пожелавам ви сега, като българи, да бъдете образец на всички народи.

Ако един ден българският народ се намери в затруднено положение, само моите думи ще го спасят. Вие можете да преустроите живота си само върху моите думи. Аз не говоря за хатъра на когото и да е. Това, което говоря, е нещо Божествено, свещено и всички може да го опитате.

Някои казват: „Какво ще стане с България?“ Щом България приеме Божественото учение, добре ще бъде с нея. Но ако не го приеме, зле ще ѝ бъде. Колкото евреите прокопсаха, толкова и българите, ако попречат на Бялото братство. Да го знаят българите. Съдба има. Какво са дали досега българите на света? Само една малка светлина: богомилството. Доколкото можем да служим за проводници на Божествените идеи, ще имаме място в света.

Мнозина се замислят, питат се, какво ще стане с България. Те нямат ясна представа за България. Плачат

за „миличката България“, без да разберат какво е тя. Косъм няма да падне от главата на тая България, която аз познавам. България, това са условията, които са дадени на вас, да живеете при тия условия и да се развивате. Бог ви е дал условия да живеете, да се проявявате, за да Го познаете. Що е човештина? Дадени условия. Що е доброто? Дадени условия. Докато не приложиш доброто, не можеш да го разбереш.

Преди години пътувахме из Източна България. Като минавахме край едно село, казах: в това село има един добър човек. „Как се познава?“ По светлия кръг на небето. Над селото, между многото облаци на небето, се отваря един ясносин кръг. Той показва, че в това село има един добър, свят човек. Неговата душа и неговият дух отварят небето. Хубавото време зависи от добрите и разумните хора. Плодовете зависят от добрите хора. Доброто в живота се дължи на добрите хора, които непрестанно работят. Питате: „Какво ще придобием, ако живеем добре?“ Плодовете ще зреят, реките ще текат, снеговете ще се топят.

Времето е напреднало вече, трябва да прекратя, защото ще плащам за електричество, ще ме глобят. Моята работа прилича на тая на един американски проповедник. Тоя даровит проповедник отишъл на един от курортите в Америка с желание да проповядва на хората. Църквата била затворена. Той взел ключа от църквата и започнал да проповядва. Американците останали доволни от него. Проповядвал цели два месеца. Като свършил проповедите си, той очаквал, че ще му изкажат благодарността си, но останал излъган. Каква била изненадата му, когато му поднесли една покана да плати за изразходваното електричество. Той си казал: „Даром говорих, но трябва да си платя за

Българите и България

светлината!“ Когато правиш добро, направи го по всички правила, наполовина не го оставяй. Аз съжалявам, че като ученици на окултната Школа не ви заставих да посеее на Витоша плодни дървета. Отиваш на разходка, посеи едно семенце, дето може да расте. Толкова семена оставихме на произвола! В бъдеще ще посадим всички непосадени семена.

МОЛИТВА ЗА БЪЛГАРИЯ

Господи, Боже наш, Ти, Който бдиш над света, чуй нашата утринна молитва, озари ни с лъча на могъщия Си Дух и разпали в сърцата ни искрата, която Си вложил в нас. Укрепи в гърдите ни пламъка на Свободата и Правдата. Просвети ни да бъдем смели и доблестни българи, достойни за своя славен род, за Твоята велика милост. Ти, Който Си вдъхновил за светли дела нашите духовни първенци; Ти, Който Си благославял меча на нашия воин и Си го водил към подвизи и величие, Господи, Ти няма да забравиш и нас. Простри десницата Си над нас, да вървим по Твоя път с нашия избран народ и нашите братя - Твои верни, заселили своята земя по Твоя воля. Дай ни сила да живеем, да работим за благо и величието на Отечеството ни. Дай на нашата скъпа Родина твърдост в изпитанията, воля за живот и вяра в нейния успех, за да летим през вековете, водени от своя мъдър Баща към победа и възход, към могъщество и вечност, за Твоя слава.

Амин.

ПРОРОЧЕСТВА

Виждането е функция на съзнанието. Човек, който има пробудено съзнание, вижда и в Америка какво става.

Не са само физическите очи, с които човек вижда. Има и друго зрение. Има хора, които виждат едновременно и отпред, и отзад, и пред тях, и зад тях, имат двоен фокус, двойни центрове на зрението. Такива хора виждат чрез умовете на другите хора.

Забелязано е, че в очите на ясновидците около зеницата стават особени промени. В очите на ясновидеца има особена светлина - тя иде от невидимия свят. Ако лъчите на тая светлина попадат точно под ъгъла на човешкото зрение, той започва да вижда неща, които по-рано не е виждал.

Окото на човека е създадено най-последно. То има най-висок произход. И всички по-видни ясновидци, всички адепти и учители на човечеството четат и се учат по окото.

Всички болезнени състояния се отразяват в очите на хората. Там стават пресичания на кръговете, от които правилните течения в очите се прекъсват.

Окото е жива Божествена форма, в която е написано как са устроени целият Космос, цялата Слънчева система, как е устроен най-последно и животът.

И в човешкото око понякога се явяват петна, както на Слънцето. Окото може да се раздели на 12 кръга, които представляват 12-те зодиака в движение. Както слънчевите петна са причина за катастрофи и страдания на Земята, така и петната в окото на човека са причина за ред болезнени състояния. В окото се появяват петна, мъгълности, които предизвикват някаква болест, която може да настъпи след 10 или 20 години... По окото се съди за състоянието на ума, сърцето и волята.

Като се погледнете в очите и ако разбирате, може да видите какво ще ви случи през деня. В окото се явяват разни петна по разни кръгове, по които може да се определи точно какво може да се случи на човек не само през деня, но и за по-дълъг период от време. В окото са отбелязани и епохите, в които ще се случат разни събития. В тия кръгове са дадени известни правила и човек, ако знае да чете по тях, ще може да се спаси от нещо лошо, което му предстои да се случи. Ако тия кръгове са зацапани и не може да се чете по тях, спасение няма.

От гледище на астрологията, ако направите хороскоп на някой човек, можете да определите точно годината, деня и часа, когато ще се случи важно събитие в живота му, което да има съдбоносно значение за него. Ако е разумен, той може да избегне това събитие.

Първият човек, създаден по образ и подобие на Бога, разполагал с 12 сетива. В процеса на инволюцията той постепенно загубвал сетивата си, докато най-последен останал с 5 сетива, какъвто е сегашният човек. Затова сегашните му знания, в сравнение с миналите, се намират в отношение 5 : 12.

След осезанието се явили вкусът, обонянието, слухът и най-последно зрението. Пет сетива - пет култури. Това е историята на човешкия Дух досега. Има още сетива, които човек трябва да развива. Ухото и окото му ще се изменят, ще получат по-съвършена форма от сегашната. На Земята след три хиляди години ще се намери грамадна разлика между тогавашния и сегашния човек. Пред бъдещия човек сегашният ще изглежда като дивак.

Интуицията е по-висше чувство от мисълта. Засега хората си служат с пет сетива и в тоя век се развива

ясновидството, или шестото чувство. В бъдеще ще се развият още седем сетива. За всяко поле - физическо, астрално, умствено, причинно, ментално, Божествено - има по седем сетива, общо 49 сетива, като 42 сетива трябва да се развият за в бъдеще. Ясновидството е зрение на астралното поле. Центърът на интуицията е в центъра и над челото, а центърът на ясновидството е отстрани и над челото. Центърът на Духа е между веждите.

Над пъпа под лъжичката е стомашният мозък, или слънчевият възел, или както някога са го наричали - сърцето на човека - това място е много важно. Там е живял човек, там е интуицията. Каквото ви се нашепва от това място, е вярно. Каквото почувствувате първоначално от това място, е вярно. Когато умът се координира с интуицията, умът и сърцето са в съгласие.

Мнозина се плашат от някои свои предчувствия. Като ги сърби лявата ръка, казват, че ще получат пари, като ги сърби дясната - ще дават пари. Като заиграе дясното око - на лошо и т.н., значи по вътрешен път те са дошли до правилни заключения. Това е цяла наука, която хората някога са знаели, но днес са забравили. Като не помнят нищо от нея, те казват, че това са суеверия.

Бодежите са предсказание не само за времето, че ще се промени, но и признак, че ще има неочаквани събития.

Вслушвайте се във вътрешното си чувство, което всякога ви подсказва какво да ядете, къде да отидете и с кого да дружите.

Необходимо е всеки човек да развие в себе си интуицията. Тя му е дадена от Бога, за да схване той отдалеч

събитията. Условиата се дават даром, резултатите се придобиват. Това значи: условията за развиване на интуицията са дадени на човека даром, а той трябва да работи върху себе си, да прави усилия да я развие. Когато се развива интуицията, човек престава да се дразни, става тих и спокоен, придобива разположение на духа и вътрешна радост. Той не допуска вече в съзнанието нищо чуждо, а в ума си нито една отрицателна мисъл и в сърцето си нито едно отрицателно чувство. Интуицията изключва от себе си всякакви одумвания, всичко речено-казано. Който се ръководи от своята интуиция, той е затворен за шума на външния свят. Той влиза в сърцето си, затваря се там, взима бърсалката и започва да изтрива. Кой какво казал, това се изтрива и остава чисто сърце, на което ще се пишат само Божествени работи. Красиво е да отидете до една чиста дъска, на която нищо не е написано и очаквате да дойде Божият пръст да пише. Красиво е да спрете и да си починете на една неразорана нива. Ще си починете и ще се помолите Бог да изпрати работници да изорат тая нива. Красиви места са ония, на които човешки крак не е стъпвал, нито човешкият живот е орал. Тия места са девствени и те очакват Божия крак да стъпи върху тях.

Казвам: ние сме дошли до положение, при което хората са почти ясновидци. Когато двама души са в хармония, т.е. когато се обичат, те могат да образуват две станции на предаване и възприемане. Единият от тях ще бъде трансформатор, в който идеите ще се приемат и предават на другия, който чрез ума на първия ще чете. Това става, защото между тях се образува фокус, в който идеите се отразяват.

Не мислете, че за развиване на шестото чувство не

трябва да се правят някакви усилия. Във войната през 1914 г. шестото чувство се разви, вследствие на което много станаха ясновидци. Тази война допринесе това, че хората станаха крайно чувствителни, от голямо напрежение. И сега казват, че всички хора са станали много нервни. Тези нервности се дължат на новата енергия, която е влязла в човека и иска да го изкара от старото му положение. Като влезе в новото положение, човек започва да се безпокои. И наистина, всякога когато влизате в една нова къща, вие започвате да се безпокоите. Това се дължи на обстоятелството, че вие излизате от установения ред на нещата.

Има нещо, което е знайно за човека, без той сам да разбира как ще стане. Знаям още, че някои работи се изменят, а някои не се изменят. Някои работи, които са предсказани, стават; някога фактите изменят пророчеството. Не мислете, че пророчеството всякога се сбъдва. Някой път се сбъдва, някой път закъснява, а някога не се сбъдва.

Щом чуят, че някъде се явил гадател, хората веднага отиват при него да им предскаже нещо. Той я ще им каже нещо, я не, но първо ще им поиска пари. Едно трябва да знаят всички хора: Бог определя съдбата на хората, никой друг. При това съдбата на хората не е нещо фатално. Тя се определя от техните мисли, чувства и постъпки. Следователно никой не е в сила да избави човека от собствената му съдба. Ако има някой, който може да му помогне, това е той сам. Как? Като измени направлението на своите мисли, чувства и постъпки. Обаче човек иска нещата да станат според неговите желания, без той да направи някаква жертва от себе си. Не, ако човек измени своите мисли, чувства и постъпки в прав смисъл, и Бог ще промени решението си към него.

Но днес казвам: войната няма да бъде след 6 години, но след 7 - 8 години. Значи, не е определено точно, математически. Има някои неща, които могат да се отлагат. Не мислете, че нещата, които стават в природата, са абсолютни, че непременно ще станат. Господ казва на грешника, че непременно ще умре. Ако той се разкае, няма да умре. Ако на праведника каже, че няма да умре, а той съгреши, ще умре. Следователно има нещо, което можем да видоизменим.

Аз в живота си два пъти имам нещо, за което съжбялявам, че съм го казвал. Първото беше на един мой приятел - д-р Миркович. Той искаше да знае кога ще умре. Определих му деня и годината. Като му казах, като че ли го попарих с вряла вода. И умря точно когато му казах, замина за другия свят. Другият случай беше на 1914 година. Един ден беше дошла една млада дама и хлопна. Казва: „Нещо много сериозно искам да ви питам“. Казвам ѝ: „Нямам никакво време сега“. Като нямам време, аз зная, че ще ме пита нещо, дето нито в нейната работа влиза, нито в моята. Тя обаче настоява: „Моля, пет минути само да отделите, защото туй нещо решава съдбата ми!“ Щом е за съдбата, приех я. Тя ме пита: „Кажете ми, ще бъда ли щастлива?“ Гледах, гледах, казвам: „Ти има да живееш още само две години. Има една много малка възможност да останеш на Земята. Случва се на 10 000 веднъж, може да ти се случи. Вземи Евангелието да четеш. След две години ще отидеш на другия свят, определено е. Ще похлопа ангелът. А ако те оставят, ела да ми кажеш.“ И досега тя не е дошла. Казвам: що ми трябваше да ѝ кажа, че след две години ще замине? Можеше да ѝ кажа, че нищо не зная. На д-р Миркович казах: по-добре е човек да не знае, то е най-хубаво. Невежеството в такива случаи е за предпочитане пред знанието. Да знаеш кога ще те

обесят, да знаеш кога ще се удавиш, да знаеш кога ще си пукнеш главата, да знаеш кога жена ти ще умре, или кога децата ти ще умрат - това е едната страна на нещата. Но има и друго нещо, което е по-важното: да знаеш защо именно става това.

Посетих един млад момък преди десет години, той имаше кръвоизлияние. Викна ме тогава майка му, казва ми: „Спаси го, моля ти се, няма да забравя това“. Казах на майката: „Ако аз спася твоя син, ще го научиш ли да служи на Бога? Да живее един чист и свят живот?“ Обеща. Добре, аз направих тоя опит, спасих тоя човек. Оздравя, но какви ли не лудории не направи. Жени се, разведе се, води един порочен живот, пиянствува и вчера го виждам на легло, казвам - заминаваш си. Казвам: „Ще си вървиш сега. Съжалявам, че ти дадох живот, за да натрупаш толкова грехове още върху си. Но сега, ако ме слушаш, пак ще ти помогна да си заминеш.“ „А, съзнавам, прости, прости, тъй ще живея.“ Не, ще се молиш, сега ще улесня пътя на заминаването ти. Майката, която толкова го обича, пита: „Ще живее ли още?“ Сестрата казва: „Не му казвай, че ще замине“. Не, ще му кажа, тъй съм решил. Няма да го повърна вече, туй няма да бъде, това е Божият закон.

И в какво седи силата на едно предсказание? Според мене силата на пророчеството седи във верността на фактите. Аз наричам вярно предсказание това, което внася светлина в човешкия ум. Всяко нещо, което внася светлина, е вярно.

Вие всички вярвате, че земният живот ще се оправи. Как ще се оправи? Когато се изправят жлезите. Стане ли това, всички вие ще бъдете свидетели как тоя живот ще се подобри. Няма да минат повече от хиляда години. Някои от вас ще се преродите около десет пъти и в по-

следното прераждане ще го видите. Та вашата задача в света е да бъдете съработници на оня велик Божествен план, който ще се реализира...Този промисъл работи. Някой път, когато сте в мъчнотии, една жлеза в гърлото ви ще проговори, друг път под лъжичката. Казвате: „Туй е илюзия“. Никаква илюзия не е! Ще видите, че туй, което ви се казва, ще стане. Ако не стане, тогава говорете. В Писанието има маса предсказани неща. Пророците са имали в себе си развити тия жлези и всичко това те са виждали. Някой пророк казва: туй и туй ще стане - и всичко така става. Вие ще кажете, случайно са се съвпаднали тия неща. Случайност е един, два, три, четири път, но деветстотин и деветдесет и девет пъти? Това вече не е случайност! Това е една закономерност, в която вие трябва да вярвате.

Сега се заражда противоречие, какво е писано в Библията. Всеки може да оспорва, какво е писано в тази Библия. Смешно, нищо не е писано в тази Библия. Много малко работи са писани. Има една друга голяма Библия, за която трябва най-малко десетина хиляди години да прочетем само половината от нея. Трябват 20 хиляди години да я прочетеш цялата Библия. Има и картини вътре. Всичките тия епохи са описани с картини и ти трябва най-малко няколко милиона години да изучиш и да се опознаеш. Сега някой прочел Библията и дошъл до Откровението. До Откровението дошъл, друга манджа не яде. Казва: „Слънцето ще потъмнее, луната ще потъмнее“. Слънцето е емблема на държавата, на светската власт. Когато се казва, че слънцето ще потъмнее, значи властта на всичките държави ще потъмнее. Когато се казва, че луната ще потъмнее, значи всичките религиозни вярвания ще потъмнеят. Когато се говори, че всички звезди ще паднат от небето, това са великите хора, които ще паднат. Това са уподобления. Оне-

зи звезди, които падат, те са велики слънца. Де ще паднат, на кое място ще паднат? Простите хора казват - звездите падат. Падат тия малките парчета, но изгарят.

Съвременните хора трябва да се освобождават от цяла грамада атавистични идеи, вложени преди хиляди години. Хората искат днес да ги изразят, а за тези идеи вече няма условия. Сегашните хора желаят да живеят спокойно и богато, всички да бъдат задоволени, съществува усилена борба за забогатяване. Това не е дело на сегашните хора, но това са идеи, които сега са се развили. Тогава не са ги изразили, сега искат да ги изразят. Сега е невъзможно да се изразят. Сега е настанала есента на тая епоха. Всички тези планове, замисли, които сегашните хора имат, ще останат незавършени. Тяхната участ ще бъде такава, каквато беше участта на големите животни мамонти. Когато се измени оста на Земята, Северният полюс се промени, изгуби своята тропическа топлина и всички тези животни измряха. По същия начин всички тези грандиозни идеи, замисли и желания - всичко това ще бъде пометено както тези големи животни. Ще остане само дребосъкът. Сега, това е предположение само. Бъдещето има да си каже думата, вярно ли е, или не.

Някога имаше грамадни животни, по 20 метра дълги. Природата ги изпрати в духовния свят. Сега големите животни от миналото са в нас - това са нашите ненаситни желания. Но каквито и да са нашите желания, след години няма нищо да остане - всичко ще си замине. И Слънцето ще се измени, и Луната, и звездите, и ще се появи нещо ново.

Жителите на новата Земя ще бъдат други.

Днес противоречията са неизбежни. Земята е за-

творен свят, в който страданията и противоречията вървят паралелно. Докато Земята не се пресъздаде и преустрои, страданията ще съществуват. Земята е създадена вече, но сега се преустроива. И трети път предстои да се пресъздаде. Тогава ще можем да кажем, че живеем в новата Земя и Новото небе, за които се говори в Писанието.

Сегашните борби на Земята са отражение на войната, която се води в невидимия свят между Бялата и Черната лежа. Но Бялата лежа ще победи. Доброто ще победи. Тъмните духове ще бъдат вързани и пратени в бездната. Сега човечеството преживява най-важната епоха. Радвайте се, че живеете през това време и вземате участие в изграждането на новото.

И когато Христос беше на Земята, Сатана беше в астралния свят, а сега е тъкмо обратното: Сатана е на Земята, а Христос действа в астралния мир, като така крушението на Сатана ще бъде по-голямо от всякой друг път.*

Астралният свят е вече очистен. Земята е вече арена и оттук тъмните сили ще отстъпят и ще отидат под земята, и Земята ще се очисти. Злото е, че ние сме снели ада и рая тук, на Земята, и го опитваме с всички му огън и ужас, както и рая с всичките му хубости, тъй както нам е угодно.*

Днес всички хора искат да знаят какво ще стане със света. Светът представя образа със златната глава, която царят видя. Но виждате, че един малък камък дойде, разруши целия образ и го хвърли на земята. Значи старата култура, с всички свои предания, останали от деди и прадеди, ще се разруши, нищо няма да остане от нея. Малкият камък, отсечен от планината, ще разруши старата култура и на Земята ще остане само

онова, което той ще донесе. Това е новото, което трябва да приемете. Това, което пророкът описва, се отнася за сегашното време. Дошло е време и сега е, когато златната глава на света, сребърните му гърди, медните му колена и краката му, направени от желязо и кал, ще се разрушат. Сегашната епоха е преходна. Тя представя разрушаване на старата култура, възстановяване на Царството Божие и поставяне на нов ред и порядък в света.

„Денят Господен иде!“ Мнозина говорят за свършването на света. Някои даже са ме питали: „Как ще се свърши светът? Какво ще стане с нас?“ Нищо особено няма да стане. Вие ще се преобразите само, ще олекнете, ще тежите един грам и тоя грам ще съдържа такава мощна сила, че според волята си ще си създавате тяло, каквото искате, тежко или леко, според времето. То ще бъде като зародиш. Тогава Бог ще ви даде всички условия за развитие. Праведните ще бъдат благословени, ще се смаяват и ще се увеличават според желанието си. Това е законът на смирението, през който трябва да минем, да се смирим. Като се говори за смирение, това подразбира човек да се откаже от грандоманията, от лакомството, защото смисълът на живота не е нито в многото, нито в малкото. Човек трябва да има само това, което му е нужно за даден случай. Тъй щото, трябва да се научите на закона на смаяването и на увеличаването. Като се смаявате, ще минете през най-малката дупка, през най-малкото отворствие, през най-малката междина.

Всичко нечисто, което се крие в Земята, се изхвърля навън като цирей. Човечеството ще мине през такива изпитания, през такива изпитания, каквито не може да предположи. Ще се изпоти, ще се преоблече и ще се освежи.

Само праведните са определени да бъдат наследници на Земята. Няма да се минат и сто хиляди години и в края на краищата Земята ще бъде освободена от всичките грешни хора. Не се заблуждавайте да мислите, че грешните хора на Земята благуват. Те са нещастници.

Онзи и този свят са едно, когато съзнанието не е прекъснато. Сега са последните дни на света. Всичко старо си заминава, няма да се мине много време и този век ще завлече всичко. Всички философствувания, всички науки трябва да се видоизменят. Бог е решил това. Вече е изготвен план. Човечеството не може да живее в тия дрипели. Кармата на европейските народи е назряла. Тоя катаклизъм, който ще дойде, ще бъде социален и природен. Всички религиозни форми ще изгубят смисъла си. Невидимият свят е решил. Въпросът е решен. Има си програма и като се натисне бутончето, всичко е свършено. В бъдеще ще дойдат души, които стоят в пространството - в рая. Вас защо ви извиках? Вие ще бъдете, ще имате дял в бъдещата култура. В невидимия свят има хиляди и милиони души, които са напреднали. Те ще дойдат на Земята и ще турят ред и порядък. Те ще ви кажат: ето, това е животът. Един човек, който не иска да работи, да служи, ще бъде задигнат. Ще видите, че хората, които са в управлението, са се изменили, станала е промяна в тях - вселяване е станало в тях. Апостол Павел казва: „Аз не живея, но Христос живее в мене“. Виждате, че тоя човек е съвсем друг. Това ще стане скоро. В тоя век ще станат големите преобразования. Всички трябва да работят. Това е подготовка. Това е близо вече. Целият ХХ век ще бъде век на преобразования, на приготовления. Сега ако си заминете, пак ще дойдете към 1975 г., защото ще има важна работа. Няма дълго да

стоите в пространството. Всички заминали ваши братя и сестри са все тук между вас. Аз ги виждам в събранието. Всички идват на беседите и си отиват. Те много по-добре разбират беседите от вас, десет пъти по-добре. Те са хубавото събрание, а вие сте се сгупили между тях и от ваше гледище мислите, че ги няма.

Казано е в Писанието: „Да се молим, за да се съкратят дните на злото“. Ако тия дни не се съкратят, зло ни очаква. Кога ще се съкратят тия дни? Когато добрите хора приложат Любавта.

С този новия живот ние искаме да спасим света от една катастрофа ... В света иде една катастрофа, поради безумието на съвременните хора, една социална катастрофа иде, която ще произведе сътресение в мозъците на хората.

Сегашното общество е вече към края си. Тоя цикъл свършва вече и всички хора са поставени на изпит.

Никога светът не е имал толкова много знания и никога не е бил толкова жесток, колкото сега.

Идва едно коренно пречистване. Идва голям огън. Вие ще бъдете свидетели на това нещо, ще го проверите. Сегашните хора ги е страх от революции, опасността обаче не е в революциите, опасността не е в болшевиките, нито в богатите, нито във войните, нито в безверниците. Идва едно раздвижване на Земята, от което и бедните, и богатите ще хвърчат във въздуха, ще бъдат затрупани под пепелите.

На всички съвременни хора по целия свят казвам да не правят високи къщи, защото няма да мине много време, земната кора ще мине големи огъвания и от тия къщи нищо няма да остане. Всички високи къщи ще се съборят, камък няма да остане от тях. Къщите, които за

в бъдеще ще се строят, трябва да бъдат най-много един етаж и половина високи и не много масивни, защото ще се разсипят. Иде време, когато земната кора ще се огъва, а заедно с нея и вие ще се огъвате.

В нас съществува едно малко количество злато, което е съществено. И злато съществува, и всички елементи, от които Космосът е създаден - всичко това го имаме вътре в нас. Електричество има, магнетизъм има, етер има, това е в реда на материята. Чрез тия малки частици ние об-щуваме с големия свят, ние постоянно възприемаме. Каквото става в големия свят, става и в нас. Да кажем, става някаква реформа в небесното пространство, в някоя слънчева система - веднага в нас настава една пер-турбация, понеже сме свързани повече с тая система. А вие не може да намерите причината. Ако ви кажат, че еди на кое си място в пространството стават промени, вие казвате: „Какво влияние има това слънце върху мен, малкия, дребния човек?“ Питам: ако един железен прът, дълъг сто метра, започнете да го нагорещавате, няма ли да почув-ствувате топлината след време? Като достигне другия край, непременно ще я почувствувате. Връзка има. Щеше да бъде голямо нещастие за нас, ако ние не бяхме свързани с цялата Вселена. Ние сме съпричастни със създаването на всички блага, които съществуват в при-родата. Понеже сме свързани и с цялата вътрешност на Земята, с всички ония промени, които стават в нея, то земетресенията, движенията и измененията на почвата, синтеза на някои нови елементи, някой нов контакт или някакво изключение, всичко това го чувствуваме. Понякога хората предчувствуват земетресенията, и петлите, и ку-четата ги предчув-ствуват. Когато стават големи земе-тресения, петлите престават да пеят, кучетата бягат, жа-бите, раците,

рибите и всичко, което живее във водата - бяга. Ако земетресението е голямо, то в нагъването на пластове те могат да пострадат и затова бягат. Тия същества възприемат, че иде нещо страшно. Някой ти казва: „Не знай защо, но днес ми е стегната душата“. Та днес в Америка става земетресение и всички хора там страдат! Като стане земетресение, ти казваш: „Какъв дявол беше, че дойде“. Никакъв дявол няма! Но те телеграфират, казват: „Става земетресение, вземайте мерки, защото това земетресение ще дойде и у вас“. Защото земетресението върви шахматно в противоположни полюси. Ако стане в Америка, то непременно ще дойде в противоположния полюс. Ти виждаш, че един човек страда. Това страдание е предупреждение, че то ще дойде и при тебе. Ако си умен, ще го предотвратиш.

Причината за земетресенията, в която и да е част на земното кълбо, са всички живи същества. Те създават земетресенията. Чудни са хората, като търсят причината за земетресенията другаде, а не в себе си. Отрицателните мисли, чувства и действия на хората влияят върху Земята тъй, както експлозивните вещества, които като турят под някоя канара, тя се разрушава. Достатъчно е само да се тури запалка на тия вещества и всичко над тях хвърква из въздуха. Така се произвеждат и земетресенията.

Хората със своята отрицателна мисъл могат да спрат облаците, могат да изменят посоката им, могат да спрат ветровете, както и изригването на вулканите и по този начин да създадат по-голяма катастрофа за себе си от тази, която природата е определила. Човешката мисъл е затворила вулканите на земята да не димят, но като се спре тази деятелност, всичката пепел се събира и след сто или двеста години всичко събрано ще се изхвърли

навън изведнъж. И тогава катастрофата е много по-голяма. По-добре е комините на вулканите да бъдат отворени, да не става неестествено подпушване. Ако ние спрем ветровете, тогава ще дойде циклон. Ако спрем дъжда, тогава ще дойде потоп. Със своята мисъл хората предизвикаха едно време потопа. Това показва, че хората искат да се месят в работите на природата. Те не знаят какво искат; те искат да няма много валежи, да няма много вулкани, земята да не се тресе, да няма влага, а само да ядат и да пият, като че са дошли гости на Земята.

Вие казвате: е, нима една малка мисъл може да произведе нещо лошо? Да, но ако аз пусна в салона само една хилядна от милиграма от някой силно отровен газ, той въпреки малкото си количество ще може да изтреби всички ви. Силата на материята не се заключава в нейната тежест, но в нейната интензивна дейност. Има известен род материя, която не тежи, но в нея има такъв интензивен живот, че може да премахне всинца ни от лицето на Земята.

Трябва да знаете, че неестествените мисли на хората са оказали известно влияние върху строежа на земните пластове и са ги разместили неправилно. Затова може да се очаква, ако хората не се оправят, да станат земетресения, от които главите им ще побелеят. Хората трябва да изменят своята разрушителна мисъл, за да се спасят, защото трябва да знаете, че Земята е жива и разумна, ще реагира върху неестествените мисли и желания на хората.

Не само съществата от другите планети и цивилизации оказват влияние върху Земята, но и всички хора, около три милиарда души, със своите мозъци оказват влияние върху целия строеж на Земята. Ако хората биха

концентрирали умовете си в определена точка, те биха стопили това, което се намира там. Канара би се стопила от енергията, която се излъчва от човешките мозъци. Хората, ако знаят как, чрез концентрацията на мисълта си могат да разтопят всички скърби и болести.

Учителите на човечеството предупреждават хората, и специално своите ученици, да бързат. Времето е скъпо. Денят е равен на век. Който може добре да използва времето, той ще придобие големи богатства.

Сега ние разсъждаваме, кои са причините или как ще станат нещата. Казвам: ако ученият намери онази запалка, с която може да запали целия въздух на Земята, какво ще стане? Тогава всичко ще се свърши, всичко ще ликвидира. Цялата сегашна култура ще изчезне. Ако днес някои хора знаеха това, те биха запалили Земята, без да му мислят много. Сега като ви говоря това, мнозина от вас се плашат, представят си нещата страшно. Казвам: не мислете, че това, което ви говоря ще стане още сега. Не, това са само проекти. В една драма нещата се представят драматически, но те не са действителни. Има известни пророчества, които са предсказани още в старо време, но не са се сбъднали. Има пророчества, предсказани от по-скорошно време и те не са се сбъднали. Въпросът е, как можем да се избавим от тези пророчества, т.е. от това, което има да стане. Това е важно, то е поставено на дневен ред. Сега ние се страхуваме за последствията. И да се страхуваме и да не се страхуваме, това което ще стане, ще стане. Разликата е само в това: ако човек умира със страх, ще се мъчи повече; ако умира без страх, няма да се мъчи толкова, ще умре спокойно. Това е, което може да се придобие.

Сега иде една обща пролет, обща духовна вълна, която ще засегне всички. Само че които са повече напреднали,

ще имат повече условия за напредък. Но всички ще придобият по нещо.

Сега е една епоха, когато нещата са кондензирани. Това, което за хиляди години щеше да се ликвидира, сега може само за 10 години да се ликвидира в сегашната епоха. Затова идват големи напрежения, противоречия ... Сега са настанали такива благоприятни времена за духовни постижения, че за една година можете да добиете това, което по-рано не можехте да добиете за сто и за хиляда години.

Днес еволюционният процес е съкратен. Всяко нещо за реализирането на което в миналото се е изисквало хиляди години, днес може да се реализира в продължение на секунди, минути или часове - зависи от интензивността на мисълта.

Христос казва: „Будни бъдете!“ За какво? Сега е най-опасното време, може да заспите и да останете вън. Божественият влак е толкова точен, само с една секунда можете да закъснее. Затова вашето съзнание, вашите сърца и умове трябва да бъдат будни.

Казано е в Писанието: „Всички ще бъдем научени от Господа“. Кога ще бъде това? В последните дни на века. Ние сме в края на века, в една важна епоха. Ние минаваме през такава опитност, каквато миналите поколения не познават.

Вие сте хора, родени в една епоха при най-големи възможности. Най-големи късметлии сте вие, но и най-големи нещастия ви очакват. По-късметлии хора от сегашните не е имало в света, но и по-нещастна епоха от тази няма. Защото онзи, който се качва на най-високия планински връх, той ще се качи нависоко да види, но ако оттам се откачи и падне долу, по-лошо падане от това няма.

Великата духовна топла вълна, която идва сега в света, руши ледовете и ги превръща във вода. След хиляда години не само хората ще се изменят, но и вълците ще престанат да ядат овце. Те ще се отвърщават от месото и ще употребяват растителна храна.

Винаги при прехода от една епоха в друга, когато една култура загива, а друга се ражда, има големи страдания, противоречия, бъркотия, защото всички форми на старата култура трябва да се преорганизират, за да се създадат условия за новата.

Нашата Слънчева система е потопена в едно течение от по-гъста материя. Ние сме тъй наречената „тринадесета сфера“, която е от по-гъста материя. Земята сега наполовина е излязла от тринадесетата сфера. Като излезе напълно от нея, тогава ще дойде шестата раса. Това навлизане е започнало от 1914 година.

По този начин и Земята е навлязла в тая зона. Или с други думи, ние сме влезли във връзка с една девствена материя. Затова очакваме възкресение. Ето защо ония, които са готови за това време, ще възприемат новата вълна.

Досега Земята е слизала. Сега започва да възлиза.

Сегашните смущения и раздвижвания, които стават със земната кора и по Земята се дължат на идването на една нова епоха. Със Земята и с хората ще станат ред преустройства, за да се направи път на новата епоха и на шестата раса.

След бялата раса идва шестата раса - светецата. Хората ще се наричат синове Божии. За нея ще се измени и природата, и климатическите условия. Сега лопите мисли и желания на хората са образували един тъмен пояс около Земята.

Причината за студа е егоизмът. Един ден, когато хората се хармонизират по мисъл и по чувства, Земята ще бъде обвита в топла обвивка. Тогава от Слънцето ще идва такава енергия, че даже и Северният полюс ще бъде обитаем.

Сегашната епоха е дошла до своя край. Повече оттук надолу не може да се слезе в гъстата материя. И сега има вече един подем нагоре. Следващата раса, като дойде, тя вече няма да може по-надолу да слиза, няма вече кой да носи. Сега кой колкото може - да изнесе горе на върха, а всичко друго долу ще остане. За в бъдеще ще има един подем. Като казваме, че всички богати хора трябва да се откажат от богатството си, това означава: да носи само толкова, колкото може да изнесе на върха. Само то е негово. Всичко друго ще остане. „Ама няма ли да има слуги?“ Слуги в природата не се позволяват. Каквото другите хора носят, то си е за тях. Сега вие казвате: „Ако това учение се приложи с туй разбиране, няма да има резултат, понеже са користолюбиви чувствата на хората“. Когато хората станат умни, когато Любовта ще ги свързва със света, когато между хората ще има едно коопериране или едно съгласие, да си помагат тъй, както клетките в един организъм, тогава може да има и друг резултат. Понятието за Бога тогава няма да бъде като сегашното. Ние ще имаме понятието, че Бог живее между хората и тогава ще го познаят - от малко до голямо. Богатият няма да си държи парите затворени в касата както сега. Проповедникът няма да иска да те убеди в някое верую, ще те остави с онова, с което ти си роден.

Казва Христос: „Хлябът, който слиза от небето“. Значи от онова място, откъдето иде запасът на живота. Истинският живот оттам иде. Казват някои, че в бъдеще ще

дойде време, когато хората ще се хранят със светлина. Всичко е в светлината. Ако ти можеш да сгъстиш светлината, има храна. Някои учени казват, че това е възможно. Хиляди години може да минат, но ще стане. Ако след хиляда години хората започнат да се хранят със светлина, ще бъде един успех. Но аз мисля, че още след 2100 г. може да се постигнат условия, за да може човек да се храни със светлина. Като ви кажат, че Син Человечески ще дойде, не вярвате. Когато хората започнат да се хранят със светлина, тогава ще дойде Син Человечески на Земята, защото е казано, че Син Человечески живее с хляба, който слиза от небето.

Съвременните народи ще стигнат в своето развитие оня стадий, при който ще бъдат годни за предтечи на новата раса. При черната раса са се развивали ниспите чувства в човека, при жълтата раса се развивали неговите органически сили, а при бялата раса получават развитието си умствените му сили. Новата раса, обаче, която сега иде, има за цел да развива силата на неговия дух в реализирането на заветните идеали, за да може той да стане господар и да използва всички придобити сили не за зло, а за добро. Следователно бялата раса ще стане майка на шестата раса, която ще бъде носителка на всички ония възвишени идеи, за които всички поети, философи, учени и проповедници са говорили в миналото, говорят и сега. Културните народи могат да се пригоят за идването на шестата раса.

Латинската раса създаде инквизицията - и тя не постигна целта си. Само културните народи от англосаксонската и тевтонската раса са сравнително по-свободолюбиви и затова имат по-силна вътрешна връзка. Там се схваща, че народите, които искат да имат бъдеще, трябва да се въодушевяват от най-възвишените идеали, но не отвлечени, а такива, които из-

разяват вътрешната връзка между материалното и духовното, като подчиняват материалните условия на духовните. Тук се говори само за по-напредналите представители на английската и тевтонската раса.

Начинът, по който е бил граден светът, е временен. Оня строй, който сега имаме, е съграден в миналото, бил е погребан в миналото, но за един бъдещ строй природата счита сегашното положение като незадоволително. И природата почти е затворила своите витрини и сега прави рекапитулация, приключва сметките си. При това приключване хората искат да бъдат щастливи. Не могат да бъдат щастливи, понеже има изплащане. Каквото си дал и взел - всичко се изплаща. При новата фирма, в бъдеще, не може да има даване и вземане. Ако някои от вас искате да бъдете щастливи, това е невъзможно, защото късно сте дошли. Не искам да ви обезсърчавам. Най-дебели дрехи ви трябва, сняг ще има, вятър, безпаричие, болести, тъмнина, смущения отвътре и отвън, свещи ще ви трябва за вечерно време. Това са и буквални, и иносказателни работи, без иносказание не може. Всяка математическа формула - това е иносказание.

Цялата стара култура ще изгори и ще се създаде нова култура с нови образи. Като дойдат тия нови образи, няма да остане и помен от страданията на Христа, нито от тия на човечеството. Казано е: „Камък върху камък няма да остане“. Това е вярно не само в буквален смисъл, но и в преносен. Всички схващания на хората за живота, за отношенията между бащи и синове, между майки и дъщери, между слуги и господари, между верующи и безверници - всичко, което историята е записала от паметивека досега, ще бъде пометено, ще бъде издухано от вятъра, както прахът се издухва от улиците.

Всичко старо вече си отива. Всички философствувания, всички науки трябва да се видоизменят. И това вече става.

Всички религиозни форми ще изгубят смисъла си и религиозните хора ще имат ново понятие за Бога.

Тъй като говоря, аз не искам да засегна вапшите вярвания, защото аз знам, че в миналите си съществувания вие сте имали съвсем други вярвания, друго верую, а за в бъдеще няма да вярвате в това, което днес вярвате. Не че сегашните вярвания не са прави, но те представят една малка пъпчица. Всяка една пъпчица трябва да цъфне, да даде плод, за да видите съдържанието на вашето верую. Ние говорим за Любовта. Любовта ви още не е разцъфнала; животът ви още не се е разцъфтял; светлината ви още не се е разцъфтяла. Те са в зародиш, те са една пъпка, която чака своето време, което ние наричаме идване на царството Божие на Земята. Тази Земя трябва да мине през огън, да се очисти и всички грешни хора да се изправят. От тези грешни хора няма да остане помен; нищо от техните картини; нищо от техните произведения, всичко е до време. И болници, и къщи, и църкви, и на младите булки огърлици, всичко това ще отиде. Казвате: страшно е. Не, аз казвам: когато една болница е служила за болни хора около 30 години, дето са минали разни болести, проказа и ред други, тя трябва да се изгори, нищо да не остане от нея и след 20 години на това място да се съгради църква. Казвате: де ще отидат лекарите? Как така? Ще има нужда пак от лекари, но лекари за здрави хора. Лекарят трябва да каже на здравия човек още преди 20 години, че го чака някаква болест, чийто зародиш е в него и той да вземе мерки да я предотврати.

Сега от всички се изисква вътрешно разбиране на

нещата. Ако не разберете истината отвътре, всички ще фалирате. Истината е капитал, който трябва да се използва. Малцина са мислили по този въпрос. И до днес още виждаме, че хората очакват всички неща отвън. Като не дойдат тези неща, те се разочароват. След възкресението на Христа последователите му очакваха втори път да дойде Той на Земята, но те го очакваха отвън. И днес още очакват Христа да дойде отвън някъде. Религиозните се запитват помежду си за начина, по който го очакват. Ще кажете, че като се е родил веднъж, трябва да се роди и втори път. Щом се е родил на Земята, хората трябваше да го приемат. Понеже не го приеха навремето, в бъдеще Христос ще дойде само тогава, когато всички хора отворят сърцата си и го приемат отвътре, а не отвън. Отварянето на сърцата на хората и приемането на Христа означава идването му на Земята. Не го ли приемат по този начин, ще дойдат бури, земетресения, циклони, сиромашия, глад, болести, кризи и т.н. Докога ще продължават тези неща? Докато хората напуснат стария живот - живот на външните вървания.

Казвате: „Какво ще стане със старото?“ Старото няма изведнъж да се разруши. Всичко старо, което може да се употреби в строежа на новото, ще се използва, а това, което е негодно за новия строеж, ще се изхвърли навън като непотребно.

Страшен, тежък изпит иде за човечеството. Всичко ще се стопи, ще се превърне в прах и пепел. Кога ще стане това, не е важно; може да стане след година, след десет, сто или хиляда години. Важно е, че законът ще се приложи. Ще бъдете свидетели на това време и ще проверите истиността на думите ми. Една мисъл да легне в ума ви: да се изправите. Аз съм дошъл до едно

място, дето повече не мога и не искам да нося вашите нечисти мисли и желания. Не искам да нося нечистотиите на съвременната епоха. Всичко, което виждате днес, ще изчезне, ще се стопи. Такава е волята на Бога. Невидимият свят е решил да ликвидира със старото. Това не трябва да ви обезсърчава, но да се изправите.

Има други фактори, не сме ние факторите. Ние, хората, сме последните фактори. Това трябва да осъзнаем. Колкото по-скоро го осъзнаем, по-добре. Вие казвате: „Ние трябва да станем господари на природата, да я преобразим“. И мислите, че Господ ще ви остави да преобразите Природата. Детето може ли да се качи на гърба на майка си и тя да го остави да ѝ заповядва? Вие виждали ли сте какво нещо е Природата? Тя е една майка. Аз не съм виждал по-красива, по-моцна и по-сериозна жена от Природата. Да съберете всичките философи, които са живели на земята от осем хиляди години насам, не може да направят даже единия пръст на Природата. А те искат да ѝ станат господари.

Непослушанието на хората е причина да бъде унищожаван малко по малко света. И затова огън идва. Всички хора ще бъдат стопени. Златото ще излезе от сгурията и сгурията ще се хвърли. Няма да остане човек нестопен. Не говоря за материалното, трябва да стане пречистване на ума и сърцето.

Вие може да се обезсърчите и да кажете: „Много зле сме живели“. Не, така хората са живели от хиляди години. Новото, което иде в света, вие ще го посрещнете. Вие сте длъжни да го посрещнете по един или друг начин. Иде пролетта - и болният, и здравият ще излязат и ще я посрещнат. Болният ще охка и така ще я посрещне. Но ако болният е разумен, той ще стане от кревата си и ще оздравее през пролетта; ако пък не е

разумен, той не може да се ползува. Та казвам: туй, което иде в света, на всички хора ще даде условия да подобрят своето положение. Здравите ще станат по-здрави, болните ще оздравеят. Здравите ще станат съвършени. Здравето е среда за съвършенството.

Светът отива към подобрение. Времето не играе роля. Хиляда години са като един ден и един ден като хиляда години. След като прекарате 80 години вие сте преживели един Божи час.*

Щом сте родени на Земята, всички условия са създадени за вас. Едно съзнание бди над вас. Иде вълната на шестата раса, за която всички трябва да бъдат готови. Членовете ѝ ще бъдат преход между ангели и човеци. В шестата раса всички ще са ясновидци. Тя е расата на Любовта, която ще въдвори Царството Божие на Земята. Сега се строи континент във Великия океан.

Един ден вие ще бъдете свидетели на всичко, за което ви говоря. От невидимия свят ще дойдат готови работници за преустройството на света и вие ще бъдете техни помощници. Именно за това време се подготвяйте. Тази сегашната цивилизация, която почти завършва, е започнала от Египет, преминала е в Сирия, Персия, Рим, Англия, Германия, Америка, а сега минава отново в Русия. В тая вълна, която иде в света и движи човечеството, сте определени да вземете съзнателно участие.

Тази Европа още няма знанието, с което да посрещне Божественото, а оня народ, който има знанието, носи отговорност за това. Знанието за тази Велика Любов трябва да излезе от затворените общества, от книжните хранилища, от скъпите курсове на Изтока и Запада и да стане знание на националните култури. Обаче вече няма време това да стане на материалното поле, затова

опитът, който има да се направи, ще бъде преди всичко в духовното поле. Хората отвътре трябва да придобият знанието чрез този вътрешен контакт.

Новото учение, което сега се проповядва, ще усвоят, разберат и приложат руснаците, германците, евреите и българите. Но докато не стигне до германците, доникъде няма да стигне.

Туй учение го няма в Библията. В Библията има само формули.

Паневритмията ще бъде въведена в бъдеще в Германия и в Русия. Цялото учение на Бялото братство ще бъде прието и приложено в Русия.

Иде огънят! Който няма Любов, нищо няма да остане от него. Нищо няма да остане от европейските държави. Няма да мине много време, ще проверите това, което ви казвам. Само Любовта ще ви спаси. Думите на пророка ще се чуят. Нищо няма да остане от плановите на европейската политика. Това трябва да го знаят европейските дипломати. Нищо няма да остане от сегашните религии и църкви. Камък на камък няма да остане. Любовта ще разруши всичко старо. След това ние ще започнем да градим.

Велик художник, който е почнал да върши своята огромна работа, вече зацапва техните закони и четците вече не могат да четат правилно законите; става една вътрешна промяна в човешката душа, а поради това онуй, което човек по-рано е виждал, сега не го вижда, и което по-рано е имало смисъл за него, сега остава без смисъл. Разбира се, то е само привидно, както са привидни споменатите пукоти и разрушения на канарата за овчарите. В науката това наричат израждане. Запример, ако нагорещим водата, тя се обръща на пара

и „изчезва“. Израждането е процес на превръщането на едно състояние в друго. И съвременното човечество по същия закон минава в процеса на своето развитие от едно състояние в друго. Сега хората скоро ще се намерят в положението на пеперудата, която не се радва на листата като един обект за храна, за какъвто ги е считала по-преди по необхо-димост, а вече миролюбиво каца на листа, без да му причини никаква вреда. Сега тя не го поврежда, понеже вниманието ѝ е насочено към друга посока - към сока на цветята. Те по-преди, когато е била гъсеница, са били за нея без съдържание; но като е напуснала това състояние и е влязла в новото, те стават обект на нейния живот. Следователно ние просто трябва да признаем факта, че в света е влязла една нова сила, която действува по един много чувствителен начин.

Ние сега сме в една нова епоха, когато се ражда нов човек, сега се създава новият Адам. Всякога, когато се създава нов Адам, има катаклизми, преустройства.

Сега човечеството претърпява деление в биологическия процес на развитието си, то прекарва последния фазис, тъй като първичната човешка монада, от която е обра-зувано, е към последния, шестия период. Това се нарича в окултната наука „явяване на шестата раса“. Но понеже тая дъщеря е от по-високо произхождение, за нейното идване стават и по-обширни приготовления: всевъзможни местения, размествания, разрушения и съграждания в народите и между народите. Това обаче не трябва никого да плаши: туй, което ни се вижда като разрушение, то е само едно преместване или превръщане на материалите от едно състояние в друго.

Всички стари форми ще се разрушат. Хората няма да забележат как ще израснат, как ще станат нови хора с нови разбирания. Сега се изработват нови органи.

Сегашната форма е една от последните форми, но не и последната, до която човек е допгъл.

Духовното тяло сега се строи, то не е завършено - челото, носът, устата, костите, черепът, умът, ръцете не са завършени. Астралната ръка сега се изработва, астралният свят се съгъства, приготвява се за по-висш живот, по-пречистен. Сега той е в нещо като водно състояние.

При сегашните условия Земята не е наклонена на 23 градуса, но на 22 и нещо - постепенно оста се изправя. Всяко изменение, което става на Земята, става и в нас. И умът ни е леко наклонен. Един ден, когато Земята се изправи перпендикулярно на своята ос, ще имаме умерен климат, добри условия за живот, умът ще бъде просветен, сърцето топло, волята силна, ще се спазват Божиите закони.

Сърцето се е изместило малко наляво при инволюцията. Теченията първоначално са идвали от дясно на ляво, затова и сърцето се е изместило малко наляво. По закона на еволюцията сърцето пак ще дойде в средата на гръдния кош. Онези, на които сърцето е вляво, слизат надолу. Като започне сърцето да се измества надясно, тогава може да се каже, че сте подели нагоре, към небето.

Лявата половина на човека е женска, а дясната - мъжка. Лявата половина на мозъка е женска, а дясната - мъжка. Енергията от дясната половина на мозъка минава в лявата, затова съвременният човек мисли само с лявата половина на своя мозък. Тая е причината за асиметрията на лицето. В бъдеще, когато енергиите на ума и сърцето се хармонизират в цялото тяло на човека, ще има пълна симетрия.

Три канала има в гръбначния стълб. Два канала са

отворени, през които хората дишат и оттам вървят теченията. Горе, в големия мозък и в симпатичната нервна система са двата канала и третият канал е канал на Истината, който в съвременните хора е затворен. Всичкото зло е там. Ако този канал, който е по средата, се отвори, въздухът свободно ще влиза в мозъка, оттам ще минават и другите две течения, ще минават в предната част на челото и в горната част на главата. Най-важният канал е запушен и човек, макар и велик, в много отношения е безпомощен... Когато се отвори този канал, ние ще бъдем свободни. Вие мислите, че е много лесна работа. Никак не е лесна.

Колкото по-високо е издигнат човек, толкова по-фина материя може да възприема. От материята, която възприема, зависи неговото състояние и разположение.

Сега човек е половин животно, половин човек, а в бъдеще ще дойде съществото на шестата раса и ще се съедини с човека и тогава ще работят двете души заедно. А животното ще бъде слуга. Хората ще живеят по благодат.*

Както животът на млекопитаещите беше предисловие на човешкия живот, така и човешкият живот сега е предисловие на нещо по-високо, което идва в света.

Много философи разискват върху въпроса, защо е дошъл човек на Земята, но досега никой не го е разрешил и няма да го разреши. Хиляди години ще минат, но този въпрос ще остане все неразрешен. Този въпрос ще се разреши, когато хората завършат развитието си на Земята. Докато е във водата, рибата не съзнава положението си. Щом излезе от водата, тя знае вече, че е била риба. Следователно, докато е в своята физическа форма, човек минава през състоянието на животно. Един ден, когато напусне физическата си форма, той

ще осъзнае положението си като човек. Той ще измени сегашните си нрави и обичаи и ще мине в по-висока форма на живот.

Да не мислите, че втори път ще дойде тая вълна. Не, тя няма да дойде втори път. Тая вълна ще повдигне не само нас на по-висока степен, но и всички животни, всички растения и минерали, а ония, които не подеме, ще останат за в бъдеще. Помнете, втора вълна няма да дойде, защото в природата няма повторение на нещата. Ако останете за бъдещето, тогава условията ще бъдат по-тежки.

Не трябва да чакаме утрешния ден. Днешният ден е най-хубавият ден. Това е една нова епоха в живота ви. Туй, което е скрито в нас, е нещо велико. За него не трябва да чакаме утрешния ден. Утрешният ден ще се погрижи за себе си. Днешният ден е ден на щастие. Той е денят на Слънцето. Утрешният ден е денят на месечината. Той е денят на постоянните промени - днес си богат, утре си сиромах.

Жизненият еликсир идва отдалеч, минава през Слънцето и слиза на Земята на всеки две хиляди години и носи нов живот, нова култура, нова епоха. След три години Слънцето влиза в нов знак, в нова епоха, която ще трае 24 хиляди години. Този знак е Водолей. Когато Слънцето влезе в този знак, в душите на хората ще се вложи нещо ново - нов подтик, нов стремеж. (1923 г.)

Един ден цялата Слънчева система ще мине през огън, за да се пречисти. От греховете на хората няма да остане нищо. Сега греховете зависят от особения състав на материята, в която хората живеят. Тая материя е неустойчива и в нея става особен род гниене. В бъдеще тази материя ще кристализира и светът ще се преустрои по особен начин. Тогава грехът ще бъде невъзможен,

понеже няма да има такава материя, която да го създава. Веществото ще бъде устойчиво. Тогава ще видите какво значи красота. Тогава ще видите кристалните извори на безсмъртието, откъдето излиза живот. Там ще видите, че самата вода е създала материалния живот.

Когато казва Христос „от вода и дух“ да се роди човекът, то под „вода“ в дадения случай се разбира първичната прана, силата, а под „дух“ се разбира Божествения Дух, то е разумното в човека, то е най-висшето съзнание. „От вода и дух“ ще се роди новият човек.

Както сезоните на годишните времена се менят незабелязано всеки три месеца, така и условията на живота се менят незабелязано.

Новите условия изискват нови съзнания. Атмосферата на Земята ще стане много рядка, ще се намали количеството на кислорода, както и атмосферното налягане.

Идва време, когато въздухът ще стане по-рядък и всички хора, които са свикнали да дишат гъстия въздух, ще се задушат. Светлината и топлината ще се увеличат.

Животът ще се влошава все повече и повече. Той ще стане непоносим. За лошите хора настъпва черен период. Тъмната епоха изтича. Сега сме в епохата на Водолея, което значи чистота. Астралният свят вече е почистен. Бъдещата култура се отличава с три неща: повдигането на жената, повдигането на бедните и слабите и застъпване на правата на човека.

За в бъдеще всички сухи, лоши и нечисти неща ще изгорят. Ще остане само чистото по Земята.

Северният и Южният полюс няма да са студени, защото ледът ще се стопи. Всички хора, които имат нисши трептения, ще изгорят.

Човек постепенно трябва да привиква към висока температура, защото ще дойде ден, когато ще живее в огъня, в температурата на светлината. Тогава ще диша светлина така, както днес диша въздух.

Огънят ще дойде, тогава къде ще се скриете? Дойде ли огънят, тогава ще си спомните, че думите, които съм ви казал, са верни. Седрах, Месах и Авденаго бяха в огъня, но не изгоряха. Огънят е почнал. Туй разстройство на нервната система, което е обхванало света, е огнената пещ, в която ще горим. Огън, а не поток, ще бъде наказанието. За тези, които вървят по Божия път, тоя огън ще бъде благословение.

За да могат да издържат на вибрациите на духовния свят, съвременните хора трябва да калят нервната си система. Днес бялата раса постепенно се приспособява към духовния живот. Страданията, които изпитва, са подготовка от невидимия свят, за да влязат хората във връзка със същества от възвишените светове.

Новото идва отвътре, не отвън. Не са хората, които могат да внесат нов строй, има един Божествен план, който ще се реализира.

Всъщност реално е невидимото. Видимите неща са забава за хората, а невидимите са реалност, с която се гради. Видимите неща - „веди“ - това, което може да учиш. Невидими - „не веди“ - неща, които не си учил.

В света ще стане една коренна промяна, няма да ви кажа кога, но вие ще я видите. Тя ще стане внезапно. Хората ще заспят и като се събудят, ще видят, че не са такива, каквито са били.

В света ще влезе един нов елемент, който веднага ще внесе хармония. Хармонията ще дойде изведнъж. Ония, които са вече готови, за тях ще бъде това възкресение.

Тия, които ще възкръснат, те са синовете Божи, те са носителите на новото учение, те са новото. Те ще спасят света. Шестата раса иде сега, за да спаси света. Когато дойде Христос, беше една епоха на приготвяне. Две хиляди години се приготвява човечеството. Сега сме в началото на новия период. Има нещо красиво в живота. Ние живота не сме го още опитали. Имаме предчувствие, но какво е животът, още не знаем.*

Единственото спасение е да бъдете проводници на добрия живот, на добрите сили, но добрите мисли в света. Туй е предназначението ви сега. А как трябва да стане това? Вие всички имате заложби. Ако продължите по този път, ще дойде съдействието: Слънцето ще изгрее навреме, вятърът ще дойде навреме, всичко ще дойде навреме за онзи, който слуша. И Учителя ще дойде и хиляди години ще помага. Кой ще помага на човечеството? В бъдеще пак Бог ще помага. Който изведе човека, той ще го избави. Не ние ще се избавим. Той ще ви избави. На еврейския народ Мойсей беше изпратен да го изведе. Каза му: „Ще кажеш на фараона, че аз те пращам. аз съм, Който праща всичко.“ Започна фараонът да се съпротивлява, казва: „аз не те познавам“. Най-после беше принуден да пусне Израиля. Та сега, по същия начин, казвам: все ще дойде един Мойсей, който ще изведе човечеството. Тъй казва Господ. Ще вдигне тоягата. Най-после всички хора ще се съгласят. Ще дойде туй, но кога? Не е за вас да знаете годините, които Бог е поставил. Близо е времето, но кога, никой не знае. Когато спите, когато не мислите нищо, когато си представяте, че всичко е наред, тогава ще дойде.

Първо човек трябва да преобрази ума и сърцето си, за да може да го посети Великия, Който е създал целия

свят - Небето и Земята, цялата наука, всички изкуства. Той ще внесе в човека безсмъртния живот - живота на възкресението. Това посещение ще трае само една секунда, но никога няма да се забрави. Ехото му ще продължава във вечността. Казвате: „Само една секунда! Това е толкова кратко.“ Знаете ли какво нещо е да ви посети светлината само за една секунда? За една секунда светлината изминава разстояние от 300 000 км път. За колко време можете да изминете този път? Достатъчно е Бог да ви посети само една секунда, за да ви остави живот от хиляди години. Ако вие задържите в себе си богатството, което Той ви е оставил само в една секунда, ще се ползвате от това богатство хиляди години. Колко работа ще ви създаде това посещение! Бог само ще ви погледне и ще усетите, че товарът ви е снет от гърба. Ще олекнете като ангел и ще бъдете готови да разперите криле, да хвъркнете из пространството и да кажете: „Сега разбрах какво нещо е животът!“ И тогава, каквато работа започнете, каквато наука заловите, всичко ще свършите с успех. Само така ще разберете думите: „За Бога всичко е възможно“.

Бялата раса ще бъде носителка на шестата раса, която ще дойде чрез вселяване. Както един човек търси квартира светла, красива, хигиенична ... Така светлите души ще търсят подходящи обекти, в които ще се вселят. Ние ще бъдем квартира за тях, ще заспим и ще се събудим други хора с други разбирания и желания.*

От невидимия свят ще дойдат хиляди, милиони същества, които са напреднали, които стоят в пространството, в рай. Те ще дойдат и ще турят ред и порядък на Земята.

Казвал съм и друг път, че в света идват 8000 адепти. Някои ще се родят, някои ще се вселят. Те са носители

на новото, на бъдещето и това бъдеще ще се наложи на човечеството. Бъдещата култура ще се наложи на хората, както спят още и сутринта ще се събудят преобразени.

Напреднали в своето развитие същества ще се родят, други ще се вселят. И ние ще видим, че хората, които управляват света, ще станат други. Тия напреднали същества ще управляват света, а вие ще бъдете помощници.

Свършването на света всякога означава в Писанието изгубването в трите свята на условията, при които известна престъпност може да живее или да се увеличава. Туй е свършекът на света! В другите два свята тая година условията почти са се свършили - останали са само на Земята. Според моите изчисления, условията на физическото поле след 300 години ще се изгубят. Сега са последните условия за престъпления. След 300 години, ако сте живи, ще проверите нещата. Сега не може да говорим, но до 300 години 101% ще стане. Понеже в другите два свята нещата вече са станали, непременно най-после ще има едно голямо въздействие. В хората има пробуждане на едно голямо съзнание, навсякъде ще дойде това въздействие. Хората вече не искат съзнателно да вършат престъпления. Богати и учени, всички съзнават, че трябва да се тури край на тая аномалност, която съществува.

Ти, който търсиш Господа и следваш пътя на Христа, новия път на живота, радвай се, че живееш в една такава епоха, една от най-великите епохи в развитието на човечеството.

От 1945 г. влизаме вече в новата епоха. От тази година започва постепенно подобряване на човешките мисли, чувства и постъпки. Настава подобряване на

човешкия организъм. Подобряват се отношенията между хората.

Тази буря няма да помете целия свят, но ще причини големи злини на хората. Разумно е да се вземат мерки да се избегнат нейните лоши последици. Казвам: моите думи ще се сбъднат. Старото ще изчезне, ново нещо ще се яви на сцената и в науката, и в религията, и в обществения живот. Всички хора ще започнат да мислят по нов начин. Тогава между европейските държави ще се създадат нови връзки, които ще почиват на нова, модерна конфедерация. Съобщенията между държавите ще бъдат свободни, без паспорти, без ограничения.

Сега трябва да се живее добре, за да можем да влезем в новата епоха без дълг. През малкото години, които ви остават тук до 1999 г., какво ще правите? Защото епохата е изтекла вече. Значи в този живот каквото направите, това е.

Тези, които са готови, ще имат винаги добри условия да ликвидират с кармата си, а които не са готови, ще имат възможност за това в 1999 година. До 1999 г. светът ще види това, което никога не е виждал.

Периодът на Кали юга е започнал в 4481 г. преди Христа и завършва в 1999 година.

Денят Господен се отлагаше, за да се примирят хората. Но той ще дойде. Идването на деня Господен е придружено със страдания. Отлагаше се, отлагаше се досега идването на деня Господен, за да се поправят хората. Но денят Господен иде вече със силата си. Ние сме в началото на Второто Пришествие. То преминава през периоди.

Първият период на Второто Пришествие започва в

1945 г. и ще продължи 45 години. После ще се отложи за малко и пак ще подкачи и ще се завърти вторият период от 45 години. След това следва трети период от 45 години, и тъй нататък. На вълни, на вълни ще идва Второто Пришествие. Това е Денят Господен, когато хората са направили съдба с Господа. Всяка нова предстояща вълна е по-голяма от предишната по сила и власт.

Свършекът на века се изразява в едно чистене на старото човечество, за да може на негово място да дойде новото човечество. Това чистене и свършекът на века се извършва от един период от 45 години. Тоя период е започнал от 1900 г. и ще завърши през 1945 г. Вие всички сте очевидци на онова, което стана през тоя период.

От 1945 г. започва друг период, който ще трае също 45 години до 1990 година. Идват такива времена и идва такава власт, че който ѝ се противопостави, ще си положи костите на земята. Настъпва една голяма диктатура, допусната да изчисти застоялата тиня. Когато се размъти една вода, трябва да мине много време, за да се избистри течащата вода. През тоя период ще тече мътната вода. Някои от вас няма да дочакат свършека на тоя период и ще си заминат. Но други непременно ще го дочакат, за да засвидетелствуват на думите Господни.

След тоя период ще има кратка почивка до 1999 г., която ще бъде най-благоприятната в духовно отношение за Бялото братство. А след това ще дойде новият период с още по-страшна диктатура от тая, която има да дойде. Тя също ще трае 45 години. За нея се говори и в Откровението на Йоана, гл. 21, ст. 8: „А колкото за страхливите, неверващите, мръсните, убийците, блудните, чародейците, идолопоклониците и всичките лъжци, тяхната участ ще бъде в езерото, което гори с огън и жупел“.

А за праведните Господ е промислил. А какво е това? Ще намерите в гл. 21, ст. 6 от Откровението на Йоана: „И рече ми: сбъднаха се. Аз съм Алфа и Омега, началото и краят. На жадния ще дам даром от извора на водата на живота. Който побеждава, ще наследва тия неща; Аз ще му бъда Бог и той ще Ми бъде син“.*

Сега е Второто Пришествие, „краят на века“, всички тези неща са писани в Матей — 21 гл. и в Данаила — 12 гл. Те се отнасят за сегашните времена. тия времена, ако не се съкратят, ни една плът не би се избавила. Но заради избраните тези дни ще се съкратят. Ще станат големи кръвопролития. В много държави и страни ще има граждански войни, но който е по-близо до Бога, полесно ще мине.

Няма време за отлагане. Остава само половин час до последния трен. Ако сега го пропуснете, ще чакате хиляди години отново да дойде. Преди две хиляди години се казваше, че е наближил денят Господен. Сега аз казвам: ние сме в деня Господен. Остава само половин час до последния трен. Горко на ония индивиди, на оня народ, който дотогава не уреди сметките си! Всички ще бъдете изобличени. Така се казва отгоре. Ако Европа не изправи своите погрешки, тая тояга ще се сложи отгоре ѝ. Големи страдания я чакат. Казано е: „Горко на тебе, Ерусалиме!“ Сегашната Европа е тоя Ерусалим.

Христос дойде на Земята с велика мисия. Той искаше да покаже на съвременните европейски народи как трябва да постъпват. Всичко, което проповядваше Христос на времето си, се отнасяше за сегашните времена. Той казваше на всички народи: вие ще дойдете до една голяма криза. Ако искате да се освободите от тази криза, единственото разрешение седи в това, което

проповядвам. Ако приложите Моето учение, вие ще се избавите от голяма катастрофа, не приложите ли учението Ми, катастрофата е неминуема.

Кармата на всички народи е назряла, сега е време за ликвидация, за разплащане.

Как ще се разреши кармата на народите? Много просто. Невидимият свят има начини да разреши този въпрос. Той е предвидил едно голямо преселение на народите от изток към запад и след това от запад към изток. Това велико преселение на народите ще стане първо в невидимия свят. Така убитите германци от руснаците ще се преродят след време в Русия. Така също и убитите руснаци от германците ще се преродят в Германия. Като изминат няколко десетилетия и току-виж, че след 45 години, като израснат тия поколения, ще установят, че в себе си нямат помежду си омразата на предишните поколения. Така природата разрешава този въпрос първо в семейството. Родителите раждат своите врагове и чрез отглеждането им и възпитанието на децата си те се разплащат кармично. Няма родител, който да не обича децата си. По същия начин народите в тая война след 45 години ще се разплатят.*

Народите трябва да си простят дълговете и да започнат наново нов живот. Отсега нататък настъпват 45 юбилейни години, през които кой каквото е взел, ще трябва да го повърне. Всеки 45 години всичко се повръща - така е в евреите. По закона на Мойсея земята след 45 години владение се повръща на собственика ѝ. Робът е такъв до 45 години и след това е свободен. (19 май 1944 г.)*

Окултно XX век почва от 1945 г. на 22 март.*

Тая Земя ще се преустрои, целият този свят ще потъне

в земята, нови континенти ще се създадат и нов въздух ще има.

Под думата „земя“ се разбира сегашният строй, който ще се разруши, „морето“ означава астралният свят, от където всички ще бъдат преродени на Земята, за да бъдат съдени. „Адът“ означава върнатите в земята нечисти духове, които ще излязат, за да бъдат съдени.

Земята, като обиколи 100 милиона пъти около Слънцето, има по едно изключение - катастрофално и благотворно. Такова изключение иде и сега. Нашата Земя е направила толкова обиколки, че тя е близо до катастрофата - кога ще дойде това? Няма да ви кажа датата! Същото се отнася и до Слънцето. Когато то направи 100 милиона обиколки, иде ред на изключението.

По какво се познава идването на Царството Божие? По лазурното сияние, което се забелязва над Балканския полуостров. Това показва, че провидението работи усилено и пречиства физическия свят и духовната атмосфера.

Сега мнозина от вас очакват да дойде нещо хубаво. И еврейските пророци са писали, че ще дойде време, когато хората ще живеят добре. Кога? Ние сега сме по-близо до това време, отколкото природите бяха едно време. Преди 2500 години те са го предсказвали. Те са живели много преди нас. Сега ние сме по-близо до това време. Според мене до тази епоха ни остават още 2100 години. Това ви предсказвам аз. До тази епоха, за която аз ви говоря, ни остават точно още 2100 години. Туй, което хората са предсказали, туй, което пророците са предсказали, точно слез 2100 години ще стане. Европа ще бъде изменена. Там на Средиземно море, Гърция, ниските места ще бъдат под морето. Ниските места в Западна Европа ще бъдат под морето. И българинът

тогава няма да носи калпак, англичанинът няма да бъде англичанин. Ще има една нова раса хора, не като сегашните, но като ги погледнете, светли ще бъдат. Но тогава какво трябва да се прави? Това е един път, в който трябва да се изяви сегашното човечество. То е един път от 2100 години, все едно, два дни и няколко часа. В съзнанието на тези велики същества, които управляват сегашните събития в света, тези 2100 години са като два дни и няколко часа. Два дни и един час, това не е много време. Писанието казва: „Тисящи години пред Бога са като дни“.

Вие искате да знаете, кога ще се оправи светът. След 2100 години. Така го кажете. Аз разбирам всякога, когато съм говорил, че след десет години, под десет аз разбирам едно Божествено число, което включва подсъзнанието и свръхсъзнанието. Ако ние искаме, още сега Царството Божие може да дойде. За някои хора, които искат, може да дойде. Но след 2100 години на Земята ще има ред и порядък, Земята ще се измени във всяко едно отношение, климатическо, органическо. Земята в пространството приближава вече да дойде в съприкосновение с една нова слънчева система, която ще упражни грамадно влияние върху цялата наша слънчева система. Може би след 2100 години светлината на месечината ще се измени, няма да бъде светла като сега, но малко синкава. След 2100 години на месечината ще има растителност. Това е пророчество. Ако стане, ще знаете, че съм говорил в моето подсъзнание и моето свръхсъзнание; ако не стане, ще знаете, че съм говорил в моето съзнание и самосъзнание.

Сега се извършва преустройство на земната материя. От Слънцето идват грамадни магнетични течения, които повдигат континентите и ги тонират. Тая Земя е грешна, пълна с нечистотии, трябва да се прочисти. Ще

останат големите гори на Америка, където човешки крак не е стъпвал. Африка е част от един голям континент, който е потънал. Черната магия е култура на тази черна раса, която заради греховете си е потънала. Това се лемурийците. Атлантида е на жълтата раса. Сега идва ред на бялата раса - петата раса и тя ще потъне, за да отстъпи място на шестата раса. Атлантите са били раса на чувствата, а бялата раса е на интелекта. Ще се потопи цял континент, за да се спаси светът. Ще изплува грамаден континент от Великия Тихи океан, а сегашна Европа ще бъде остров - остров на белите. Части от Франция, Белгия, Гърция ще потънат. Сахара ще се наводни - ще стане море, около което ще възникнат култури. Климатичните условия ще се изменят. Магнетичната вълна, която идва, има възможност да изгори цялата земна кора. Духовните хора ще се приспособят веднага към новите условия, а светските хора и материалистите ще се лутат, ще бягат по Земята, покой няма да имат.

Средиземно море ще се влее в Каспийско. В Азия ще се образуват много и големи езера. Балканският полуостров постепенно ще спада, ще потъва. Средиземно море ще се приближи до Родопите и затова няма смисъл България да се бори за излаз на Бяло море. То само ще дойде. Някои крайморски градове ще потънат. Пристанище ще бъде един по-вътрешен град.

В Европа идва едно земетресение, което ще започне от север, ще разтърси цяла Европа, така че ще се помни туй земетресение с хиляди години. Обяснява се и причината за туй земетресение. В Стария завет се казва: „Гледайте да не станат вашите дела и мисли толкова лоши, че да не може Земята да ви търпи вече“.

Великият всемирнен трус, който ще свърши Божия гняв, ще трае 45 дни.

Великият френски ясновидец Нострадамус - XV век - казва, че Англия и Италия ще потънат под водата.

Водата на Великия океан ще залее някои съвременни континенти и хората ще се преселят на неговата почва.

Великият океан сега се приготвя за една бъдеща култура. Вие ще се пренесете на новия континент, който ще се издигне във Великия океан. Някои земи ще потънат.*

ФОРМУЛА

(произнася се при земетресения и бедствия)

Всичко, което е добро, мога да приема.

Всичко, което е добро, мога да приложа.

Когато искам да направя добро, няма сила, която може да ми противодейства.

Всичко мога да направя чрез живия Господ на Любовта, Който всичко е създал в света.

300 000 години ще трябва да се развива шестата раса.

Представители на шестата раса са вече навсякъде, в Америка, в Европа и навсякъде другаде. Те са пръснати в разни народи и вече постепенно ще вземат ръководството в ръцете си.*

Днес иде новата, шестата раса, в която мъжете и жените ще се разберат. Новият живот изисква жертви. Човекът на шестата раса живее повече за другите, отколкото за себе си. Да живееш за другите, това значи да виждаш проявлението на Бога в множеството. Като люби Бога, човек ще го вижда и в едно лице, и в много лица.

Сега идат в света един нов род жени, те ще се народят. Според моите изчисления това ще бъде след 2100 години. След 2100 години, които дойдат от вас, ще проверят един

закон. Аз не искам никой да вярва. След 2100 години може да ме опровергаете. Ще ме опровергаете след 2100 години, ако това не стане, но аз не турям нито едно на сто изключение. Досега може да сме имали изключения, но тогава ще дойдат мъже и жени, които ще внесат една нова култура на Земята, ще наложат на поколението да не воюва. Това са ония мъже и жени, за които в 13 глава на Откровението е казано, че ангелът е вързал дявола с една голяма верига, да не изкушава хората. Тия мъже и жени ще турят такива кораби въжета, че наистина ще вържат дявола да не изкушава вече хората. И тогава, в бъдещата култура, ще се позволяват само две деца, не много деца както сега: едно мъжко и едно женско. След като родят двете деца, бащата и майката ще бъдат свободни. Майката ще вземе мъжкото дете, бащата - женското, единият ще отиде на единия край на Земята, другият - на другия край и ще си пишат любовни писма. Вас ви се вижда странно. Мене ми се вижда още по-странно сегашното съвместно живеене на мъжа и на жената.

След 2100 години хората ще говорят другояче. След 2100 години ще има един общ език в света, с който хората ще се разбират. След 2100 години хората ще пътуват по цялата земя от единия край до другия, но не със сегашните средства. Земята ще бъде райска градина. Който от вас дойде след 2100 години, той ще каже: „Око не е видяло и ухо не е чуло туй, което виждам сега.“

Най-много след двеста години всякакво братство, всякакво роднинство между хората, които са били свързани по плът, ще изчезне.

Връзката между хората, родени от Бога, ще продължи най-малко 25 хиляди години. Това постоянство, тази трайност на връзките ще даде възможност на

разумните сили, които действуват върху човешката душа, да завършат своята работа.

Като ви говоря за шестата раса, подразбирам Любовта, проявена по новия начин, за който сегашният свят има смъртно понятие. Хората ще се обичат тогава както трябва. Аз наричам шестата раса, раса на братството. Всеки ще проявява Любовта. Всеки ще иска всички да бъдат свободни. Когато някой задлъжняе, когато е болен, всички ще насочат мисълта си да оздравее. И светът ще бъде уреден, понеже всички ще проявяват Любовта. Ще кажете: дано по-скоро дойдат тия времена. Вие искате да бъдете зрители на Божественото. Ами ако в шестата раса един от вас бъде, да кажем - ухо, друг - око или две очи, трети може да бъде нос, уста! Нали трябва всеки от вас да бъде на мястото си? Уста ще станете, нос, очи, уши, чело и пр. Вие искате да ви дадат почетно място. Като дойдат тия от шестата раса, напредналите души, ще ви кажат: „Братко, какво искаш да бъдеш?“ Ти ще станеш ухо и те ще кажат: „Ще позволиш ли да поговоря с твоето ухо; много съм благодарен“. Или ще кажат: „Ще позволиш ли да погледам с твоето око?“ Като че ли вие сте господари, а те са слуги. И после ще кажат: „Ще благоволиш ли да поговоря през твоите уста?“

Вие ще влезете в шестата раса като уста, носове, очи, уши. Това е иносказателно. Или другояче казано, те ще бъдат учители, а вие ще бъдете ученици. Ще ви дадат известни задачи, които трябва да разрешите. Като казвам, че някои от вас ще бъдете ухо, това значи, че ще изучаваш, ще възприемаш знания. Да бъдете очи, това значи, че ще бъдете ученици, ще изучавате светлината и нейното възприемане. Носът подразбира, че ще изучавате науката на ония благоухания, които се

съдържат в растенията. Устата подразбира, че вие ще изучавате хранителните вещества.

Когато хората умират, къде отиват? Когато една водна капка умре, къде отива? Слива се с другите. Всички хора един ден ще се слоят. Туй различие, което сега съществува, ще изчезне, ще се върнете пак в рая и всички заедно ще съставите един човек. Тогава всичко ще бъде в ред и порядък. Всички хора, които сте тук, както и цялото човечество, ще влезете в тоя голям Човек, Духовния човек. Ще се наместите - кой в костите му, кой в пръстите му, кой в гръбначния му стълб, в лицето му, в космите му - и пак ще остане място за хиляди кандидати да живеят там. Сега туй може да ви се вижда странно, но е така.

„Ще живеем ли и друг път?“ Ще живеете, но не в тази си форма, която сега имате. Едно време, когато имахте рога и опашка, пак питахте: „Ще живеем ли?“ Ще живеете, но не в тази форма - без рога и опашка. Сега вие сте без рога и опашка и пак питате: „Ще живеем ли?“ Ще живеете. „Как? Като сега ли?“ Не, като ангели ще живеете. „Как е възможно това?“ Възможно е. Ще хвърлите тази форма, както едно време сте били с рога и опашка, а днес сте ги хвърлили. Въпросът не е до външната форма, но до съзнанието. Вие не се смущавайте от външния вид. Един ескимос може да носи отвън кожена дреха, но вътре той не е опасен. Той не е мечка, не може да ви уплаши. Вие може външно само да носите дреха на мечка, но не сте мечка, външно само имате такъв вид. Вие сте едно разумно същество, външно само облечено с мечка козина.

Мога да ви предскажа, че мнозина от вас ще бъдете ангели, служители. Какво ще разберете от това? Мнозина, след няколко хиляди години ще бъдете царе.

Някой казва: „Аз не вярвам“. Аз не искам да вярвате. След няколко хиляди години, ако стане това, добре, ако не стане, празна работа. Под думата „цар“ разбирам, че след 2000 години ще бъдете свободни, както един цар е свободен. Ще бъдете в състояние да правите каквото искате, без да е в състояние някой да ви ограничи. Казвам: след хиляда години вие ще бъдете толкова красиви, че ще обръщате вниманието на целия свят. Коя е емблемата на красотата? Най-хубавото, най-красивото от всичко в света е Слънцето. По-красиво от него няма. Всички обръщат очи към него. Слънцето е най-красиво.

В бъдещата култура храната ще се смила напълно, няма да има остатъци, няма да има отходни места, нито канализация. Ако не преобразите ума, сърцето и тялото си, не ги направите от чиста фина материя, ще останете при старите условия на живота, при мъките.

Хората на новата шеста раса ще се хранят изключително с плодова храна. Месото е силна храна, но вредна и изобщо няма да се споменава в бъдеще. Месоядството е една от причините за жестокостта и грубостта на хората и за неврастенията. Човек чрез храната ще пресъздава своя организъм. Ако не направи това, дълго време ще живее с подбудите на животните.

Хората на шестата раса ще владеят изкуството да превръщат материята, да придобият хляб, когато пожелаят - изкуството, което Христос владееше и още мнозина Учители и адепти.

За в бъдеще хлябът, плодовете, всички храни изобщо ще бъдат в самия човек. Достатъчно е да помисли за крушата и тя веднага ще дойде при него. Достатъчна е в планината да си помисли за извор и той веднага ще бликне пред него.

Ще дойде ден, когато хората ще се хранят само чрез белите дробове и мозъка. Новороденият няма да бъде роб на условията - постоянно да се безпокои за утрешния ден.

В бъдеще хората ще се хранят чрез порите, за което пак ще е нужно време за абсорбиране на храната. Пак ще се дъвче.

В природата има една кондензирана енергия и един ден, като станете праведни, светии, вие ще се ползвате от тая кондензирана топлина. Има кондензиран хляб, обувца, дрехи. Ще бъдете облечени един ден като ангели.

Плодните дървета знаят това изкуство. Те от земята изваждат енергия, която идва от слънцето и образува хубавите плодове.

Горе във въздуха, из пространството, на 500 км над Земята има цял океан от електрическа енергия. Тя ще се сHEME, ще се използва, ще светне на Земята.

Има тъмни слънца. Тепърва науката ще ги изучава. В тях има много енергия.

Духовният човек вижда на грамадно разстояние. За в бъдеще почти всички хора със своето вътрешно виждане или чрез вътрешното си радио ще схващат неща, които стават на хиляди километри от тях и така ще могат да си помагат.

В шестата раса всички ще бъдат ясновидци и нейният континент ще бъде Великият океан.

Само грешният спи. Хората на шестата раса ще бъдат с отворени очи, винаги с будно съзнание.

Хората на Любовта, които тепърва ще идват, ще имат другояче устроени тела. Те ще виждат и отпред, и отзад, и отстрани без да се обръщат, без да движат врата и

очите си. Те ще знаят всеки ден какво ще им се случи и всичко ще приемат на драго сърце. Те ни най-малко няма да се безпокоят за това, че идват болести и сиромашия. Те знаят как да впрегнат на работа мъките, болестите и смъртта. Те са им господари.

Бъдещите хора ще стават видими и невидими, те няма да имат останки, няма да има нужда да се погребват. Като живеят 150 години ще си заминат, ще стават невидими. Раждането на хората ще се измени, ще има само възплъщение.

Шестата раса ще бъде светеца. От нея ще излиза светлина. Сега човек прави добро по отражение. В бъдеще доброто естествено ще се излъчва от човека, както светлината от източника.

Главата на бъдещия човек ще бъде гола, но ще бъде красиво оформена, с известна дължина и широчина на черепа; с определена височина на главата, с красиви линии, с чело добре оформено. То няма да бъде ниско и тясно, но широко и високо.

В бялата раса писането е от ляво на дясно. Писането на шестата раса ще бъде геометрическо: кръгове, триъгълници, четириъгълници, точки, прави линии, квадрати и т.н.

В бъдещия човек ще бъде добре застъпена разумността, паметта, прозорливостта, благоразумието. Още като видите човека, по тялото му ще го познаете. От него ще излиза светлина. Всяко чувство и всяка способност на човека изпускат известно количество светлина и топлина. Влюбеният, например, изпуска повече светлина и топлина от онзи, който не е влюбен. Като се приближите до човек, който е влюбен във вас, ви е приятно.

Характерно нещо за шестата раса ще бъде, че национализъм няма да има. Ще има човештина, ще има един език. Ще има и други езици, но един език ще бъде общ за всички.*

Затвори няма да има. Ще дойде един човек и ще ти каже: „Има опасност да направиш едно престъпление след една година. Да внимаваш.“*

В света съществуват само две велики неща, които са еднакво силни: те са великото малко и великото голямо. Великото малко може да запали целия свят, а великото голямо може да изгаси целия свят. Великото малко е тая искрица, която произвежда най-страшни пожари. Великото голямо е оная буйна вода, която и потоп може да причини, и всички пожари да изгаси. Когато великото голямо работи, потоп иде в света. Когато великото малко работи, огън гори в света. Когато великото голямо и великото малко се сдружат в обща взаимна работа, нещо велико се гради. Тази е науката на синовете на светлината.

Бъдещият човек, човекът на Любовта, ще притежава такава грамадна сила, че нищо не ще може да устои пред нея. Той ще бъде в състояние да увеличава по своя воля топлината си и светлината си толкова, че да станат те хиляди пъти по-силни от тия на слънчевата светлина и топлината на Земята. Човек, който има топлина и светлина хиляди пъти по-силна от тая на Слънцето, може да ослепи и най-многобройната и най-силната армия, да разтопи нейните оръжия. Той ще може да разтопи касите на всички банкери, да стопли всички замръзнали сърца, да премахне всички прегради, които човешкият егоизъм е поставил на пътя.

Пред вас стои велико бъдеще. Сега ще почнете да

живеете. Ще се образува един нов тип човек. Това е културата на безсмъртните. В шестата раса ще живеят безсмъртните, хора на идеала. Сегашното проявление на Христа ще бъде проявление на синовете Божии на Земята, или на съвременен език казано: побратимяване на хората. Общо братство ще се създаде по целия свят.

Човечеството е минало през подсъзнателния и съзнателния живот, но постепенно ще влезе в свръхсъзнателния живот. Свръхсъзнателният живот е граница, към която се приближаваме. Свръхсъзнанието ще даде друго направление на човешката еволюция. От дълбините на подсъзнателния живот сега вече човек се издига постепенно до по-висок съзнателен живот, а именно - самопожертвуването, което показва, че в него почва да проблясва свръхсъзнателен живот, т.е. проявата на Божественото. Това е новият тип човек. Това е новата раса, която иде.

Един ден Земята ще се освободи от тези милиарди хора, които я населяват. В бъдеще ще останат около един милиард - за толкова души тя има хубави условия за живот. Останалите хора ще отидат в други светове да работят.

Учените хора казват, че за жителите на Земята има една нова планета, приготвена е в Слънчевата система. От тук всички хора ще бъдат пренесени. Сега са започнали вече да ги пренасят по един, по двама, по трима; в бъдеще повечето ще ги пренесет там. Там ще имат по-хубави условия за живот. Ония, които ще бъдат пионери на тази планета, ще се съобщават със Земята. Казват, че тя няма да бъде много далече. След време тази планета щяла да се намести в Луната. Че тя няма да бъде много далече - на около 300 000 километра. А когато това станело, признакът щял да бъде, че

месечината ще има синкав цвят, не както сегашния. По това ще познаете, че се е изменила. А един ден ще се върнете на тази хубава Земя и тогава тук ще бъде истинско царство Божие. Едно царство ще има на Земята, но то ще бъде истинското царство.

Казва Писанието, че човек е странник на Земята. Колко време ще остане, то е въпрос. Истината е, че всички материални светове, които съществуват, съставят едно цяло. Цялата Вселена, целият материален свят е едно цяло. Това е то Земята в Писанието. Там, дето има живот, е една Земя, обитаема Земя. Онзи, който разбира нещата, е на верен път, а онзи, който не разбира, той мисли, че само вашата Земя е обитаема. Изисква се грандиозен ум, за да схване онова отношение, което съществува. Понякога прилича на мравките. Какво я интересува мравката, че се е качила на главата на един философ? Тя може и сто пъти да се качи на главата му, без да стане философ. Човек трябва да е надарен да мисли за великото.

Зазоряването на новата култура ще дойде по-рано, но шестата раса в пълния си разцвет и красота ще бъде на Земята след 2100 години. Господ е оставил хубавото за най-послед. Такъв е Законът.*

Може ли Земята и Слънцето да пропаднат, когато Законът владее? Те ще съществуват дотогава, докогато Той държи юздите в ръцете си. Може ли една душа да пропадне или да изчезне, докато Господ царува? Може ли тя да се отдалечи и пропадне в бездната, докато той държи нейните съдбини в ръцете Си? Не! Както всеки свят се създава за целта си - да се насели и да даде място на живота да се развива, така и всяка душа, сътворена от Бога, се ражда, за да даде място на Неговото съзнание да се облече в нея. Както световите служат за живота на

душите, така и животът на душите служи за Божието съзнание. Както душите се възплъгтяват в световите, така и Бог се възплъгтява в душите и проявява Своя Дух. Няма причина, която би могла да ви застави да се плашите или боите.

Не се плашете. Бъдещето е наше. Под „наше“ ние разбираме всички ония хора, на които съзнанието е пробудено и признават великите закони на новото.

Светът може да се възлнува, бурите на живота може да ви обезпокояват и да ви се струва като че ли корабът, на който пътувате, ще потъне. Помнете: този кораб не потъва. В света могат да станат много промени, много изменения, но Отец, Който ръководи всичко това, остава всякога един и същ. Мир на вашите души! Аз ще ви дам този мир, който светът не може да ви даде. Когато завършите вашето поприще на Земята, Отец сам ще обърне всяка сълза от очите ви и ще ви даде всяка радост и веселие.

Всички трябва да бъдете готови за новите времена, трябва да бъдете готови за работа сега. Можем ли ние да убедим богатите от съвременния свят да си отворят банките, касите да си отворят, да пожертвуват всичко? Може ли всички свещеници, от каквото и верую да са, да напуснат своите стари методи, своите стари възгледи и да възприемат новото за спасението на света? Може ли всички майки и бащи да възприемат новия начин на възпитание, може ли всички учители да възприемат новите методи? Това е светът на бъдещето. Ще имаме училища, ще имаме домове, ще се женят хората пак и за мъж ще отиват до скончанието на века. А след като се свърши векът, казано е: „Нито се женят, нито за мъж отиват, но ще бъдат равноапостоли“. А то значи, ще се обединят, ще станат едно цяло.

УЧИТЕЛЯ

Какъв е произходът на фамилията, в която дойдох? Фамилията ми е Дънов, но това е псевдоним. Бащата на моя дядо бил много як, здрав човек, като дъно. От тая дума произлиза прякора Дънов. Дъно има и бъчвата, и реката, и морето - интересно е за кое дъно се отнася. Навсякъде има дъно! Горко на оня, който няма дъно! Когато ви наричат „дъновисти“, ще знаете, че не сте мои последователи, а сте хора с дъно.

След мене трябва да вървят хора добри и разумни, честни и справедливи, с пълни чували, да имат какво да дават. Като искат да знаят кой съм, казвам: на Небето съм бил един от първостепенните светии. Изпратен съм на Земята да се изпита светийството ми. Понеже зная, че съм на изпит, внимавам да не направя някоя грешка. На Небето съм голям светия, затова на Земята съм на големи изпитания. Ако не беше така и не зная какво съм, нямаше да приема никого около себе си. Като зная какво се изисква от мен, приемам всички хули, съмнения, всички хора и не се питам защо този или онзи постъпва така или иначе. За мене е важно аз как постъпвам и в какво вярвам.

За себе си казвам: аз трябва да постъпвам тъй, както Бог постъпва, Който е вътре в мен. И аз го зная. Когато върша всичко, което Той желае, усещам една радост и Го познавам. И всичко, каквото поискам от Него, всичко става. Няма нещо в живота, което аз съм пожелал, че да не е станало. На болни и на сиромаси съм помагал и помагам. Но щом се поколебая малко, веднага силата ми изчезва, а вярата трябва да бъде един непреривен процес.

Аз съм извор и върша работата си. Ако водата на моя извор ти харесва, пий. Ако не ти харесва, иди на друго място. Давам вода на всички. Вечер при мен се отбиват и животни, и хора. Пият, задоволяват жаждата си и си отиват.

Човек може да говори навсякъде. Колко пъти са ми забранявали да говоря в тоя или оня салон, но аз никога не съм се обиждал. Ако не говоря в специален салон, ще говоря на полето, в някоя къща или на планината.

Днес аз се разговарям с Господа, а вие възприемате този разговор чрез отражение.

Аз не говоря само за вас, моята мисъл е не само за вас, но за всички разумни същества. Тя се предава като по радио на целия свят. Като се предава моята мисъл, всички свещеници, учени, философи я възприемат. Защо всички я възприемат? Защото е Божествена, тя не е моя мисъл. Тая мисъл се е родила преди вековете, още преди създаването на света. Тя е велика проява на Бога, Който ни говори отвътре. Най-малкият подтик към добро е езикът на Бога.

Аз не дойдох на Земята, за да основавам секта или църква, нито православна, нито евангелистка, нито еврейска, нито будическа. Аз идвам да оповестя една нова епоха, която идва сега в света. И без да говоря, тази епоха пак ще дойде.

Толкова хора умират, толкова хора боледуват, толкова хора са нещастни, войни се водят. Идват Учители, проповядват, казват: „Обърнете се към Бога!“, говорят за един друг свят ... Но не знаей доколко светът е прогресирал. Има един естествен прогрес. Той не се дължи на хората.

Ние незабележимо, но постоянно се усъвършенствуваме. След време хората ще бъдат много по-добри. Но понеже сега светлината е по-голяма, и най-малката погрешка се вижда.

Често ме питат какво е учението, което проповядвам. Аз отговарям. Това е учение за живата природа, която

включва в себе си всички живи същества, с които се занимава науката. То е наука за човека, наука за разумното в света. То е наука за Бога, за Любовта.

Преди няколко дни дойде при мене един приятел и ми каза, че някои учени щели да говорят в събрание против мен, против моето учение. Е, тогава те се заблуждават. Учение на г-н Дънов няма. Ако говорят против учението на Дънов, те са донкихотовци. Има едно Божествено учение, които ми е познато.

Моето учение, което ви предавам, не е на буквата, на сектанството, а учение на мъдрост и Любов, което, ако се приложи, ще обнови целокупния живот.

Ядката на моето учение е: Любовта, Мъдростта и Истината. Любовта е това, без което не може да съществува никакъв живот. Мъдростта е това, без което никакво движение не е възможно. Истината е това, без което никаква граница не съществува, тя е последната граница на Битието. Всяко нещо, което е създадено, като се развива, най-после ще спре до Истината, последният предел на проявление. Истината не може да се каже, тя се живее, тя е вечност безпределна, неограничена.

В какво седи новото учение? Каква е разликата между новото учение, Мойсеевото учение и учението на Христа? Мойсеевото учение вървеше по закона „око за око и зъб за зъб“. Христос казва: „Ако те ударят по едната страна, обърни и другата“. А при новото учение не бива да усетиш дори, че са те ударили.

Навремето Христос дойде преди 2000 години да научи човечеството да не лъже, аз ще ви науча да не ви лъжат.

Моето учение може да се предаде само с една дума. Тая дума е чистота.

Аз проповядвам едно учение, което вие още не разбирате. Ако проповядвах едно християнско учение, щях да събера мъжете на едно място, да изключа жените оттам и щях да кажа да не се женят. Или пък щях да събера само жените и на тях щях да проповядвам. А пък аз събрах жените, мъжете и децата и им казвам: женете се, раждайте деца, но не се бийте. Женете се, но не раждайте сакаци деца.

Това е най-лекото учение, което можете да приложите в света. По-леко и по-приспособимо учение не зная от нашето. Най-лесно и естествено е човек да обича.

Това учение е за душата и всички могат да се ползват от него.

Аз не ви проповядвам учение, което не знаете. Аз само ви припомням това, което сте знаели, но сте го забравили, аз само ще ви напомня за Любовта, а който е готов, ще я приеме. Тогава вие ще бъдете свободни. Само в Любовта има свобода.

Моето учение не е на теория и диспут, то е основано на строго научен опит. Аз съм подложил всички, и най-малките детайлности на това учение, на опит, на строг опит. Ние сме готови да изправим всичките му погрешки.

Аз давам методи, които са свързани с най-малки рискове за човешкия ум. Те са методите на живота, методите на разумната природа.

Няма да се минат 100 - 200 години и ще видите, че това, което сега ви говоря, ще стане наука.

Аз се занимавам с млади и със стари. Аз искам да ви дам само методите и начините как ще се развие онова, което е заложено в българския народ.

Мнозина казват, че окултизмът е опасна наука. Опасна е окултната наука, но за страхливите. За безстрашните хора окултизмът е безопасен.

Новото учение изисква крайно интелигентни хора с гениален, светъл ум.

Тази година Бялото братство ще има своята среща на 19 август. Не си правете илюзия, че вие сте от Бялото братство. То всяка година си има своята среща. Искам да не сте невежи. То се състои от човешки души, които са свършили своята еволюция от хиляди години. Те се събират всяка година и определят съдбините на всички народи. С тяхната среща ние правим своята среща на Земята. И те са на Земята. Ако вие вървите правилно по този път, и вие ще бъдете някога членове на това Братство, а сега сте само служители.

Като ме слушате да говоря за събора на Белите братя на Слънцето и на Хималаите, казвате: „Ние знаем, че Слънцето е горещо, огнено тяло. Следователно невъзможно е там да се събират братя на събор. Знаем, че на Хималаите, на 9 км височина, всичко е покрито със сняг и лед. Невъзможно е там да живеят хора!“ Това е голямо противоречие. Така е, обаче вие не знаете още истинското предназначение на снега и на огъня. Има огън, който изгаря. Вие мислите, че огънят от 35 милиона градуса, за който говоря, ще ви изгори. Той не изгаря, а прочиства.

Там се вземат известни решения по всички важни въпроси. Срещата на всички най-видни ръководители на всички народи, среща на физическото поле, в най-високото поле на физическия свят. Тия места в Хималаите са непристъпни, даже невидими за човешкото око.

Обществото на Бялото братство е на три места: на Земята във физическия свят - Агарта, в духовния свят, в Божествения свят. Белите братя работят на три места и тия три места са във връзка помежду си.

Агарта има много врати. И Рила има врата за Агарта. Освен напредналите братя, които живеят в центровете на Агарта, има и странствуващи членове на Агарта. Напредналите същества, които живеят в България, са във физическото тяло, колко пъти сте ги срещали!

От седем милиона години законите на Бялото братство не са се изменили нито на една стомилионна част. Вземам това число като величина, принадлежаща на висшата Божествена математика, на Божествения свят. Тия закони са строго определени. За всяка мисъл, чувство и действие има определена форма, в която може да се изрази мисълта ни, чувствуването и действието ни, и законът е: когато се изрази в известна форма, усещаме задоволство и приятност. Значи формата е подбрана както трябва. А в противен случай усещаме едно недоволство. То не е лош признак, а подтик да се стремим да възприемем тая висша форма.

В света, при появяването на човека, се явиха две школи от най-учените хора на човешката раса. Те се разделиха според възгледите на светлината и тъмнината. Едните твърдяха, че при светлината животът може да се поддържа по-добре. Другите поддържаха обратното: че при тъмнината човешкият живот може да се развие по-добре. Ония, на тъмнината, казаха, че светлината може да се използва за един много малък и тесен кръг. Светлината никога не трябвало да се дава на всички. Те аргументираха, доказваха, че когато спи, човек трябвало в тъмнина да спи. И като се върги Земята, трябвало да има тъмнина.

И те се разделили на две ложы: бели и черни братя, с противоположни възгледи. Едните казваха, че човек трябва да се ограничи в затвор. Туй е тяхното учение. Другите казваха, че човек трябва да има пълна свобода, която да се ползува по убеждение. Следователно има два вида хора: едни, които вървят по правия път на светлината, и други, които вървят по пътя на тъмнината. Това са два възгледа за живота. Ти искаш да бъдеш враг - това е път на тъмнината. Ти искаш да бъдеш светия - това е път на светлината. Искаш да имаш знание и да го използваш за себе си - ти си в пътя на тъмнината. Ти искаш да работиш за доброто на ближния си - ти вървиш по пътя на светлината. Ти си ходил в оня свят, носиш добра оттам и искаш да ги опиташ само за себе си - ти вървиш по пътя на тъмнината.

Белите маги в бялата окултна школа, употребяват топлината против омразата, а черните маги употребяват студа като противодействие на обичта. Белите маги употребяват топлината за усиляване на обичта, а черните употребяват студа за усиляване на омразата. Ако ме запитате защо имаме студена зима, ще ви отговоря: тия две ложы - черната и бялата, действуват в природата. И според тоя закон, онези от вас, които сте наблюдавали какво е било времето, когато воюваха помежду си Централните сили и Съглашението, са забелязали следния резултат: когато Централните сили побеждаваха, времето всякога беше студено, а когато побеждаваше Съглашението, времето беше топло. И тогава от чисто окултно гледище ние заключавахме, че бялата окултна ложа беше на страната на Съглашението, а черната - на страната на Централните сили. Дали те знаят това нещо, или не, това е друг въпрос. При сключването на мира черната ложа измени тактиката си и започна да

действува върху Съглашението, а бялата ложа започна да действува върху Централните сили - размениха ролите си. Аз само мимоходом споменавам този факт. Положението, в което се намирате в даден момент, когато поддържате известна идея, може да бъде подкрепено или от бялата, или от черната ложа. Ако вие искате да се самовъзпитавате, най-първо трябва да определите откъде се дирижират идеите, които имате и които ви вълнуват. Някой ще каже: аз вярвам в това и това. Но това още не те спасява. И глупавите хора вярват. На глупавия човек, като му даваш нещо, например 100 наполеона, той е готов веднага да ги вземе, като казва: „Аз ще ти върна 150“, макар че може след това всичко да изгуби.

Кое общество е вашето? За мене има само едно общество. Ония хора, които живеят с Любовта, само те съставят Божествено общество. Всеки, който живее в Любовта, е наш. Всеки, който не живее в Любовта, е ваш. Питате: „Как ще се оправи светът?“ Светът ще се оправи, като стане наш. Като е ваш, няма да се оправи. Искате някой да бъде ваш. Под думите, че светът е наш, аз разбирам да мога да внеса всичко за благото на своите ближни. А когато се отказвам да внеса това благо, тогава светът е ваш. Светът на Любовта е наш.

На няколко пъти Школата се отваряла в Европа. Но поради спорове между учениците, се е затваряла. Сега пак се отваря Школата. Затова бъдете изправни към нейните принципи, за да продължите своето съществуване и да прокарате принципите в целокупния живот. Първото нещо, което Школата изисква от ученика, е братски отношения и хармония, защото само тя при тия условия може да просъществува. Защото Школата е скачена с Невидимия свят. Този канал се поддържа само чрез хармонията.

По няколко причини съм ви събрал в тая Школа, от които ще спомена три:

1. Да се образува едно общество от хора, които да имат велика Любов един към друг, да се образува тук една среда на Любовта, да може оттук да се пратят мощни вълни на Любов към целия свят, да се разлее тая Любов по света, да достигне до душите на човечеството, да ги събуди.

2. Защо съм ви събрал тук в Школата? За да ви подготвя за проводници през бъдещите векове. Всички вие до един - и най-малкият - ще бъдете в бъдещите векове проводници. Ще ви се дадат знания, сила, дарби, магическа сила на Словото, мощно съдействие от невидимия свят, всички благоприятни условия, за да проповядвате. И какво ще проповядвате? Идеите на Новата култура, идеите на шестата раса. А къде ще намерите тия идеи? Те са изложени в беседите и лекциите. Беседите и лекциите съдържат идеите на шестата раса. Затова сега проучвайте внимателно беседите и лекциите, за да се подготвите за тая важна работа, която ви предстои.

3. Защо съм ви събрал? Вие сте от Бялото братство. Един член на Бялото братство разполага с велики знания и сили, той владее ключовете на природните сили и работи за повдигане на човечеството и на цялата природа. А вие сте ученици на Бялото братство. Аз ви подготвям, за да влезете в Бялото братство, да станете Бели братя. Това е великото, за което ви подготвям.

Някой казва: „Как ще обичам всички тия братя тук?“ Брат е в този смисъл само този, който обича Бога, който съзнава, че Бог му е баща. Иначе няма никаква реалност в понятието братство. В дадения случай онзи, който съзнава, че Бог му е баща, аз с него мога да бъда в контакт. И аз съзнавам, че Бог ми е баща, и аз и той можем да се свържем един с друг.

В една от миналите беседи аз определих: брат е онзи, който от излизането си от Бога до връщането си при Бога, през всичките съществувания ти е бил брат. Брат ти е този, който при всичките условия на живота си е бил готов да се жертвува за тебе. Брат ти е този, който те е обичал като себе си. И всичко това го прави не по насилие, но с великото съзнание на онзи Божествен дух, който живее в душата му. И ако всинца имат такъв идеал, вие само тогава ще бъдете ученици и служители на това велико Всемирно Бяло братство.

Има една група, която винаги идва с Учителя. При всички велики събития членовете на тая група се събират и идват заедно. А пък когато няма велики събития, членовете на тая група се разпръскват и прераждат.

В Школата на Бялото братство е голяма привилегия да влезнеш. Там не завербуват последователи и не канят, а напротив, ако речеш да влезнеш, ще срещнеш много мъчности и прегради. По-скоро ще те гонят, ще те обидят, ще те хулят, отколкото да те канят. Когато в теб се роди стремеж на душата ти към Бога, тогава каквото препятствие срещнеш по пътя си, ти ще го преодолееш. Тогава си готов вече за ученик на Бялото братство. Тия препятствия са, за да се опита човек готов ли е. Науката, знанието за Божествения живот не са за всички. Учениците се подбират грижливо и се подготвят отдалеч.

Като ученици вие често се запитвате каква е крайната цел и на моята работа с вас. Много просто. Аз искам да ви помогна да оздравеете. После да кажа на лекарите и на милосърдните сестри да ви дадат едно угощение и да ви изпратят вън от болницата. После? Ще влезете в живота да работите.

На тазгодишната среща ще направим първата стъпка на Веригата. Тая Верига, в която сме свързани и която опасва цялата Земя, върви от горе на долу и не действа еднакво при всички народи. Но щом вашата душа е добра, ще имате съдействието на всички добри хора по цялото земна кълбо, защото вие работите за Бога. Ще дойде време, когато ще познавате тези ваши братя, които си имат своите отличителни белези и се разпознават, но те никога няма да дойдат при вас, за да ви се препоръчат.

И така, когато срещнете тези ваши братя, ще ги познаете по вътрешната си връзка с тях и няма да стане въпрос за вашата религиозна принадлежност или за вашия път. Те са хора, които само помагат на света и мълчат. Има някои, които говорят, но тия, които мълчат, са по-напреднали. Нашите думи в живота са чукут, но с чука ние можем само да пробием нещата, докато Духът е оня, който ги стопля. С чука не можем да се спасим, но с огъня можем. С огъня, който е Любовта, ще можем да стоплим сърцата на хората.

Казвам: ние, хората на новото учение, трябва да се отличаваме не с нашата религиозност, не с нашата наука, не с нашата сила, не с нашата доброта, а с нашата Любов. Този е естественият път. Като добием тая най-малка величина, ние ще имаме вече особена култура, в която ще се влее новият живот. Ние сме минали по много други пътища, но сега ще минем по новия път - по пътя на Любовта.

Някои ме питат: „Как е баща ти, сестра ти?“ Баща ми е на небето и всеки, който изпълнява Божията воля, той е баща ми, брат ми, сестра ми. Никакви кръвни връзки не трябва да се смесват с Веригата. Това не е духът Господен и аз не искам да се противопоставям на

всички спънки, които ми пречат. Няма по-голяма спънка в духовния живот от домашните. Волята Божия е да възлюбиш ближния си.

От вас аз искам да любите Господа, ако имате Любов към Господа, покажете я към нуждаещите се, а за себе си - нищо не искам. Ако искате да покажете към мене Любовета си, можете да я покажете само когато любите ближните си както себе си.

Вие носите оттенъците на хиляди поколения, които са оставили в себе си известни недостатъци. Трябва да се освободите от тях, за да изпъкнат Божествените качества, които са вложени първоначално.

Школата, в която сте поставени, е християнска, мистическа, философско-научна школа. Християнска - това означава да можем да приложим Закона за другите; окултна - да можем да го приложим за наша полза, а научна - това е опитната страна, експерименталният метод.

Ние действуваме в България така, че Господ да направи тоя народ по-религиозен и щедър, за да може чрез тези добродетели да се помогне на неговото повдигане.

Не че учите нещо ново. По отношение на човешките желания то е абсолютно ново, но по отношение на природата то е старо учение.

Знанията, които сега ви давам, са нови. Те се отнасят до шестата раса, а не до петата. Петата раса ще си замине със своите стари възгледи.

Често ви говоря неща, които изглеждат за вас отвлечени, без никакво приложение. Знайте, че това, което ви говоря сега, след 100 - 200 години ще има приложение, то ще се живее. Някои неща не могат да се приложат още днес.

Ако още от първата ми дума не се запали този, който слуша, той не е ученик. Аз да говоря Истината, а той да я разбира. Оня, който слуша, и оня, който говори, и двамата трябва да придобиват. Ако вие от една моя беседа нещо не можете да придобиете и ако аз от една моя беседа нещо не мога да придобия, то всичко е напразно. Ако вие излезете отук с една нова идея, с нови импулси, това учение е на място; ако във вапия ум не проникне по-голяма светлина, в сърцето по-голяма топлина, и ако не станете по-решителни, по-съобразителни, по-добри, считам, че това учение не е на място.

Първото нещо, което се изисква от всички ви, е да вземете като правило мотото: ако не станете като малките деца, не може да влезете в царството Божие. Аз превеждам: ако не вземете положението на малките деца, в никоя окултна школа не можете да влезете, в никое разклонение на тая велика, разумна окултна школа.

Второто правило: ученикът на окултната школа трябва да се научи на мълчание, да мълчи, за да може да мисли. Неговата мисъл трябва да бъде строго определена, не трябва да бъде разсеяна, той не бива да има противоположни мисли и съмнения. Някой казва: „Аз мисля“. Но какво мислиш? Ако погледнете лицата на съвременните хора, те показват, че тия хора не мислят, а се чешат. Сегашното философско мислене е чесане, черепите и костите показват до каква степен тяхното мислене е правилно. Първото нещо, което ви предстои, е да възстановите правата мисъл. Вие ще запитате: отде да знаем коя е правата мисъл? Това не се доказва. В окултната школа няма доказателства. Това е един закон, вложен още от началото в човека - душата му да мисли правилно. И тъй, понеже душата винаги

мисли право, няма какво да доказвам това нещо. Всеки може да го опита, стига да се върне към това положение, от което се е отклонил. Това е достатъчно. Какъв ще бъде първият резултат на тая права мисъл у тебе? Щом дойдеш до това положение да изпиташ тая права мисъл в себе си, всички мрачни мисли ще те изоставят, в ума ти ще се прояви една светлина и ти ще започнеш да се примиряваш с всички. Ти ще започнеш да надзърташ малко, ще схванеш отношението, което съществува между причините и последствията, и ще разбереш защо всичко става така, а не по друг начин.

Старозаветният човек иска почитание. Новозаветният човек иска почитание. Праведният иска почитание. Единственият, който не иска почитание, това е ученикът. Когато човек престане да иска почитание, той става ученик.

Аз нарочно поисках за пояснение да се опише костната система, сърцето и храносмилателната система, защото вие, учениците на окултизма, даже и не подозирате какво се върши всеки момент вътре във вас. Всеки от вас трябва да проучи добре своя организъм. Единственото реално нещо, което притежавате в тоя свят, то е вашият организъм. Докато вие не проучите вашия организъм, ще бъдете невежи и не ще можете да разбирате природата.

Едно време хората са си правили идоли, покланяли са се на тях, а ние днес им се смеем. Но и съвременните хора са си направили къщи, имат си имоти, радвам им се, защото те ги прехранват. Нима това не е идолопоклонство? Никога не допущайте каквато и да е мисъл за това, че вашата къща, нива или лозе ще ви прехранват. Не туряйте никаква надежда в тях. Мислиш ли така, ти си на крив път. Аз ви говоря като на ученици от

окултната Школа. Ще изхвърлите от ума си тия ваши къщи и ще гледате на тях като на едно просто упражнение.

Ученик, който е влязъл в една окултна школа, няма право да причинява страдания никому. Има право да причинява мъчение, но само на себе си. Да слезе до дъното на мъчението и да го опита и като се върне на земята, да работи според закона, който е изучил. Затова казвам, че не бива да се измъчвате взаимно.

Някой път между сърцето и ума има борба, раздвояване, сърцето желае едно, умът - друго. Има спор. Решавате да правите едно, а всъщност вършите друго. И като апостол Павел се провикват: „Кой ще ме избави от това грешно тяло!“, т.е. от тези вътрешни причини? Как ще се разреши тоя въпрос? Разрешава се, но от растения трябва да се превърнете в животни. А знаете ли какво значи от растение да се превърнеш в животно? То значи да имаш кожа. А в окултизма това значи да образуваш една аура, която да те пази от външните ветрове, от бурите, които стават в психическия свят.

Окултният ученик винаги се огражда мислено. Той трябва да пази своята аура непроницаема за влиянията на преходното. Мисълта за Бога огражда неговата аура със своята светлина. Молете си винаги, за да бъдете в контакт с разумния свят и да се запазите от примамката на нисшите духове. Ученикът не трябва да губи своята чувствителност - да не настъпи притъпяване.

И тъй, на всички ви трябва една вътрешна работа в живота, но каквато работа да започнете, мълчете си, никому нищо не говорете. В окултната школа има едно правило. Каквото вършите, никому няма да говорите, само плодът трябва да излезе навън. Така трябва да работят музикантът, поетът и всеки друг.

Този, който иска да служи на Бога, да приложи служенето като вътрешна работа върху себе си, за да може да прояви Любовта по нов начин. Новото учение не трябва да дига шум около себе си. Всеки на своето място да проявява Любовта. Ние не сме дошли да разораваме и да кореним. Други ще вършат това. А ние ще сеем семена и ще ги отглеждаме тихо и спокойно докато израстат.

Какъв трябва да бъде ученикът от новото учение? Ученикът на новото учение трябва да има сърце чисто като кристал, ум - светъл като Слънцето, душа - обширна като цялата Вселена, и дух - мощен като Бога и едно с Бога! Като дойде някоя мъчнотия в сърцето ти, извади правилото за сърцето и кажи като ученик: „Аз трябва да имам сърце чисто като кристал, без никаква нечистотия“. Като дойде мъчнотия в ума ти, кажи: „Аз трябва да имам светъл ум като Слънцето, без никаква тъмнина“. Като дойде мъчнотия в душата ти, кажи: „Аз трябва да имам душа благородна, обширна като цялата Вселена, без никакви дребнавости“. И най-после, дойде ли някоя мъчнотия в духа ти, кажи: „Аз трябва да имам дух мощен като Бога и едно с Бога“. Чисто сърце, светъл ум, обширна, необятна душа и мощен дух - това е веригата, с която можете да вържете злото и да бъдете свободни. Щом сме носители на Божественото, ние ще имаме сърце чисто, ум светъл, душа обширна и дух мощен! Само Бог в нас може да направи това. Ние се стремим до Божията Любов, мъдрост, истина, правда и добродетел. Обикновените неща не съществуват за нас. Нашият идеал е към Божественото, към великото, към реалното, което създава сенките, без то само да е сянка. Дойде ли Божественият живот във вас, всичко ще придобиете. Красив е този живот. Той носи свобода за вашите души.

Много пъти, като ви привеждам някои примери, аз не ги вземам от тук, от Земята, но от други епохи, преди да се е явило съзнанието и самосъзнанието, когато хората са живели в своето подсъзнание, когато грехът не е имал място в човешкия живот.

Пред мен не сте само вие, а са всички онези заминали души на цялото човечество, което търси път към Истината. Не е лесно да се предадат истините с човешки думи. Неслучайно съм избрал българския език и чрез него да се предадат. Както вие сте седнали на столовете в салона с тетрадки и бележници и записвате, така над вас имам невидима аудитория, наредена по етажи съобразно своето развитие. Те са по-добри слушатели от вас. Ето къде е отговорът на въпроса, защо съм избрал беседата като форма на словото ми. Аз водя разговор с вас, с вашите души. Аз отговарям на вашите въпроси, които ми задавате мълчаливо. Аз водя разговор с всички представители на невидимата Школа и с нейните наредени безброй десетки етажи, които са над вас.*

Моята лектория не прилича на вашите училища и университети, където учениците са подредени по възрастови групи и по степени на образование. Пред мен вие сте с вашите грижи и тревоги на ежедневието. Аз съм чувствителен към тях и давам отговор на наболелите въпроси. Пред мен са и много заминали в невидимия свят с неразрешени лични, кармични, родови и обществени проблеми. Те ме питат и чакат за отговор и аз трябва да им го дам. Аз трябва да отговоря и на вашите души, за които вие дори не можете да мислите, поради това, че е прекъсната връзката между вас и собствената ви душа. Тук понякога присъствуват незрими пратеници на различни цивилизации на

Битието. Затова аз беседвам с всички. Имам частни разговори, които са закрити за общата аудитория, но когато говоря в салона, достъп имат всички същества от невидимия свят.

Всичко, което тук ще научите, е велика Истина, която трябва да приложите в живота си и да бъдете искрени със себе си при приложението. Искрени не спрямо мен, но спрямо вашия Господ, спрямо ума, сърцето, душата и духа си. Да не кажете утре: „Дънов иска да ни хипнотизира и да ни влияе“. Нямам намерение да ви влияя, защото в момента, когато ще поискам да сторя това, ще бъде демон с главата надолу.

За мен е най-големият позор да излъжа с нещо някого. Заради мен не желая никой да страда.

За мен е важно да мисля право. Ако ви кажа една истина, а вие не я използвате, аз я използвам и печеля, никога не губя. Не мислете, че като ви говоря, не искам нищо. Не, не, много скъпо искам за моите беседи. Всяка моя беседа струва 100 милиона и то златни. Само че не ги печеля за себе си, внасям ги в банката. Даром давам само на умните, а глупавите карам да плащат на общо основание. Аз ви казвам само закона. Ако си позволя нарушение, скъпо ще платя. За да не плащам, отварям очите си на четири, за да не направя най-малката погрешка.

Аз мога да ви правя добро, но често се спирам по следните съображения: ще бъде ли умно да моля Господа да ви праща дъжд, когато нивите ви не са изорани и посети? Ако нивите ви са посети, поискайте, аз съм готов да ви се прати всичко. Дъжд, дъжд колкото искате. Днес знания, знания, толкова знания имате. От това, което съм ви казал, вие не сте се спрели да помислите малко, да разберете поне 1/100 част от всички

дадени формули. Вие казвате: „Това нещо го разбирам“. Разбирате го, но не го прилагате.

Аз казвам като Архимед: дайте ми опорна точка, да поставя моя лост и с него да изместя орбитата на живота. Опорната точка, която търся, това сте вие - моите ученици. А моят лост, това е моето учение. Когато вие приемете моето учение, ще приемете и силите, които носи това учение.

Питате: „Учителю, вашите коси са пропарени, на възраст сте, а ние сме млади, неуки, невежи. Кога ще усвоим вашето учение, за да приемем силата, която то носи? Кога ще станем силни, влиятелни, за да тръгне народът след нас?“ Дайте ми прилежни ученици, които да учат, да прилагат. Ако трябва време и сто и повече години да остана на Земята, в моя власт е да продължа живота си. Дайте ми ученици!

Учителя не може да работи върху всички направо. Върху някои работи направо, а върху други работи така: ще тури между него и себе си един човек, или двама души, или трима души, или четирима души и т.н., до десет души. Например Христос избра 12 души, върху тях работеше. Всеки от тях имаше по една типична черта. Например Тома имаше особена типична черта и тя беше врата за Христа да работи между другите хора. Също така и всеки един от учениците му беше особена врата, имаше особени качества, чрез които Той можеше да работи чрез специални хора в света.

Аз зная, много от вас са бедни, много от вас са болни, много от вас са невежи, много от вас имат недъзи, много от вас са прости, не са учени - всичко зная. Казвате: „Учителя не знае ли всичко това?“ Зная, и защото зная, показвам ви пътя, по който ще намерите това богатство, показвам ви мястото, отдето можете да го вземете.

Казвате: „Учителю, ела с нас, дай ни от тоя хамбар!“ Ние с крини не даваме. Ний жито на тегло не теглим. Всеки ще бъде абсолютно свободен, ще отиде сам и ще си вземе колкото му трябва.

Още много имам да ви казвам, но нямате къде да го сложите, такива са съсъдите, с които разполагате.

Като ви наблюдавам, виждам, че някои идват при мен с единствената цел да им разкрия известни тайни. Хиляди години още ще стоят при мене, няма да им открия нищо. Защо? Защото още не са готови за това знание. После се оплакват, че не съм погледнал както трябва. Как ще ги погледна както те искат, когато се опитват да ме лъжат! „Учителя не се отнася добре с мене.“ Как ще се отнася добре, когато тъпчеш Истината с краката си? Какво отношение мога да имам към оня, който осквернява с ума си Божественото знание, а със сърцето си опетнява Любовта на Бога? Това се отнася за всекиго от вас, никого не изключвам. Между вас няма нито един истински праведен човек.

Съжалявам, че съм сътворил тая Школа. Да ви кажа една истина. Знаете ли защо? Когато дойда тук, изпитвам само болезнено чувство. Тия набрали се вапи желания ми причиняват най-големите страдания. И сега аз трябва да правя усилия върху себе си, за да ви говоря. И ако не спазим туй правило, тогава ще ви оставя да учите както знаете. Решил съм! Аз не искам за в бъдеще да измъчвам себе си. Нито пък ще позволя на моите ученици да ме измъчват. Две правила: нито аз искам да се измъчвам, нито вие да ме измъчвате. Аз съм завършил своята еволюция, няма какво да се измъчвам повече. Туй, което зная, може лесно да ви го предавам, но вашите мисли и вашите преживявания се предават върху мене. Пък аз не искам да преживея вашите

мисли. Ако вие сте грешници, аз нямам нищо общо с вашите грехове. Добрините ви бих изнесъл по-добре, но да съдите в умовете си и да говорите, че туй било, онова било, аз не искам да слушам. В душата си съм сит на укори и на неблагодарности. Аз не искам сега по никой начин да огорча Оногова, който живее в мен. Туй не го позволявам! Онзи, Който ме е учил, Онзи, който живее в мен, върху Него аз не искам да прехвърлям никакви укори. Аз може да нося, но заради Него, щом дойде до Неговото име, аз съм готов да жертвувам всичко. Между вас и мен трябва да се разчистят всички въпроси. Нищо повече! За в бъдеще оня, който не постъпва тъй, аз ще ви кажа, ще му обърна гръб и няма да го погледна повече.

Ако вие се съмнявате в мене и не ме слушате, аз ще си отида. Условиата за работа сте вие. Лесно е да ви оставя, но понеже съм свързан с вашата карма, ще трябва да ви търпя такива, каквито сте. Знайте обаче, че ако това дело се спъне, спъва се българския народ, спъвате и себе си и то за няколко поколения.

Сега аз не искам да ви сковавам. Аз не сковавам вериги. Аз съм човек без никакви форми. Аз искам да служа на Бога без никакви вериги, без никакви обряди, без никакви форми.*

Не желая да ме правите център, нито желая да ставам проводник на вашите, ако щете и добри мисли. Не искам в умовете ви да изпъква някой си господин Дънов, а искам да познаете Господа, защото аз имам и взимам участие във всичките Му дела. И ако не вярвате в мене, вярвайте в Неговото Слово. Човек, който иска доказателства, трябва да повярва в Христа и тогава той ще прави чудеса по-големи и от тия, които Христос е правил.

Често ви питат: „Като умре Учителя ви, кой ще го замести?“ Това е неразбиране на нещата. Никой не може да ме замести. И вас никой не може да замести. Сега гледаме през две очи. Като умреш, ще гледаш през очите на всички хора. Като умра, ще бъда като Бога, нищо повече.

Мнозина казват: „Докато Учителя ви е жив, вашите работи ще бъдат добри. Какво ще правите, като умре един ден?“ И да умра аз, учението ще живее. То е Божествено учение, а Божественото всякога живее.

Целият живот е Божествена школа, а не само тази, която посещавате. Дали сте тук, или вън от тези четири стени, може да бъдете ученици, но може и да не бъдете. Ученичеството не се определя от външното присъствие в Школата, но от вътрешната връзка на човека с Любовта и с готовността му да ѝ служи. Служете на Любовта и от нейно гледище разрешавайте всички въпроси: лични, семейни, обществени, народни и общочовешки.

Човек трябва да учи в школата на живота и до най-напреднала възраст. И 120-годишен да е, трябва да се учи. До последния си час, до последния миг на живота си човек трябва да се учи. Щом се освободи от тялото си, той е вече млад. Душата на човека винаги е млада. Той се облича в друго тяло, в което съществува вечна младост. Когато тялото остарява, в човека се ражда скръбта. Защо? Понеже той е отделил живота на тялото от живота на душата.

В тесен смисъл на думата под „ученик“ се разбира този, който учи тук, на Земята, в тоя ограничен кръг на живота. Той ще се учи тук и ще постигне толкова, колкото му позволяват условията на тоя земен живот. Като говоря за ученика в широк смисъл на думата, разбирам

идейния ученик, който се учи тук, на Земята, в тоя свят, и горе на небето, в другия свят. Той никога не напуска Школата - денем се учи в лабораторията на Земята, а вечер отива горе, при своя Учител, който му преподава теория. На другия ден се връща на Земята, за да продължи своите практически занятия в лабораторията. Този ученик постоянно учи: горе на небето учи теория, а долу на Земята - практика. Когато говоря за идейните ученици, подразбирам именно тия, които горе учат, а долу прилагат. Когато говоря за учениците в тесен смисъл на думата, разбирам ония, които учат на Земята, а като заспят вечер, не ходят горе да се учат. На другия ден, като станат, продължават да учат... Идейните ученици, или тия, за които говоря в широк смисъл, знаят, че всякога са ученици. И в един живот, и във втори, и в трети, и в четвърти - те знаят, че всякога са били и ще бъдат ученици. И след време, когато нашата Земя, както и цялата Слънчева система, завърши своето развитие, те ще преминат като ученици в нова школа, при нови условия. Бог тогава ще им даде друго име, не ученици. Думата „ученик“ не е подходяща да изрази дълбоката идея, която е скрита в това понятие.

Някои ме питат защо като ви говоря, не ви доведа до края на въпросите, а ги оставям открити. Моята цел не е да ви дам разрешени въпроси, но да ви поставя в положение да мислите свободно и самостоятелно. Колкото и да искам, не мога изведнъж да ви кача на върха. „Заведи ни на края на гората.“ Няма да ви изведе до края, но ще ви заведе до най-голямата дълбочина на гората, вътре ще ви заведе. „Как ще излезем от тая дълбочина?“ Който ви е довел, той ще ви изведе.

Трябваше безкористни хора, които са готови да служат безкористно на Бога. А в Братството такива са само отделни лица. Определените братя и сестри са 1444,

от тях има вече една част в Братството, и с други още ще се догълни, и те ще дойдат непременно. Но не всички, които са сега в Братството, са тия 1444.

Вие сте розовото масло в България. По-добри от вас аз не съм срещал.

Ако вие сте разбрали това, което ви проповядвам, и започнете да пеете, тия, които ви слушат, ще се зарадват или ще заплачат. Ако не пеете така, не сте изучили добре изкуството.

Блажени са вярващите, а още по-блажени са онези, които знаят.

Блажени са тези, които гладуват и жадуват за Любовта, те наситени ще бъдат.

Блажени са тези, които ги любят, а още по-блажени са онези, които любят.

Блажени са, които се убеждават в Истината, а по-блажени са онези, които носят Истината в себе си.

Блажени са, които вярват в науката, а по-блажени са онези, които имат науката в себе си.

Блажени са онези, които вярват в разумността, но още по-блажени са онези, които изявяват разумността, която носят в себе си.

Блажени са онези, които вярват в Бога и Го любят, а още по-блажени са онези, които Бог люби.*

Зад мен стои цялото Небе. Словото, което ви говоря, не е мое, то е на съществата, които стоят зад мене, а те са милиони. Моите идеи са идеи на Бога, на великия Дух, които проникват цялото Битие.

Моето слово не е литература. Вие мислите, че аз не разбирам от граматика. Моето слово изтича от Първоизвора, то не може да се вмести в обикновения говор.

Някой път ме упрекват, че нямам връзка в беседите

си. Аз връзки не правя, друг да ги прави, развръзки правя. Дето има връзки, аз ги развързвам, защото в тия връзки няма морал.

Бих желал моите мисли да бъдат вписани в книги, да ги четат хората, отколкото да бъдат заровени в земята.

В беседите и лекциите има скрити закони, които не могат да се предадат с думи. Много истини остават непреводими, затова като четете беседите, трябва да ги четете задълбочено, с разбиране и прилагане. Беседите ми чистят раните на слушателите.

Затова дойдох, за да ви оживя, да ви просветя, да ви помогна, да ви дам знание и мъдрост, да ви утеша, като взема част от мъката ви и ви предам от радостта да чуете Божието живо слово.

Сега мене това не ме интересува. Когато се счупи колата на някого, това мене не ме интересува. Мен ме интересуват счупените умове, счупените сърца, счупената воля на хората. Когато един човек стане безволев, безчувствен, когато изгуби своята трезва мисъл, то е страшното. Че му се счупила колата, лесно може да се поправи. Че му се счупил кракът - и той лесно може да се поправи. Но мъчно се поправят изкълчените умове, изкълчените чувства и изкълчените воли на хората.

Като дойде някой човек при мене, аз се поставям в приемателно състояние. Небето вътре в мене става облачно, студено. Това не е моето състояние. Аз съм възприел неговото състояние. Аз взимам товара му и скръбта му минава. Най-първо ще вземеш от неговата скръб и ще му предадеш своята радост. И като вземеш неговата скръб, ще я трансформираш.

Един ден дойде при мене един упорит дух, първокласен псувач. Веднага започна да псува на общо основание. Слушам го и нищо не му казвам. Наблюдавам го колко майсторски псува по източен маниер. Можех да го изпъдя, но не исках да се карам с него. Изобщо аз не пъдя духовете, но ги пращам да орат на нивата, пушам ги да влязат във воловите и така вършат отлична работа. От време на време аз потупвам ту единия, ту другия вол. Те отвътре ме поглеждат и казват: „За тебе е добре, за селянина е добре, но за нас не е добре“.

Понякога идват някои при мене - воня излиза от тях, едвам ги понасям, иска ми се да избягам накрай света, но друг глас казва у мене: „Бог как ги търпи?“ Казвам: изчистете се, измийте се, измийте си краката, идете на баня. Преоблечете се, турете си нови дрехи.

С недостатъци не се занимавам. За мен недостатъци в природата не съществуват, а съществува една неорганизирана материя, която трябва да се организира.

Като срещам хората, аз чета по тях, по формата на тялото, по главата и по лицето им, какво може да стане от тях, какви дарби е вложил Бог в тях, как са живели техните деди и прадеди. Всичко е приятно и интересно за мене. Цяла наука разкрива. Даже и най-грозният човек е интересен за мене.

Питат ме: „От где събра тия хора около себе си? Те не те разбират.“ Нищо от това, понеже Бог ги търпи и обича, и аз съм длъжен да ги обичам и търпя. Бог ги е събрал от кол и въже и ги е изпратил при мене, ще им предам знанието, което имам. Така постъпвайте и вие. Ако ви питат защо обичате даден човек, кажете: „Защото пръв Бог го обича“.

Сегашните учени казват: „Събрал ги тях, все такива невежи хора, не ги ли знаем кои са те?“ Че аз не съм дошъл в България да събирам красивите моми и момци, аз оставям тях за църквата, а онези, които нямат никакъв подслон, окулестите, те са дошли при мене. Тъй че няма защо да бъдеш в недоразумение, но веднъж една овца изцелена по такъв начин, не я пушам вече.

Стига да искам, мога да стана богат, има условия за това. Зная растения, които могат да лекуват всички болести. Зная известни растения, които съдържат в себе си жизнения еликсир, с помощта на който може да се продължи животът. Мога да продължа живота на всеки човек, но има един друг, много по-важен закон, а именно, че трябва първо да го науча да живее добре. Ако продължа живота му, а не съм го научил да живее добре, нищо не съм направил. А за да го науча да живее добре, време се изисква за това. Мога и насила да го заставя да живее добре, но това е механически начин.

Аз не искам да съдя хората. За да съдиш един човек, трябва да му дадеш методи как да оправи живота си и ще му дадеш условия да се изправи. По закона на Любовта може да се изправят най-евтино всички погрешки.

Тия, които са компроментирани пред мене, извършили някое престъпление, или са се проявили в нещо, аз се приближавам към тях. В мене има такъв стремеж - да се приближавам повече към слабите, безразлично дали е беден или богат, принципът е същият. Аз всякога имам съчувствие към слабите хора, искам да им помогна. А някои хора нямат нужда от мене. Казва се за някого: „Той е чист, той е свят“. Но други забелязват: „Защо с нас не постъпваш тъй?“ Нямате нужда от мене. Тъй е постъпил и Христос. Той не е дошъл

за праведните, но за страдащите - за болните, слабите и бедните. Един ден и с вас ще се съберем.

Къща нямам, но имам сърце, в което бих прибрал всички.

Пита ме един евангелист: „Ти как разбираш Евангелието?“ Казах му: мъчех се да го разбера, не го разбрах и си рекох - чакай да го живея сега, и тогава почнах да го разбирам.

Някои ме упрекват, че не ходя на църква. Казвам: едно от моите големи нещастия е това, че от църква не излизам. Църквата - това са живите хора, това са техните сърца. Тия църкви, направени от хората, са далечно подобие. А духовенството, то е човешкият дух. Всички сме свещеници на Бога.

Не вярвам в Бога, както хората вярват. По убеждение аз съм пантеист. Аз говоря за Господа, който посещава хората не в църквите, но в техните наскърбени и отчаяни сърца.

Имам едно разбиране: и в лошия, и в добрия живот, Бог е там.

Моето разбиране е, че има един център в света. Център на разумните същества, които съществуват и които всякога мислят доброто на хората.

Преди няколко години дойде при мене един поп от варненските села да ме ръси и почна да пее. Аз му казах: ако е за пеене, аз по-добре от тебе мога да пея, а тоя кръст, който ми даваш да целувам, няма да го целуна, по-скоро тебе ще целуна, живия кръст, отколкото тоя кръст, макар и златен. Искаш да ми покажеш, че си православен. Това не е учението на Христа, т.е. на Любовта. Това е лицемерие. Да носиш кръста отвън, това значи да

петниш Христа. Носи кръста в себе си, а не отвън. Ти си живият кръст. Аз съм готов да целувам живите кръстове на православието, но не и златните. Стопете сребърните и златните кръстове на православието и парите раздайте на бедните.

Коя религия е направила църквата да прогресира? При такъв въпрос ще кажете, че съм безверник. Да, аз съм един от големите безверници. Аз не вярвам в никаква лъжа. Не вярвам в никаква несправедливост, в никаква злоба, в никаква омраза, в никаква завист. И досега още не вярвам, че хората умират. Според мен, който умира, се преструва.

От невидимия свят, който обитавам, аз се справям с нашия видим свят.

Един всемирнен Учител има повече органи от обикновения човек.

Една сестра ми казва: „Всичко знаеш, каква нужда има да четеш?“ Това е неправилно схващане. Онзи, който всичко знае, той чете повече от всички. Онзи, който всичко вижда, той вижда повече отколкото всички други. За мене едно четене представлява един кинематограф. Като чета, си възстановявам миналото, станало преди хиляди години. И проверявам нещата, кое е вярно и кое - не. Проверявам как действително са станали нещата, а другите - предполагат. Когато чета Евангелието, аз възстановявам миналото, станало преди 2000 години. Това, което е писано в Евангелието, това са откъслеци. Много е пропуснато от това, което Христос е говорил.

Мнозина ме запитват как живея аз. Ще ви кажа, ще бъда искрен. Гледам сериозно на живота, но никога не съм нито тъжен, нито радостен. Не нося отрицателни

мисли в ума си. Някога се явяват сенки, но те не са реални. Виждам страдащи хора, но не плача за тях. Плачът не е състрадание. Питам ги за колко продават скръбта си и я купувам. За мен е важно да не плачете, да изтрия сълзите ви; ако сте бедни - да ви покажа начин да се освободите от бедността, ако сте болни - да ви излекувам. Аз възприемам страданията, мъките на хората. Вечер, преди да си легна, получавам телеграми от целия свят: някъде потъва параход - оправям пътя му. Някъде момък вдигнал револвер срещу възлюбената си, иска да я убие. Студент се оплаква, че професорът му иска да го скъса, той е добър ученик, ще подобри успеха си. На момъка казвам, че тя го обича, и той се отказва от намерението си. Като отговоря на всички телеграми, тогава заспивам. Като видя, че хората, на които съм помагал, не вършат волята Божия, турям ги в едно гърне на огъня да ги стопя. Те викат, плачат, молят се да ги извадя. Питам ги: „Готови ли сте да вършите волята Божия?“ „Готови сме.“ Щом са готови, изваждам ги от гърнето, но поне очистени и обновени. Христос казва: „Няма да видиш изцеление, докато не дадеш последния кодранат“.

Хората са ме лъгали много, но досега нито един ангел не ме е излъгал. Като срещна добър човек, за мене той е възплътен ангел. По това се отличава добрият от лошия човек.

Не мислете, че някои от вас ще ме надхитрят, да мислят, че ще бъдат по-умни, по-хитри от мене. Не, аз съм и в двете ложи - и в бялата, и в черната. Мен никой не може да ме използва. Зная законите и правилата на едните и на другите, зная и последствията, зная го от опит. И горе съм бил, и долу съм бил.

Няма грешка, която да не съм опитал. Какви ли не

мисли, желания, чувства са минали през мене. Защо? Защото съм ви слушал. След това е трябвало да се чистя, да не остане по мен от човешката нечистотия. Всичко в света се е отразило в мене. И след това ще говорят, че съм голямо величие! Не е важно какъв съм по отношение на хората. Важно е какво съм по отношение на Бога.

Гледам много фотографии вървят подир човека и току цъкат с апаратите си. Какво гонят? Сянката на човека. И след всичко това казват: „Снехме тоя, оня, снехме Учителя“. После ще увеличат, ще намалят образа и ще го продават. Да имат спомен от Учителя. Блажени са верующите! Всяко нещо, което носите в джоба си, е теория, не е факт. Учителя не е в джоба ви. Тежко на оня Учител, който може да влезе в джоба на ученика си.

Колкото пъти тук са ме фотографирали, всякога виждам в своята физиономия един крайно груб човек. Не съм аз. Този образ е на окръжаващата среда, в която живея. Тя се отразява в мен. По този образ аз се мъча да се позная. Божественото не може да се фотографира. Трептенията не се поддават на грубата фототехника. Божественото не се лови, то има силни трептения.

Ако искате да имате образа на Учителя, аз ще ви помогна да го отпечатите в мозъка си. Там ще имате приблизително оригинала, а не портрета.

Природата предвижда всичко. Тя отпечатва и хрониктира образите и събитията. В нея нищо не се губи.

Преди години живях във Варна. Хазайката ми имаше дюкян в къщата си, който даде под наем на един кръчмар. Всяка вечер се събираха хора в кръчмата, които свиреха и пееха по цели нощи. Невъзможно беше

да се спи. Мислех си какво да правя. Казах на хазайката да помоли кръчмаря да не вдигат толкова шум, но той не я послуша. Да изляза от квартирата си, и това не направих. Най-после реших да си послужа с музиката. Една вечер, при най-голямата врява и вик в кръчмата, взех цигулката си и започнах да свиря. По едно време слушам, в кръчмата настана тишина. Един след друг посетителите напуснаха кръчмата. Не се мина много време и кръчмарят напусна тоя дюкян, премести се някъде далеч от нас. Кръчмарят напусна къщата, но аз знаех колко ми струваше това свирене. Реших в себе си: втори път няма да свиря това парче. Ако химикът със своите газове произвежда ефект на далечни разстояния, защо музиката със своите тонове да не произвежда известно влияние върху умовете и сърцата на хората?

От 25 години аз свиря на цигулка всеки ден поне по 15 - 20 минути и съм разбрал какво може човек да направи и какво Бог прави. Преди години ме запитаха: „Ти годен ли си?“ „Годен съм.“ „Де е годеницата ти?“ „Аз я нося винаги със себе си.“ „Къде е тя?“ Ето я, тя е моята цигулка. Аз обикалям с нея света. Досега тя не ми е казала нито една обидна дума. Тя има отличен език. Никога не говори лоши думи.

Аз съм започнал отдавна да свиря на цигулка, но окръжаващите не гледаха добре на това. Те намираха, че цигулката е циганска работа. При това положение аз не бързах, а нямаше и учители, които да свирят и предават добре. Аз имах търпение да дочакам някой учител. Най-после намерих един чех, много музикален, със силна музикална памет. Като отидох при него, той никога не ме изпитваше. Аз сядах на стол, той вземаше цигулката и през всичкото време ми свиреше. Благодарение на неговото свирене и аз се научих да

свирия. Като дохождаха други ученици, той ги изпитваше, дразнеше се и гледаше по-скоро да ги изпрати. Ако ученикът свиреше фалшиво, той махаше с ръце, запушваше си ушите и излизаше вън. Той беше венерин тип. Не обичаше да вика, да кряска, но като му мине, отново влизаше при ученика и му показваше как трябва да свири. Аз сядах на един стол и с удоволствие слушат и се учех от неговото хубаво свирене.

Ако човек прояви Божията Любов, и птиците ще му вярват. В 1917 г. бях във Варна, имах един килер в хотела, където живеех, там турях кюмюра си. По едно време в тоя килер влязоха два косера, мъжки и женски. Аз ги взех горе в стаята си, понеже в килера беше много студено, зимата беше студена, имаше големи виелици. Казвам си: колкото трябва, ще платя за тях. На сутринта взимам зрънца, наклаждам един мангал и сядам при мангала да се грее. Изведнъж косерът се уплаши, избяга, отиде до прозореца, а женският дойде при мангала, качи се на рамото ми и после отиде до прозореца. След това дойде при мене, кацна на ръката ми и пак отиде до прозореца. Питам: как бихте изтълкували това? Защо кацна на рамото ми и после на ръката? Мъжкият косер ѝ казва: „Ти, жена, разправяй се с тоя човек, аз мъжете ги знам!“ Тя ме гледа с тъжен поглед и аз я гледам. Тя хвъркна от рамото ми и отиде до прозореца и ми казва: „Господине, ти си много добър, накладе ни огън, вода ни даде, зрънца ни даде, но отвори сега прозореца да излезем навън, да си продължим работата“. Аз ѝ говоря на птичи език: сега времето вън е още лошо, бурно, като се стопли, аз сам ще ви отворя да си идете. Тя отиде при мъжкия, говори му нещо и после утихнаха. Легнаха си спокойни вечерта. Това е единствената птичка, която ми се довери напълно.

От всичко, което съм говорил, аз съм се ползувал най-много. Дали вие сте разбрали нещо, или не, аз разбрах толкова много! Доволен съм от това, което съм говорил. Аз разбрах един от великите Божии закони.

Аз не знам дали има човек на Земята, който да е говорил толкова много като мене. Аз проглуших света с моето говорене. Аз даже се чудя на себе си защо говоря повече, отколкото трябва. Това не е нито по характера ми, нито е присъщо на моето естество, нито е в съгласие с разбиранията ми. В невидимия свят ме считат за най-мълчаливия човек, а на Земята съм най-разговорливият. Аз говоря много, защото ви считам за умни хора. Ако не бяхте умни, не бих ви говорил.

Някои искат да намерят Христа в мен. Не, Христа ще намерите в Неговото учение. Ако искате да знаете кой съм, аз ще ви кажа. Аз съм братът на малките в Царството Божие. Аз, най-малкият, искам да изгълня Божията воля, както Бог е заповядал. Да осветя Неговото име, както Той ме е осветил. Бог е бил толкова добър към мен, че аз, братът на най-малките, искам да му се отплатя с всичката си признателност. Искам и вие да последвате моя пример. В някои от вас може да се яви желание да бъдат по-големи от мене, да заемат първо място. Това е съблазън. Христос казва: „Достатъчно е на ученика да бъде като Учителя си“. И аз не искам повече. Достатъчно ми е това малко място. Аз не бих го заменил с друго.

За себе си казвам: слязох от Небето като голям светия и оставих мястото си празно. Който от вас иска, може да заема моето място. Един ден като напусна Земята, моето място тук ще остане свободно. Който иска това място, може да го заеме. Дали съм на Земята или на Небето, мен ми е еднакво приятно. На Небето съм голям светия, заемам първо място. На Земята заемам последното

място. По-последен на Земята от мене няма. Значи заемам и първото, и последното място.

„Кажете ни нещо велико.“ Това е най-великото, което може да ви каже братът на най-малките, братът на вашите ангели, които ви водят в правия път. Кажете: „Ти си наш брат“. Ако мислите, че съм ваш брат по плът, лъжете се. „Ти не ни обичаш.“ Ако говорите за земната обич, не ви обичам. Ако кажете, че не ви обичам, както ви обичат вашите ангели, лъжете се. Няма човек на Земята, който да обича душите ви, както аз ги обичам. Желая и вие да обичате така човешките души. Ясно ли ви е това? Аз знам, че днес вашите ангели много ви се радват. Аз съм дошъл на Земята да служа на ангелите и на вас. Като си свърша работата, ще кажете, че съм заминал някъде. Къде ще замина? Не, никъде няма да замина. Ще отида при Онзи, Който ме е проводил, и ще питам: „Изпълних ли длъжността, която имах?“ Ако има още нещо, което не съм довършил, пак ще дойда, докато най-после ми се каже: „Добре свърши работата си“. Такъв е законът за малкия брат на Небето - да направи това, което Бог иска от него. Ето Великото учение, което не сте слушали досега. Това, което сега учите, не сте го изпитвали никога. Защо не сте го чували? Защото това учение е на малките ангели, които са слезли на Земята да повдигат човечеството.

Някои искат да станат като мене. Защо? Защото разбират криво. Защо някои искат да станат министри? Не да оправят света, но да оправят работите си. Защо някой иска да стане Учител? Великите Учители на света носят най-големите тягости. Никое робство в света не може да се сравни с робството на един Учител. Вие нямате представа за това! Между хората ще виждаш престъпления, беззакония и ще бъдеш спял за всичко това. И какви ли не противоречия ще трябва да разрешиш,

и какви ли не хули да понесеш! Ще си като впрегнат кон. Свободен си да отидеш на Витоша, дизгинът е хубав, кошумът е хубав, каруцата е хубава, но ще я теглиш. Ни най-малко не ти влизат в положението, камшикът играе. Всички велики Учители на човечеството минават най-тежки изпити. Като минат тия изпити, те ще минат едно състояние, за което хората не са слушали дори, но докато дойдат до него! Лесно се говори, но за дисциплината, през която Учителите минават, хората хабер нямат. Всички хора, които са влезли в съприкосновение с тебе, трябва да ги повдигнеш и трябва да изгладиш противоречията по един разумен начин. На всички, които са ти поверени, да не оставиш един да пропадне.

Ако има някой, който да има най-големите противоречия и мъчнотии в света, това съм аз.

Мислите ли, че за мене не е добре да се вдигна с крилата си и да отида на онзи свят между разумни, благородни същества, с които мога да се разбирам? Това за мен е хиляди пъти по-добре, да вляза в истинския живот. Но допъл при тия условия, ще понасям всичко. Корените трябва да влезат в земята, да възприемат нейните сокове. Това е една тайна философия. Защо трябваше да слезе Христос на Земята? Няма да кажа. Защо трябваше да страда? И това няма кажа.

Мислите ли, че Учителя, като слезе на Земята и се облече в плът, не учи? И той учи нещо ново, което не е знаел. И Христос като дойде на Земята научи нещо ново за страданието, което по-рано не знаеше.

Аз живея в този свят и в онзи свят едновременно. Царят трябва да се облече в най-скромна дреха, за да не бие на очи.

Казват, че съм криел нещо. Вярно е, има скрити

неща, но те са извън България, извън света. Те са много надалеч - на Небето. Вечер, когато искам да изучавам световите, излизам, ходя там, гдето човешки крак не стъпва и човешко око не прониква. След това пак се връщам.

Аз не съм всякога в тялото си. Някога дохождам в събранието и вие мислите, че съм при вас. Някога само тялото ми е при вас.

Аз никога не спя. Напускам тялото си и отивам да работя на друго място.

Никой не може да ме безпокои. Щом дойде някой да ме безпокои, ставам невидим.

Аз мога да ставам видим и невидим. Чрез мисълта си мога да разложа и разформирам тялото си, да го пренеса през пространството и да го сформирам пак където си искам.

Аз мога да бъда в тялото си и извън тялото си. Аз съм в този салон, аз съм извън този салон. Аз съм в Слънчевата система. Аз съм в Космоса, аз съм извън Космоса. Разбирате ли какво значи това? Разбирате ли каква е тази философия? Ще я разберете. Извън Земята съм, извън Слънчевата система съм, извън Космоса съм. Къде е моето Царство? Не е от тоя свят.

Не спадам към никоя църква, към никоя партия, организация, към никой народ, защото не съм от Земята. „А откъде си?“ От Слънцето идвам и отивам към него. Под „слънце“ разбирам оня възвишен, разумен живот. В мен всяка мисъл, всяко желание е претеглено.

Аз съм вселен. Вселяването е станало на 7 март 1897 година (стар стил). Това вселяване е станало на няколко етапа.

Ако започна да ви разправям де съм учил, няма да ми повярвате. Тщестлавие е от моя страна да ви разправям за себе си. Ако ви кажа, че съм обиколил всички светове, всички планети, ще повярвате ли?

Великите Учители не се учат на Земята. Някои от тях ходят може би само за 5 - 6 години на Слънцето да се учат и после идват на Земята. Ако някои казват, че великите Учители се учат на Земята, те са много прости хора. Сега вие можете да ме запитате - по кой начин те отиват на Слънцето? Това нещо вие един ден ще проверите, няма какво да ви се казва. Туй е една истина. Както рибите станаха птици, както птиците станаха млекопитаещи, както млекопитаещите станаха хора, както хората станаха ангели, по същия закон ще стане всичко това.

Учителя е проява на Божествената светлина. Колкото повече човек приема от тая светлина, толкова повече е свързан с Учителя си не по форма, но по съдържание и смисъл. Словото излиза от Учителя, но принадлежи на Бога.

Оня, който говори през вековете, един и същ е. Във всички времена Бог е, който се изявява на хората. Той е един. Образите, с които се изявява, са различни. Христос, Буда, Кришна, Мохамед, Мойсей, Питагор и Аз сме фикция. Реалност е само Бог.

Христос имаше един образ по-висш, отколкото тези, които са били преди него.

Може ли човек да блесне повече от Слънцето? Може ли човек да сгрее целия свят? Кой гениален човек е успял да завладее и да сгрее целия свят? Даже и най-великите хора като Буда, Кришна и Христос не са могли да сгреят целия свят, както Слънцето го огрява. Защо не са могли? Защото, като са разбирали законите, те не са се стремели

към завладяване на света. Те са проповядвали на хората Любов към Бога. Това е един от принципите, чрез които хората могат да се споразумеят. Отстъпвайте си взаимно и всеки геройски да носи страданията си.

Великите хора работят, създават, откриват, но не за своите съвременници. Те се раждат по-рано, отколкото трябва. В това отношение те са предвестници, представители на бъдещата епоха. Някои се раждат сто, двеста години по-рано, а някои хиляда, даже две хиляди години. Те първи се качват на върха на планината, дето Слънцето ги огрява и разкрива красотата на живота.

Едно време бях господар, видях резултата на господаруването и се отказах от него. Опитал съм положението на баща, на майка, но се отказах от това положение, защото разбрах, че има нещо по-хубаво от преживяното и сега остава само едно: да служа на Бога. И като се върна при Него, отново да слеза на Земята. Тогава пак ще искам да стана и господар, и владика, и майка, и баща, но вече с ново разбиране и с нова светлина да изпълня задълженията си както трябва. Сега всичко, каквото имам, оставям на вас. И вие ще минете през същите положения, за да се откажете от всичко.

Четох всичките стари книги, които не дадоха разрешение на живота.

Опитах всички блага на света, но в тях нямаше това, що душата ми търсеше.

Напуснах света, в пустинята отидох, в глъбините планински между скалите.

Минаха години. В пустинята сърцето ми понесе неслетите в живота.

Но в душата ми блестеше малко още светлинка.

Тихият глас на моята душа се чуваше отвътре в мене, Духът заработи. Той разправяше за своето минало.

Ставах рано, преди зората. Чаках слънцето на живота да огрее в мене.

Разбрах тогава, че без Любов към Бога нищо не може да се постигне. Не любов към себе си. Любов към всичко, що живее, страда и се радва. Напуснах тогава планините, слязох при бедните, от тях да науча, що Любовта носи в живота.

Разбрах тогава: те са спирките, гдето всеки отшелник като мене може да почине.

(Песен „Животът на отшелника“)*

Можете да ми възразите, че толкова хора са почитани, че паметници им са направени. Аз съжалявам всички хора, които имат паметници. Аз никога не бих желал да имам паметник. Не ви казвам вие да нямате паметници. Аз говоря за себе си. Аз бих желал да имам онзи паметник на живота, аз бих желал да имам онзи паметник на Любовта в моята душа, аз бих желал да имам онзи паметник на знанието, на Божията мъдрост в моя ум, аз бих желал да имам онзи паметник на истината, на свободата в моята душа. Това е животът. Аз бих желал и като умирам, пак да съм жив; като умра в една форма, да се явя в друга, като умирам на едно място, да оживея на друго. И като ме търсят хората на едно място, да ме намерят на друго.

Животът на Учителя беше най-високото, най-висшето и най-неприливното проявление на Бога у човека.*

Странник съм в този свят. Никого не познавам освен Тебе. Ти, Господи, Боже мой, си създал всичко за мен. Аз отправям своята благодарност към Тебе, на Тебе, Господи, възложих своето упование. Да възлезе молбата ми към Тебе!

(Песен „Странник съм ...“)

Човек трябва да обърне ума си към Бога.

Всичко е страдание сега. Любов към Бога!

Искам да излезна от тези страдания навън, вече навън.

Чистота и святост.

Здраве и чистота.

Безгранична чистота.

Абсолютна чистота!

Вие ще създадете формите, истинските форми, идеалните форми.

Разумните форми са последните, които ще останат.

Ние създадохме всичко.

Привлечете всички и ги изменете.

Придвигнете се към изток, то ще се измени по един естествен начин като се стремим към Божественото.

Безкористие.

Да привлечете хората, да ви обикнат.

Все по една свещ да имате, повече от това не трябва.

Работа, работа, работа.

Гледайте да схванете всичко. Вече формата няма сила.

Обичайте всичко, което аз обичам.

Радвайте се на всичко, на което аз се радвам.

Служете на това, на което аз служих.

Любете всичко, което аз любя.

Аз си отивам за ваше добро и за доброто на България.

Всичко е добро, особено за България.

Не смущавайте Духа ми. Радвайте се и се веселете за мене!

Не се обличайте в друга форма, освен в тази, в която съм ви облякъл.

Времето е кратко, бъдете будни, бодри и смели и не отстъпвайте в нищо.

Работете докато е ден. Не се отчайвайте. Всички ще тръгнат с по-голяма ревност.

Моето дело не е само тук. То ще продължи и горе.

Верни бъдете на призванието си!

Мир ви давам на всички. Приемете го!

Една малка работа се завърши. За Бога!*